

Risale-i Nur Külliyyatından

Emirdağ Lahikası II

(EMİRDAĞI'NDA VE ISPARTADA SON
İKAMETLERİNDE YAZILAN MEKTUPLARDIR)

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursi

[Emirdağ Lâhikası-I ile bu Emirdağ Lâhikası-II arasında Nur Müellifi Üstadımız Hazretleri bazı talebeleriyle Afyon hapsine sevk ile, orada muhakeme edilmiş ve Afyon hapsinde kaldığı yirmi ay zarfında yazdıkları mektub ve müdafaaları Şualar'da ve kısmen Tarihçe-i Hayat'ta neşredilmiştir.]

--- sh:»(Em:6) ↓-----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bayram tebrikiyle beraber herbirinizi derecesine göre birer Said ve birer vârisim ve benim yerimde Nurların birer bekçi muhafızı olarak, manevî bir hatıraya binaen kabul ettiğimi haber verdiğim gibi şimdi de size beyan ediyorum. Madem haddimden çok ziyade hüsn-ü zannınızla bana ulûm-u imaniye ve hizmet-i Kur'aniyede bir üstadlık vermişsiniz. Ben de herbirinize derecesine nisbeten eski zaman üstadlarının icazet almaya lââyık olan talebelerine icazet-i ilmiyeyi verdikleri misillü icazet veriyorum. Ve bütün kanaatımla ve ruh u canımla sizi tebrik ediyorum. İnşâallah şimdiye kadar sadakat ve ihlas dairesinde fevkalâde neşr-i envâr ettiğiniz gibi daha parlak devam edip bu âciz, zaîf, mütekaid Said bedeline binler muktedir, kuvvetli vazifeperver Said'ler olursunuz.

Said Nursî

* * *

Afyon hapsinden sonra Emirdağı'nda yazılan mektublar

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Herhalde biriniz benim bedelime Diyanet Riyaseti'ne gitsin, benim selâm ve hürmetlerimle Ahmed Hamdi Efendi'ye desin ki:

Zâtınız iki sene evvel Nur'un Külliyyatından bir takım istemiştiniz. Ben de hazırlattırdım. Fakat birden hapse soktular; tashih edemedim, gönderemedim. Şimdi onların tashihiyle meşgulüm. Fakat tesemmüm hastalığıyla ziyade perişanietimden çabuk bitirmeyeceğim. Bitirdikten sonra, inşâallah takdim edilecektir. "Hediye almayan elbette hediye veremez" kaidesine binaen, bu ziyade kıymetdar manevî tefsir-i Kur'an, bu memleket-i İslâmiyenin âlimler reisi olan zât-ı âlînize Nurların serbestiyetine mümkün olduğu derecede çalışmanıza ve nümune için üç cüz'ü size evvelce gösterdiğimiz Kur'anımızın basılmasına himmet ve sa'y etmenize bir kudsî ücrettir.

Kat'iyen size beyan ediyorum ki: Mes'elemizde hiçbir tarihte ilm-i

--- sh:»(Em:7) ↓-----

hakikate ve hakaik-i imaniyeye karşı bu derece garazkârane, gaddarane tecavüz olmamış. Sizin daire-i ilmiyeniz ve riyasetiniz her şeyden evvel bu vazife-i diniye ve ilmiyeyi yapmanız iktiza ediyor. Ben bu son zehirlendiğim zaman da öleceğimi düşündükçe, "Benim bedelime Ahmed Hamdi Nurlara sahib çıkacak" diye kalbim ferahlanıyordu, teselli buluyordum. Size mahkeme müdafaatımızdan bazı parçalar evvelce dairenize gönderdiğimiz halde; şimdi tamam, mükemmel ve ayn-ı hakikat bir nüsha müdafaatımı da size gönderiyorum. Ona göre sizin delaletinizle Nurların serbestiyetine çalışacak zâtlara bir me'haz olarak göstermek niyetiyle gönderdik.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, siddik kardeşlerim Safranbolu, Eflani havalisi Nur şakirdleri!

Sizlere, gönderdiğiniz Nur eczalarının hediyesine bin bârekâllah, mâşâallah deriz. Cenab-ı Hak sizleri iki cihanda mes'ud eylesin, âmîn.

Nur'un mübarek fedakâr şakirdlerinin herbiri bir kısım risaleleri güzelce yazıp, bu sırada bana hediye etmeleri ve bir kısım tatlı teberrük ile beraber, şiddetli hastalığım ve sıkıntılarım içinde garib bir tarzda bana gelmesi, eskiden beri mukabelesiz hediye kabul etmemek kaidem iken, o kaidenin aksine olarak kemal-i sevinç ve memnuniyetle kabul ettiğime sebep, üç manidar ve garib hâdiselerdir:

Birincisi: Bir kısım paramla aldığım bana mahsus makine mahsulü onbir mecmua ve elmas kalemler Nur'un kıymetdar üç şakirdinin yazdıkları tam bir takım Risale-i Nur'u Diyanet Riyaseti'nin beş-altı defa musırrane istemesi üzerine hazırladığım aynı zamanda ve bir derece yabanî kalan müftüler ve hocalara bir manevî hediye ve müşevvik olarak göndermek teşebbüsü zamanında böyle çok ehemmiyetli bu vazifeyi yerine getirmek için Hüsrev'i buraya istiyordum. Halbuki vaziyetim müşkil bir halde, çok merak ediyordum. Birden küçük bir Hüsrev olan kahraman Sungur aynı vakitte

--- sh:»(Em:8) ↓ -----

geldi. Beni çok endişe ve telaşlardan ve masraflardan kurtardığı gibi; bu vazife, iki sene mütemadiyen yanımda hizmeti kadar kıymetdar olduğu için, kat'î kanaatım geldi ki, bu da Nur'un neşrindeki muvaffakiyetin bir kerametidir.

İkinci hâdise: Ben kendime ait nüshalarımı Diyanet Riyaseti'ne gönderdiğim aynı zamanda, aynen mizanla ziyade-noksan olmayarak tartılsa aynen o kadar Nur'un Safranbolu, Eflani havalisindeki Nur'un küçük kahramanları gönderdikleri mübarek hediyeleri lisan-ı hal ile bana dediler: "Merak etmeyiniz, biz zayıf yerine geldik. O zayıfın yerini doldurduk." Ben de ruh u canla kabul ettim ve gönderenleri tebrik ettim; daha teberrükleri bana dokunmadı.

Üçüncü hâdise: O mübarek hediyeler odama geldiği zamandan on dakika evvel, serçe kuşuna benzer bir kuş yatağımın ayağı altında gördüm. Halbuki pencereler ve kapı kapalı; hiçbir delik yok ki, o kuş girebilsin. Baktım benden kaçmıyor. Bir parça ekmek verdim, yemedi. Kalben dedim: "Üç-dört sene evvel aynı burada kuşların müjde vermesi gibi, bu da müjde veriyor." Hakikaten aynı zamanda o mübarek nurlu hediye geldiği gibi, üç senedir haber almadığım müftü kardeşim Abdülmecid'den güzel bir mektub aldım. Bana hizmet eden Halil geldi. "Bu kuşa bak, bu da eski kuşlar gibi bir müjdecidir" dedim. Sonra pencereyi açtık, gitsin; gitmiyordu. Yukarıda beş-altı defa uçtu, gitmedi. Sonra Sungur da geldi: "İşte sen de gör" dedik, o da gördü. Yarım saat sonra nasıl görülmesi hârika oldu, bulunmaması da hârika oldu. Pencereden çıkmadan Halil ile aradık, bulamadık; kayboldu. Hattâ bu manevî hediye gelmesi ve Hüsrev yerinde Sungur imdada yetişmesi, ehemmiyetini göstermeğe bir kat'î hâdise budur ki: Sungur gelmeden iki gün evvel -demek o evden çıktığı gün- Halil rü'yada görüyor ki: Sungur, Mustafa Osman ile buraya gelmişler; büyük bir hâdise ve şaşıla bir merasim yapılmış. Benden "Tabiri nedir?" diye sordu. Ben de merak ettim: "Sen ne için bu rü'yayı bana söyledin? Acaba onların başına bir zarar mı gelmiş?" diye bir gece sabaha kadar endişe ile müteessirdim. O rü'ya-yı sadıka az bir tabir ile çıktı.

* * *

--- sh:»(Em: 9) ↓ -----

[Sungur Ankara'da iken Üstadımıza yazdığı mektubun suretidir.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Çok aziz, çok mübarek, çok müşfik, çok sevgili Üstadımız Efendimiz Hazretleri!

Mübarek, makbul, kıymetli mektubunuzu Diyanet Riyaseti Başkanı Ahmed Hamdi Efendi'ye teslim ettik. Sevinçler içinde mübarek mecmua ve Nurları kendi hususî kütüphanesine koydu. "İnşâallah bunları kendi öz ve has kardeşlerime okumak için vereceğim ve bu suretle tedricî tedricî neşrine çalışacağız." dedi.

Çok sevgili Üstadım Efendim! Mübarek mektubunuzdaki emirlerinizi yapacağımı söyledi. "Fakat şimdi hemen birden bire bunların neşri olmaz. Ben bu eserleri has kardeşlerime okutturup, meraklılara göre ileride neşrederiz. İnşâallah tam ve parlak şekilde ileride neşrine çalışacağımı" söyledi.

Sungur

* * *

Yirmidokuzuncu Mektub'un İkinci Makamı'nın en baş sahifesindeki sual ve cevabdan sonra şu nükte yazılacak:

"Bu risalenin sebab-i te'lifi: Kur'anın tercümesini Kur'an yerinde câmilerde okutmak olan dehşetli sû'-i kaskına karşı bir nevi mukabeledir. Ziyade tafsilât ve lüzumsuz bahisler girmiş. Fakat o mücahidane ve heyecanlı mukabelede kıymetdar bir gaybî anahtarı hissedip meczubane arattırmak içinde lüzumsuz tafsilât ve zaîf ve pek ince emareler dahi girmiş.

Kalbime geldi ki: Yirmidokuzuncu Mektub'un gayet ehemmiyetli ve lüzumlu ve parlak ve îcazlı olan Birinci Makamı, bu İkinci Makamın bütün kusuratını ve israfatını afvettirir."

Ben de kemal-i sürurla şükrettim, o kusurları unuttum.

* * *

--- sh:»(Em:10) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Muhterem Ahmed Hamdi Efendi Hazretleri!

Bir hâdise-i ruhiyemi size beyan ediyorum: Çok zaman evvel zâtınız ve sizin mesleğinizdeki hocaların zarurete binaen ruhsata tâbi' ve azimet-i şer'iyeyi bırakan fikirler, benim fikrime muvafık gelmiyordu. Ben hem onlara, hem sana hiddet ederdim. "Neden azimeti terkedip ruhsata tâbi' oluyorlar?" diye Risale-i Nur'u doğrudan doğruya sizlere göndermezdim. Fakat üç-dört sene evvel yine şiddetli, kalbime sizi tenkidkârane bir teessüf geldi. Birden ihtar edildi ki:

"Bu senin eski medrese arkadaşların olan başta Ahmed Hamdi gibi zâtlar, dehşetli ve şiddetli bir tahribata karşı "ehven-üş şer" düsturuyla mümkün olduğu kadar bir derece bir kısım vazife-i ilmiyeyi, mukaddesatın muhafazasına sarfedip, tehlikeyi dörtten bire indirmeleri, onların mecburiyetle bazı noksanlarına ve kusurlarına inşâallah keffaret olur" diye kalbime şiddetli ihtar edildi. Ben dahi sizleri ve sizin gibilerini, o vakitten beri yine eski medrese kardeşlerim ve ders arkadaşlarım diye hakikî uhuvvet nazarıyla bakmağa başladım. Onun için benim bu şiddetli tesemmüm hastalığım vefatımla neticelenmesi düşüncesiyle, sizi Nurlara benim bedelime hakikî sahib ve hâmi ve muhafız olacağınızı düşünerek, üç sene evvel mükemmel bir takım Risale-i Nur'u size vermek niyet etmiştim. Fakat şimdi hem mükemmel değil, hem tamamı değil, fakat ekseriyet-i mutlaka eczaları Nur şakirdlerinden gayet mühim üç zâtın on-onbeş sene evvel yazdıkları bir takımı sizin için, hastalığım içinde bir derece tashih ettim. Bu üç zâtın kaleminin benim yanımda on takım kadar kıymeti var. Senden başka bu takımı kimseye vermeyecektim. Buna mukabil onun manevî fiatı üç şeydir:

Birincisi: Siz mümkün olduğu kadar Diyanet Riyaseti'nin şubelerine vermek için; mümkünse eski haruf, değilse yeni harf ile ve has arkadaşlarımdan tashihe yardım için birisi başta bulunmak şartıyla, memleketteki Diyanet Riyaseti'nin şubelerine yirmi-otuz tane teksir edilmektir. Çünkü haricî dinsizlik cereyanına karşı böyle eserleri neşretmek, Diyanet Riyaseti'nin vazifesidir.

--- sh:»(Em:11) ↓ -----

İkincisi: Madem Nur Risaleleri medrese malıdır. Siz de medreselerin hem esası, hem başları, hem şakirdlerisiniz; onlar sizin hakikî malınızdır. Münasib görmediğiniz risaleyi şimdilik neşrini geri bırakırsınız.

Üçüncüsü: Tevafuklu Kur'anımız mümkünse fotoğraf matbaasıyla tab'edilsin ki, tevafuktaki lem'a-i i'caziye görünsün. Hem baştaki Türkçe tarifati ise; o, Kur'an ile beraber tab'edilmesin, belki ayrıca bir küçük risalecik olarak ya Türkçe veya Arabîye güzelce çevirip öylece tab'edilsin.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Gayet kıymetli, fedakâr Nur kahramanı ağabeyimiz Hüsrev Efendi!

Şimdi beş defadır Diyanet Reisi Nur'dan bir takımı musırrane istedi. Üstad da şiddetli hastalığı içinde tashih edip -şimdilik bitmek üzeredir- Diyanet Reisi'nden onun manevî fiatı olarak üç madde istemiş: Birisi: Sizin hârîka yazdığımız mu'cizeli Kur'anı fotoğrafla tab'etmek. Bu maddeyi kabul etmiş; yalnız "başındaki Türkçe tarifati müstakil kalsa, ayrı tab'edilse münasibdir." demiş. İşte Üstadımız ona yazdığı mektubu bera-yı malûmat leffen size gönderiyoruz. Üstadımız diyor ki: "Hem bir takım Risale-i Nur'u, hem makine ile çıkan mecmuaları ona göndermek ve Hüsrev gibi bu işde en ziyade alâkadar bir kardeşimizin eliyle teslim etmek cihetini meşveretinize havale ediyor." Siz de tam bir meşveretle sizin bu mes'eledede oraya gitmenizin vücudca sıhhatiniz müsaidse ve fikrinize de muvafık ise, muayyen bir vakitte acele oraya gidersiniz ve adresinizi bildirirsiniz. Biz de takımı ve mecmuaları size Ankara'ya elinize yetiştireceğiz. Hattâ siz isterseniz kendi hesabınıza, onları müftüler neşretmek niyetiyle Diyanet Reisi'ne verirsiniz.

Hizmetinde bulunan
Halil, Sadık, İbrahim

* * *

--- sh:»(Em:12) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hem Medreset-üz Zehra şakirdlerini, hususan Mübarekler Heyetini ve Isparta Vilayetini merhum Hâfız Mustafa'nın vefatıyla ta'ziye ile Hâfız Mustafa'yı tam vazifesini yapmasıyla yirmi senede ikinci bir Hâfız Ali olarak yirmi seneden beri usanmadan, sarsılmadan Nurların neşrine çalışmasını, bütün ruh u canımızla tebrik, hem onu, hem Isparta Vilayetini, hem Medreset-üz Zehra'yı tebrik ediyoruz. Hakikaten bu merhum kahraman kardeşimiz aynen Hâfız Ali gibi vazifesini bitirdi; âlem-i nura ve berzaha Hâfız Ali ve Hasan Feyzi gibi kardeşlerinin yanına gitti. Cenab-ı Hak Risale-i Nur'un hurufatı adedince onun defter-i hasenatına hayırlar yazsın ve ruhuna rahmet eylesin, âmîn!

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Size, şahsıma ait birkaç mes'eleyi beyan etmek kalbime ihtar edildi.

Evvelâ: Bazı has kardeşlerim şahsıma hizmette dikkatsizlik ettiklerinden, onların bana karşı acımasını noksan gördüğümde bazan hiddet ve tekdir ettiğim vakit kalbime geldi ki: O bîçareler ziyade hüsn-ü zanla tahmin ediyorlar ki, "Üstadımız istese belki bazı ruhanîler, cinnîler de hizmet edecekler, belki ediyorlar. Hizmet-i Nuriyede inayetin aşikâre cilvesi gösteriyor ki, onun şahsının perişanlığına meydan verilmiyor ve şefkatimize muhtaç değil." diye hizmette bazı kusurları oluyor. Hattâ bugün de birisi araba getirecekti; dikkatsizlik yüzünden ben yayan çıktım. Bir saatte on saat kadar zahmet çektim. Ben de birkaç gün evvel böyle kusuru yapanlara demiştim, tekrar edeceğim, siz de dinleyiniz:

Nasılki Risale-i Nur'u ve hizmet-i imaniyeyi, dünyevî rütbelerine ve şahsım için uhrevî makamlarına âlet yapmaktan sırr-ı ihlas şiddetle beni men'ettiği gibi; öyle de kendi şahsımın istirahatına ve dünyevî hayatımın güzelce, zahmetsiz geçmesine, o hizmet-i kudsiyeyi âlet yapmaktan cidden çekiniyorum. Çünkü uhrevî hasenatın bâki meyvelerini fâni hayatta cüz'î bir zevk için sarfetmek, sırr-ı ihlusa muhalif olmasından kat'iyyen haber veriyorum ki: Târik-üd dünya ehl-i riyazetin arzu ve kabul ettikleri ruhanî, cinnî hüddamlar bana her gün hem aç olduğum zamanda ve yaralı olduğum vakitte

--- sh:»(Em:13) ↓ -----

en güzel ilâç getirsel, hakikî ihlas için kabul etmemeğe kendimi mecbur biliyorum. Hattâ berzahtaki evliyadan bir kısmı temessül edip bana helva baklavaları hizmet-i imaniyeye hürmeten verseler, yine onların elini öpüp kabul etmemek ve uhrevî, bâki meyvelerini dünyada fâni bir surette yememek için nefsim de kalbim gibi kabul etmemeğe rıza gösteriyor. Fakat kasd ve niyetimiz olmadan inayet cihetinde gelen bereket gibi ikramat-ı Rahmaniye, hizmetin makbuliyetine bir alâmet olduğundan, nefs-i emmare karışmamak şartıyla ruhumla kabul ederim. Her ne ise.. bu mes'ele bu kadar kâfi.

Sâniyen: Eski Harb-i Umumî'de Pasinler Cephesinde şehid merhum Molla Habib'le beraber Rusya'ya hücum niyetiyle gidiyorduk. Onların topçuları bir-iki dakika fasıla ile bize üç top güllesi atıyordu. Üç gülle tam başımızın iki metre üstünden geçip, arkada dere içine saklanan askerimiz görünmedikleri halde geri kaçtılar. Tecrübe için dedim: "Molla Habib ne dersin, ben bu gâvurun güllesine gizlenmeyeceğim." O da dedi: "Ben de senin arkandan çekilmeyeceğim." İkinci top güllesi pek yakınımızda düştü. Hıfz-ı İlahî bizi muhafaza ettiğine kanaatle Molla Habib'e dedim:

"Haydi ileri! Gâvurun top güllesi bizi öldüremez. Geri çekilmeye tenezzül etmeyeceğiz." dedim.

Hem Bitlis muhasarasında ve avcı hattında Rus'un üç güllesi öldürecek yerime isabet etti. Biri de şalvarımı delip iki ayağımın arasından geçip o tehlikeli vaziyette sipere oturmaya tenezzül etmemek bir halet-i ruhiye taşıdığımdan, arkadan Kumandan Kel Ali, Vali Memduh Bey işittiler. "Aman çekilsin veya sipere otursun!" dedikleri halde; "Bu gâvurun gülleri bizi öldürmeyecek" dediğim ve hiçbir ihtiyat ve tedbire ehemmiyet vermeyerek o gençlik zamanında o zevkli hayatımın muhafazasına çalışmadığım halde; şimdi seksen yaşına girdiğim halde gayet derecede bir ihtiyat ve hayatımı muhafaza, hattâ vesvese derecesinde tehlikelerden çekinmek haleti acib bir tezat görüldüğünden, elbette o gençlik hayatını pervasızca feda etmek, bir-iki sene ihtiyarlık ve zevksiz hayatını bu derece muhafaza etmek büyük bir hikmet içindir. Ve iki-üç kudsî maksad içinde vardır:

Birincisi: Gizli, gayr-ı resmî ve bir kısım resmî, insafsız düşmanlarımızın desiseleriyle Nur şakirdlerinin bedeline bütün hücumları benim şahsıma ve benimle meşgul olmasına ve bilmeyerek

--- sh:»(Em:14) ↓ -----

ehemmiyeti benden bilmekle Nur şakirdlerinin bir derece desiselerden ve hücumlardan kurtulmalarına bu ihtiyar ve perişan hayatım vesile olduğundan, Eski Said'in on gençlik hayatı kadar kardeşlerimin hatırı için şimdilik ona muvakkaten ehemmiyet veriyorum. Eğer ben ortadan çekilsem; bana verdiği zahmet, ruhumdan ziyade sevdiğim has kardeşlerime verilecekti. O halde bir zahmet, yüz aded zahmet olurdu.

İkincisi: Gerçi has kardeşlerim herbirisi mükemmel bir Said hükmünde Nur'a sahibdirler. Fakat ihlastan sonra en büyük kuvvetimiz tesanüdde bulunduğundan ve meşreblerin ihtilafıyla -hapiste olduğu gibi- bir derece tesanüd kuvveti sarsılmasıyla, hizmet-i Nuriyeye büyük bir zarar gelmesi ihtimaline binaen; bu bîçare ihtiyar hasta hayatım, tâ Lem'alar, Sözlere mecmuası da çıkıncaya kadar ve korkaklık ve kıskançlık damarıyla hocaları Nurlardan ürktümek belası def' oluncaya kadar ve tesanüd tam muhkemleşinceye kadar, o hayatımı muhafazaya bir mecburiyet hissediyorum. Çünkü uzun imtihanlarda mahkemeler, düşmanlarım; benim gizli ve mevcut kusurlarımı göremediklerinden, hıfz-ı İlahî ile bütün bütün beni çürütemediklerinden, Risale-i Nur'a galebe edemiyorlar. Fakat hayat-ı içtimaiyede çok tecrübelerle mahiyeti bilinmeyen, benim vârislerim genç Said'lerin bir kısmını Nur'un zararına iftiralarla çürütebilirler diye o telaştan bu ehemmiyetsiz hayatımı ehemmiyetle muhafazaya çalışıyorum. Hattâ yanımda bir rovelver varken, ikinci bir kuvvetli rovelver daha tedarik etmeye lüzum gördüm. Düşmanların zehirleri kardeşlerimin duasıyla kırıldıkları gibi, sair sû-i kasdları dahi inşâallah akîm kalacaktır.

Ezcümle: İki saat Kamer tamamıyla tutulduğu aynı gecede, gizli düşmanlarım Ankara'dan bizden Nur mecmuaları istemeleri üzerine buraya gelen iki adam, birden otuzaltı mecmua gönderdiğimizizin aynı ikinci gününde tahminlerince daha gönderilmemiş diye hem o kitaplar nerede olduğunu bilmek ve Afyon'daki resmî ve makam sahibi bir-iki masona haber vermek ve taharri ettirmek ve kilitli olan iki odamda yemek ve içmek kaplarıma zehir atmak için, fevkalâde bir tarzda dama çıkmışlar ve iki odanın herbirinin bir penceresini kırmadan acib bir tarzda açıp içeriye girmişler. Benim yattığım oda ise arkasından sürgülü olmasından bana sû-i kasd edememişler. Hıfz-ı İlahî ve inayet-i Rabbaniye onların eline bir uç vermedi. Ben daha lüzumlu şeyler yazacaktım. Fakat rahatsızlık "Yeter!" dedi. Her vakit ihtiyat, ihlas, tesanüd, sebat, sarsılmamak

--- sh:»(Em:15) ↓ -----

ve vazifemizi yapmak ve vazife-i İlahiyeye karışmamak, "sırran tenevverat" düsturuna göre hareket etmek ve telaş ve me'yus olmamak lâzım ve elzemdır. Hem tekrar derim: Nur şakirdleri gibi pek az zahmetle pek çok kıymetdar hizmet ve pek çok manevî kazanç elde edenler tarihlerde görülmüyor. Ağır şerait altında bazan bir saat nöbet bir sene ibadet hükmüne geçtiği misillü, inşaallah Nurcuların hizmet-i imaniye ve Kur'anıyedeki saatları yüzer saat hükmünde hayırlar kazandırır.

Umum kardeşlere ve hemşirelere selâm ve iki cihanda selâmetlerine dua eden ve dualarını isteyen kardeşiniz

...Hakikî fedakâr Zübeyr, en lüzumlu ve hizmete şiddet-i ihtiyacım zamanında buraya imdadıma geldi. Yoksa Isparta'dan o sistemde birisini isteyecektim...

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Leyle-i Mi'racınızı tebrik ve içinde ettiğiniz duaların makbuliyetini rahmet-i İlahiyeden niyaz ederiz. Ve bu havalide Mi'rac gecesinden bir gün evvel ve bir gün sonra müstesna bir surette rahmetin yağması işarettir ki, bu vatanda bir umumî rahmet tecelli edecek, inşaallah.

Sâniyen: Van'daki eski talebelerimle ziyade alâkadar ve merak ettiğim ve bugünlerde Kastamonu'nun Süleyman Rüşdü'sü olan Çaycı Emin, Van'da bulunup o eski mübarek talebelerimin ellerine Nurların yetişmesine çalışması ve o mübarek eski kardeşlerimin hayatta olduklarını bilmediğim ve merak ettiğim ki beraber onların hayatta ve Nurlara müştak olduklarını mektubla haber vermesi, beni çok ziyade memnun eyledi. Ve çok ferahlı bir hüznün ve hazîn bir eski hatıra-i sürur verdi. Ben buradan oraya muhabere edemediğim için, benim bedelime Safranbolu kahramanları muhabere etse iyi olur.

Sâlisen: Otuz seneden beri siyaseti bırakıp havadislerini merak etmediğim halde, mu'cizatlı Kur'anımızı iki buçuk sene müsadere

--- sh:»(Em:16) ↓ -----

edip bize vermemekle beraber dünyada emsali vuku' bulmamış bir tarzda Afyon Mahkemesi bizi tazib ve kitablarımızın neşrine mani' olmak cihetiyle ziyade beni incitti. Ben de beş-on günde iki-üç defa siyaset dünyasına baktım. Acib bir hal gördüm. Müdafaatımda dediğim gibi, istibdad-ı mutlak ve rüşvet-i mutlaka ile hareket eden bir cereyan-ı zındıka masonluk, komünistlik hesabına bizi böyle işkencelerle ezmeğe çalışmış. Şimdi o kuvveti kıracak başka bir cereyan bu vatanı tezahüre başladığını gördüm. Fazla bakmak mesleğimce iznim olmadığından daha bakmadım.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Hasta kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Celal Bayar

Reis-i Cumhur;

Zâtınızı tebrik ederiz. Cenab-ı Hak sizi İslâmiyet ve vatan ve millet hizmetinde muvaffak eylesin.

Nur Talebelerinden onların namına

Said Nursî

* * *

Reis-i Cumhur Celal Bayar ve Heyet-i Vükelasına

Ankara

Biz Nur Talebeleri yirmi senedir emsalsiz bir tazib ve işkencelere hedef olmuşuz. Sabrettik. Tâ Cenab-ı Hak sizi imdadımıza gönderdi. O işkencelerin sebebini onbeş senedir üç mahkeme hakikî ve kanunî olarak yüzotuz kitab ve bin mektubatta bulamadıklarına, Mahkeme-i Temyiz'le Denizli Mahkemesini şahid gösteriyoruz. Otuz seneden beri ben siyaseti terketmişim. Bu defa birkaç gün zarfında Ahrarların başına geçip milletin mukadderatına sahib çıkması sebebiyle Reis-i Cumhuru ve Heyet-i Vekileyi tebrik ile beraber, bir hakikatı ifşa ediyorum; şöyle ki:

Bize hücum eden ve mahkemelerde tazib edenler demişler: "Bu Nur talebelerinin dini siyasete âlet etmek ihtimalleri var, belki de ediyorlar." Biz de o zalimlere karşı müdafaatlarımızdaki binler hüccet ile demişiz ve diyoruz ki:

--- sh:»(Em:17) ↓ -----

Biz, dini siyasete âlet değil, belki rıza-yı İlahîden başka hiçbir şeye, hattâ dünyaya ve saltanata âlet etmemek bizim esas mesleğimiz olduğundan, düşmanlarımızca da tahakkuk etmiş ki: Üç senedir üç çuvaldan ziyade dosyalarımızı garazkârane tedkik ettikleri halde, bizi mahkûm edemiyorlar. Verdikleri keyfî ve vicdanî hükümlerine de bir bahane bulamıyorlar ki, Temyiz o hükmü bozdu. Evet biz dini siyasete âlet değil, belki vatan ve milletin dehşetli zararına siyaseti mutaassıbane dinsizliğe âlet edenlere karşı; bizim siyasete bakmamıza mecburiyet-i kat'iyeye olduğu zaman, vazifemiz siyaseti dine âlet ve dost yapmaktır ki, üçyüz elli milyon kardeşlerin uhuvvetini bu vatandaki kardeşlere kazandırmaya sebep olsun.

Elhasıl: Bize işkence edenlere, siyaseti asabiyetle dinsizliğe âlet etmelerine mukabil; biz de siyaseti dine âlet ve dost yapmakla bu vatan ve milletin saadetine çalışmışız.

Kardeşlerim; ben bunu böyle münasib gördüm, sizlerin meşveretine havale ediyorum.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, siddık kardeşlerim!

Evvelâ: Seksen küsur sene ibadetli bir ömr-ü bâkiyi temin eden Ramazan-ı Şerifinizi bütün ruh u canımızla tebrik ve her gecesi bir nevi Leyle-i Kadir hükmünde hakkımızda menfaatdar olmasını niyaz ederiz. Ve teşrik-i mesaî sırrıyla ve her has Nurcu, umum Nurcuların manevî kazancına hissedar olmasıyla, manen binler dil ile ibadet ve dua ve istiğfar ve tesbihat yapmaya hakikî uhuvvet ve ihlas ile mazhariyetinizi rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz ve öyle de ümid ediyoruz.

Sâniyen: Risale-i Nur'un manen galebe-i tâmmesi ile beraber, mason kısmının dinsizleri ve komünistlerin zındıklar kısmı, habbeyi kubbe yapıp bahanelerle Nurların serbestiyetine mani' olmaya

--- sh:»(Em:18) ↓-----

çalışıyorlar ki; yine bu defa da manasız, sebebsiz otuzbeş gün mahkememizi te'hir ettiler. Hattâ Kur'anımızı vermemek için avukatımızla da gürültü etmişler. Fakat inayet-i İlahiye onların bütün plânlarını akîm bırakıyor. Nurlar kemal-i ihtişamla İstanbul ve Ankara münevver gençlerinde büyük bir iştiyakla kendi kendine intişar edip şakirdlerine ders veriyor. Bu manevî galebesinin bir neticesidir ki, Ezan-ı Muhammedî'nin okunmasına çalışan Başvekil'e yüzer imza ile genç münevverler teşekkür ve tebrik yazıyorlar.

Sâlisen: Buradaki talebeler de Ramazan-ı Şerifinizi tebrikle beraber kendilerince pekçok nûmuneler içinde eski komünistlerin işkencelerinden bir-iki nûmune yazıp leffen size takdim ediyorlar. Belki bir vakit bu mealde gazetelerde bir makaleyi de neşrederler.

Umum kardeşlerim ve hemşirelerime selâm ve dua eden ve hastalık sebebiyle vazife-i ubudiyeti tam yerine getiremeyen ve Nurcuların manevî yardımlarına ve onun bedeline dua etmelerine ve manevî kazançlarına muhtaç, hasta kardeşiniz

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Halk Fırkası iktidar partisi iken Üstadımıza yapılan eşedd-i zulüm ile yüzer kanunsuz işkencelerinden birinci nûmunesi:

Zemin yüzünde bu asırdaki kadar misli görülmeyen bir zındıka cereyanının plânlarıyla Üstadımıza yirmibeş senedir istibdad-ı mutlak ile yapılan zulmün bir nûmunesi şudur ki: Nefes almak üzere kapalı araba ile kırlara gitmek için dışarıya çıktığı zaman, buranın büyük bir memuru kıyafetine ilişmek istemiş. Bu beş cihette kanunsuz ve beş vecihle vicdansızlık olan hadsiz cür'etkârlığa karşı deriz ki:

Padişahın küçük bir tahakkümüne tahammül edemeyen ve Meşrutiyet ilânında ve Divan-ı Harb-i Örfî'de mahkeme reisi Hurşid Paşa'ya ve mahkeme a'zalarına cevaben:

--- sh:»(Em:19) ↓ -----

"Eğer Meşrutiyet bir fırkanın istibdadından ibaret ise; bütün ins ü cinn şahid olsun ki, ben mürteciim. Şeriatın birtek mes'elesi uğrunda bin ruhum olsa fedaya hazırım!" diyen ve Meclis-i Meb'usanda Mustafa Kemal'e karşı: "Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduddur." söyleyen ve İslâmî kıyafeti kat'iyyen ve aslâ tebeddül etmeyen ve kıyafetine ilişmek isteyen ve sonra kendi kendini öldürmekle tokadını yiyen Nevzad isminde Ankara valisine: "Bu sarık bu başla beraber çıkar" tarzında konuşarak boynunu göstermesiyle dokunulmayan bir zâta; hem Isparta, hem Eskişehir, hem Denizli Mahkemeleri dahi başını açtırmadıkları ve -son Afyon Mahkemesi müstesna- binlerce halk ve yirmi polislerin bulunduğu sıralarda bile başını açması ihtar edilmediği ve münzevi olduğu halde; o düşüncesiz memurların manasız ihanet için müdahale niyeti, doğrudan doğruya anarşilik hesabına vatan ve millete tehlike getirmeğe çalışmaktır. Ve bütün bütün kanunsuz olmakla beraber.. senelerden beri emsaline rastlanmamış bir feragat-ı nefis ve fedakârlıkla en ağır şerait altında yüzotuz parçadan müteşekkil muazzam ve hârîka eser külliyatıyla vatan ve milletin manevî kurtuluşunu temin eden böyle bir zâta bu tarzda ilişmek, elbette millet ve gençliğin mahv u perişan olmasına gayret eden gizli vatan düşmanlarına yardım etmek ve âlet olmaktır. Afyon'da bir-iki mütemerrid, bir zındık masonun iştirak ve teşvikiyle, o insanın bu tarz ihanet etmek fikrine; hiçbir ihaneti kabul etmeyen Üstadımızın tahammül etmesinden ve ehemmiyet vermediğinden şu hakikatı kat'iyyen anladık ki: Bu vatan ve millete kendi yüzünden bir zarar gelmemesi için haysiyetini, şerefini, nefisini, ruhunu, rahatını dahi feda etmiştir.

Konya'lı Zübeyr

* * *

--- sh:»(Em:20) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hem sizin, hem bu memleketin, hem âlem-i İslâm'ın mühim bayramlarının mukaddemesi olan, bu memlekette şair-i İslâmiyenin yeniden parlamasının bir müjdecisi olan Ezan-ı Muhammedî'nin (A.S.M.) kemal-i ferahla onbinler minarelerde okunmasını tebrik ediyoruz. Ve seksen küsur sene bir ibadet ömrünü kazandıran Ramazan-ı Şerif'teki ibadet ve dualarınızın makbuliyetine âmîn diyerek rahmet-i İlahiyeden herbir gece-i Ramazan bir Leyle-i Kadir hükmünde sizlere sevab kazandırmasını niyaz ediyoruz. Bu Ramazan'da şiddetli za'fiyet ve hastalığımın tam çalışmadığıma, sizlerden manevî yardım rica ederim.

Sâniyen: Benim son hayatımı Isparta havalisinde geçirmek büyük bir arzumdur. Ve Nur Efesinin dediği gibi demiştim: "Isparta, taşıyla toprağıyla benim için mübarektir. Hattâ yirmibeş seneden beri beni işkence ile tazib eden eski hükûmete kalben ne vakit hiddet etmişsem, hiçbir zaman Isparta hükûmetine hiddet etmeyip o mübarek vatandaki hükûmetin hatırı için ötekileri de unutuyordum. Hususan oradaki eski tahribatı tamirata başlayan hakikî vatanperverler olan Demokrat namında hamiyetli Ahrarlar, yani hürriyetperverler, Nur ve Nurcuları takdir etmelerine çok minnetdarım. Onların muvaffakiyetine çok dua ediyorum. İnşâallah o Ahrarlar, istibdad-ı mutlakı kaldırıp tam bir hürriyet-i şer'iyeye vesile olacaklar.

Sâlisen: Bayramdan bir mikdar sonraya kadar burada kalmaklığımın bir sebebe binaen lüzumu var. Bir-iki ay sonra Medreset-üz Zehra erkânlarının kararıyla ve İstanbul ve Ankara üniversitelerindeki genç Said'lerin de muvafakatıyla nereyi benim için münasib görürseniz orayı kabul edeceğim. Madem hakikî vârislerim sizlersiniz ve şahsımdan bin derece ziyade dünyada vazifemi de görüyorsunuz. Bu hayat-ı fânideki son menzili sizin re'yinize bırakıyorum.

Râbian: Hem tebriklerini, hem şiddetli alâkalarını gösteren Ahmed Nazif ve Ahmed Feyzi ve Halil İbrahim ve Hasan Âtuf ve Bucak'ta ve Eflani ve İstanbul'daki Nurcuların mektublarına benim bedelime sizler cevap verirseniz, sizleri tevkil ediyorum.

* * *

--- sh:»(Em:21) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hadîs-i şerifin sırrıyla Ramazan-ı Şerif'in nısf-ı âhirinde, hususan aşr-ı âhirde, hususan tek gecelerde, hususan yirmiyedisinde; seksen küsur sene bir ibadet ömrünü kazandırabilen Leyle-i Kadr'in ihyasına ve herbiriniz umum Nur talebeleriyle beraber, hususan bu bîçare çok kusurlu, hasta, zaîf kardeşinizi hissedar etmenizi ve herbirinizin dualarınızın binler manevî âmînlerin teyidiyle dergâh-ı İlahîde kabul olmasını rahmet-i İlahiyeden niyaz ediyoruz.

Sâniyen: Üniversitedeki genç Said'lerin hakikaten Medreset-üz Zehra'nın İstanbul ve Ankara'daki vazifesini yaptıklarına ve bu bîçare Said'e ihtiyaç bırakmadıklarına ve Risale-i Nur'un herbir cihetle kâfi olmasının bir nümunesi olarak şimdi size leffen gönderdiğimiz, onların meb'uslara hitaben yazdıkları beyannamelerini ve yine onların bir eseri olan Tarihçe-i Hayat'ın yetmiş nüshasının baş tarafına koyup yetmiş meb'usa göndermeleri için bize gelen beyannamelerini bera-yı malûmat size gönderdik. Siz münasib görseniz onu ve size evvelce gönderdiğimiz Sungur'un Maarif Vekaleti'ne müdafaası ve Mustafa Osman'ın Adliye Vekili'ne istidasıyla beraber Tarihçe-i Hayat'a bir nevi zeyl olarak el yazmasıyla veya makine ile veya İnebolu'daki yeni harfle elli-altmış nüsha teksirini re'yinize havale ediyoruz.

Sâlisen: Medreset-üz Zehra erkânları, benim şahsımın da hakikî vekilimdirler. Bana, şahsıma gelen mektublara onlar, benim bedelime cevap versinler. Hususan Hüsrev'in mektubunda isimleri bulunan zâtlara karşı münasib cevap verirsiniz. Ahmed Feyzi'nin size karşı yazdığı mektubun cevabının parçasını leffen size gönderiyoruz.

Umum kardeş ve hemşirelerimin mübarek Ramazanlarını ve umum gecelerini, manevî Leyle-i Kadir'lerini tebrik ile selâm ve dua ve dualarını rica ediyoruz.

* * *

--- sh:»(Em:22) ↓ -----

بِسْمِ سَبْحَانَهُ

[Hak ve hakikatın naşiri olan Sebilürreşad'a, halen Halk Partisi namına yapılan yüz cihetle kanunsuz bir muameleyi arzediyoruz:]

Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî, şiddetli zehirlerin neticesi olarak hastalığı şiddetlenip hayattan ümidini kestiği için, kendi nafaka parasıyla aldığı sekiz aded kitabını muhafaza etmek üzere müftü kardeşine göndermişti. Emirdağ postahanesi güya zabıta memuru vazifesini yapıyor gibi, gizli bir maksada binaen bu kitabları zabtederek hemen bizzât kendisi gidip jandarma dairesine, kaymakama, adliyeye ve telefon ile Afyon'a şayi' edip işi şaşaalandırarak kitabların hepsini adliyeye verdimiştir. Halbuki kitabların mahiyeti şudur: Beş parçası, mahkemede bulunan müdafaat ve zeyillerinden ibarettir. Diğer üç kitab da; şimdiki adliye vekili Halil Özyörük'ün üç defa beraetlerine karar verdiği eserlerdir ki, Denizli Mahkemesi aynı eserlerin eczalarını iade etmiştir. Ve Afyon mahkemesinin de hükümlerini bozmuş ve o eserlerin beraetlerine re'y vermiştir.

Gerçi komünist olan eski adliye vekili Fuat Sirmen, eski heyet-i vekileye ihbar etmiş ve Kur'anın gayet hak ve menfaatli bir tefsiri olan Zülfikar mecmuasının dörtyüz sahifesi içinde, otuz sene evvel yazılan iki âyetin tefsirine dair iki sahifeyi bahane ederek bu çok mühim eseri yasak etmeğe çalışmıştır. Halbuki şimdi millet ve vatana gayet zararlı olan komünist ve masonların eserlerine müsaade edildiği halde, yüzbinler kimselerin imanını kurtaran, Kur'anın gayet hak ve pekçok menfaatli bir tefsiri olduğunu beşyüz bin adamın şehadetiyle isbat edeceğimiz eserlere evrak-ı muzırira gibi böyle muamele yapmak ve üstadımıza bu hastalıklı nazik zamanında öz kardeşine karşı bu hazîn teessüratı vermek, yüz cihetle kanunsuzdur diye arzediyoruz.

Sâniyen: Bu mes'elenin gayet sinsi ve gayet gizli hakikatı şudur: Üstadımız manen ve maddeten Demokrat Parti'ye yardım için talebelerini hafifçe teşvik etmişti. Bunu Halk Partisi'nin muannid müstebidleri anladıkları için, manasız bahane ile habbeyi kubbe yaparak bu muameleyi yaptılar. Yoksa her tarafta bu kitablar posta ile alınıp veriliyor ve buraya da İstanbul'dan, başka yerlerden geliyor ve ilişilmiyordu. Bu vaziyet çok dessayane ve ümid edilmeyen bir plândır.

--- sh:»(Em:23) ↓ -----

Sâlisen: Zülfikar'daki mevzuubahs iki âyetin tefsirinden bin misli bir muhalefetle halen matbuatta eski hükûmete hücumlar yapıyor ki, şimdi o âyetlerin tefsiri zerre mikdar bir suç olamıyor. Bundan da anlaşılıyor ki, bu muameleler Halk Partisi hesabına yapılmakta devam edilen keyfî işlerdir ve Halk Partililerin "Saltanat Demokratlarda ise, hüküm ve icraat ve iktidar bizdedir" diye olan iddia ve vehimlerinin bir nümunesidir.

Emirdağ Nur talebeleri namına
Mehmed, İbrahim, Ziya vesaire...

* * *

**Reisicumhur'a, Heyet-i Vekile'ye, Başbakanlığa, Adliye Bakanlığı
Yüksek Katına, Diyanet Riyaseti'ne**

Ankara

Hakikî adalet ve hürriyet için çalışan zâtlara birkaç nokta beyan ediyorum:

Birinci Nokta: Hem Denizli Mahkemesi, hem Ankara Ağırceza Mahkemesi, bütün Risale-i Nur eczalarını tedkik edip ve ehl-i vukufun da iştirakiyle beraetlerine ve sahiblerine iade etmesine bir mahzur olmadığına karar verip Said'i arkadaşlarıyla beraet ve tahliye ederek, iki sene ellerde ve mahkemelerde kalan Nur Risalelerinin tamamıyla Said'e ve arkadaşlarına iade edildiği ve aynı kararı Mahkeme-i Temyiz kaziyeye-i muhkeme haline getirip tasdik ettiği halde; şimdi Afyon'un, Said'in şahsına karşı iki garazkârın aynı kitabları, hem gayet antika mu'cizatlı yazılı Kur'anını, bütün bütün hilaf-ı kanun olarak müsadere edip Said ve arkadaşlarına verdiği asılsız hükmünü yine aynı Mahkeme-i Temyiz bozduğu ve şimdi vatan ve milleti eski partinin garazkârane istibdadından kurtaran hamiyetkâr, vatanperver bazı Demokrat liderleri kemal-i istihsan ile o risaleleri kabul edip sahib oldukları halde, üç senedir hiç sebbsiz binler lira bizim gibi fukaraya zarar vermek, üç defa beraet etmiş bir mahkemeyi üç sene uzatıp -acib bir zulüm içinde şahsî bir garazkârlık vardır ki- yirmi ay tecrid-i mutlakta hizmetçisiyle temas ettirmediler. Tahliyeden sonra iki polis kapısında bıraktılar. Hem o gayet müttaki Nur şakirdlerini kasden sebbsiz sırf takvalarına ihanet için, mağrib namazının vaktinde muhakeme edip namazlarını

--- sh:»(Em:24) ↓ -----

kazaya bırakarak acib bir zulmetmişler. Hem bütün bu Risale-i Nur eserlerini bir defa da Isparta, tamamen müsadere edip tedkikten sonra tekrar aynen iade etmiş.

Demokratların zamanında madem Ezan-ı Muhammedî ve din dersleri gibi şair-i İslâmiye ile Kur'ana hizmet ve eskilerin Kur'an zararına tahribatları tamire başlanılmış. Ve madem dinsizlerin ve masonların ve komünistlerin eserleri intişar ediyor. Elbette âlem-i İslâm'ın Mekke, Medine, Şam gibi yerlerinde büyük âlimlerin takdir ve tahsinlerine mazhar olmuş ve Diyanet Riyaseti'nde hocalara okutturulan Zülfikar, Asâ-yı Musa ve Siracünnur gibi, feylesofları susturan mübarek mecmuaları müsadere etmek, üç sene onlarla beraber binler lira kıymetinde değerli, mu'cizatlı, altun ile İsm-i Celal yazılmış, Diyanet Reisi bütün takdir ile tab'ına çalıştığı Kur'anı müsadere eden adamlar; elbette adalet ve adliye ve hakikat hesabına değil, belki komünist, masonluk hesabına bir garazkârlık ediyorlar. Ben kendim zehir hastalığıyla şiddetli hasta olduğumdan ve kendi hukukumu müdafaa edemediğimden, Sungur'u kendime vekil ediyorum. Eski hükûmetin bana karşı yirmi senelik işkence ile bu tahribatın kaldırılmasını, adaletperver yeni hükûmetin bakanlarından bekliyorum. Kardeşlerimden Mustafa Sungur'u tevkil ediyorum.

Nur Şakirdleri namına
Said Nursî

* * *

[Ehemmiyetli bir hakikat ve Demokratlarla Üniversite Nurcularının bir hasbihalidir.]

Şimdi milletin arzusuyla şair-i İslâmiyenin serbestiyetine vesile olan Demokratlar, hem mevkilerini muhafaza, hem vatan ve milletini memnun etmek çare-i yegânesi; ittihad-ı İslâm cereyanını kendine nokta-i istinad yapmaktır. Eski zamanda İngiliz, Fransız, Amerika siyasetleri ve menfaatleri buna muarız olmakla mani olurdular. Şimdi menfaatleri ve siyasetleri buna muarız değil; belki muhtaçtırlar. Çünkü komünistlik, masonluk, zındıklık, dinsizlik; doğrudan doğruya anarşistliği intac ediyor. Ve bu dehşetli tahrib edicilere karşı, ancak ve ancak hakikat-ı Kur'aniye etrafında ittihad-ı İslâm dayanabilir. Ve beşeri bu tehlikeden kurtarmağa vesile olduğu gibi, bu vatani istila-yı ecanibden ve bu milleti anarşilikten kurtaracak yalnız odur. Ve bu hakikata binaen Demokratlar bütün kuvvetleriyle

--- sh:»(Em:25) ↓ -----

bu hakikata istinad edip komünist ve masonluk cereyanına karşı vaziyet almaları zarurîdir.

Bir Ezan-ı Muhammedî'nin (A.S.M.) serbestiyetiyle kendi kuvvetlerinden yirmi defa ziyade kuvvet kazandılar. Milleti kendilerine ısındırdılar, minnetdar ettiler. Hem manen eski İttihad-ı Muhammedî'den (A.S.M.) olan yüzbinler Nurcularla, eski zaman gibi farmason ve İttihadcılarının mason kısmına karşı ittifakları gibi; şimdi de aynen İttihad-ı İslâm'dan olan Nurcular büyük bir yekûn teşkil eder. Demokratlara bir nokta-i istinaddır. Fakat Demokrat'a karşı eski partinin müfrit ve mason veya komünist manasını taşıyan kısmı, iki müdhiş darbeyi Demokratlara vurmaya hazırlanıyorlar. Eskiden nasıl Ahrarlar iki defa başa geçtiği halde, az bir zamanda onları devirdiler. Onların müttefiki olan İttihad-ı Muhammedî (A.S.M.) efradının çoklarını astılar. Ve Ahrar denilen Demokratları, kendilerinden daha dinsiz göstermeye çalıştılar. Aynen öyle de: Şimdi bir kısmı dindarlık perdesine girip Demokratları din aleyhine sevk etmek veya kendileri gibi tahribata sevk etmek istedikleri kat'iyyen tebeyyün ediyor. Hattâ ülemanın resmî bir kısmını kendilerine alıp, Demokratlara karşı sevk etmek ve Demokratın tarafında, onlara mukabil gelecek Nurcuları ezmek; tâ Nurcular vasıtasıyla ülema, Demokrata iltica etmesinler. Çünkü Nurcular hangi tarafa meyletseler ülema dahi taraftar olur. Çünkü onlardan daha kuvvetli bir cereyan yok ki, ona girsinler.

İşte madem hakikat budur, yirmibeş seneden beri ehl-i ilmi, ehl-i tarikatı ezen, ya kendilerine dalkavukluğa mecbur eden eski partinin müfrit ve mason ve komünist kısmı, bu noktadan istifade edip Demokratları devirmemek için; Demokratlar mecburdurlar ki hem Nurcuları, hem ülemayı, hem milleti memnun ve minnetdar etmek, hem Amerika ve müttefiklerinin yardımlarını kaybetmemek için bütün kuvvetleriyle Ezan mes'elesi gibi şair-i İslâmiyeyi ihya için mümkün oldukça tamire çalışmaları lâzım ve elzemdir.

Maatteessüf bazı müfrit ve mason ve komünistler, Demokrat aleyhinde olduğu halde kendini Demokrat gösteriyorlar ki; Demokratları tahribata sevketsin ve din aleyhinde göstersiz, onları devirsin.

Nur Talebeleri ve Nurcu Üniversite gençliği namına
Sadık, Sungur, Ziya

* * *

--- sh:»(Em:26) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık, fedakâr kardeşimiz Hacı Ali!

Gönderdiğiniz kıymetdar ve bilhassa Hazret-i Üstadı pek çok sevindiren mektubunuzu aldık. Üstadımız diyor ki:

"Risale-i Nur, bu zamanda kâfidir. On sene medresede okuyanlar, Risale-i Nur'la bir senede aynı istifadeyi ettiklerine şahid, binler ehl-i ilim var. Madem Hacı Kılınç Ali birbuçuk sene bütün Risale-i Nur eczalarına sahib çıkmış, kısmen okumuş; nazarımızda yirmi senelik bir Nur talebesidir. Ben her sabah haslar içinde onun ismiyle bütün manevî kazançlarıma, defter-i a'maline geçmek için hissedar ediyorum. Öyle ise, o da bütün hayatını Risale-i Nur'a vermeye mükelleftir. Demek şimdiye kadar Câmi-ül Ezher'e gitmeğe muvaffak olmaması ehemmiyetli bir hikmet içindir ki, Nurlar ona kâfi imiş. Şimdi Şam'a, Haleb'e yakın olan Urfa'da bir Medrese-i Nuriye ileride teşekkül etmesini kuvvetli ümid ediyoruz. Kılınç Ali ile beraber Eski Said'in gayet kıymetdar bir talebesi olan Şam'daki Molla Abdülmecid, Urfa'daki Nur'un talebelerinden Seyyid Sâlih ve onun yanına giden Nur'un fedakâr bir talebesiyle muhabere etsinler. Ben hem Molla Abdülmecid'e, hem Hacı Ali'ye, hem Şam'daki Risale-i Nur'la alâkadar olanlara pek çok selâm ediyorum. Ve dualarını ve o mevki-i mübarekede bana dua etmelerini rica ediyorum." dedi.

Evet kahraman kardeşimiz Hacı Ali; Hazret-i Üstad daima sizin fedakârlığınızı izhar buyuruyorlar. Biz de sizi tahsinlerle tebrik ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Üstadın hizmetinde bulunan kusurlu
Sungur, Zübeyr, Ziya

* * *

Aziz kardeşim!

Evvelâ: Bin mâşâallah, Sözler mecmuasında yanlışlar yok gibidir. Birkaç kelime var ki, leffen gönderildi.

--- sh:»(Em:27) ↓ -----

Sâniyen: Eğer münasib görseniz gönderdiğim bu elli lirayı benim hesabıma mahkemedeki mecmuaların bedeline benim için alınız, gönderiniz. Eğer münasib görmezseniz, bu defaki gönderdiğiniz mecmuaların bana mahsus olacak kısmının fiyatına alınız.

Sâlisen: Şimdilik Tarihçe-i Hayat'ı meb'uslara parasız vermemek münasibdir. Parasıyla isteyenlere verilsin. Fakat on-yirmi nüsha Ankara'da bulunsa münasibdir.

Said Nursî

* * *

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Muazzam ve hârika Risale-i Nur külliyatından iki büyük mecmuanın imha edileceği hakkında dehşetli bir haber işittik. Gayet hak ve hakikatlı ve feylesofları ilzam eden o mecmualar, Risale-i Nur'un diğer eczalarıyla beraber Denizli ve Ankara Mahkemelerinde beraet verilip kazıye-i muhkeme haline gelerek iade edildiği ve iki defa Temyiz Mahkemesi beraet ettirdiği halde ve Mısır, Şam, Haleb, Mekke-i Mükerrerme ve Medine-i Münevvere gibi âlem-i İslâm'ın mühim merkezlerinde fevkalâde bir takdir ve tahsine mazhar olan ve makbuliyetine hürmeten Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın kabr-i şerifi ve Hacer-ül Esved üzerine konulan bu eserler hakkındaki bu müdhîş muamele, Halk Partisi'nin yaptığı diğer azîm cürümleri gibi tarihte emsali görülmemiş bir cinayettir. Biz Nur talebeleri o cebbar gaddarlardan hakkımızı kolayca alabilirdik. Fakat İslâmiyet'in asırlardır bayraktarlığını yapan kahraman Türk milletinin masum çoluk-çocuk ve ihtiyarlarına karşı Risale-i Nur'un bizlerde husule getirdiği kuvvetli şefkat itibarıyla ve Kur'an-ı Hakîm'in bizleri maddî mücadeleden men'edip elimizde topuz yerinde Nur olması haysiyetiyle ve bütün kuvvetimizle mesleğimizin îcabı olan asayîşi temin etmek esasıyla, o zalimlere maddeten mukabele edemedik. Yoksa Allah göstermesin, bir mecburiyet-i kat'iyye olursa komünist ve masonlar hesabına ona sebebiyet verenler bin defa pişman olacaklardır. Hem biz müşahadatımızla kat'î bir kanaattayız ki:

Risale-i Nur'a ilhad ve zındıka namına ilişildiği zaman, umumî bir musibet geliyor. Taarruzun aynı vaktinde dört defa büyük zelzelenin vukuu ve çok hâdisatın aynı vakitte zuhuru, bu kanaatimizi

--- sh:»(Em:28) ↓ -----

tasdik etmiş. Bu itibarla öyle bir kararın infazından ehl-i imanın titrediği, o hârikulâde ve kıymetdar, mübarek mecmualar hakkında imha cinayetinin işlenmesi; bu millet ve memleket içinde manevî zelzeleler, fırtınalar, taun ve tufanlar kopacak kuvvetli ihtimalinden telaş ediyoruz. Zira Risale-i Nur'a dört defa taarruz ve hücum zamanında şiddetli zelzelelerin tevafuku, bu hakikatı kör gözlere dahi göstermiştir. Hattâ mahkemede dava ettik. Hem müfessirlerin üçyüz elli bin tefsirlerine ittibaen iki sahifede iki âyât-ı Kur'aniyeyi tefsir ettiği bahanesiyle, yüzbinler kimselerin imanına pek ziyade bir ehemmiyet ve tesirle hizmet eden dörtyüz sahifelik Zülfikar mecmuasını müsadere ve imha etmek; dünyada hiçbir kanunda olmadığından, sırf dinsizliğe âlet olarak yapılan bu feci' garazkârlık fâillerinin hak, hakikat ve adaletten ne derece uzak olduğunun zahir bir delili bulunduğunu zerre mikdar vicdanı olanlar anlayacak ve yüzüstü yüzlerine lanet ve nefretler savuracaktır. Halk Parti'li müstebid, mürteci' cebbarların zamanında yapılmış olan bu korkunç muameleye kahraman Demokratlar hükûmeti mani' olup, Afyon Mahkemesi'nde üç senedir hapsedilen ve zerre kadar bir suç mevzuu bulunamayan eserleri ve en başta altun yaldızlı ve tevafuk mu'cizeli Kur'anımızı derhal iade ettireceklerini kuvvetli ümid edip, alâkalı makamlardan rica ediyoruz.

Nur Talebeleri namına
Hüsrev, Sungur

* * *

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Aziz, kahraman ağabeyimiz!

Evvelâ: Gayet derecede bir ehemmiyetli mes'eleyi arz ediyoruz ki, büyük mecmualarımızın imhasına sakın sakın meydan verilmeyecektir. Ne bahasına olursa olsun kurtarılacaktır. Yalnız imha kararı şimdi mi, yoksa eskiden mi verilmiştir ve sizce bu imha kararı resmen sabit midir? Bu ciheti olduğu gibi öğrenerek bize acele ve derhal bildiriniz.

Sâniyen: Bu hususta Ankara'da olan kahraman Sungur'a ve Devlet Bakanı'na yazılan yazıyı bera-yı malûmat takdim ediyoruz. Binler selâm ve hürmetle ellerinizden öperiz.

Ziya, Zübeyr

* * *

--- sh:»(Em:29) ↓ -----

Aziz ve çok kıymetli kahraman kardeşimiz Sungur!

Evvelâ: Binler selâm eder, Cenab-ı Hak'tan Nur hizmetinizde hayırlı muvaffakiyetlerinizi dileriz.

Sâniyen: Çok ehemmiyetli ve mahrem bir işi haber veriyoruz. Haber aldığımızı göre Isparta adliyesinde zabtedilen yüzyetmiş cild Asâyı Musa ve Zülfikar mecmuaları ki, o mecmuaları şimdiki Adliye Bakanı beraetini, iadesini tasdik edip daha evvelce Denizli'de de Üstadımıza verilen kitablardır. Bunların imhası için karar verilmiş. Zemin ve semavatı hiddete getirecek ve mevcudatı ağlatacak bu müdhiş kararın Demokratlar aleyhinde Halk Partisi'nin müfrit adamları tarafından tertib edilen bir plân olduğundan kat'iyyen şübhemiz yoktur. Zira Nur talebelerinin Demokratları muhafaza ettiğini ve Demokratların kuvvetli bir istinadgâhı olduğunu müfrit şeytanlar anlamışlar. Nur talebelerini Demokratlardan bu tarzda nefret ettirip hükûmeti yıkmağa çalışıyorlar. Bu plânın akîm kalması ve mecmualarımızın kurtulması ve Afyon'daki kitablarımızın tamamen iade edilmesi için, pek fazla bir ehemmiyet ve gayretle çalışılmasını Üstadımız sizlere havale ediyor.

Ziya, Zübeyr

* * *

Devlet Bakanlığı'na!

Zâtınıza vatan ve milletin mukadderatı mevzuunda, gayet derecede ehemmiyetli, şeytanın bile zor düşünebileceği bir tarzda tertib edilen Demokratlar aleyhindeki bir plânı ifşa ediyoruz; şöyle ki:

Bu vatanda dinsizlikle ve istibdad-ı mutlak ve eşedd-i zulme karşı yirmiyedi yıldır perde altındaki hususî neşriyatla hârikulâde bir feragat-ı nefisle mücadele eden Bediüzzaman Said Nursî'nin vücuda getirdiği muazzam Nur Talebeleri câmiasının Demokrat Parti'yi muhafaza ettiğini Halk Partisi'nin müfrit dessayları anlamış, hattâ bir zamanlar gayet gizli olarak Nur talebelerinin kesretle bulunduğu mıntikalara tedkik ve tecessüs için İsmet çıkarılmış idi.

İşte Anadolu'nun her tarafında hârîka bir kuvvet-i imaniye ile, fevkalâde bir fedakârlıkla bu milletin iman ve İslâmiyet'e hizmet edip cebbarlar saltanatının esasından ve kökünden yıkılmasına medar olan Nur talebelerini Demokratlardan nefret ettirmek için; uhrevî ve dünyevî hayatlarının halaskârı olan, yüzbinlerle ehl-i iman

--- sh:»(Em:30) ↓ -----

ve bir kısım yüksek tahsil gençliğini tenvir ve irşad eden ve Arabistan'da ve Mısır'da büyük bir takdir ve tahsine mazhar olan ve mübarekliğine hürmeten Peygamberimizin kabri-i şerifi ve Hacer-ül Esved üzerine konulan Zülfikar ve Asâ-yı Musa mecmualarının Isparta Adliyesi tarafından yakılmasına karar verilmek gibi, arz ve semavatı hiddete getirecek ve mevcudatı ağlatacak derecedeki bir hükmü haber aldık. Halbuki yüz ondokuz parçadan müteşekkil Risale-i Nur Külliyyatı'ndan olan bu büyük mecmuaların parçaları da Risale-i Nur Külliyyatıyla beraber 1944 senesinde Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nde müttefikan beraet verilmiş ve yüksek Temyiz Mahkemesi tasdik etmiştir. Kaziye-i muhkeme haline gelmiş ve bütün eserler, müellif-i muhteremine ve sahiblerine iade edilmiştir. Son Afyon Mahkemesi'nde de Halk Partisi hükûmetinin komünist vekilinin hususî emirleriyle verdiği garazkâr hükmü, kahraman Demokratların adliye vekili, eski Temyiz Mahkemesi'nin âdil reis-i muhteremi esasından nakzetmiştir. Nihayet af kanunu ile gaddarane giriştikleri ve içinden çıkamadıkları iftira ve ittihamların üzerine perde çekmişler ve afla neticelendirmişlerdir.

Hakikat bu merkezde iken ve şimdi eski hükûmete binler hakaretli neşriyatlar, bütün hürriyetle devam ederken ve dörtyüz sahifelik gayet hak ve hakikatlı bir mecmuanın iki sahifesinde bir âyetin tefsirini, garaz ve bahane ile medar-ı mes'uliyet yapıp o mecmuanın imha cihetine gidilmiş. Doğrudan doğruya eski zalim parti hesabına şu maksada ma'tuftur ki: Yüzbinlerle Nur talebelerini Demokratlar aleyhine çevirip, Demokrat Partisi'nin sessiz, sadâsız, gösterişsiz, fakat dindarlıklarıyla gayet muhkem bir istinadgâhını yok etmek ve Demokrat hükûmetini yıkmaktır. Bu müdhiş ve şeytanî plânın akîm kalması için zât-ı âlînize ehemmiyetle ihbar eder ve hürmetlerimizi arz ederiz.

Üniversite Nur Talebeleri namına
Yusuf Ziya Arun

* * *

--- sh:»(Em:31) ↓ -----

[Bera-yı malûmat size gönderildi.]

Büyük Doğu'nun yirmidokuzuncu sayısında; "Lozan'ın İç yüzü" diye yazılan makaleden:

İngiliz murahhas heyeti reisi Lord Gürzon, nihayet en manidar sözünü söyledi. Dedi ki:

"Türkiye İslâmî alâkasını ve İslâmı temsil rolünü kendi eliyle çözer ve atarsa, bizimle hulûs birliği etmiş olur ve Hristiyan dünyasının hürmet ve minnetini kazanır; biz de kendisine dilediğini veririz."

Lozan'da Türk murahhas heyeti başkanı bulunan ve henüz hakikî kasıdları anlayamayan İsmet Paşa, bir aralık bütün Hristiyan emellerinin Türkiye'yi mazisindeki ruh ve mukaddesatı kökünden ayırmak olduğunu sezdiği halde, şu gizli ivaz ve teminatı veriyor ve diyor ki:

"Eskiden beri kökleşmiş ve köhne engellerden (yani an'ane-i İslâmiyet'ten) kurtulmak hususunda besledikleri (yani İsmet'in beslediği) azmin, inkâr edilmez delilidir."

Harfî harfine iktibas ettiğimiz bu sözlerle, Türk başmurahasının yani İsmet'in, eskiden kökleşmiş ve köhne olmuş engellerden kurtulmak hususunda Türk milletine beslediği kat'î azimle ne kastedtiğini ve bunu hangi maksad altında İslâmiyet düşmanlarına ivaz diye takdim ettiğini sormak lâzımdır.

Konferansın birinci defasında Türk başmurahası, bizzât karar vermek vaziyetinde olmadığı ve büyüğüne, yani Mustafa Kemal'e bildirmek zorunda olduğu için, memlekete dönüyor; kendisini Haydarpaşa'dan Ankara'ya götüren tren ve devlet reisini (Mustafa Kemal) İzmir'den Ankara'ya götüren trenle Eskişehir'de buluşuyor. Bir arada ve başbaşa seyahat... Sonra Ankara gizli meclis toplantıları... Fakat esas mes'elelerde daima başbaşa. Mustafa Kemal ile İsmet beraber içtimaları ve karar: "Din öldürülecektir."

Lozan Konferansı'nın ikinci sahifesi: ...Artık herşey Türkiye hesabına çantada hazırdır. Yani dini terk ile herşey yapılacak. Yeni hizbin (Kemalizm ve İsmet hükûmeti) bundan böyle bu millette, İslâmiyet'i katletmek prensibiyle hareket etmekte, hasım dünyanın kumandanlarından, yani düşman ehl-i salib kumandanlarından, dini vurmakta daha hevesli olduğu ve örnekler vereceği ve bilhassa hudud dışı değil de, hudud içi ve millî irade yaftası altında çalışacağı şübheden vârestedir.

--- sh:»(Em:32) ↓ -----

Nihaî Vesika

Lozan Muahedesinde sonra, İngiltere Avam Kamarası'nda "Türkler'in istiklalini ne için tanıdınız?" diye yükselen itirazlara, Lord Gürzon'un verdiği cevap:

"İşte asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları maneviyat ve ruh cephelerinden öldürmüş bulunuyoruz." Yani Mustafa Kemal ve İsmet'in verdikleri karar, Türk Milletini İslâmiyet ve din cihetinden öldürmek kararıdır.

Artık bunun üzerine herşey apaçık anlaşılıyor değil mi?..

Gizli anlaşmanın entrikası:

Türkler'e dinlerini ve din temsilciliğini feda ettirmek şartıyla, sunî istiklal içinde gizli anlaşmanın müessiri, tek kelime ile Yahudiliktir. Buna memur-u müşahhas kimse de, şimdi Mısır Hahambaşısı bulunan Hayim Naum'dur. Bu Hayim Naum, bu korkunç teşebbüse evvelâ Amerika'da Türkler lehinde bir seri konferans vermek ve emperyalizma şeflerine, Türk'ün maddesini serbest bırakmaları, buna mukabil ruhunu, tâ içinden ve kendi öz adamlarına yıkturmaları fikrini telkin etmek suretiyle başlamıştır. Yani masonluk hasebiyle Kur'anın ahkâmını kaldırmak, milleti dinsiz yapmak. Hayim Naum müdhiş plânının zeminini Amerika'da hazırladıktan sonra İngiltere'ye geçmiş ve hâlis Yahudi olan Lord Gürzon ile temas ederek şu teklifte bulunmuştur:

"Siz Türkiye'nin mülkî tamamîyetini kabul ediniz. Onlara ben İslâmiyet'i ve İslâmî temsilciliklerini, ayaklar altında çiğnetmeyi taahhüd ediyorum." Aynı Hayim Naum, Türk murahhaslar heyetine müşavir sıfatıyla sokulmanın da yolunu bulmuş, yani Mustafa Kemal ve İsmet'i kendine dost bulmuş. Onun için üçü birleşmiş ve artık arada santralın intizamla işlemesine hiçbir mani' kalmamıştır.

Hayim Naum o sırada Ankara'ya kadar da uzanarak plânın muvaffakiyeti için gereken en mühim ve merkezî şahıs nezdinde -yani Mustafa Kemal yanında- emin bulunduğu tesirinin derecesini ölçmek istemiştir. Öyle ki bu tesir, mahud mevzuda Hayim Naum'dan daha heveskâr ve gayretli bir İslâmiyet düşmanına tesadüf etmekle muradına ermiş ve artık Türk'ü içinden vurmanın plânını gerçekleştirmek için her unsur tamamlanmıştır.

--- sh:»(Em:33) ↓ -----

İşte bu ehemmiyetli vesika, tam tamına Risale-i Nur tercümanının kırk küsur sene evvel hadîs-i şerifin ihbarına dair beyan ettiği hâdiseyi tasdik ettiği gibi; ve Şeriat-ı Ahmediye'ye ihanet eden o dehşetli şahsın mühim bir kuvveti Yahudi olduğu, Yahudi olan Lord Gürzon ile Hayim Naum o ihbarın hakikatını gösterdiklerini ve yirmibeş seneden beri Nurcuların imhasına keyfî kanunlarla dehşetli zulümlerin hikmetini tam gösteriyor.

* * *

Çok aziz, çok mübarek, çok sevgili, çok müşfik Üstadımız Efendimiz Hazretleri!

Mu'cizatlı ve İsm-i Celal altun ile yazılı, yaldızlı Kur'anı Diyanet Riyaseti, Afyon Mahkemesi'nden getirtmiş ve dünkü gün İstanbul Mushaflar İnceleme heyetine göndermiştir. Heyet tedkikten sonra neşrinin lüzum ve elzem olduğunu tasdik ederek geri iade edecekmiş.

Hem Akşehir'li kahraman Ahmed Altun kardeşimizin daha evvel bir suretini siz sevgili Üstadımıza gönderdiği ve Diyanet Reisliğine yazdığı istidasını Diyanet Riyaseti Müşavere Heyeti tedkik etmiş. Bunun üzerine siz sevgili Üstadımızın Diyanet Riyasetine hediye ettiğiniz iki takımın birisini müşavere heyetine tedkik için verecekler. Diyanet'te Nurların lehinde çalışan muhterem kardeşimiz var. Hakikaten sevgili Üstadımız, baştan başa zulmetli, kararlı olan Ankara şimdi pekçok değişmiş ve gittikçe değişmekte. Saçılan zehirler ve kendisine karşı gençliğin tezahüratı tesirini kaybetmiş.

Sungur

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Bin bârekâllah, hem Sözler mecmuasının güzel ve sıhhatli olmasına ve müsaderedeki mecmuaların imhadan kurtulmasına nümune olarak bir kısmını elde etmenize binler mâşâallah ve elhamdülillah deriz.

Sâniyen: Benim namıma gelen mektublara Medreset-üz Zehra erkânları münasib tarzda benim bedelime cevab vermelerini onlara havale ediyorum. Ezcümlle, Ankara'da Osman Nuri kardeşimiz oranın bir Hasan Feyzi'si hükmünde Nurlara tesirli hizmet ve

--- sh:»(Em:34) ↓ -----

benim için hanesi yanında bir menzil yapması ve hastalığım zamanında güya hastalığımın tahfifine Hasan Feyzi gibi yardım eder gibi kendi hastalığına memnun olmasına çok minnetdarım. Fakat kitablarımızı mahkmeden almadığımızdan burada bekliyorum. Kur'anımızı ve bazı mecmualarımızı tab' zamanında orada bulunmak istiyorum. Fakat şimdi burada çok lüzumlu işler olduğundan gidemiyorum, gücenmesin. Eğer o orada olmasa idi, benim gitmem lâzımdı. Fakat o, bana ihtiyaç bırakmıyor. Allah razı olsun, hizmet-i Nuriyede onu muvaffak etsin.

Haleb'de İhvan-ı Müslimîn a'zasının bana yazdığı tebriğe mukabil onu ve İhvan-ı Müslimîn'i ruh u canımızla tebrik edip "Binler bârekâllah!" deriz ki, ittihad-ı İslâm'ın Anadolu'da Nurcular -ki eski İttihad-ı Muhammedî'nin halefleri hükmünde- ve Arabistan'da İhvan-ı Müslimîn ile beraber hakikî kardeş olan Hizb-ül Kur'anî ve İttihad-ı İslâm cem'iyet-i kudsiyesi dairesinde çok saflardan iki mütevafık ve müterafık saf teşkil etmeleriyle ve Risale-i Nur ile ciddî alâkadar ve bir kısmını Arabîye tercüme edip neşretmek niyetleri, bizleri pek ziyade memnun ve minnetdar eyledi. Benim bedelime, İhvan-ı Müslimîn Cem'iyeti namına bana tebrik yazana, cevab verirsiniz. O taraftaki Nur şakirdlerine ve Nur eczalarına himayetkârane alâkadar olsunlar.

Sâlisen: Atabey'li metin ve ciddî bir kardeşimiz Abdullah Çavuş'un yazdığı mektubu tasdik ediyorum. Kırk sene evvel hadîslere verdiğim mananın yeniden bu zamanda tevili görünüyor. Muannidler dahi itiraf etmeye mecbur oluyorlar. Ve istibdad-ı mutlakın cehennemî azabını dünyada da çekmeleri, Siracünnur'un Beşinci Şua'ı ile verdiği haberleri, zaman tasdik ediyor. Hem Samsun'lu İhsan'ın samimî mektubu gösteriyor ki; buraya gelen bir takım Nur eczalarını kendine alan Samsun'un bir meb'usu, o havalide nurlu bir uyanmak ve intibaha vesile olmuş ki böyle İhsan'lar yetişiyor. İhsan'ı o zât ile beraber dualarımıza dâhil ediyoruz.

Râbian: Yirmidokuzuncu Söz'ün keramet-i elifiyesi hakikaten hârika olduğu gibi, makine ile bu tarzda bu kadar güzel çıkması yazanın da bir hârikasıdır. Umuma selâmlar.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Hasta ve memnun kardeşiniz

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:35) ↓-----

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Nurculara ehemmiyetli bir müjde!

Evvelâ: Kırk seneden beri takib ettiğim ve Sultan Reşad'ın yirmi bin altun ve eski müstebidler hükûmetinin Millet Meclisi'nde yüz altmışüç meb'usun imzasıyla yüzelli bin banknotu küşadı için tahsisat verdikleri; hem âlem-i İslâm'ın, hem şarkın, hem bu milletin en mühim bir işi olan Van Vilayetinde Câmi-ül Ezher gibi bir İslâm Dârülfünun'u ve büyük üniversitesi olan Medreset-üz Zehra'nın yapılması lüzumunu yeni hükûmetin reisi de anlamış ki; büyük memleket işleri içinde sizlere müjde olarak gönderdiğim aşağıdaki haberi vermiş. Fiilen yapılmasa dahi bu mananın anlaşılması büyük bir fâl-i hayırdır.

İşte Meclis'te Reisicumhur büyük işler sırasında ehemmiyetli nutkunda bu gelen fıkrayı söylemiş: "Van havalisinde Doğu Üniversitesi'nin kurulması için Maarif Vekaleti'nin tedkikatına girdiğini" söyleyen Celal Bayar demiştir ki: "Doğu Vilayetlerimizden olan Van'da böyle bir irfan müessesesinin kurulması için bütün müşkilât iktiham olunmalı ve önümüzdeki bütçe yılında işe başlanmalıdır" demiştir. Demek Tarihçe-i Hayatı takdim eden genç üniversiteliler bir derece Nur Risalelerinin kıymetini reise ihsas etmişler.

Sâniyen: Reisicumhurun bu çok ehemmiyetli fıkrası Risale-i Nur'un bu memlekette ve bu vatanda ettiği ve edeceği çok kıymetdar hizmetlerinin anlaşıldığına bir emaredir. Ve Nurcuların bütün çektikleri zahmet ve Nur'un müsadereleri bu büyük neticeye vesile olması cihetiyle şekva değil, şükretmelidir.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerimiz Ziya ve Abdülmuhsin!

Üstadımız diyor ki:

"Eşref Edib kırk seneden beri iman hizmetinde benim arkadaşım ve Sebilürreşad'da makale yazan ve şimdi vefat eden çok kıymetli kardeşlerimin mümessili ve hakikî İslâmiyet mücahidlerinden bir kardeşimdir ve Nur'un bir hâmisidir. Ben vefat etsem de Eşref Edib, Nurcular içinde bulunmasıyla büyük bir teselli buluyorum.

--- sh:»(Em:36) ↓ -----

Fakat Nur Risalelerinin ve Nurcuların siyasetle alâkaları yok ve Risale-i Nur, rıza-i İlahîden başka hiç bir şeye âlet edilmediğinden, mümkün olduğu kadar Risale-i Nur'un mensubları, içtimaî ve siyasî cereyanlara karışmak istemiyorlar. Yalnız Sebilürreşad, Doğu gibi mücahidler iman hakikatlarını ehl-i dalaletin tecavüzatından muhafazaya çalıştıkları için, ruh u canımızla onları takdir ve tahsin edip onlarla dostuz ve kardeşiz, fakat siyaset noktasında değil. Çünkü iman dersi için gelenlere tarafgirlik nazarıyla bakılmaz. Dost düşman derste fark etmez. Halbuki siyaset tarafgirliği, bu manayı zedeler. İhlas kırılır. Onun içindir ki, Nurcular emsalsiz işkencelere ve sıkıntılara tahammül edip Nur'u hiç bir şeye âlet etmediler. Siyaset topuzuna el atmadılar. Hem Nur Risaleleri küfr-ü mutlakı kırdığı için, küfr-ü mutlakın altındaki anarşiliği ve üstündeki istibdad-ı mutlakı kırdığı cihetle, bir nevi siyasete teması var tevehhüm edilmiş. Halbuki Nur'un tercümanı, birtek mes'ele-i imaniyeyi dünya saltanatına değişmediğini mahkemelerde dava edip yirmibeş sene tarz-ı hayatıyla ve emarelerle isbat etmiştir."

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Kardeşleriniz

Sadık, İbrahim, Zübeyr

* * *

Aziz, siddik kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün ruh u canımızla sizin faaliyetinizi ve muvaffakiyetinizi tebrik ediyoruz. Benim bütün elemelerime ve hastalıklarına ilâç, Medreset-üz Zehra'nın faaliyetinden ve muvaffakiyetinden ileri geliyor.

Sâniyen: Asâ-yı Musa'nın Arabçaya güzelce tercümesi için bir pusula yazmıştım. Bugün Ankara'ya giden Zübeyr ile Seyyid Sâlih'e gönderecektim. Hem Tarsus'ta mütekaid bir zabitin samimî bir mektubuyla Risale-i Nur'dan bazı kitabı istediğine dair mektubunu, onu da Ankara yoluyla size gönderecektim. Birden Antalya Elmalı'nın gayet hâlis Nurcuları namına, hem kendisi haremiyle beraber Afyon'a kadar gelen ve orada Nurların neşrine vasıta olan İbrahim Efendi birden şimdi geldi; ben de onunla size gönderdim. Umuma selâm.

* * *

--- sh:»(Em:37) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Medreset-üz Zehra erkânlarına ehemmiyetli bir mes'eleyi havale ediyorum.

Seyyid Sâlih "Arabistan'da Asâ-yı Musa'nın çok lüzumu ve çok faidesi olduğunu, oralarda seyahatimde anladım. Herhalde Arabça'ya tercümesi lâzım geliyor." dedi. Benim halim ve hastalığım müsaade etmediği için benim bedelime Medreset-üz Zehra erkânı, dört yere, güzelce Arabça'ya tercümesi için muhabere etsinler. Bir mektubu Câmi-ül Ezher'e, Emirdağ'lı Kılıncı Ali vasıtasıyla orada birkaç edib zâtlar tercüme etsinler. Bir mektub da, Ankara Diyanet Dairesi'nde Risale-i Nur'u ciddî takdir eden ve alâkadar olan bir-iki âlim Arabça'ya tercüme etsinler. Bir de; Kayseri kazalarından Ürgüp Müftüsü kardeşim Abdülmecid'e yazsınlar ki, yirmi sene bütün kuvvetiyle Nur'a hizmet etmek ona lâzım iken etmediği için, onun bedeline bütün kuvvetiyle Arabça'ya tercüme etsin. Biri de, Isparta havalisinde Nur dairesindeki âlimler dahi Asâ-yı Musa'yı taksim suretinde herbiri bir kısmını tercüme etsinler.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: En büyük müjde ve Risale-i Nur'un tam serbestiyetine bir mukaddeme olarak, çok ziyade beşaretinize sevindik. Isparta adliyesinin üç sene bir menzilde saklamaları, o menzilin kirası olarak o üçyüz lira bedeline, yeni yazı Tarihçe-i Hayatı bana bırakılan beşyüzden ikişer lira fiat ile o üçyüz liraya o fiatı mukabil tutarak o Tarihçe-i Hayat'tan elli tane gönderirsiniz. Dört sene hapis çeken mübarek Asâ-yı Musa ve Zülfikar Mecmuaları benim nazarımda pek fazla kıymetdar olduğu için bana elli liralık gönderiniz. Size şimdi elli lira gönderiyorum.

Sâniyen: Nazif'e bin bârekâllah, bin mâşâallah. İkinci bir Hüsrev, İnebolu ikinci bir Isparta olduğunu isbat ediyor. Tarihçe-i Hayat'ın en mühim mes'elesi Medreset-üz Zehra olması cihetiyle Nazif'in bu neşriyatı, Reiscumhur'un Medreset-üz Zehra manasında ve Doğu Üniversitesi namında Şark Câmi-ül Ezherine ciddî çalışmasına bir vesile olduğunu zannediyoruz.

Sâlisen: Dinar'ın Baraklı imamı Süleyman'ın ehemmiyetli mektubuna karşı yazınız ki: Türkler hakkında sena-i Peygamberî

--- sh:»(Em:38) ↓ -----

muhakkaktır. Birkaç yerde Türklerden ehemmiyetle bahsetmiş. Hadîs var. Fakat bu hadîsin hakikî sureti ne olduğunu, yanımda kütüb-ü hadîsiye bulunmadığından bilemiyorum. Fakat manası hakikat ve Türk milletinin sena-i Peygamberîye mazhar olduğu hakikattir. Bir nümunesi, Sultan Fatih hakkındaki hadîstir.

Nur'un birinci talebelerinden Hulusi Bey'in, Ankara'da dostlarına Risale-i Nur dairesine girmesine teşvik eden manidar ve güzel mektubu dahi gösteriyor ki, yirmibeş seneden beri hiç sarsılmadan Nur hizmeti yapmasına bir nümunedir. Umum kardeşlerime ve hemşirelere binler selâm.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun, mahkemede üç sene hapsedilen Asâ-yı Musa Risalesinden ve Sikke-i Gaybiye Risalesinden beş nüshayı kemal-i sürur ile aldık. Cenab-ı Hak sizlerden ebediyen razı olsun. Âmîn.

Sâniyen: Mahkemeden verilen Zülfikar nüshasında tashih olunmuş sehivler, bu nüshada tashih edilmemiş. Mu'cizat-ı Kur'aniye'nin Dördüncü Zeyli'nin yüzonuncu sahifesinde sekizinci satırında "Hem Lâm'ın" sehivdir, "Hem Lâ'nın" olacak. Çünkü Kur'anda "Lâm" otuz bindir; "Lâ" ondokuz bindir.

Sâlisen: Yeni harfle Isparta Sümerbank Fabrikası'nda bir zât bir mektubunda bir sual soruyor. Benim bedelime siz, Kader Risalesi'ni ona tavsiye edersiniz. Ben hem rahatsızım, hem hususî mektublar yazamıyorum. Hem Zübeyr de Ankara'ya gitmiş, hem yeni harfî de bilemiyorum. Bera-yı malûmat size gönderdim.

Râbian: Şoför Abdurrahman ile kendi nafakam elli lirayı daha gönderdim. Bana gönderdiğiniz kitabları ve Sözler mecmuasını kalan borcuma hesap edersiniz. Pek acele oldu. Umuma pek çok selâm ederim.

* * *

--- sh:»(Em:39) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Sizi tebrik ediyorum. Ve bu defaki Hüsrev'in bakanlara yazdığı istida, pek mükemmel bir vesika-i tarihiye hükmündedir. Fakat bir-iki gün evvel Sungur'dan aldığımız bir telde, yüzseksenbeş eserin verilmesine emir verilmiş. Bu adedli cümleyi anlayamadık. Telgrafhanede müdürden sorduk. "O memur, onu yanlış almış. Makineden ben kulağımla işittim. Ve bütün eserlerin geri verilmesine demektir." Hatırımıza geldi ki, acaba yüzotuz risalenin bazılarını müteaddid cüzleri birer risale yapıp yüzseksen beşe mi çıkardılar diye ihtimal verdik ve anlayamadık. Hem Yeni Sabah Gazetesi yazdığı gibi Medreset-üz Zehra'yı Doğu Üniversitesi namıyla büyük bir İslâm Dârülfünun'u, Reisicumhur tabiriyle "Her müşkilâtı iktiham edip onun yapılmasına çalışacaklarını" haber aldık. İnşâallah kırk senedir takib ettiğimiz mühim bir maksadımız, vatan ve milletin menfaati için yapmağa mecbur olacaklar.

Sâniyen: Gönderdiğiniz, üç sene bizim gibi hapiste bulunan Zülfikar ve Asâ-yı Musa'dan ehemmiyetli yerlere birkaç tane gönderdim. Ezcümle: Cezire'de câmi imamı Vastan'lı Abdurrahîm benim eski talebelerimden olup buraya kadar geldi. Ben on aded mühim kitablardan verdim. Fakat hatırıma geldi ki, Zülfikar'ın Mu'cizat-ı Kur'aniye Dördüncü Zeyli'nin iki yerde -biri sekizinci satırda, biri onikinci satırda- "Lâ"nın yerine "Lâm"ın yazılmış. Halbuki "Lâm" Kur'anda otuzbindir, "Lâ" ondokuz bindir. Bu sehiv başka nüshalarda kısmen tashih edilmiş. Fakat mahkemenizde kalan Zülfikarlarda tashih edilmemiş. Ben de burada unuttum. Siz Cezire'nin müftüsü vasıtasıyla, o imam Abdurrahîm'e müstensihin bu sehvini tashih edilmesini yazarsınız. Tâ ki Medreset-üz Zehra'nın erkânı bu vasıta ile Cezire ile dahi münasebetdar olsun diye size havale ediyorum.

Hem bu defa Hüsrev'in mektubunda Zübeyr'in Nazif'e göndereceği pusulayı oraya sehven gönderdiğini anladım. Hüsrev'in de küçük bir sehvi var. Çünkü Yirmidördüncü Mektub değil, Yirmidördüncü Söz'ün Onuncu Aslına dair Nazif'e bir kısacık mektubum vardı. Sureti burada kalmamıştı. Onuncu Asl'ın suretini Nazif'e gönderip o pusulanın suretini bize göndermesi için demiştim. Halbuki Onuncu Asl'ı sehven size göndermiş. Fakat gayet parlak, uzun istidası; bu küçücük sehvini hiçe indirdi, afvettirdi. Bu mes'elenin sırrı budur:

--- sh:»(Em:40) ↓ -----

Nazif büyük bir hayır yapmak için Nurcuların ehemmiyetli bir viridi olan Cevşen-ül Kebir'i makine ile teksir etmiş. Bunun sevabına dair, haşiyesindeki pek hârika ve müteşabih hadîslerden faziletine dair olan parçayı beraber teksir etmek için bana yazmıştı. Ben de dedim: Otuzbeş seneden beri hergün Cevşen'i okuduğum halde o haşiyeyi üç-dört defadan ziyade okumadım. Onun için onun aynı münasib olmaz. Tâ muarız ve zındıklar itiraz parmaklarını uzatmasınlar. İnşâallah yakında o mübarek Cevşen-ül Kebir, Nurcuları şavkıyla tenvir edecek.

Sâlisen: Ankara ve İstanbul Üniversite Nurcuları İstanbul'da ikibin aded Rehber'i tab'ediyorlar. Zannımca büyük Rehber'dir. Daha iyi. İnşâallah gençlere büyük bir rehber olur. Kılınç Hacı Ali'ye Medreset-üz Zehra ile münasebetdar olmak için siz yazınız ki: Asâ-yı Musa'yı edib âlimler güzelce tercüme etsinler. Tâ o tercüme münasebetiyle âlem-i İslâm'ın o üstadları Nurlarla alâkadar olsunlar.

Râbian: Hacca giden kardeşimiz Marangoz Ahmed selâmetle gelmiş mi, merak ediyorum. Hem Zülfikar ve Asâ-yı Musa'nın âhirinde Hüsrev'e ve yardımcılara olan aynı duayı Mustafa Gül ve refiklerini ilâve ile Sözler mecmuasının âhirinde yazınız. Bâki umumunuza selâm.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

"Bu muallim Osman, Ceylan'ın hapis arkadaşıdır. Ondan tam ders almış. İkinci bir Ceylan olmak kabiliyeti var. Medar-ı hayrettir; duamda Nurcular dairesinde hergün isimleriyle yâd ettiğim iki sofî-meşreb, kendilerini satmak fikriyle bana ve Nur'a iliştiklerine dair mektub geldi. Ben gücenmedim; onları daha ziyade duama aldım. Aynen eskiden İstanbul'da eski partinin desiseleriyle bize ilişen malûm ihtiyar şeyh gibi onları hem kendime mübarek kardeş, hem dost bildim; hakkımı helâl ettim. Fakat iki İhlas Lem'alarını okumalarını arzu ediyorum. Kardeşlerim, siz dahi böylelerden gücenmeyiniz, münakaşa etmeyiniz."

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:41) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

[Mahkeme-i Kübra'ya Şekva ve Müdafaatın bir haşiyesidir.]

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu mealde adaletperver Demokratlara istida yazabilirsiniz. Hastayım; siz nasıl münasib ise öyle yapınız. Avukatımızdan, bir gün evvel aldığımız mektubda, "Kitablarımızın suç mevzuu olan ve olmayanlarını tefrik etmeye çalışıyorlar." diye haber verdi. Şimdiye kadar yaptıkları gibi yine hiçbir kanuna uymayan bir tarzda, binler kelime içinde bir risalede bir tek kelimeyi bahane edip suç mevzuu yapmak, o risaleyi vermemek suretiyle Nurların intişarına garazkârane mani' olmak fikriyle.. hem kararnamelerini Mahkeme-i Temyizce bütün bütün bozan o kararnamede suç mevzuu gösterdikleri, bizim aleyhimizde olmadığı halde müddeiumumînin iddianamesine karşı hata-savab cedvelinde seksenbir hatasını ve garazkârlığını kat'î isbat ettiğimiz halde, şimdi aynı garazkârlıkla dört yüz sahife Zülfikar Risalesi'ni; birkaç satır tesettür ve irsiyet hakkındaki yüzbin tefsirin aynı manayı söylediklerine binaen otuz-kırk sene evvel yazılan cümlelerini suç mevzuu yapıp o mecmua-yı azîmeyi müsadere edip bize vermemek, dünyada hangi kanun buna müsaade eder? Hem Afyon Mahkemesi'ndeki eserler -tekrarat-ı Kur'aniye ve melekler hakkındaki iki parçacık müstesna olarak- bütün eserler iki sene ellerinde kalarak hem Denizli, hem Ankara Ağır Ceza Mahkemesi beraetine karar vererek, içinde suç mevzuu bulamadıkları ve bize iade etmeğe karar verdikleri ve aynı eserler Isparta Hükûmeti'nin bir vakit müsadere ile tamamen eline geçtiği halde, tamamıyla sahiblerine iade ettikleri ve sonra da Zülfikar'la Asâ-yı Musa'yı ruhsatsız eski yazı ile neşir bahanesiyle dört seneden beri müsadere edip aynen hiçbirini zayi' olmadan 170 aded mecmuada bir suç mevzuu bulamadıkları için bizlere tamamen iade ettikleri ve bizim en mühim suçumuz olarak gösterdikleri eski partinin bir kısım şeflerine hakikat namına itirazımızın yüz misli ziyade şimdiki dinî mecmualar, resmî cerideler aynı itirazı şiddetle vurdukları halde, Risale-i

--- sh:»(Em:42) ↓ -----

Nur'un bir mahrem parçası şimdiki zaman tamamıyla tayin ettiği bir hadîsin hakikatını tefsir bahsinde, şeflerin başı Lozan Muahdesinde hiçbir zaman hiçbir Müslüman hakikî Türk'ü, hiçbir Nasraniyete ve Yahudiliğe ve başka dine girmeyen ve İslâm kahramanları olan Türkler'i Protestan yapmağa malûm hahambaşı ile ittifak ederek re'y veren o adam, bütün ülema-yı İslâm'ın "Cevazı yok" diye ittifaken hükmettikleri halde, on cihetle kanunlarla onu bütün bu vatandaki masum Müslümanlara cebren giydirdiği ve tarih-i beşerde bu çeşit manasız acib bir cebr-i umumî yapmak ve hiçbir kanuna uymayan keyfî kanun namına kanun ile onu bu millet-i İslâmiyeye cebren giydirmek; elbette o adama, o Lozan Muahdesinde verdiği dehşetli fikrini isbat etmiş ki, Din-i İslâm'a gayet muzır olarak hadîsin haber verdiği adam bu zamanda o şeftir.

İşte hakikat böyle iken, Afyon Mahkemesi adalet namına değil belki o ölmüş adamın muhabbeti taassubu namına, eski harfle de neşredilen kararnamenin âhirinde bizi mahkûm etmek için en mühim sebep, savcının garazkârlığı sebebiyle, mahkeme heyeti demişler ki: "Said ve arkadaşları, Mustafa Kemal'e din yıkıcı, süfyan demişler ve kalblerdeki sevgisini bozmaya çalışmışlar, onun için mahkûm ediyoruz." Acaba, ölmüş gitmiş bir adamın şahsına karşı bin defa böyle itiraz da olsa, şahsî bir dava oluyor. Mahkeme-i adalet buna dair böyle bir hüküm vermek, elbette pek acib bir mana, iş içinde vardır. Şimdi böyle adamların elinde Nur eserleri dört defa beraet kazandıkları ve şimdi Adliye Bakanı üç defa Nur eserlerinin beraetine ve eserde suç mevzuu olmadığına, bizi mahkûm eden Afyon kararını bozmasıyla hüküm verdiği halde şimdi bütün millet; adalet ve şefkat ve diyanete hizmet bekledikleri Demokrat Hükûmeti zamanında, eski müstebidlerin dehşetli plânlarıyla Risale-i Nur'a karşı garazkârların keyfine bırakmamak; bırakılsa, Demokrat Hükûmeti aleyhinde büyük bir hıyanettir ve milletin teselli ümidini kırmaktır. Benim Ankara'da bir vekilim Mustafa Sungur 17.11.950 tarihli çektiği telgrafta "Umum risalenin bize iadesine karar verilmiş" diye müjde verdi ve âdil Adliye Vekili üç defa beraet verdiği ve şimdi de Sungur'un mektubuna göre, hem iadesine emir verildiğini ve şimdi telefonla yine haber vereceğim söyledikleri halde, bu onaltı seneden beri aleyhimizde olan iftiralar ve jurnaller; hem Eskişehir, hem Denizli Mahkemesi'nden bütün dosyaları Afyon Mahkemesi manasız toplamak ve af kanununun çıkmasıyla ve mahkemelerin beraet vermesiyle o mübarek eserleri o dosyalar içerisine

--- sh:»(Em:43) ↓ -----

karıştırarak çürütmek için mahzene atmak ve üç seneden beri bizi aldatan bazı eşhasa Nurların işlerini bırakmamak lâzım geliyor. Başbakan ve Adliye Bakanına, bu gayet mühim mes'eleyi nazar-ı dikkatlerine arz ediyoruz.

Said Nursî

(Haşiyeye): Acib bir hâdise, adalet ve dinden hariç zalimane nümunelerden birisi de; üç seneden beri müsadere ettikleri Kur'anımızı çok defa istediğimiz halde vermedikleri ve ikibin sekizyüz Lafza-i Celal altunla yazılı, gözle görünen mu'cize-i Kur'aniyeyi gösteren o mübarek Kur'anımızı bize vermediler. Şimdi avukat diyor ki: "Bir istida Diyanet Reisine yazınız ki, iade edilsin." Bunun gibi yüzler nümuneler var ki, sırf bir garazla ve ecnebi parmağıyla aleyhimize işler dönüyor. Bizi ve âlem-i İslâmı pek sevindiren Demokratlar dikkat etsinler. Nurları ve Nurcuları bu işkencelerden kurtarsınlar.

Nur talebeleri namına

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Benim Abdurrahmanım ve küçücük bir Hüsrev namını alan Ceylan, vazifesini iki-üç yerde tam yaptı, geldi. Şimdi daha büyük bir vazife için Ankara'ya Sungur gibi bir vekilim olarak gönderiyorum.

Sâniyen: Bazı zâtların mektublarını bera-yı malûmat size gönderdim.

Sâlisen: Benim Sözler mecmuasından ve İnebolu'dan gelen yeni harf Tarihçe-i Hayat ve eski harf Cevşen'den bana gönderilecek nüshaların mukabili size ne kadar borcum olabilir, bildiriniz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:44) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşim Osman Nuri!

Madem Cenab-ı Hak, senin kudsî niyet ve ihlasınla Ankara'da en mühim genç Said'leri senin etrafına toplamış. Madem Ankara'da benim bulunmamı lüzumlu görüyorsunuz. Ben de şimdi nafakamla tedarik ettiğim nüshalarımı, o küçük Medrese-i Nuriyeme benim bedelime gönderiyorum. Onların adedince Said'ler, seninle komşu olurlar. Hem fedakâr evlâdın çok fevkinde sadakatla şimdiye kadar hizmetleriyle herbiri birer genç Said olarak beş-on Abdurrahmanlarım hükmünde Sungur, Ceylan, Tillo'lu Said, Sâlih, Abdullah, Ahmed, Ziya gibi genç ve çalışkan Said'leri senin yanına hem benim vekilim, hem senin talebelerin olarak benim bedelime o küçücük Medrese-i Nuriyeye nezaret ve bir nevi derslane olarak re'yinize bırakıyorum.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık ve mübarek kardeşlerim!

Evvelâ: Hüsrev'in imzasıyla Reiscumhur'a verilen telgraf, -bir ihtimali var ki; Ankara'da küçük Hüsrev'ler, Hüsrev'in kalemiyle yazılan Kur'anı fotoğrafla tab'etmek ihtimali hatırımıza geldi- siz Isparta posthanesinden anlayınız ki, ne mahiyette bir telgraftır? Bana da malûmat veriniz. Merak ettim.

Sâniyen: Konya'daki Rıfat Filiz kardeşimizin mektubunda, bazı sofilerin bize hafif tenkidlerinin hiç ehemmiyeti yoktur. Sakın müteessir olmasınlar. Hiçbir vecihle mukabele etmesinler. Şimdi ehl-i imanın, hususan ehl-i tarîkatın ve bilhassa şahsıma ait tenkidlerini bir nevi nasihat ve bir nevi iltifat telakki ederim. Onlara hakkımı helâl ediyorum. Şimdi ehl-i ilhadın bize dehşetli zararlarına karşı; kardeşlerimiz olan ehl-i imanın gayet hafif, şahsıma karşı tenkidlerini bir nevi ikaz ve bizi ihtiyata sevk için bir dostluk telakki ediyorum.

Sâlisen: Bu yakında Afyon'da haftalık gazeteler; gizli münafıkların tahriki ile beni de, alâkamız olmadığı bir şeye münasebetdar

--- sh:»(Em:45) ↓ -----

göstermiş. Buradaki Nurcular da onu tekzib ettiler. Merak edilecek birşey değildir. Medreset-üz Zehra erkânlarının hârika ve müessir ve âlem-i İslâm'a menfaatli hizmet-i Nuriyelerini bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Umum kardeşlerimize ve hemşirelerimize binler selâm eder, dua eder ve dualarınızı istiyorum.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Mübarekler köyünden Ali ile Hacı Süleyman ve Dinar tarafından Abdurrahman ve Himmet ve daha evvel gelen ehemmiyetli bir Nurcu hemşehrisi yanıma geldiler. Cenab-ı Hakk'a çok şükürler ediyorum ki, Mübarekler Köyü Kuleönü'nde eskisi gibi Nurlara şiddetli alâkalarını muhafaza ediyorlar. Ve onların sadakat ve ihlaslarının bir kerametidir ki: Kendime mahsus on mecmua kitablarımı lüzumuna binaen Ankara'ya gönderdiğim ve çok ehemmiyetli ve uzak yerlerden benden kitabları istedikleri aynı zamanda Kuleönü mübarekleri kendilerine mahsus Nur mecmualarını, gönderdiğim mikdarın aynı olarak Medreset-üz Zehra'nın bir hediyesi olarak bana getirdiler. Hususan Birinci Abdurrahman olan Büyük Mustafa'nın kendi el yazısı olan bütün Mektubat ve Lâhika'yı içinde buldum. Cenab-ı Hak o kitabların harfleri adedince her birisine mukabil bin rahmet ihsan etsin. Âmîn.

Sâniyen: Onbir ay Hüsrev'in istirahatına fevkalâde hâlisane hapiste hizmet eden ve müdafaatında gayet güzel mukabele eden Nur'un küçük kahramanlarından Mustafa, dünkü gün benim yanıma geldi, dedi: "Ben, ağabeyim Hüsrev'in yanına ziyaretine gideceğim." Dedim: Gerçi hem senin, hem onun hakkınızdır bu ziyaret. Fakat bugün dört talebe geldiler, Isparta'ya gittiler, o cihette ihtiyaç kalmadı. Sen de Risale-i Nur hesabına mühim bir köyde imam olduğun için, o hizmet de benim şahsî hizmetimden daha ziyade Nurlara faidesi olduğu gibi, Hüsrev'in ziyaretinden şimdilik daha kıymetdar olabilir. Eğer o köyde hizmet-i Nuriye olmasaydı, Mustafa gibi hâlis ve fedakâr hizmetkâra ihtiyacım vardı. Öyle ise, şimdilik ziyareti te'hir et.

--- sh:»(Em:46) ↓-----

Sâlisen: Konya'lı Hacı Sabri kardeşimiz yanıma geldi. Ben, Sadık, Hayri, Mustafa hazır iken çok ehemmiyetli sohbetimiz, Hacı Sabri'ye mühim bir ders oldu. Bilhassa Medreset-üz Zehra erkânlarının, hususan Hüsrev'in bu vatan ve millet ve âlem-i İslâm'a hizmet-i imaniyeleri ve tahribçi dinsizlerin desiselerine sed çekmeleri o kadar büyük bir hasenedir ki, farz-ı muhal binler seyyie olsa afvettirir. Öyle ise, başta Hüsrev olarak o erkânların hiçbir hareketini tenkid etmemek ve kemal-i ihlas ve samimiyet ile onlara tesanüd ve tam kardeş olmak lâzımdır diye bu mealde bir ders oldu. İnşâallah Hacı Sabri de Hoca Sabri ve Rüşdü ve emsalleri gibi ruh u can ile alâkadar ve Hüsrev'e tam kardeş olacak; meşreb ihtilafı daha tesir etmeyecek.

Hasta kardeşiniz
Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim, Medreset-üz Zehra erkânları, Nur naşirleri!

Evvelâ: Bir mes'eleyi biz münasib gördük; size, asıl Nur hakkında söz sahibi Medreset-üz Zehra erkânlarının tensibine havale etmek için kalbe geldi. Şöyle ki:

Bugünlerde bana hizmet eden üç arkadaşımızın muvakkaten birkaç gün benden ders almak iştiyaklarına binaen ve eski zamanda talebelerime verdiğim kıymetdar bir hatırayı hayatlandırmak iştiyakına binaen, matbu' Lemaat'ı hergün bir sahifesini ders veriyordum. Hem ben, hem onlar çok hayretle ve takdirle karşılıyorduk. Fikrimize geldi ki: Bu matbu' risalenin, sair matbu' risaleler gibi nüshalarının kalmadığının sebebi, bunun çok kıymetdar olduğunu bilen düşman kısmı intişarına mani' olduklarına ve dost kısmı, kıymeti için elinden çıkarmadığına kanaatımız geldi. Hem gördük ki: Bu Lemaat, Risale-i Nur'un mühim bir kısmının çekirdekleri, tohumları hükmünde gayet güzel vecizelere ve hiçbir edibin ve mütefekkirin muvaffak olamadığı bir tarzla sehl-i mümteni' gibi taklid edilmez, büyük bir hakikat-ı içtimaiyeyi küçük bir vecizede ve manzum bir kitabı mensur gibi, aynı nesirli bir kitab gibi, hiç nazmı hatıra getirmeden kolayca okunacak bir tarzda bulunması, otuzyedinci sene evvel Ramazan-ı Şerifin yirmi gününde her gün bir-iki saat iştigaliyle

--- sh:»(Em:47) ↓ -----

bir tarzda koca bir kitab kadar uzun bir nevi mesnevî yazılması ve içinde yirmi yerde, bir ihtar-ı gaybiye nev'inde haber verdiklerinin otuz-kırk sene sonra aynen meali çıkmış gibi o noktalara elimize geçen bir nüshada işaret koyduk. Gösteriyor ki: Bu Lemaat, Risale-i Nur'un bir müjdecisi ve fihristesi ve bir fidanlık nümunesidir kanaatımız geldi.

Sâniyen: Bu Lemaat'ın işaret ettiğimiz kısımları Otuzüçüncü Söz namında Sözlere'nin âhîrinde yazılması, Nur kahramanı Hüsrev'in ve Medreset-üz Zehra erkânlarının re'yine havale ediyoruz. Umum kardeş ve hemşirelerime selâm ve dua ve dualarını istiyoruz.

الْباقى هُوَ الْباقى

Said Nursî

(Haşîye): Eğer kabul etseniz, yanımdaki Lemaat sonra gönderilecek.

* * *

Aziz, sıddık, sadık, muhlis ve hâlis kardeşlerim ve hemşirelerim!

Bütün ruh u canımızla bayramlarınızı, hem bu sene serbestçe hâlisane hacca gidenlerin bayramlarını, hem bu vatandaki istibdadın kırılmasıyla hürriyet-i şer'iyeye bu milletin mazhariyete başlamasını ve bu milletin bu manevî bayramını ve âlem-i İslâm'ın ittifakkârane intibahlarının manevî bayramlarını ve Risale-i Nur'un hakikat-ı Kur'aniyeye dair verdikleri haberlerini zamanın tasdik etmelerini ve en geniş bir daire o manevî envâr-ı Kur'aniyeye, beşer ihtiyacını hissetmesini tebrik ediyoruz.

الْباقى هُوَ الْباقى

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Seyyid Sâlih'in Haleb ve havalisindeki çok ehemmiyetli İhvan-ı Müslimîn Cem'iyeti için sizden istediği Nur mecmualarından, kendime mahsus mecmualardan on tanesini ona gönderdim ki onlara versin.

Sâniyen: Denizli, hem Denizli'deki Nur kardeşlerimizle ziyade alâkadarım. Merhum Hasan Feyzi'nin arkadaşları ne vaziyette

--- sh:»(Em:48) ↓-----

olduklarını ve Yakub Cemal eski kardeşimiz ne halde ve nerede olduğunu merak ederken, aynı vakitte Yakub Cemal'in Denizli Nurcuları namına güzel bayram tebriki beni çok sevindirdi. Mütéhassirane ve müştakane hayalen beni Denizli'de gezdirdi, "Mâşâallah, Bârekâllah!" dedim.

Sâlisen: Nurcuları yirmi seneden beri tazib eden ve hapsilere sokan bedbahtlardan bazıları, hergünde bir ay bize verdikleri sıkıntılar kadar manevî azab çekiyorlar. Biz o zalimleri Cehennem'e havale edip sabrederdik. Fakat hizmet-i imaniye kudsiyeti, o bedbahtlara dünyada da bir nevi cehennemi adalet-i İlahiyeden istemiş ki, bazıları bir senede istibdad-ı mutlakadan aldığı lezzeti hiçe indiriyor gördük; zaman gösterdi. Demek adalet ve inayet-i İlahiyenin himayeti bize kâfidir.

Râbian: Ali Osman'ın vefatıyla hem akrabasını, hem Medreset-üz Zehra ve Nur dairesini ta'ziye ediyorum. Ve onu da tebrik ediyorum ki, vazifesini tam yapmış ve şimdi de Nur kahramanları Hâfız Ali ve Hâfız Mustafa yanında duama dâhildir. Umum kardeşlerime binler selâm.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Said Nursî

* * *

[Mahremdir. Şimdilik Medreset-üz Zehra erkânlarına mahsustur.]
(İhtiyar kadınlara ehemmiyetli bir müjde ve bekâr ve mücerred kalmak isteyen genç kızlara bir ihtar)

Hadîs-i şerifte **عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَائِزِ** gösteriyor ki;

âhircamanda kuvvetli iman, ihtiyar kadınlarda bulunur ki "Dindar ihtiyar kadınların dinine tâbi' olunuz." diye hadîs-i şerif ferman etmiş. Hem Risale-i Nur'un dört esasından bir esas şefkattir ve kadınlar şefkat kahramanı bulunmasından, hattâ en korkağı da kahramancasına ruhunu yavrusuna feda eder. Ve bu zamanda o kıymetdar vâlideler ve hemşireler, büyük bir hâdise ile karşılaşılıyorlar. Mahremce ve ifşası münasib olmayan bir hakikat-ı fitriyesini

--- sh:»(Em:49) ↓ -----

Nur şakirdlerinden mücerred kalmak isteyen veya mecbur kalan kızlar kısmına beyan etmek lâzım gelir diye ruhuma ihtar edildi. Ben de derim ki:

Kızlarım, hemşirelerim! Bu zaman, eski zamana benzemiyor. Terbiye-i İslâmiye yerine terbiye-i medeniye yarım asra yakın hayat-ı içtimaiyemize yerleştiği için, bir erkek bir kadını ebedî bir refika-i hayat ve saadet-i hayat-ı dünyeviyeye medar ve sair günahlardan kendini muhafaza etmek için almak lâzım gelirken; o bîçare zaîfeyi daim tahakküm altında, yalnız dünyevî muvakkat gençliğinde sever. Ona verdiği rahatın bazı on misli onu zahmetlere sokar. Eğer şer'an küfüvv tabir edilen birbirine denk olmazsa, hukuk-u şer'iyeye nazara alınmadığından hayatı daima azab içinde geçer. Kıskançlık da müdahale ederse daha berbad olur. İşte bu izdivaca sevk eden üç sebep var:

Birisi: Tenasülün devamı için, hikmet-i İlahiyece o fitrî hizmete bir ücret olarak bir fitrî meyl ve şevk vermiş. Halbuki o zevk on dakikada bir lezzet verse de, eğer meşru ise, erkek bir saat meşakkat çekebilir. Fakat kadın, on dakikalık o zevk için on ay çocuğu kendi vücudunda zahmetini çekmekle on sene çocuğun hayatına yardımla meşakkat çeker. Demek o on dakikalık fitrî meyl, bu uzun meşakkatlara sevk ettiği için ehemmiyeti kalmaz. His ve nefis, onunla onu izdivaca tahrik etmemeli.

İkincisi: Fıtraten kadın, za'fi için maişet noktasında bir yardımcıya muhtaçtır. O ihtiyaç için şimdiki terbiye-i İslâmiyeden ders almayan, serseriliğe, tahakküme alışanlardan o küçük bir iaşesi hatırı için tahakkümler altına girip riyakârane kocasının rızasını tahsil etmek yolunda hayat-ı dünyeviye ve uhreviyesinin medarı olan ubudiyetini ve ahlâkını bozmak bedeline, köy kadınları gibi kendi nafakasını kendi çalışmasıyla kazanmak, on defa daha kolaydır. Rezzak-ı Hakikî çocukların rızkını süt ile verdiği gibi, onların da rızkını o Hâlık-ı Rahîm veriyor. O rızık hatırı için namazsız ve ahlâkını kaybetmiş bir zevci aramak, riyakârane çalışıp tahakkümü altına girmek; elbette Nur talebesinin kârı değil.

Üçüncüsü: Kadınlığın fıtratında çocuk okşamak ve sevmek meyelanı var. Ve bir evlâdının dünyada ona hizmeti ve âhirette de şefaati ve vâlidesi öldükten sonra ona hasenatı ile yardımı, o meyl-i fitrîyi kuvvetlendirip evlendirmeye sevk etmiş. Halbuki şimdi terbiye-i İslâmiye yerine terbiye-i medeniye ile on taneden bir-iki hakikî evlâd, kendi vâlidesinin şefkatine mukabil fedakârane hizmet

--- sh:»(Em:50) ↓ -----

ve dindarane dualarıyla ve hasenatlarıyla vâlidesinin defter-i a'maline haseneler yazdırmak ve âhirette sâlih ise vâlidesine şefaât etmek ihtimaline mukabil, ondan sekizi o haleti göstermediğinden; bu fitrî meyl ve nefsanî şevk ile o bîçare zaîfeler böyle ağır bir hayata kat'î mecbur olmadan girmemek gerektir. İşte bu işaret ettiğimiz hakikata binaen, bekâr kalmak isteyen Nur şakirdlerinden olan kızlara derim ki:

Tam muvafık ve dindar ve ahlâklı bir zevc bulmadan kendilerini açık-saçıklıkla satmasınlar. Eğer bulunmadı; Nur'un bir kısım fedakâr şakirdleri gibi mücerred kalıp tâ ona lâıyk ve ebedî bir arkadaş olacak ve terbiye-i İslâmiyeyi almış vicdanlı bir müşteri ona çıksın. Ve saadet-i ebediyesi, muvakkat bir keyf-i dünyevî için bozulmasın ve medeniyetin seyyiatı içinde boğulmasın.

Said Nursî

(Haşıye): Hemşireler ve genç kızlar Tesettür Risalesi'ni okumalıdırlar.

* * *

Hapsin latif bir hatırası

Hapislerde, hususan Afyon hapsinde; eski zalim müstebidlerin aldatmak suretinde arasına af bahsini etmesinden bîçare mahpuslar benden soruyordular: "Acaba af olacak mı?" Ben de derdim: "Bu zalimler aldatıyorlar. Fakat Nur şakirdleri madem mahpuslara teselli vermek ve yüzde doksanını namaz kıldırmak hikmetiyle üç defa hapse girdiler. Rahmet-i İlahiyeden kuvvetli ümid ederim ki, hapislerin tam bir af ile çıkmasına bir alâmet olduğuna kuvvetli ümid ve müjde ediyorum." Çok defa çok adamlara bu teselliği veriyordum. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun ki; kahraman Demokratlar o ümid ve ihbarlarımı tasdik ettirip keyfî, tarafgirane bazı kanunların bahanesiyle ve garazkâr bazı memurların tarafgirlik hesabına bahanelerle ezilen çok masum mahpusları azabdan kurtarmağa vesile oldular. Ve milletin cür'etkâr kısmını kendine ve asayişe taraftar ettiler. O vesile ile pek çok mahpuslar Nurlara ve Nurculara cidden alâkadarlık sebebiyle tamamıyla ıslah-ı hal edip vatan ve millete değil muzır, belki birer hizb ve uzv-u nâfi' hükmüne geçtiler.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:51) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Çok sevgili Üstadımız Efendimiz!

"Risale-i Nur imha edilmez" diye yazılan ayn-ı hakikat parçayı Başbakan, Adliye Bakanı'na ev adresleriyle; yine diğer bakanların da resmî adreslerine gönderdik. Görüştüğümüz meb'uslara veriyoruz. Hepsi de bu hususta çalışacaklarını söylüyorlar. Isparta Meb'usu Senirkent'li Tahsin Tola, ziyade alâkadar oluyor ve diyor ki: "Hükûmet şimdi komünistlikle mücadeleye başladı. Bu mücadele yalnız zabıta ile olamaz. Nurcular yirmi seneden beri mücadele ediyorlar ve hükûmete büyük yardımda bulunuyorlar. Ve bugün memleketteki muhtelif cereyanların en hayırlısı ve en tesirlisi Nurculardır." diyorlar. Vaiz ve meb'us Ömer Bilen, diğer meb'us Hasan Fehmi Ustaoglu ve Fehmi Çobanoğlu isimli ihtiyar zâtlar, size pekçok hürmet ve selâm ediyorlar. Her ikisi dahi Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi namına sevgili Üstadımızı, bu asrın bir mürşid-i hakikîsi söyleyerek, "Onların himmetidir ki, bu umulmadık zafer kazanıldı." diyorlar. Siz sevgili Üstadımızdan çok cihetle yardım gördüğünü söyleyen bu muhterem milletvekilleri, sizin dua ve Risale-i Nur'un hizmetine güvenerek ileriye pek büyük ümidle baktıklarını ve "İslâmiyet'in bütün şaşaasıyla âlem-i insaniyet çapında parlayacağını Cenab-ı Hakk'ın rahmetinden bekliyoruz" diyorlar. Dünkü Çarşamba günü üç meb'us, bir aralık Üstadımızı ziyaret edeceklerini konuşmuşlar.

Abdullah, Sungur

* * *

Mahkeme-i Kübra'ya Şekva ve Müdafaat'ın bir haşiyesi olan parçanın hülâsasıdır.

[Size bu defa Mahkeme-i Temyiz'e gönderdiğimiz -avukatın Temyiz Mahkemesi'ne gönderdiği- istidanın suretidir. Ve dehşetli kararnameye karşı; hülâsası sizin tarafınızdan bu mealde, müsadere kararnamesine mukabil, dindar meb'uslara dersiniz:]

Bu tarzda müsadere ne derece kanuna muhalif ve Demokrat hükûmetini tanımamak ve Adliye Bakanı'nın verdiği emri ne derece

--- sh:»(Em:52) ↓ -----

dinlemediklerini ve ehemmiyet vermediklerini gösteriyor. Ve adliye adaleti haricinde dehşetli bir garaz hükmediyor. Kitaplarımızın ellerindeki tamamını, binler kelimededen bir-iki kelimeyi suç mevzuu bahanesiyle vermek istemediklerini ve bu suretle Nurların neşrine mani' olmak istediklerini ve suç diye gösterdikleri noktalarda bizim tarafımızdan müdafaamızda onların seksenbir hatalarını Hata-Savab Cedvelinde isbat edilmekle açık garazkârlıklarının gösterildiğini; hem eylem yasak olmayan yüzbinler tefsirlerde yazılı bulunan tesettür ve irsiyet hakkındaki iki âyetin birkaç satırlık tefsiri yüzünden dünyada hiçbir kanunun müsaade etmediği acib bir zulüm ile dörtyüz sahifelik Zülfikar mecmuasını müsadere edip bize vermemek suretiyle bir zulüm irtikâb ettiklerini; hem Afyon'da iki sene ellerinde kalan bütün Risale-i Nur'un parçaları, daha evvelden hem Denizli, hem Ankara, hem Isparta mahkemelerinde beraet ettirilip sahiblerine iade edildiğini ve bilâhere Zülfikar ve Asâ-yı Musa'yı ruhsatsız neşir bahanesiyle Isparta hükûmeti müsadere edip dört sene zabtettikten sonra hiçbiri noksan olmadan yüzyetmiş mecmuayı bize iade ettiklerini ve bizim en mühim suçumuz, Risale-i Nur'un mahrem bir parçasında elli sene evvel bir hadîsin tefsirinde, cebri kanunlarla şapkayı giydiren ve Din-i İslâm'ı bu mübarek Türk Milletinden kaldırmak için Lozan Muahedesinde söz veren ve pek şiddetli ve dehşetli hücumlarına rağmen hiçbir hakikî Müslüman-Türk'ü protestan yapamayan ve Millet-i İslâm için pek çok zararlı olduğunu ef'aliyle isbat eden ve hadîs-i şerifin haber verdiği o müdhiş şahıs kendisi olduğunu hayat ve mematıyla gösteren Mustafa Kemal'e bir mahrem eserde "Din yıkıcı, Süfyan" dediğimizi ve "kalblerdeki sevgisini bozmağa çalıştığımızı" isnad edip kararnamede mahkûmiyetimize sebep olduğunu ve Mahkeme-i Temyiz'in Afyon Mahkemesi'nin bu haksız kararını bozmasıyla yeniden görülmeğe başlanan dava af kanunu çıkmasıyla, dosyalarıyla ve bütün Nur eserleriyle çürütülmek için mahzene atıldığını ve bilâhere Adliye Bakanlığınca, Sungur'un keşide ettiği telgrafı üzerine, bütün eserlerin verilmesine emir verildiği halde hiçbiri iade edilmeyerek, yeniden suç mevzuu olanlarını tefrik etmek; belki tamamını suç mevzuu yapmak istemeleriyle Risale-i Nur'un tam serbestisine mani' olmak istediklerini bildiren ve üç seneden beri bizi aldatan böyle eşhasa, Nur'un işlerini bırakmamak için Başbakan ve Adliye Bakanı'nın nazar-ı dikkatlerine arzedilmek üzere bu mealdeki adaletperver Demokratlara istida yazılması, vatan ve millet menfaatine lüzumu var.

--- sh:»(Em:53) ↓ -----

Lafza-i Celal üzerinde i'cazı gözle görülen Kur'anımızı almak için istida ile Diyanet Riyasetine müracaat edilmesi gibi, sırf garazla ve ecnebi parmağıyla aleyhimize dönen işlerden ve işkencelerden bizi ve âlem-i İslâm'ı pekçok sevindiren Demokratların dikkat edip Nurcuları kurtarmalarını, hürriyetperver hükûmetten rica ederiz.

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün ruh u canımla geçmiş Mevlid-i Nebeviyeni tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Sizin Nur'un neşrindeki muvaffakiyetinizi âlem-i İslâm tebrik edip alkışlayacak. Şimdi de emareleri görünüyor ki, ezcümle bir nümunesi: Pakistan Maarif Vekili Nurlar için benim yanıma geldi, Risale-i Nur'un bir kısmını aldı. "Doksan milyon Müslümanlar içinde neşrine çalışacağım" dedi. Aldı, gitti. Hem bu kadar aleyhimize münafıklar çalıştıkları halde, hem Avrupa'da, hem Asya'da uzak yerlere Risale-i Nur'u götürmüşler. Hem Berlin'de Almanlar Zülfikar'ı aldıkları vakit, bir gazetelerinde alkışlayarak ilân etmişler. Hem dâhilde ehli iman, en ziyade muarızlar olan eski başbakan ve dâhiliye vekili yasak ettikleri Asâ-yı Musa ve Zülfikar'ı yasaklarına ehemmiyet vermeyerek kemal-i şevk ile okuyorlar. Okuyanlar Ankara'da pek ziyadedir. Hem birkaç yerde hapishane müdürleri iki-üç vilayette karar vermişler ki: "Biz hapishaneleri Medrese-i Nuriye yapacağız ki; bizim mahpuslar da Denizli, Afyon hapisleri gibi Nurlarla ıslah olsunlar.

Sâlisen: Merhum Burhan, Nur'un ümmi ve gizli kahramanı idi. Hem onun akrabasını, hem Isparta'yı, hem Medreset-üz Zehra şakirdlerini ta'ziye ediyorum. Beş-altı gün evvel haber almıştım. Şimdiye kadar beş-altı gün zarfında belki bin defa ona dua etmişim. Çünkü altı günde virdimde dörtüze yakın **أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ** dediğimde onu da niyet ediyorum. Bütün okuduklarımı Burhan'a hediye ediyorum.

Râbian: Nurlar, mektepleri tam nurlandırmaya başladı. Mekteb şakirdlerini medrese talebelerinden ziyade Nurlara sahib ve naşir ve şakird eyledi. İnşâallah medrese ehli yavaş yavaş hakikî

--- sh:»(Em:54) ↓ -----

malları ve medrese mahsulü olan Nurlara sahip çıkacaklar. Şimdi de çok müftülerden ve çok ülemalardan Nurlara karşı çok iştiyak görülüyor ve istiyorlar. Şimdi en mühim tekyeler ehli, ehl-i tarîkattır. Bütün kuvvetleriyle Nur Risalelerini nurlandırmaları ve sahib çıkmaları lâzım ve elzemdir (**Haşiye**). Şimdiye kadar ben yalnız iman hakikatını düşünüp "Tarîkat zamanı değil, bid'alar mani' oluyor" dedim. Fakat şimdi Sünnet-i Peygamberî dairesinde bütün oniki büyük tarîkatın hülâsası olan ve tarîklerin en büyük dairesi bulunan Risale-i Nur dairesi içine, her tarîkat ehli kendi tarîkatı dairesi gibi görüp girmek lâzım ve elzem olduğunu bu zaman gösterdi. Hem ehl-i tarîkatın en günahkârı dahi çabuk dinsizliğe giremiyor; kalbi mağlub olamıyor. Onun için onlar tam sarsılmaz, hakikî Nurcu olabilirler. Yalnız mümkün olduğu kadar bid'atlara ve takvayı kıran büyük günahlara girmemek gerekir.

Hâmisen: Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyyunluğa karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var: O da Kur'anın hakikatlarına sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i, az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye; siyasî, maddî kuvvetler ile susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-ı Kur'anîyedir.

Rehber Risalesindeki Leyle-i Kadir mes'elesi; şimdi hem Amerika, hem Avrupa'da eseri görülüyor. Onun için şimdiki bu hükûmetimizin hakikî kuvveti, hakaik-i Kur'anîyeye dayanmak ve hizmet etmektir. Bununla ihtiyat kuvveti olan üçyüz elli milyon uhuvvet-i İslâmiye ile ittihad-ı İslâm dairesinde kardeşleri kazanır. Eskiden Hristiyan devletleri bu ittihad-ı İslâma tarafdâr değildiler. Fakat şimdi komünistlik ve anarşistlik çıktığı için; hem Amerika, hem Avrupa devletleri Kur'ana ve ittihad-ı İslâma tarafdâr olmağa mecburdurlar.

Sâdisen: Yanıma Nur talebesi bir meb'us geldi, dedi ki:

"Ben Adliye Bakanlığı'na gittim. Afyon'da Nurları müsadere kararını söyledim. Adliye Vekili Özyörük dedi ki: "Ben Afyon Mahkemesi'ne Nurlar'ın tamamen verilmesine emir verdim. Hattâ bendeki Asâ-yı Musa'yı da müellifine iade edeceğim." diye bana söyledi. Halil

(**Haşiye**): İşte mühim bir nümunesi: Seydişehir'li Hacı Abdullah'ın bütün mensubları, hem Kastamonu'da, hem Isparta'da, hem Eskişehir'de Risale-i Nur dairesini kendi tarîkat daireleri telakki etmişler ki, onlardan Nurlara rastlayanlar, takdîr-kârane sahib çıkıyorlar. Onlara bin bârekâllah!

--- sh:»(Em:55) ↓-----

Özyörük'ün bu sözü, Demokratlara ve Nurlara tarafdarlığını gösteriyor.
Umuma binler selâm.

الْباقى هُوَ الْباقى

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim ve Nur'un genç kahramanları!

Evvelâ: Ruh u canımızla sizin Ankara gibi yerde hârika bir tarzda hizmet-i Nuriyenizi tebrik ediyoruz. Hakikaten ümidimizin fevkinde ehl-i maarif ve mektebliler kısmında çok ehemmiyetli bir intibaha vesile oldunuz. Bir senede Ankara gibi bir yerde bu hizmetiniz, on senede ancak yapılacak. Az bir zamanda bu vazife-i imaniyeyi yaptığınıza kanaat edip kuvve-i maneviyeniz ehemmiyetsiz hâdiselerle kırılmasın. Belki daha şiddetli çalışmanıza vesile olsun. O gibi yerlerde dâhilden ve hariçten gelen yirmi kadar siyasî ve içtimaî cereyanların hodfüruşane ve garazkârane çarpıştıkları bir zamanda Kur'an ve imana hizmetiniz ve Üniversitelilerin Nurlara takdirkârane sahib çıkmaları; bütün Nurcuları sevindirdiği gibi, ileride inşaallah âlem-i İslâm'ı da sevindirecek. Sizlerin az hizmetinizde mükâfat çoktur. Bazan askerlikte ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene ibadet hükmünde olduğu gibi; sizler ve İstanbul Üniversiteli Nurcuları dahi, az zamanda çok vazife gördünüz. Mesaînin semeresi az da olsa kanaat ediniz. Mücahede cephesinde bazı zaiflerin geri çekilmesi, cesurlarda daha ziyade kahramanlık damarını tahrik ettiği gibi; Nur fedakârları, vehhamların çekilmesiyle daha ziyade gayret ve sebata belki şevk ile daha ziyade çalışmağa sebep olmak gerektir. Evet Risale-i Nur'un mühim bir hakikatından siz fitraten bir ders aldınız. Yine o hakikatı nazar-ı dikkate alınız; o da şudur:

Vazifemiz ihlas ile iman ve Kur'ana hizmet etmektir. Amma bizi muvaffak etmek ve halka kabul ettirmek ve muarızları kaçırmak

--- sh:»(Em:56) ↓ -----

ise, o vazife-i İlahiyedir. Biz buna karışmayacağız. Mağlub da olsak, kuvve-i maneviyeye ve hizmetimize noksanlık vermeyecek. O noktada kanaat etmek lâzımdır. Meselâ: Bir zaman İslâm'ın büyük bir kahramanı Celaleddin-i Harzemşah'a demişler: "Cengiz'e karşı muzaffer olacaksın." O demiş: "Vazifemiz cihad etmektir. Bizi galib etmek vazife-i İlahiyedir. Ona karışmam." Sizin şimdiye kadar sarsılmadan hâlis hizmetinizin delaletiyle, siz de bu kahramana iktida etmişsiniz. Binden bir-iki adam sizden kabul etse, yine sarsılmamak gerektir. Bazan bir-iki adam, bine mukabil geliyor.

Sâniyen: Ankara'da bu sırada nazarlar dünyaya ziyade çevrilmiş. Ve iktidar kısmı daha tam prensibini kabul etmeğe vakit bulamamış. Müteaddid partiler kendine tarafdar bulmak için veya kabahatlarını seddetmek için elbette çok çalışıyorlar. Ve İslâmiyet ve Kur'an aleyhindeki hariçteki cereyanlar elbette dâhilde bazılarını bulmuşlar ki; Kur'an lehinde cidden çalışanları uçurmak, kaçırmak, evham vermek gibi propagandalarla hakikî fedakâr olmayan veya dünya ile ve fazla dostlar ile alâkadar olanları evhamlandırıyorlar ve Nurcuların da kuvve-i maneviyelerini kırmağa çalışıyorlar.

Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben size bugün mektub yazacaktım. Ziyade rahatsızlığım sebebiyle telaşta iken, aynı dakikada Mustafa Gül ve İbrahim Gül geldiler. Hem bana ilâç, hem teselli, hem büyük sevince vesile olduklarından, o iki mübarek kardeşimi benim vekillerim ve bir mektub olarak size gönderiyorum. Onlar birer Said olarak benim bedelime sizi ziyaret ve tebrik edip sair şeylerimi de size beyan etsinler.

Said Nursî

* * *

[Üstadımızın tebrik telgrafına Reis-i Cumhur Celal Bayar'ın telgrafla verdiği cevabdır.]

Bediüzzaman Said Nursî

Emirdağ

Samimî tebriklerinizden fevkalâde mütehassis olarak teşekkürler ederim.

Celal Bayar

* * *

--- sh:»(Em:57) ↓ -----

Aziz, sıddık ve mübarek kardeşlerim!

Evvelâ: Nur'dan bana çok lüzumu bulunan Medreset-üz Zehra'nın fütuhatçı mahsulâtını ve kahraman Tahirî'nin merhume haremi ile ve merhume iki kerimesi namına gönderdiği mecmualarını ve iki hafta evvel merhum Hâfız Ali'nin bir hayr-ul halefi Mustafa'nın tam zamanında tamam Mektubat'ını ve Nur'un metin bir kumandanı Re'fet Bey'in kendi kalemiyle yazdığı mübarek mecmuasını ve pek güzel ve manidar rü'yalı mektubunu aldım ve çok sevindim. Onların her bir harfine Cenab-ı Erhamürrâhimîn sizin her birinize bin hasene ihsan etsin. Merhume Hatice ve merhume Hicret'in ve merhume Âişe'nin ruhlarına ve kabirlerine binler rahmet eylesin, âmîn.

Sâniyen: İkinci bir Hüsrev olan Mustafa Osman'ın mektubunda Sabri namında bir kardeşimizin, benim hizmetim için yanıma gelmesini istemesi beni çok memnun etti. O gelmiş ve birkaç ay hizmet etmişçesine kabul ediyorum. Fakat şimdi benim hizmetime hariçten gelmeğe ihtiyaç kalmamıştır. Ne vakit ihtiyaç olursa o zaman haberdar edeceğim. Hakikaten Eflani havalisinde, Isparta kahramanları mahiyetinde küçük kahramanlar yetişmeğe başlamıştır.

Sâlisen: Nur'un demirbaş kâtibi ve şakirdi Kâtib Osman'ın Risale-i Nur bahçesinden gönderdiği yaş üzüm teberrükünü ve Medreset-üz Zehra'nın çok ehemmiyetli bir şubesi ve bir merkezi olan Sava'nın gayet mübarek teberrüklerini kaideme muhalif olarak onların hatırı için kabul ettim. Ve kime yedirsem de, onların hayrı olarak yedireceğim.

Râbian: Nur kahramanı Hüsrev'in, ben Emirdağı'nda iken bana yazdığı umum mektublarından mühim parçalarını, hususan benim yazdığım mektubların hülâsalarını hâvi kısımlarını bir defterde yazmıştım. Fakat ben hapiste iken birisi hoşuna gitmiş, almış; kaybıldı. Şimdi tekrar eski mektublarından kırk kadar bende var. Onları inşaallah ben işaret edeceğim; burada yazdırmazsam size göndereceğim. Bir defterde cem'edilerek belki ehemmiyetine binaen teksir edilecek.

Hâmisen: Sözler mecmuasından onbeş tanesini Ankara'ya gönderdim. Çok faide vermiş. Oradaki Nurcular kahramancasına ihtiyat perdesi altında çalışıyorlar.

Sâdisen: Sizde bulunmayan ve Hüsrev'in istediği Mektubat'ı

--- sh:»(Em:58) ↓ -----

tashih ettim. Birisiyle göndereceğim. Bu defa Yirmidördüncü Mektub'u çok kıymetli, çok ince, çok derin ayn-ı hakikat gördüm.

Umuma binler selâm.

الْباقى هو الباقى

Said Nursî

* * *

Aziz, siddik ve mübarek kardeşlerim!

Evvelâ: Kardeşimiz İnebolu Hüsrev'i Nazif Çelebi bana yazıyor ki: "Hizb-i Nuriye ve Salavatın neşrini bitirdikten sonra ne münasib ise neşredeceğim" diye soruyor. Bence sizin tensibinizle Hastalar ve İhtiyarlar Lem'aları ve Onyedinci Mektub olan çocukların kısacık ta'ziyenamesi ve Yirmibirinci Mektub -İhtiyarlara hizmet hakkındaki kısa mektubun- neşri münasibdir. Fakat Medreset-üz Zehra'nın erkânı hangi cümle ve hangi fıkra münasib görürlerse kaldırabilirler ve ıslah edebilirler. Ve daha kısa başka münasib risaleler varsa ilâve edebilirler." Bu mealde kahraman Nazif'e çabuk cevap gönderiniz. Hakikaten, o kardeşimizin Cevşen-ül Kebir'i ve Hizb-i Nuriye'yi Salavat ile beraber neşri, Nurculara ve ehl-i imana büyük bir hizmettir. Cenab-ı Hak herbir harfine mukabil ona ve yardımcılarına bin sevab ihsan etsin, âmîn.

Sâniyen: Yeni ehl-i hükûmet yavaş yavaş anlıyor ki, hakikî kuvvet Kur'andadır. Ve İslâmiyet uhuvveti ile ve imanın hakaiki ile tahribatçı düşmanlara karşı dayanabilirler. Evet bir tahribçi, yirmi tamirciyi telaşa düşürür ve bazan mağlub edebilir. Koca Çin'i kendine tâbi' yapan bir kuvveti, buradaki yirmi milyon Müslüman'a karşı âdetâ mağlub bir vaziyette tecavüzden durduran, maddî kuvvetler, haricî-dâhilî tedbirler, ittifaklar değil; belki yalnız Kur'an ve imanın hakikatları, onların en büyük kuvveti olan maneviyat-ı kalbiyeyi tahribatlarına karşı sed çekmesi ve manevî yaralarını tedavi etmesidir. Ve yeni hükûmetin Maarif Vekili bu hakikatı hissetmiş ki, seleflerine muhalif olarak en ziyade iman hakikatlarının neşrine, din derslerine ehemmiyet veriyor. Hattâ büyük bir ehemmiyetle şimdi de Şark Dârülfünunu -tabirlerince Doğu Üniversitesi- için yüz bin lira tahsis edildiğini gazeteler yazmış. Hem mezkûr hakikatı; hem Ankara, hem İstanbul Üniversiteleri o dehşetli, tahribatçı kuvvete karşı hem vatani, hem gençliği kurtaracak hakaik-i Kur'aniye ve imaniye olduğunu kat'iyen bildiler ki, Ankara'daki Üniversiteliler bin yediyüz imza ile Maarif Vekili'nin din derslerini

--- sh:»(Em:59) ↓ -----

cebrî mekteblere koymas1 için tebrik etmişler. Ve İstanbul Üniversitesi'nde yeni hükûmetin en mühim bir rûknüne demişler ki:

–Anadolu'da din lehinde kuvvetli bir cereyan var... Onlara da solcular gibi bir derece meydan vermeyeceğiz. Demesine mukabil; o üniversitenin mümessili, din neşriyatı yapanlar aleyhinde olduğu halde, o reise demiş ki:

–Eğer dediğın o cereyan Risale-i Nur ise, ne siz ve ne de Avrupa onu mağlub edemez.

Bu mes'ele münasebetiyle meslek ve meşrebime muhalif olarak Eski Said'in bir-iki dakika kafasını başıma alarak diyorum ki:

Küfür ile iman ortası yoktur. Bu memlekette İslâmiyet'e karşı komünist mücadelesi ortası olamaz. Sağ ve sol, ortası üç meslek îcab ettirir. Eğer İngiliz, Fransız deseler hakları var. Sağ İslâmiyet, sol komünistlik, ortası da Nasraniyet diyebilirler. Fakat bu vatanda küfr-ü mutlaka karşı iman ve İslâmiyet'ten başka bir din, bir mezheb olamaz. Olsa, dini bırakıp komünistliğe girmektir. Çünkü hakikî bir Müslüman hiçbir zaman Yahudi ve Nasrani olamıyor. Olsa olsa dinsiz olup tam anarşist olur.

İnşâallah, Maarif ve Adliye vekilleri gibi sair erkânlar da bu ehemmiyetli hakikatı tam anlayacaklar. Sağ-sol tabiri yerine, hak ve hakikat ve Kur'an ve iman kuvvetine dayanıp bu vatani küfr-ü mutlakdan, anarşilikten, zındıkadan ve onların dehşetli tahribatlarından kurtarmağa çalışmalarını rahmet-i İlahiyeden bütün ruh u canımızla niyaz ve rica ediyoruz.

* * *

...Bir-iki hafta evvel Mısır'ın Câmî-ül Ezher'inin büyük bir müderrisi olan Ali Rıza buraya hususî bir adamı gönderdiği gibi, iki gün evvel de aslen Buhara'lı ve Medine-i Münevvere'de mücavir ve Mısır'da büyük âlimlerle ve hususan eski Şeyhülişlâmımız ve Dâr-ül Hikmet'te benim arkadaşım Mustafa Sabri Efendi'yle alâkadar ve bu tarafa geleceğine dair onlarla görüşen ve bir derece onların namına mühim bir âlim yanıma geldi. Ben de Câmî-ül Ezher'e hediye-i vakfiyem olarak 11 tane hususî mecmualarımı o zât vasıtasıyla âlem-i İslâm'ın büyük medresesi olan ve o âlimin ihbarıyla şimdi yirmiyedi bin talebesi bulunan Câmî-ül Ezher'e hediye olarak o zâta verdik. Hem dedik: Başta Mustafa Sabri ve Ali Rıza ve Mehmed Zâhid Kevserî olarak Nur mecmualarına benim bedelime sahib ve hâmi

--- sh:»(Em:60) ↓ -----

ve vâris olsunlar ve Arabî'ye tercümeye çalışsınlar, dedik. Mektub da yazdık. O zât aldı gitti. Umum kardeşlerime ve hemşirelerime selâm ederim, dualarımı isterim.

الْباقى هُوَ الْباقى

Said Nursî

* * *

Evvelâ: Hadsiz şükrolsun ki şimdi Ankara içinde küçük bir Medrese-i Nuriye manasında, küçük Said'ler ve Nur'un fedakârları her gece birisi bir mecmuayı okur, ötekiler ders alır gibi dinliyorlar. Bazı vakit konferans zamanında bazı mühim adamlar da iştirak ediyorlar. Bu defa Afyon gazetecisinin iftirası münasebetiyle Başvekil'e ve Dâhiliye Vekaletine ve Nur Talebelerine bazı meb'uslar söylemiş. Adnan Menderes ile Dâhiliye Vekili pek dostane mukabele edip haber göndermişler ki: "Hiç merak etmesin ve me'yus olmasın." Ve Afyon'daki gazeteci de: "Ben Emirdağı'na geleceğim ve Üstad'a iki dileğim var, bunları rica edeceğim ve özür dileyeceğim." demiş. Ve bizim aleyhimizde neşredilen o gazetelerden, talebelerim yüzaltmış adedini alarak imha etmişlerdir.

Daha fazla yazacaktım. Rahatsızlığım dolayısıyla yazamadım ve vakit de dar olduğundan kısa kesiyorum. Umumunuza selâm.

* * *

Hakikaten Eflani ve Safranbolu aynen Isparta'nın kahramanları gibi Nurlara mütemadiyen çalışıyorlar. Hattâ bu defa Rehberlerin bir kısmında Münacat yoktu. Eflani az bir zamanda yetmiş aded eski harfle Münacatı yazıp bize göndermiştir. Biz de o Münacatları Rehberlerin arkasına ilâve ettik. İnşâallah orada da çok Sungurlar çıkıyor ve çıkacak.

* * *

Müdafaatın bir haşiyesidir

Bu mealde adaletperver Demokratlara istida yazabilirsiniz. Ben hastayım. Siz nasıl münasib ise öyle yapınız.

Avukatımızdan bir gün evvel aldığımız mektubda, kitablarımızın suç mevzuu olan ve olmayanları, hiçbir kanuna uymayan bir tarzda,

--- sh:»(Em:61) ↓ -----

binler kelime içinde, bir risalede, bir tek kelimeyi bahane edip suç mevzuu yapmak, o risaleyi vermemek suretiyle, Nurların intişarına garazkârane mani' olmak fikriyle, hem kararnamelerini Mahkeme-i Temyiz'ce bütün bütün bozan kararnamede, suç mevzuu gösterdikleri bizim aleyhimizde olmadığı halde ve müddeiumumînin iddianamesine karşı hata-savab cedvelinde, seksenbir hatasını ve garazkârlığını kat'î isbat ettiğimiz halde, şimdi aynı garazkârlıkla ve dörtyüz sahife Zülfikar Risalesi'ni, birkaç satır tesettür ve irsiyet hakkındaki, yüzbin tefsirin aynı manayı söylediklerine binaen, otuz-kırk sene evvel yazılan cümlelerini suç mevzuu yapıp, o mecmuayı müsadere edip bize vermemek, dünyada hangi kanun buna müsaade eder?

Hem Afyon'un mahkemesindeki eserler, -tekrarat-ı Kur'aniye ve melekler hakkındaki iki parçacık müstesna olarak- bütün eserler iki sene hem Denizli, hem Ankara Ağırceza mahkemesi beraetine karar vererek, içinde suç mevzuu bulamadıkları ve bize iade etmeye karar verdikleri ve aynı eserler Isparta Hükûmetinin bir vakit müsadere ile tamamen eline geçtiği halde, tamamıyla sahiblerine iade ettikleri; sonra da Zülfikar'la, Asâ-yı Musa'yı ruhsatsız eski yazı ile neşir bahanesiyle, dört seneden beri müsadere edildikleri ve aynen hiçbir zayi' olmadan 170 aded mecmuada bir suç mevzuu bulamadıkları için bizlere tamamen iade ettikleri ve bizim en mühim suçumuz olarak gösterdikleri, eski partinin bir kısım şeflerine hakikat namına itirazımızın yüz misli ziyade şimdi dinî mecmualar, resmî cerideler aynı itirazı şiddetle vurdukları halde, Risale-i Nur'un bir mahrem parçası, şimdiki zamanı tamamıyla tayin ettiği bir hakikatını tefsir bahsinde isbat etmiş ki, "ölmüş bir şeftir" demiş.

İşte hakikat böyle iken, Afyon Mahkemesi adalet namına değil, belki o ölmüş adamın muhabbeti taassubu ile, eski harfle de neşredilen kararnamenin âhirinde, bizi mahkûm etmek için en mühim sebep savcının garazkârlığı sebebiyle mahkeme heyeti demişler ki:

"Said ve arkadaşları, Mustafa Kemal'e din yıkıcı, süfyan demişler ve kalblerdeki sevgisini bozmağa çalışmışlar. Onun için mahkûm ediyoruz." Acaba ölmüş gitmiş bir adamın şahsına karşı bin defa böyle itiraz da olsa, umumî bir dava oluyor. Mahkeme-i adalet buna dair böyle bir hükmü vermek, elbette pek acib bir mana iş içinde var.

Şimdi böylelerin elindeki dört defa Nur eserleri beraet kazandıkları

--- sh:»(Em:62) ↓ -----

ve Şimdi dâhiliye bakanı, evvelce adliye bakanı üç defa beraetine ve suç mevzuu olmadığına ve bizi mahkûm eden Afyon kararını bozmasıyla, suç mevzuu olmadığına hüküm verdiği halde, Şimdi bütün millet, adalet ve Şefkat ve diyanete hizmet bekledikleri Demokrat hükûmeti zamanında, eski müstebidlerin dehşetli plânlarıyla Risale-i Nur'a karşı garazkârlarının keyfine bırakmak, Demokrat hükûmeti aleyhinde büyük bir hıyanettir. Ve milletin teselli-i ümidini kırmaktır.

Benim Ankara'da bir vekilim Mustafa Sungur'dur. 17.11.1950 tarihli çektiği telgrafta, umum risalenin bize iadesine karar verilmiş diye müjde verdi. Ve âdil adliye vekili üç defa beraet verdiği ve Şimdi de Sungur'un mektubuna göre, hem iadesine emir verildiğini ve Şimdi telefonla haber vereceğim söyledikleri halde, bu onaltı seneden beri aleyhimizde olan iftiralar ve jurnaller hem Eskişehir, hem Denizli mahkemesinde bütün dosyaları Afyon Mahkemesi toplamak ve af kanununun çıkmasıyla ve mahkemelerin beraet vermesiyle, o mübarek eserleri, o dosyalar içerisine karıştıarak çürütmek için mahzene atmak ve üç seneden beri bizi aldatan bazı eşhasa Nurların işlerini bırakmamak lâzım geliyor. Başbakan ve Maarif Bakanı ve Dâhiliye Bakanı'na bu gayet mühim mes'eleyi nazar-ı dikkatlerine arz ediyorum.

Said Nursî

* * *

Papalık Makam-ı Âlîsi Kalem-i Mahsusu Başkitabet Dairesi
Numara:232247

Vatikan
22 Şubat 1951

Efendim!

Zülfikar nam el yazısı olan güzel eseriniz İstanbul'daki Papalık makam-ı vekaleti vasıtasıyla Papa Hazretlerine takdim edilmiştir. Bu nazik saygınızdan dolayı gayet mütehassis olduklarını bildirirken, üzerinize Cenab-ı Hakk'ın lütuflarını dilediklerini tebliğe beni memur ettiklerini arza müsaraat eylerim. Bu vesile ile saygılarımı sunarım efendim.

İmza

Vatikan Bayn Başkâtibi

--- sh:»(Em:63) ↓ -----

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Bütün ruh u canımızla Receb-i Şerifinizi ve şuhur-u selâsenizi tebrik edip Cenab-ı Erhamürrâhimînden niyaz ediyoruz ki hakkınızda ve hakkımızda seksen sene bir manevî ömr-ü bâki kazandırmağa bu üç mübarek ayı vesile eylesin, âmîn.

Sâniyen: Otuz-kırk gündür hakikî ehl-i imana bir nevi hücum içinde üç dindar vekilin İslâmiyet şairini bir derece tamir etmeye meydan vermemek için bir sarsıntı verildi. Hizmet-i imaniye içinde en büyük kuvveti Nurcularda buldular. Bahanelerle onlara fütür vermek, şevklerini kırmak için çok desiseler yapıldı. Tarsus, İstanbul gibi Emirdağ'ında da acib desiseler ile beni hiddete getirip bir gaile çıkarmak istediler. Halbuki Cenab-ı Hakk'ın rahmetiyle bana fevkalâde bir sabır ve tahammül verildi. Onların da plânı zîr ü zeber oldu. Hattâ Afyon'da ve burada üç büyük memurun belki azlolmak ihtimali var. Ve üç vekil de lehimde bulunmuşlar. Demek inayet-i İlahiye daima bizi himaye ediyor, elhamdülillah. Bu gibi şeyleri merak etmeyiniz. Yalnız ihtiyat her vakit iyidir.

Sâlisen: Risale-i Nur'un manevî avukatı ve bir kahramanı Ahmed Feyzi, İzmir'deki Nur'un teksiri ve intibahkârane İzmir vaziyeti ile Ahmed Feyzi alâkadar olmuş, teksirdeki tashihâtı deruhde etmiş. Mehmed Yayla ve Abdurrahman gibi ve yardım eden kardeşler gibi İzmir'de Nur'un teksirinde alâkalarını devam ettireceklerine dair mektubu hapishanede Nur'un küçük bir kahramanı olan Bayram getirdi. Ve Ahmed Feyzi onunla bir mikdar zeytin ve zeytinyağı göndermiş. Ben Abdülmecid kardeşimin hediyesini kabul etmediğim halde Ahmed Feyzi kardeşimi daha ziyade kendime yakın gördüğümden hediyesini kabule mecbur oldum. Fakat kaidem bozulmamak için o hediyeye mukabil benim hesabıma bir Sözlere mecmuası, beş tane Cevşen-ül Kebir, üç tane Nazif'in mektubunda yazdığı bana ait nüshalardan ve İstanbul'dan size gelecek Hizb-i Nuriye'yi ona gönderiniz.

İki Nurcu Ankara'ya gittiler. Hem Başvekil, hem Dâhiliye Vekili, hem Maarif Vekili lehimizdedir. Ve bize müjdeli haber geldi. Onun için beni merak etmeyiniz. Ben gelen sıkıntıdan manevî sürur duyuyorum.

* * *

--- sh:»(Em:64) ↓ -----

بِسْمِهِ سَبْحَانَهُ

[Seyyid Sâlih'in mektubundan bir parçadır.]

Bu sene onbeş talebe birlikte Hicaz'a gidecekler. Hicaz'da olan masraflarını da Hicaz almayacak. Kendilerine düşen masraf çok az bir şey olacak. Dönüşlerinde Sâlih ile bir-iki arkadaşı, İran ve diğer hükûmetleri gezdikten sonra Pakistan'a İslâm Gençlik Konferansı'na a'za olarak gidecekler. Belki bunların yol masrafını hükûmet verecek. Bu hususta emirlerinizi intizar ediyoruz.

Ali Ekber Şah'ı, Said Ramazan'ı, Abdurrahîm Zapsu görmüş; Pakistan'da çok hürmet etmişler. Üstadımız yerine ellerini öptüler, duanızı rica etmişler.

Seyyid Sâlih

* * *

بِسْمِهِ سَبْحَانَهُ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Evvelâ: İstifsar-ı hatırla el ve ayaklarınızdan öper, sıhhat ve âfiyetinizi Cenab-ı Hak'tan dilerim ve ziyade muhtaç olduğum duanızı beklerim efendim.

Sâniyen: Bura için merak edecek hiç bir şey kalmadı. 5 Mart'taki merak 18 Nisan'da ferah buldu. Polis dairesi Nur dairesi oldu. Tarsus savcısı tedkik edip "Bu kitabları geriye verin", o vakit demişti. Komiser Bey bana "Git, Mersin'dekilerini de al, gel, hepsini bir verelim" diye beni Mersin'e gönderdi. Mersin Emniyeti "Biz senin kitablarını Ankara'ya gönderdik, gelirse veririz, gelmezse burada kitabın yok" dedi. Döndüm tekrar Tarsus komiserine geldim. Komiser Bey boynunu bükerek: "Hoca, biz emirkuluyuz, güvenme, kusura bakma. Biz senin kitablarını emirsiz veremeyiz." cevabında bulundu. 18 Nisan'da "Kitabların gelmiş. Git, al da gel" dediler. Hemen gittim. Zülfikar, Sikke-i Tasdik, Tılsım, Afyon Müdafaanızı, Hülâsa bu beş kitablarımızın Ankara'ya varıp geldiğini, dışındaki sarılı kâğıttan anladım.

--- sh:»(Em:65) ↓ -----

Netice; kitabların içinde "satılmaması için bir şey yoktur" diyerek bir vesika ile beraber kitablarımızı elime teslim ettiler. Ben de komiser beye bir Tılsım Mecmuası, emniyet memuru Edhem Bey'e bir Hülâsa, bir de yeni harfle Tarihçe-i Hayat hediye ettim, çok memnun oldular. Onlar da Nurcu oldular.

Üstadım Efendim! "Bu tarafın vazifesi senin" demiştin. Ben de söz verdim, Isparta'dan gittiğimde Mart'ta gelirim demiştim. Gaziantep ve Maraş'a varamadığım için ruhum "Sen vazifeni tam yapmadın" diyor.

Üstadım Efendim! Eskişehir'e gitmeden bir sene evvel, ilk görüştüğümüzden üç-dört ay sonra rü'yada Üstadım hanemize gelmiş idin. Bana dediniz: "Seni bir yere göndersem gider misin?" Ben de "Giderim, efendim!" dedim. Sen de "Seni üç aylık bir yere göndereceğim" dedin. Ben de hemen yürüdüm. Bana "Dur!" diye emir verdin. Ben de durdum. "Ben sana şimdi git emrini verdim mi?" dedin. Ben hemen uyandım. O zamandan beri merak ediyordum. "Acaba bu sene emir verdi mi ki, hem üç aylık yol bize de nasib olur mu ki" diye gece ve gündüz gözyaşları döküyordum. Demek mukadder şimdi imiş.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Efendim! El ve ayaklarınızdan hürmetle ve hasretle öpüyorum.

Çok kusurlu köleniz Süleyman Kaya

21.4.1951

* * *

Bu sene Mısır radyosu perşembe gecesı Mi'rac'dan çok bahsetmesinden hem perşembe ve hem de cuma gecesı Mi'rac yaptım.

Sâniyen: Bizden müsadere edilen İşarat-ül İ'cazı Afyon jandarma kumandanlarından birisi hiddet etmiş ki, bunun gibi ilmî ve eskiden yazılmış bir eseri ne hakla müsadere ediyorlar. Ve Afyon Müddeiumumîliği iadesine karar vermiş. Ve bize cuma günü ve Mi'rac günü Hayri'yi çağırmişlar ve iade etmişler. Bunu da Tarsus'taki iade misillü Nurların intişarına sed çekilmeyeceğine bir işaret-i Mi'raciye diye kabul ettik. İnşâallah Kur'anımızı ve diğer risalelerimizi Afyon'dan alacağız. İstanbul'da savcılığa verilen bir kısım Rehberlerimiz, başta Eski Said'in mühim bir talebesi Avukat Mehmed

--- sh:»(Em:66) ↓ -----

Mihri ve dava vekili damadı Âsım olarak demişler ki: "Elli avukat ile beraber bu mes'ele için mahkemeye gireceğim. Fakat inşaallah ona hacet kalmadan ve mahkemeye düşmeden alacağım."

Sâlisen: "Haşırdeki Mahkeme-i Kübra'ya Şekva" namındaki ve yirmisekiz sene evvel Meclis-i Meb'usana hitaben yazılan ve o vakit tab'edilen on maddelik namaza dair parça ve bir de Mustafa hakkında dört sene evvel reisicumhura yazılan üç maddelik parça, şimdi bu zamanda Ankara'da bazı meb'usların nazarına ve imanlı hükûmet erkânına göstermek niyetiyle Ankara'ya gönderilmiş. Size de bera-yı malûmat gönderiyoruz.

Râbian: Dinar Baraklı köyünden Mehmed Çavuş ve kardeşi bir adamla beraber yanıma geldiler. Pek ciddî gördüm, sonra bana bir mektubunda bir şey yazıyor ve bir parça mektubunu leffen gönderiyorum. Bu kardeşimiz bazı şeyler soruyor. Risale-i Nur suallere ihtiyaç bırakmıyor ve benim bedelime herşeye cevap veriyor. Yalnız çocuk ta'ziesine dair risalede

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

ye dair sualinde bir kısım eski tefsirler demişler: "Cennet'te çocuktan gayet ihtiyara kadar herkes otuzüç yaşında olacak." Bunun hakikatı

Allahu a'lem şu olacak ki: Sarih âyet **وِلْدَانٌ** tabiri ifade eder ki, feraiz-i

şer'iyeyi yapmağa mecbur olmayan ve mesnuniyet cihetiyle de yapmayan ve kabl-el bülüğ vefat eden çocuklar Cennet'e lâyük ve sevimli çocuk olarak kalacaklar. Fakat şer'an yedi yaşına gelen çocuğa namaz gibi farzlara peder ve vâlideleri onları alıştırmak için, teşvikkârane emretmek ve on yaşına girse şiddetle namaz kıldırmak ve alıştırmak şeriatta var. Demek vâcib olmadığı halde, nafil nev'inden yedi yaşından hadd-i bülüğa kadar büyükler gibi namaz kılıp, oruç tutan çocuklar, mütedeyyin büyükler gibi büyük mükâfatı görmek için otuzüç yaşında olacaklar diye bir kısım tefsir bu noktayı izah etmeden umum çocuklara teşmil etmişler. Has iken âmm zannedilmiş.

* * *

--- sh:»(Em:67) ↓ -----

Aziz, sıddık, mütefekkir kardeşlerim!

Evvelâ: Çok emarelerle kat'î kanaatim gelmiş ki; gizli dinsizler, resmî bazı memurları aldatıp Nur'un mahrem büyük risaleleri içinde yalnız Rehber'i musırrane medar-ı ittiham tutmaları ve bir buçuk seneden beri bana sıkıntı vermelerinin sebebi Rehber'deki "Hüve Nüktesi" olduğunu kat'iyen bildim. Çünkü bu Hüve'nin keşfettiği sırr-ı tevhid, pek kat'î ve bedihî bir surette küfr-ü mutlakı kırıyor. Hattâ bir kısmında hiç vesvese ve şübhe bırakmıyor. Gizli dinsizler buna karşı çare bulamadıklarından, intişarına resmî yasak ile sed çekmek için çalıştılar. Bu Hüve Nüktesi'nin bir gün evvel Medreset-üz Zehra'nın erkânlarına bir ders nev'inden söylediğim çok noktalarından yalnız üç noktasını sizlere beyan ediyorum.

Birinci Nokta: Hava unsurunun yüksek ve ehemmiyetli bir vazifesi

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ

âyetinin sırrıyla, güzel ve manidar ve imanî ve hakikatlı kelimelerin kalem-i kaderin istinsahıyla ve izn-i İlahî ile intişar etmesiyle bütün küre-i havadaki melaike ve ruhanîlere işittirmek ve Arş-ı A'zam tarafına sevk etmek için kudret-i İlahî kaleminin mütebeddil bir sahifesi olmaktır. Madem havanın kudsî vazifesinin, hikmet-i hilkatinin en mühimmi budur. Ve rûy-i zemini radyolar vasıtasıyla bir tek menzil hükmüne getirip nev'-i beşere pek büyük bir nimet-i İlahiye olmaktır. Elbette ve elbette beşer bu pek büyük nimete karşı, bir umumî şükür olarak; o radyoları herşeyden evvel kelimat-ı tayyibe olan Kelâmullah'ın, başta Kur'an-ı Hakîm ve hakikatları ve imanın ve güzel ahlâkların dersleri ve beşerin lüzumlu ve zarurî menfaatlerine dair kelimatları olmalı ki o nimete şükür olsun. Yoksa nimet böyle şükür görmezse, beşere zararlı düşer.

Evet beşer, hakikata muhtaç olduğu gibi, bazı keyifli hevesata da ihtiyacı var. Fakat bu keyifli hevesat, beşte birisi olmalı. Yoksa havanın sırr-ı hikmetine münafî olur. Hem beşerin tenbelliğine ve sefahetine ve lüzumlu vazifelerinin noksan bırakılmasına sebebiyet verip beşere büyük bir nimet iken, büyük bir nıkmət olur. Beşere lâzım olan sa'ye şevki kırar.

Şimdi gözümün önündeki makinecik ve radyo kabı, Kur'anı dinlemek için odama getirilmişti. Baktım, on hissede bir hisse kelimat-ı tayyibeye veriliyor. Bunu da bir hata-yı beşerî olarak anladım. İnşâallah

--- sh:»(Em:68) ↓-----

beşer bu hatasını tamir edecek. Ve bütün zemin yüzünü bir meclis-i münevver, bir menzil-i âlî ve bir mekteb-i imanî hükmüne geçirmeğe vesile olan bu radyo nimetine bir şükür olarak beşerin hayat-ı ebediyesine sarfedilecek kelimat-ı tayyibe, beşte dördü olacak.

İkinci Nokta: Nur Risalelerinde denilmiş ki: "Kâinatı halkedemeyen, bir zerreyi halkedemez. Bir zerreyi tam yerinde halkedip muntazam vazifeleriyle çalıştıran, yalnız kâinatı halkeden zât olabilir."

Bu cümlenin küllî hüccetlerinden bir cüz'î hücceti şudur ki: Kelimelerin enva'ının kabı ve mahfazası olan yanımdaki bu radyo makineciğindeki bir avuç hava, kat'iyyen gösteriyor ki; şimdi elimizde baktığımız radyo istasyon cedveli namındaki listede yazılı ikiyüze yakın merkezden bir saatten bir seneye kadar uzak ve muhtelif mesafelerden aynı dakikada bir tek kelime-i Kur'aniye, meselâ "Elhamdülillah" kelâmı tam hurufatıyla ve şivesiyle ve söyleyenin mahsus sadâsının tarzıyla, bu makinedeki bir avuç havanın zerreleriyle hiç tegayyür etmeden kulağımıza gelmek için ve muhtelif kelimat-ı Kur'aniyeyi ayrı ayrı sadâ ile, çeşit çeşit şive ile, keza hiç tegayyür etmeden ve bozulmadan bizim kulağımıza getirmek için o bir avuç havanın her bir zerresinde öyle hadsiz bir kuvvet ve ihatalı bir irade ve bütün rûy-i zemindeki merkezlerde o Kur'anı okuyan hâfızların ayrı ayrı şivelerini bilecek ihatalı bir ilim ve onları bütün görecek ve işitecek muhit bir göz ve her şeyi bir anda işitebilir bir kulak olmazsa, elbette bu mu'cize-i kudret vücuda gelmeyecek. Demek bu bir avuçtaki hava zerreleri, yalnız ve yalnız bütün kâinatı ihata eden bir ilim ve iradenin, sem' ve basarın sahibi bir zâtın ve hiç bir şey ona ağır gelmeyen ve en büyük şey, en küçük şey gibi kudretine kolay gelen bir Kadîr-i Mutlak'ın kudreti ve iradesi ve ilmiyle bu mu'cizat-ı kudrete mazhar oluyorlar. Yoksa, temevvücat-ı havaiyede mevcudiyeti tevehhüm edilen serseri tesadüfün ve kör kuvvetin ve sağır tabiatın icadına yer vermek; her bir zerreyi, bütün zemin yüzündeki küre-i havaiyede bulunan her şeyi görür, bilir ve yapar hâkim-i mutlak etmektir. Bu ise yüz bin derece akıldan uzak, muhal muhaller içinde bir hurafedir. Ehl-i dalalet gelsinler, mezhepleri ne kadar akıldan uzak ve hurafe olduklarını görsünler.

Üçüncü Nokta: Bu radyo makineciğinde ve manevî kelimat çiçeklerine saksılık eden bu kapçıktaki bir avuç havanın

--- sh:»(Em:69) ↓ -----

gösterdikleri mu'cizat-ı kudretten bu hakikat anlaşılıyor ki: Her bir zerre Cenab-ı Hakk'ı zâtıyla ve sıfâtıyla tarif eder ve isbat eder. Bütün kâinatı teftiş eden hükemalar ve ülemalar büyük ve geniş delillerle, Zât-ı Vâcib-ül Vücut'un vücudunu ve vahdetini isbat etmek için bütün kâinatı nazara alırlar. Sonra marifetullahı tam elde ediyorlar. Halbuki nasıl Güneş çıktığı vakit bir zerrecik cam, aynı deniz yüzü gibi Güneş'i gösteriyor ve o Güneş'e işaret ediyor. Öyle de, bu bir avuç havadaki her bir zerre de mezkûr hakikate binaen aynen kâinat denizindeki cilve-i tevhidi, sıfat ve kemaliyle kendilerinde gösteriyorlar.

İşte Kur'an-ı Hakîm'in manevî mu'cizesinin bir lem'ası olan Risale-i Nur bu hakikatı izahatıyla isbat etmesi içindir ki; müdakkik bir Nurcu, huzur-u daimî kazanmak ve marifetullahı her vakit tahattur etmek için ve huzur-u daimî hatırı için "Lâ mevcude illâ Hû" demeğe mecbur olmuyor. Ve yine bir kısım ehl-i hakikatın daimî huzuru bulmak için "Lâ meşhude illâ Hû" dedikleri gibi, o Nurcu böyle demeye muhtaç olmuyor. Belki

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَيْهِ أَنَّهُ وَاحِدٌ

parlak hakikatının kudsî penceresi ona kâfi geliyor. Bu kudsî Arabî fıkranın kısacık bir izahı şudur ki:

Evet herkesin bu âlemde birer âlemi var, birer kâinatı var. Âdeta zîşuurlar adedince birbiri içinde hadsiz kâinatlar, âlemler var. Herkesin hususî âleminin ve kâinatının ve dünyasının direği kendi hayatıdır. Nasıl herkesin elinde bir âyinesi bulunsa ve bir büyük saraya mukabil tutsa, herkes bir nevi saraya, âyinesi içinde sahib olur. Öyle de herkesin hususî bir dünyası var. Bir kısım ehl-i hakikat bu hususî dünyasını "Lâ mevcude illâ Hû" diye inkâr etmekle, terk-i masiva sırrıyla Cenab-ı Hakk'a karşı huzur-u daimî ve marifet-i İlahiye bulur. Ve bir kısım ehl-i hakikat da yine daimî marifet ve huzuru bulmak için "Lâ meşhude illâ Hû" deyip kendi hususî dünyasını nisyan hapsine sokar; fânîlik perdesini üstüne çeker;

--- sh:»(Em:70) ↓ -----

huzuru bulmakla bütün ömrünü bir nevi ibadet hükmüne getirir.

Şimdi bu zamanda Kur'anın i'caz-ı manevîsiyle tezahür eden

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ

sırrıyla, yani zerrelere kadar her şeyde bir pencere-i tevhid var ve doğrudan doğruya Zât-ı Vâhid-i Ehad'i sıfâtıyla bildiren âyetleri, yani delaletleri ve işaretleri var. İşte Hüve Nüktesi'yle bu mezkûr hakikat-ı kudsiyeye ve imaniyeye ve huzuriyeye icmalen işaretler vardır. Risale-i Nur, bu hakikatı izahatıyla isbat etmiş. Eski zamandaki ehl-i hakikat bir derece mücmelen ve muhtasaran beyan etmişler. Demek bu dehşetli zaman, daha ziyade bu hakikata muhtaçtır ki, Kur'an-ı Hakîm'in i'cazıyla bu hakikat tafsilâtıyla ihsan edilmiş, Nur Risaleleri de bu hakikata bir naşir olmuşlar.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Dindar ve hamiyetkâr ve vatanperver milletvekillerine şunu arz ediyorum:

Mekke-i Mükerrreme'de Hacer-ül Esved yanında hürmet için konulduğunu hacıların gördükleri Zülfikar Mu'cizat-ı Kur'aniye mecmuasıyla Medine-i Münevvere'de de Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'ın kabri üzerinde konulduğunu gördükleri Asâ-yı Musa mecmuası gibi Risale-i Nur'un bir kısım eczaları, âlem-i İslâm'ın bizimle hakikî uhuvvetini temine vesile oldukları halde, müsadere edilmek suretiyle dört seneden beri evrak-ı muzırğa gibi dosyalar içinde mahkeme mahzenlerinde çürütülmek suretiyle imhasına çalışıldığı ve dört mahkeme beraetine ve serbestiyetine karar verdikleri ve biz de çok defa makamata istida ile müracaat edip serbestiyetini istediğimiz ve hem Başbakan'ın "Din propagandası yüzünden şimdiye kadar bu vatana hiç bir zarar gelmediğini" söylediği halde, bu dindarların serbestiyeti hakkındaki kanunun tasdikinin ta'cili ve takdimi lâzım gelirken te'hir edilmesi, dindar meb'usların nazar-ı millette "kendilerine düşen en ehemmiyetli dinî vazifelerini yapmıyorlar" diye dindarların bir telaşları var. Biz de telaş ediyoruz ki dâhilî, gizli dinsizler

--- sh:»(Em:71) ↓ -----

ve komünizm hesabına çalışan hainler bu vaziyetten istifade etmemeleri için, bu gelecek hakikatı sizlere beyan etmeye hamiyeten mecbur oldum. O hakikat da budur ki:

Demokrat dindar milletvekillerine bir hakikatı ihtar:

Bugünlerde hastalığım itibariyle kışın pek şiddetli hiddetine tahammül edemedim. Çok tecrübelerimle, umumî bir hatanın neticesinde hava ile zemin zelzele ile ve fırtına ile gazab-ı İlahîyi haber vermek nevinden hiddet ediyorlar gibi âdete muhalif bir vaziyet gösterdiler. Ben de bundan bir manevî fırtınaya alâmet hissettim. Kalbime geldi ki: "Acaba yine İslâmiyet ve hakaik-i imaniye zararına bir hata-yı umumî mi meydana geldi?" Âdetim olmadığı halde ve dünya siyasetini terk ettiğim halde bu nokta için sordum: "Ne var? Cerideler ne haber veriyorlar?"

Bana dediler ki: "Din propagandasını yapan dindarların serbestiyet kanunu geri kalmış. Fakat solcular hakkındaki kanunu ta'cil edip tasdik etmişler."

Kalbime geldi ki: Bu vatan ve İslâmiyet'in maslahatı, her şeyden evvel dindarların serbestiyeti hakkındaki kanunun hem ta'cil, hem tasdik ve hem de çabuk mekteplerde tatbik edilmesi elzendir. Çünkü bu tasdik ile Rusya'daki kırk milyona yakın Müslüman'ı, hem dört yüz milyon âlem-i İslâm'ın manevî kuvvetini bir ihtiyat kuvveti olarak bu vatana kazandırmakla beraber komünistin manevî tahribatına karşı şimdiye kadar Rus'un Amerika ve İngiliz'e karşı tecavüzünden ziyade, bin senelik adavetinden dolayı en evvel bize tecavüz etmesi adavetinin muktezası iken, o tecavüzü durduran, şübhesiz hakaik-i Kur'aniye ve imaniyedir. Öyle ise bu vatanda her şeyden evvel o acib kuvvete karşı hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeyi bilfiil elde tutup dinsizliğin önüne kuvvetli bir Sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'anî yapılması lâzım ve elzendir. Çünkü dinsizlik Rus'u, şimdiye kadar yarı Çin'i ve yarı Avrupa'yı istila ettiği halde; bize karşı tecavüz ettirmeyip tevkif ettiren, hakaik-i imaniye ve Kur'aniyedir. Yoksa Ruslar'ın tahribat nev'inden manevî kuvvetlerine karşı, adliyenin binden birine maddî ceza vermesiyle; serserilere ve fakirlere, zenginlerin malını peşkeş çeken ve hevesli gençlere ehl-i namusun kızlarını ve ailelerini mubah kılan ve az bir zamanda Avrupa'nın yarısını elde eden bir kuvvete karşı, ancak ve ancak manevî bombalar lâzım ki, o da hakaik-i Kur'aniye ve imaniye atom bombası olup o dehşetli solculuk

--- sh:»(Em:72) ↓ -----

cereyanını durdursun. Yoksa adliye vasıtasıyla yüzden birine verilen maddî ceza ile bu küllî kuvvet tevkif edilmez.

Onun için dindar milletvekilleri bu ta'cili lâzım gelen hakikatı te'hir etmelerinden, çok defa tecrübelerle gördüğümüz gibi bu defa da küre-i hava şiddetli soğuğu ile buna itiraz ediyor.

İki dehşetli harb-i umumînin neticesinde beşerde hasıl olan bir intibah-ı kavî ve beşerin tam uyanması cihetiyle kat'iyen dinsiz bir millet yaşamaz. Rus da dinsiz kalamaz, geri dönüp Hristiyan da olamaz. Olsa olsa küfr-ü mutlakı kıran ve hak ve hakikata dayanan ve hüccet ve delile istinad eden ve akli ve kalbi ikna' eden Kur'an ile bir musalaha veya tâbi' olabilir. O vakit dörtyüz milyon ehl-i Kur'ana kılınç çekemez.

Said Nursî

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Mevlid-i Şerifinizi ruh u canımızla tebrik ediyoruz ve muvaffakiyetinizi ve Nurların fevkalâde tesirli intişarlarını sizlere müjde ediyoruz ve Nurcuları tebrik ediyoruz.

Sâniyen: Bu mübarek gecede pek şiddetli bir ihtar kalbime geldi ki: İstanbul'daki Üniversiteçiler Eski Said ile Yeni Said'in Tarihçe-i Hayatındaki hârikaları yazmaları münasebetiyle iki fikir meydana gelmiş:

Birisi: Dostlarda benim haddimden pek ziyade, fevkalâde bir nevi velayet gibi bir hüsn-ü zan hasıl olmuş. Ve muarızlarda ve ehl-i felsefede de pek hârîka bir deha zannı ve hattâ bazılarında da kuvvetli bir sihir tevehhümüyle haddimden bin derece ziyade bir tevehhüm hasıl olmuş. Ve bu manaya dair çok yerlerde "Bunun hakikatı nedir?" diye maddî ve manevî izahı benden istenilmişti. Ben de bu geceki şiddetli ihtar için çok mukaddematlı bir hakikatı beyan etmeye mecbur oldum.

Birinci Mukaddeme: Nasılki bir çam ağacının buğday tanesi kadar bir çekirdeği, koca çam ağacına bir mebde' oluyor. Kudret-i İlahî o acib ağacı o çekirdekten halkediyor. Milyondan ancak bir hisse o çekirdekte bulunurken, o çekirdek kader

--- sh:»(Em:73) ↓ -----

kalemiyle yazılan manevî bir fihriste olmuş. Yoksa bir köy kadar fabrikalar lâzımdır ki o acib ağaç, dal ve budaklarıyla teşkil edilsin. İşte azamet ve kudret-i İlahînin bir delili de budur ki, bir zerreden dağ gibi şeyleri halkeder. İşte aynen bunun gibi, hiçbir mahviyet ve tevazu niyetiyle olmayarak, bütün kanaatimle ilân ediyorum ki: Benim hizmetim ve sergüzeşte-i hayatım, bir nevi çekirdek hükmüne geçmiş. İnalet-i İlahiye ile bu zamanda ehemmiyetli bir hizmet-i imaniyeye mebbe' olmak için Kur'andan gelen ve meyvedar bir şecere-i âliye olan Nur Risalelerini ihsan etmiş. Ben bunu kasekle temin ediyorum ki, bütün hayatımda geçen o hârikalardan dolayı ben kendimde kat'iyyen bir kabiliyet ve bir meziyet ve o fevkalâdeliğe bir liyakat görmüyordum. Hayret hayret içinde kalıyordum. Değil fevkalâde bir deha veyahut fevkalâde bir velayet, belki kendi kendimi idare edecek ve hayat-ı içtimaiye ile münasebetdar olacak bir kabiliyet görmüyordum. Gerçi zahiren hodfuruşluk gibi bazı hâlât hayatımda görünmüştü. O da ihtiyarım haricinde halkların hüsn-ü zannını tekzib etmek için bir nevi hodfuruşluk gibi oluyordu. Fakat halkların hüsn-ü zannı gibi hakikatte olmadığını ve dünyaya yaramadığımı, böyle bin derece haddimden fazla bir teveccühe mazhar olduğumu bütün bütün hilaf-ı hakikat telakki ediyordum. Fakat Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür olsun ki yetmiş-seksen senelik hayatımın sonlarında onun hikmetini ihsan-ı İlahiye ile bir derece bildik ve kısaca bir kısmına işaret edeceğim. Ve çok nümunelerinden bir kısım nümunelerini beyan ediyorum:

Birinci Nümune: Medrese usûlünce hiç olmazsa onbeş sene tahsil-i ilim lâzım geliyor ki hakaik-i diniye ve ulûm-u İslâmiye tam elde edilsin. O zamanda Said'de, değil hârika bir zekâ veya bir manevî kuvvet; belki bütün istidad ve kabiliyetinin haricinde bir acib tarz ile bir-iki sene Sarf ve Nahiv mebadisini gördükten sonra üç ayda acib bir tarzda kırk-elli kitabı güya okumuş ve icazet almış gibi bir halet göründü.

Bu hal altmış sene sonra doğrudan doğruya gösterdi ki, o vaziyet ulûm-u imaniyeyi üç-dört ayda, kısa bir zamanda ellere verebilecek bir tefsir-i Kur'anî çıkacak ve o bîçare Said de onun hizmetinde bulunacak işaretiyle; hem bir zaman gelecek ki, değil onbeş sene belki bir sene de ulûm-u imaniyeyi ders alacak medreseler ele geçmeyecek ve azalacak bir zamana bir nevi işaret-i gaybiye gibi manalar hatıra geliyor.

--- sh:»(Em:74) ↓-----

İkinci Nümune: O eski zamanda, Said'in o çocukluk zamanında büyük âlimlerle münazarasını ve o âlimlerin suallerine cevap vermesini; hattâ kendisi hiç sual etmeden âlimlerin en müşkil suallerine doğru cevap vermesini, ben kat'iyen itiraf ediyorum ve itikad ediyorum ki: O hal ne hârika zekâvetimden ve ne de acib istidadımdan neş'et etmiş değildir. Ben de bîçare, mübtedi, sersem, gürültücü bir çocuk iken; hiç böyle değil büyük âlimlere cevap vermek belki küçük hocalara, hattâ küçük talebelere de mağlub olur bir halde iken doğru cevap vermekliğim, kat'iyen istidadımdan ve zekâvetimden gelmemiş olduğuna kanaat-ı kat'iyem var. Yetmiş senedir de hayret ediyordum. Şimdi ihsan-ı İlahî ile bir hikmetini anladım ki: Çekirdek gibi medrese ilimlerine bir ağaç ihsan edilecek ve o ağacın hizmetinde bulunana karşı pek çok rakipleri ve muarızları bulunacak. İşte bu zamanda İslâmlar içinde muhtelif meşrebler ve meslekler sahibleri birbirisini tenkid etmek ve eserine mukabil eserler neşretmek; Mu'tezile ve Ehl-i Sünnet gibi birbirini kırmak âdetiyle bu zamanda o Nur ağacının hizmetkârının başına vuracak ve rekabet veya meşreb muhalefetiyle en tesirlisi ve en müdhişi medrese hocaları olmak lâzım gelirken, Cenab-ı Hakk'a yüz bin şükür olsun ki eskiden beri devam etmekte olan o âdete muhalif olarak Risale-i Nur en ziyade ülemanın damarlarına dokundurduğu halde hocaların Nurlara karşı tenkidkârane eserler yazamadıklarının sebebi: O zamanda o çocuk Said'in ülemanın suallerine karşı doğru cevap vermesi, ülemanın cesaretini kırmış ki, hiç bir yerde kıskanç hocalardan, hem meşrebçe Said'e çok muhalif oldukları halde Nur Risaleleri'ne karşı mukabil çıkmamaları; bu halin bir hikmeti olduğuna kanaatim gelmiş. Yoksa böyle acib bir zamanda ehl-i medresenin itirazı başlasaydı, dinsizlik taraftarları olan gizli düşmanlarımız hem Nurları, hem ülemayı çürütmek için ehemmiyetli bir vesile yapacaklardı. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun ki, en ziyade Nurların dokunduğu resmî ülema, aleyhinde bulunamadılar.

Üçüncü Nümune: Eski Said'in çocukluk zamanından beri hem kendisi, hem babası fakir oldukları halde, başkalarının sadaka ve hediyelerini almadığının ve alamadığının ve şiddetli muhtaç olduğu halde hediyeleri mukabilsiz kabul etmediğinin ve Kürdistan âdeti talebelerin tayinatı ahalinin evlerinden verildiği ve zekatla masrafları yapıldığı halde, Said hiç bir vakit tayin almağa gitmediğinin ve zekatı dahi bilerek almadığının bir hikmeti, şimdi kat'î kanaatımla şudur ki: Âhir ömrümde Risale-i Nur gibi sırf imanî ve uhrevî bir

--- sh:»(Em:75) ↓ -----

hizmet-i kudsiyeyi dünyaya âlet etmemek ve menafi'-i şahsiyeye vesile yapmamak için o makbul âdete ve o zararsız seciyeye karşı bana bir nefret ve bir kaçınmak ve şiddet-i fakr u zarureti kabul edip elini insanlara açmamak haleti verilmişti ki, Risale-i Nur'un hakikî bir kuvveti olan hakikî ihlas kırılmasın. Ve bunda bir işaret-i manevî hissediyordum ki: Gelecek zamanda maişet derdiyle ehl-i ilmin mağlubiyeti, bu ihtiyaçtan gelecektir.

Dördüncü Nümune: Yeni Said ihtiyarlığında bütün bütün siyasetten ve dünyadan kendini çekmeğe çalıştığı halde, ehl-i dünyanın bütün bütün kanuna ve insafa ve vicdana hattâ insanlığa muhalif bir tarzda eşedd-i zulüm ile yirmisekiz sene işkencelerle ezdiklerine ve bir sineğin ısırmasına tahammül etmeyen o bîçare Said'in baltalarla başına vurduklarına ve ihanetin en şeni'lerini yaptıklarına karşı, emsalsiz bir sabır ve tahammül ona ihsan olunması ve gayet asabî ve sinirli olduğu gibi, fitraten korkak olmadığı halde "Ecel birdir, tegayyür etmez" hakikatına imanından gelen büyük bir cesaretle beraber en korkak, en miskin bir vaziyette sükût edip sabretmesi; hattâ bir mikdar sonra o işkenceler sonunda ruhuna bir ferah verilmesinin bir hikmeti, kanaat-ı kat'iyyemle budur ki: Kur'an-ı Hakîm'in hakaik-i imaniyesini tefsir eden Risale-i Nur'u hiç bir şeye ve şahsî menfaatlerine ve manevî kemalâtlarına âlet yapmamak ve hakikî ihlası kırmamak için ehl-i siyaset Said hakkında "dini siyasete âlet yapmak" vehmini verip; tâ Said işkencelerle, hapislerle dini siyasete âlet etmesin diye ehl-i siyasetin zalimane hükümleri altında kader-i İlahî Nur'daki hakikî ihlası kırmamak için Said'e şefkatli tokatlar vurup "Sakın sakın, hakaik-i imaniyenin tefsiri olan Risale-i Nur'u kendi şahsî menfaatlerine ve hattâ manevî kemalâtlarına ve belalardan ve muzır şeylerden kurtulmaklığına âlet yapma. Tâ ki Nur'un en büyük kuvveti olan ihlas-ı hakikî zedelenmesin!" diye kader-i İlahînin şefkatli tokatları olduğuna kat'î kanaat ediyorum. Hattâ her ne vakit sırf âhiretime şahsî ibadetle ziyade meşguliyetim sebebiyle Nur'un hizmetini bıraktığım aynı zamanda ehl-i dünya bana musallat olup bana azab verdiğiine kat'î kanaat getirmişim. Bu dördüncü nümunenin izahını en son yazılan mektublardan, ehl-i siyaset, Said'i dini siyasete âlet yapar diye hapslere atması ve sonra Said onun hikmetini yani kaderin şefkat tokatları olduğunu anlamasıyla onları helâl etmesi ve kendi tahammülünün hikmetini anlamasına dair olan o mektuba havale ediyoruz.

Beşinci Nümune: Bu bîçare Said'in gayet muhtaç olduğu

--- sh:»(Em:76) ↓ -----

ve yetmiş seneden beri o san'atla meşgul olması ve bazı gün ikiyüz sahife kadar tashihe mecbur olmasıyla beraber on yaşındaki zeki bir çocuğun on günde muvaffak olduğu yazı kadar bir yazıya mâlik olamadığına hayret ediliyordu. Halbuki Said bütün bütün istidatsız değildir. Hem de nesebî kardeşlerinin hepsinin de güzel yazıları olduğu halde, bu kadar yazıya muhtaç iken böyle yarım ümmi vaziyetinin hikmeti, kanaat-ı kat'iyemle şudur ki: Bir zaman gelecek ki, cüz'î ve şahsî iktidarlar, kuvvetler mukabele edemeyecek dehşetli ve manevî düşmanların hücumu zamanında güzel yazı sahiblerini ruh u canıyla aramak ve hizmetine şerik etmek ve o çekirdeğin etrafında su, hava, nur gibi o manevî ağaca hizmet etmek için o şahsî ve cüz'î hizmeti, küllî ve umumî ve kuvvetli ve bir kaleme mukabil binler kalemi bulmak hikmetiyle ve buz parçası gibi benliğini o mübarek havuz içinde eritmesiyle hakikî ihlas elde etmek ve bu suretle imana hizmet etmek hikmetiyle olmuş.

الْباقى هو الباقى

* * *

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ruh u canımızla mübarek bayramınızı tebrik ediyoruz. İnşâallah âlem-i İslâm'ın da büyük bir bayramına yetişirsiniz. Cemahir-i Müttefika-i İslâmiye'nin kudsî kanun-u esasiyelerinin menbaı olan Kur'an-ı Hakîm, istikbale tam hâkim olup beşeriyete tam bir bayramı getireceğine çok emareler var.

Sâniyen: Şübhe kalmadı ki Nur Risaleleri ve Talebeleri, hıfz u inayet-i İlahiyeye mazhardırlar ki; bu zamanın hassasiyetle ve bazı keyfî kanunlarla pek hiddetli bir inad ile uzun zamandan beri Nur Talebelerine ancak yüzde bir nisbetinde zarar verebildiler. Nur'un faal talebelerinden altı yüz talebesinin mahkemelerle meşgul edilmesine dehşetli bir plân varken, yalnız altı talebeye muvakkaten ilişildi. Hattâ Nur kahramanının yazdığı gibi, yirmibeş adliye mahkemeleri yüzbinler nüshalarında ve yüzbinler talebelerinde medar-ı mes'uliyet bir şey bulamıyorlar ve o kesretli adliyelerin "Nurlarda suç yok ve bulamıyoruz" demeleri kat'î bir delildir. Çünkü benim İstanbul ve Afyon gibi mahkemelerimde, onların o hassas ve sû'-i istimal edilebilir kanunlarına tam aykırı olarak söylediğim

--- sh:»(Em:77) ↓ -----

halde beni mes'ul etmedikleri gibi, Nurlar da medeniyetin zalimane kanunlarını zîr ü zeber ettikleri halde, medar-ı mes'uliyet suç bulamadıkları kat'iyen gösteriyor ki: Nurlardaki hakikat, karşısındaki muarızları mağlub ederek adliyelerini de insafa getirmiştir. İna-yet-i İlahiye, Kur'anın bir mu'cize-i maneviyesi olan Risale-i Nur'u muarızlarından muhafaza ediyor. Muarızların hücumu ise, Nurların parlamasına ve intişarına vesile oluyor.

* * *

Üstadımız diyor ki:

"Yirmi sekiz sene zarfında hükûmetin resmî adamlarından bana rast gelenler, hep sıkıntı verdikleri halde, zabitanın bana hiç sıkıntı vermediği gibi, bazı himayetkârane vaziyeti göstermelerinin hikmetini şimdi izhar ediyorum ki: Nur Talebeleri ve Risaleleri, manevî bir zabıta hükmünde asayiş ve emniyeti muhafazaya -hem kudsî bir şekilde- çalıştıkları ve herkesin kalbinde nasihatlarıyla iman cihetinde bir yasakçı bıraktıkları tahakkuk etmiş. Zabıta bunu manen hissetmiş ki, bize her vakit dost göründü. Bunun sırrı budur ki:

Kur'anın bir kanun-u esasîsiyle, yüzde doksan masuma zarar gelmemek için on canı yüzünden asayişini bozmaya çalışanları men' ediyorlar. Birisinin günahı ile başkası mes'ul olamaz. Bu sırra binaen şimdi asayişini bozmaya çalışan manevî, dehşetli kuvvetler mevcut olduğu halde; Fransa, Mısır, Fas, İran gibi yerlerden daha ziyade bu mübarek memlekette çalışıldığı halde emniyet ve asayişini bozmadıklarının en büyük sebebi, altıyüz bin Nur nüshaları ve beşyüz bin Nur Talebeleri zabıtaya bir manevî kuvvet olarak o manevî tahribata karşı dayandıklarını zabıta manen hissetmişler ki, yirmisekiz seneden beri resmî memurlara muhalif olarak Nurlara insafkârane ve merhametkârane vaziyet gösteriyorlar."

Hem Üstadımız diyor ki:

"Ben derim: Bu zamanda hocalardan hattâ sofilerden ziyade zabıta efradı ehl-i takva olup kebairden kendilerini muhafaza ve feraizi yapmasını vazifeleri iktiza ediyor. Ve ona ihtiyac-ı şedit var. Tâ ki karşısındaki manevî tahribatçılara karşı, asayiş ve emniyet-i umumiyyeye ait vazifelerini tam yapabilsinler."

Hizmetindeki Nur Talebeleri

* * *

--- sh:»(Em:78) ↓ -----

[Üstadımızın çok evvel yazmış olduğu zîrdeki mektubu, şahsî nüfuz temin ve dini siyasete âlet etmek ittihamlarına tam bir cevap olduğundan kararnameye ilhak edilmiştir.]

Konuşan yalnız hakikattir

Risale-i Nur'da isbat edilmiştir ki: Bazan zulüm içinde adalet tecelli eder. Yani insan bir sebeble bir haksızlığa, bir zulme maruz kalır; başına bir felâket gelir; hapse de mahkûm olur; zindana da atılır. Bu sebep haksız olur, bu hüküm bir zulüm olur. Fakat bu vakıa adaletin tecellisine bir vesile olur. Kader-i İlahî başka bir sebebden dolayı cezaya, mahkûmiyete istihkak kesbetmiş olan o kimseyi bu defa bir zalim eliyle cezaya çarptırır, felâkete düşürür. Bu adalet-i İlahînin bir nevi tecellisidir.

Ben şimdi düşünüyorum. Yirmisekiz senedir vilayet vilayet, kasaba kasaba dolaştırılıyorum. Mahkemeden mahkemeye sürükleniyorum. Bana bu zalimane işkenceleri yapanların bana attıkları suç nedir? Dini siyasete âlet yapmak mı? Fakat bunu ne için tahakkuk ettiremiyorlar. Çünkü hakikat-ı halde böyle bir şey yoktur. Bir mahkeme aylarca, senelerce suç bulup da beni mahkûm etmeye uğraşıyor. O bırakıyor; diğer bir mahkeme aynı mes'eleden dolayı beni tekrar muhakeme altına alıyor. Bir müddet de o uğraşıyor; beni tazyik ediyor; türlü türlü işkencelere maruz kılıyor. O da netice elde edemiyor, bırakıyor. Bu defa bir üçüncüsü yakama yapışıyor. Böylece musibetten musibete, felâketten felâkete sürüklenip gidiyorum. Yirmisekiz sene ömrüm böyle geçti. Bana isnad ettikleri suçun aslı ve esası olmadığını nihayet kendileri de anladılar.

Onlar bu ittihamı kasden mi yaptılar, yoksa bir vehme mi kapıldılar? İster kasıd olsun, ister vehim olsun; ben böyle bir suçla münasebet ve alâkam olmadığını kemal-i kat'iyetle yakînen ve vicdanen biliyorum. Dini siyasete âlet edecek bir adam olmadığını bütün insaf dünyası da biliyor. Hattâ beni bu suçla ittiham edenler de biliyorlar. O halde neden bana bu zulmü yapmakta ısrar edip durdular?

--- sh:»(Em:79) ↓ -----

Neden ben suçsuz ve masum olduğum halde böyle devamlı bir zulme, muannid bir işkenceye maruz kaldım? Neden bu musibetlerden kurtulamadım? Bu ahval adalet-i İlahiyeye muhalif düşmez mi?

Bir çeyrek asırdır bu suallerin cevaplarını bulamıyordum. Bana zulüm ve işkence yaptıklarının hakikî sebebini şimdi anladım. Ben kemal-i teessürle söylüyorum ki: Benim suçum, hizmet-i Kur'aniyemi maddî ve manevî terakkiyatıma, kemalâtıma âlet yapmış.

Şimdi bunu anlıyorum, hissediyorum, Allah'a binlerle şükrediyorum ki:

Uzun seneler ihtiyarım haricinde olarak hizmet-i imaniyemi maddî ve manevî kemalât ve terakkiyatıma ve azabdan ve Cehennem'den kurtulmama ve hattâ saadet-i ebediyeme vesile yapmağıma, yahut herhangi bir maksada âlet yapmağıma manevî gayet kuvvetli manialar beni men' ediyordu. Bu derunî hisler ve ilhamlar beni hayretler içinde bırakıyordu. Herkesin hoşlandığı manevî makamâtı ve uhrevî saadetleri, a'mal-i sâliha ile kazanmak ve bu yola müteveccih olmak hem meşru hakkı olduğu, hem de hiç kimseye hiç bir zararı bulunmadığı halde ben ruhen ve kalben men' ediliyordum. Rıza-yı İlahîden başka fitrî vazife-i ilmiyenin sevkiyle, yalnız ve yalnız imana hizmet hususu bana gösterildi. Çünkü şimdi bu zamanda hiçbir şeye âlet ve tâbi' olmayan ve her gayenin fevkinde olan hakaik-i imaniyeyi fitrî ubudiyetle, bilmeyenlere ve bilmek ihtiyacında olanlara tesirli bir surette bildirmek; bu keşmekeş dünyasında, imanı kurtaracak ve muannidlere kat'î kanaat verecek bir tarzda; yani hiç bir şeye âlet olmayacak bir tarzda, bir Kur'an dersi vermek lâzımdır ki; küfr-ü mutlakı ve mütemerrid ve inadçı dalaleti kırsın, herkese kat'î kanaat verebilsin. Bu kanaat da bu zamanda, bu şerait dâhilinde, dinin hiçbir şahsî, uhrevî ve dünyevî, maddî ve manevî bir şeye âlet edilmediğini bilmekle husule gelebilir. Yoksa komitecilik ve cem'iyetçilikten tevellüd eden dehşetli dinsizlik şahsiyet-i maneviyesine karşı çıkan bir şahıs en büyük manevî bir mertebede bulunsa, yine vesveseleri bütün bütün izale edemez. Çünkü imana girmek isteyen muannidin nefsi ve enesi diyebilir ki: "O şahıs dehasıyla, hârika makamıyla bizi kandırdı." Böyle der ve içinde şübhesi kalır.

Allah'a binlerce şükürler olsun ki, yirmisekiz senedir dini siyasete âlet ittihamı altında, kader-i İlahî ihtiyarım haricinde, dini hiç

--- sh:»(Em:80) ↓ -----

bir şahsî şeye âlet etmemek için beşerin zalimane eliyle mahz-ı adalet olarak beni tokatlıyor, ikaz ediyor. Sakın! diyor, iman hakikatını kendi şahsına âlet yapma; tâ ki, imana muhtaç olanlar anlasınlar ki, yalnız hakikat konuşuyor. Nefsin evhamı, şeytanın desiseleri kalmasın, sussun!

İşte Nur Risaleleri'nin büyük denizlerin büyük dalgaları gibi gönüller üzerinde husule getirdiği heyecanın, kalblerde ve ruhlarda yaptığı tesirin sırrı budur; başka bir şey değildir. Risale-i Nur'un bahsettiği hakikatlerin aynını binlerce âlimler, yüz binlerce kitablar daha beligane neşrettikleri halde yine küfr-ü mutlaka durduramıyorlar. Küfr-ü mutlaka mücadelede bu kadar ağır şerait altında Risale-i Nur bir derece muvaffak oluyorsa, bunun sırrı işte budur: Said yoktur, Said'in kudret ve ehliyeti de yoktur. Konuşan yalnız hakikattır, hakikat-ı imaniyedir. Madem ki, nur-u hakikat, imana muhtaç gönüllerde tesirini yapıyor; bir Said değil, bin Said feda olsun. Yirmisekiz sene çektiğim eza ve cefalar ve maruz kaldığım işkenceler ve katlandığım musibetler hep helâl olsun. Bana zulmedenlere, beni kasaba kasaba dolaştıranlara, hakaret edenlere, türlü türlü ittihamlarla mahkûm etmek isteyenlere, zindanlarda bana yer hazırlayanlara, hepsine hakkımı helâl ettim.

Âdil kadere de derim ki: Ben senin bu şefkatli tokatlarına müstehak idim. Yoksa herkes gibi gayet meşru ve zararsız olan bir yol tutarak şahsımı düşünseydim, maddî manevî füyuzat hislerimi feda etmeseydim, iman hizmetinde bu büyük manevî kuvveti kaybedecektim. Ben maddî ve manevî her şeyimi feda ettim, her musibete katlandım, her işkenceye sabrettim. Bu sayede hakikat-ı imaniye her tarafa yayıldı. Bu sayede Nur mekteb-i irfanının yüzbinlerce, belki de milyonlarca talebeleri yetişti. Artık bu yolda, hizmet-i imaniyede onlar devam edeceklerdir ve benim maddî ve manevî her şeyden feragat mesleğimden ayrılmayacaklardır. Yalnız ve yalnız Allah rızası için çalışacaklardır.

Benimle beraber çok talebelerim de türlü türlü musibetlere, eza ve cefalara maruz kaldılar, ağır imtihanlar geçirdiler. Benim gibi onlar da bütün haksızlıklara ve haksız hareket edenlere karşı bütün haklarımı helâl etmelerini isterim. Çünkü onlar bilmeyerek, kader-i İlahînin sırlarına, derin tecellilerine akıl erdiremeyerek bizim

--- sh:»(Em:81) ↓ -----

davamıza, hakikat-ı imaniyenin inkişafına hizmet ettiler. Bizim vazifemiz onlar için yalnız hidayet temennisinden ibarettir. Bize eza ve cefa edenlere karşı, hiç bir talebemin kalbinde zerre kadar intikam emeli beslememesini ve onlara mukabil Risale-i Nur'a sadakat ve sebatla çalışmalarını tavsiye ederim.

Ben çok hastayım. Ne yazmaya, ne söylemeye tâkatim kalmadı. Belki de bunlar son sözlerim olur. Medreset-üz Zehra'nın Risale-i Nur Talebeleri bu vasiyetimi unutmasınlar.

* * *

[Kardeşlerim! Sizce münasib ise Başvekil'e ve dindar meb'uslara verilmek üzere, ihtara binaen yazdırılmış gayet ehemmiyetli bir hakikattır.]

Mukaddeme: Kırk seneye yakın siyaseti terkettiğimden ve ekser hayatım bir nevi inzivada geçtiğinden, hayat-ı içtimaiye ve siyasiye ile meşgul olmadığımından büyük bir tehlikeyi göremiyordum. Bugünlerde o tehlikenin hem millet-i İslâmiyeye ve hem de bu memleket ve hükûmet-i İslâmiyeye büyük bir zarar vermeye zemin hazırlamakta olduğunu hissettim. Mecburiyetle, İslâmiyet milliyeti ve hâkimiyeti ve memleketin selâmeti için çalışan ehl-i siyaset ve cem'iyet-i beşeriye hamiyet ile çalışanlar için bana manevî bir ihtar edildiğinden üç noktayı beyan edeceğim:

Birinci Nokta: Gazeteleri dinlemediğim halde bir-iki senedir "irtica ile ittihad" kelimesi mütemadiyen tekrar edildiğini işitiyordum. Eski Said kafasıyla dikkat ettim, kat'iyyen gördüm ki: Siyaseti dinsizliğe âlet yapan ve beşerdeki en dehşetli vahşet ve bedeviliğin bir kanun-u esasîsine irticaa çalışan ve hamiyet maskesini başına geçiren gizli İslâmiyet düşmanları gaddarane bir ittihad ile; ehl-i İslâmiyet ve hamiyet-i diniye ve kuvvet-i imaniye cihetiyle değil dini siyasete âlet yapmak, belki de siyaseti dine âlet ve tâbi' yapmakla; tâ İslâmiyet'in kuvvet-i maneviyesinden bu hükûmet-i İslâmiyeyi tam kuvvetlendirmek ve dört yüz milyon hakikî kardeşi arkasında ihtiyat kuvveti bulundurmamak ve bir kısım zalim Avrupa'nın dilenciliğinden kurtulmak için çalışanlara pek haksız olarak irtica damgasını vurup onları memlekete zararlı tevehhüm etmeleri, yerden göğe kadar hadsiz bir haksızlıktır. Nümunelerinden birinci nümunesi,

--- sh:»(Em:82) ↓ -----

bu asrın dehşetli zulmüne karşı bir sed olarak İkinci Nokta'da beyan etmek zamanı geldi. Menşeleri iki kanun-u esasîye istinad eden iki irtica var:

Biri: Siyasî ve içtimaî ki, hakikî irticadır. Onun kanun-u esasîsi çok sû'-i istimale ve zulme medar olmuştur.

İkincisi: İrtica namı verilen hakikî bir terakki ve adaletin esasıdır.

İkinci Nokta: Beşerin vahşet ve bedevilik zamanlarındaki bir kanun-u esasîsine medeniyet namına dine hücum edenler, irtica ile o vahşete ve bedeviliğe dönüyorlar. Beşerin selâmet, adalet ve sulh-u umumîsini mahveden o dehşetli vahşiyane kanun-u esasî, şimdi bizim bu bîçare memleketimize girmek istiyor. Garazkârane ve anudane particilik gibi bazı cereyanları aşılamağa başlaması gibi bir ihtilaf görülüyor. O kanun-u esasî de budur:

Bir taifeden, bir cereyandan, bir aşiretten bir ferdin hatasıyla o taifenin, o cereyanın, o aşiretin bütün ferdleri mahkûm ve düşman ve mes'ul tevehhüm ediliyor. Bir hata, binler hata hükmüne geçiriliyor. İttifak ve itihadın temel taşı olan kardeşlik ve vatandaşlık, muhabbet ve uhuvveti zîr ü zeber ediyor. Evet birbirine karşı gelen muannid ve muarız kuvvetler, kuvvetsiz oluyorlar. Bu kuvvetsizlikle zaîflendiği için millete ve memlekete ve vatana âdilane hizmete muvaffak olunamadığından maddî ve manevî bir nevi rüşvet vermeğe mecbur oluyorlar ki, dinsizleri kendilerine taraftar yapmak için... O gaddar, engizisyonane ve bedeviyane ve vahşiyane bu mezkûr kanun-u esasîye karşı; ayn-ı adalet olan bu semavî ve kudsî

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

nass-ı kat'îsiyle Kur'anın bir kanun-u esasîsi muhabbet ve uhuvvet-i hakikiyeyi temin eden ve bu millet-i İslâmiyeyi ve memleketi büyük tehlikeden kurtaran bu kanun-u esasî ki: Birisinin hatasıyla başkası mes'ul olamaz. Kardeşi de olsa, aşireti ve taifesi de olsa, partisi de olsa o cinayete şerik sayılmaz. Olsa olsa o cinayete bir nevi tarafgirlikle yalnız manevî günahkâr olup âhirette mes'ul olur; dünyada değil. Eğer bu kanun-u esasî çabuk düstur-u esasî yapılmazsa, hayat-ı içtimaiye-i beşeriye, iki harb-i umumînin gösterdiği tahribatın emsaliyle esfel-i safilîn olan o vahşi irticaa düşecek.

İşte Kur'anın bu gibi kudsî kanun-u esasîsine irtica namını veren

--- sh:»(Em:83) ↓ -----

bedbahtlar, vahşet ve bedeviliğin dehşetli bir kanun-u esasîsi olarak kabul ettikleri şimdiki öylelerinin siyasetinin bir nokta-i istinadı şudur ki: "Cemaatin selâmeti için ferd feda edilir. Vatanın selâmeti için eşhasın hukuku nazara alınmaz. Devletin siyasetinin selâmeti için cüz'î zulümler nazara alınmaz." diye, bir tek canı yüzünden bir köyü mahvetmekle bin masumun hakkını nazara almaz. Bir tek canının yüzünden bin adamın kılınçtan geçmesini caiz görür. Bir adamın yaralanması ile binler masumu sıkıntıya verdirir. Ve ikiyüz adamı kurşuna dizilmesini, o bahane ile nazara almaz. Birinci Harb-i Umumîde üçbin adamın caniyane siyaset hatalarıyla otuz milyon bîçare nev'-i beşer aynı harbde mahvedildiği gibi, binler misaller var. İşte bu vahşiyane irticain bu dehşetli zulümlerine karşı gelen Kur'an şakirdlerinin Kur'anın yüzer kanun-u esasîsinden

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

âyetinin ders verdiği kanun-u esasîsi ile adalet-i hakikiyeyi ve ittihadı ve uhuvveti temin etmeğe çalışan ehl-i iman fedakârlarına "mürteci" namını verip onları müttehem etmek, mel'un Yezid'in zulmünü, adalet-i Ömeriye'ye tercih etmek misillü en vahşi ve zalimane bir engizisyon kanununu, beşerin en yüksek terakkiyatına ve adaletine medar olan Kur'anın mezkûr kanun-u esasîsine tercih etmek hükmündedir. Hükûmet-i İslâmiye ile bu memleketin selâmetine çalışan ehl-i siyasetin mezkûr hakikatı nazara alması lâzımdır. Yoksa üç veya dört cereyanın muannidane muaraza etmeleriyle, o kuvvetler, muaraza sebebiyle zayıflar. Memleketin menfaatine ve asayişine sarfedilecek o zayıf kuvvetle hâkimiyetini -hattâ istibdad ile de olsa- asayiş ve emniyet-i umumiyeyi muhafazaya kâfi gelmediğinden, Fransız ihtilâl-i kebirinin tohumlarının bu mübarek memleket-i İslâmiyeye ekilmesine yol vermektir diye telaş edilebilir.

Madem bu ittifaksızlıktan gelen za'fiyet ve kuvvetsizlik sebebiyle ecnebinin politikasına ve ehemmiyetsiz muvakkat yardımlarına karşı bu acib manevî rüşvetler veriliyor. Dörtüyz milyon kardeşin uhuvvetine, milyarlar ecdadın mesleğine ehemmiyet verilmiyor gibi bir mana hükmediyor. Ve asayiş ve siyasete zarar gelmemek için bu kadar israfat ile bol maaşlar suretinde kuvvet teminine kendilerini mecbur zannederek rüşvetler veriliyor; milletin fakr-ı hali nazara alınmıyor. Elbette ve elbette ve kat'î olarak şimdi bu memleketteki ehl-i siyaset garba ve ecnebiye verdiği siyasî ve manevî rüşvetin

--- sh:»(Em:84) ↓ -----

on mislini âlem-i İslâm'ın ileride cemahir-i müttefikası hükmünde olacak olan dörtyüz milyon müslüman kardeşlere, memleket ve milletin ve bu devlet-i İslâmiyenin selâmeti için gayet azîm bir bahşîş ve zararsız rüşvet vermesi lâzım ve elzemdir.

İşte o makbul, lâzım ve çok menfaatlı caiz ve vâcib rüşvet ise: Teavün-ü İslâm'ın esası ve hediye-i Kur'anın semavî bir düsturu ve rabıtası ve kudsî kanun-u esasîsi olan

انَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

kudsî, esasî kanunlarını düstur-u hareket etmektir.

Üçüncü Nokta şimdilik te'hir edildi.

Said Nursî

Haşiye: Kardeşlerim! Evvelce gördüğünüz şiddetli ihtarın bir derece tağyirine üç şey vesile oldu.

Birincisi: Nur kahramanı Hüsrev'in beyanıyla yirmibeş adliye mahkemelerinin "Risale-i Nur'da suç yok" diye itiraflarıdır.

İkincisi: Nur'un bir kahraman avukatı "Ankara hükûmeti Said aleyhinde olmadığından şiddetli kelimeler ta'dil edilse münasibdir" demesidir.

Üçüncüsü: Katî haberlere göre Afyon Mahkemesi "Nur'un altıyüz bin fedakâr talebesi var" demesine binaen Malatya hâdisesi bahanesiyle hiç olmazsa Nur talebelerinden altıyüz faal ve muktedir olanlarını mahkemeye vermek plânu var iken, yalnız onaltı adamı ve bundan yalnız altı adama ve bundan bir tek adamın bir sene mahkûm edilmesi, Nurcular aleyhindeki zalimane tazyikat hafifleşmesi ve def' olmasının alâmetidir. Onun için bir derece şiddetli kelimeler ta'dil edildi.

* * *

--- sh:»(Em:85) ↓ -----

[Hazret-i Üstad'ın Emirdağı'nda Santral Sabri, Sıddık Süleyman'a Arabî
İşarat-ül İ'caz'dan verdiği derstir]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ الصَّلَاةُ
وَ السَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِهِ وَاصْحَابِهِ اَبَدًا دَائِمًا

İşarat-ül İ'caz'ın birinci cüz'ü ki, tamamı yetmiş cüz olacaktı. Fakat Risale-i Nur manevî bir tefsir-i Kur'anî olduğu için dedi: Bu zamanda bana daha lüzum var. Öteki cüz'ler yerinde onlar yazıldı. Evet İşarat-ül İ'caz, umum Risale-i Nur'un bir fihristesi, bir listesi ve o Nur bahçesinin bir fidanlığı ve sırr-ı i'caz-ıl Kur'anın bir menbaı olduğu görünüyor. Gayet ince ve derin olduğu için şimdiye kadar âlimler pek azını anlamışlardı. Fakat kimin eline geçmiş ise, fevkalâde takdir etmiş ve emsalsiz demiş. Dehşetli eski harb içinde, avcı hattında bazan da at üzerinde îcazdaki i'cazın en ince münasebatını görmek ve onlarla tam meşgul olmak ve koca dehşetli harbin tehlikesi onu müşevveş etmemek ve incimad derecesindeki soğukta avcı hattında o incecik i'caz münasebetlerini her şeyden daha ehemmiyetli görmek, Eski Said'in hakikaten hizmet-i Kur'aniyede hârika bir fedakârlığıdır. Hattâ Yeni Said'in otuzbeş senede bu acib zamanda gazeteleri okumamak ve on sene harbi bilmemek, sormamak ve i'dam niyetiyle hapisliğinde, Kur'an esrarını yazmaktan vazgeçmemek ve bütün tehlikeleri hiçe saymaya nisbeten Eski Said'in o acib vaziyetinde o dehşetlere ehemmiyet vermeden İşarat-ül İ'caz nüktelerini yazdığı zaman gösterdiği ilmî ve manevî fedakârlığını Yeni Said'in bu otuz senedeki fedakârlığından daha hârika görüyoruz.

Sâniyen: Bu İşarat-ül İ'caz'ın matbu nüshasında hakikaten bir keramet var ki; tesadüf ihtimali yoktur. Onun için bir defa daha aynı tarzda ve kerametli kıt'ada tab' etmek ve Arabistan'a ve Pakistan gibi yerlere göndermek münasib görüldü. Fakat Eski Said, îcazdaki i'cazı beyan ettiği ve en ince münasebet-i belâgatı beyanı

--- sh:»(Em:86) ↓ -----

içinde gayet ince ve kısa, îcazlı cümleleri bir derece izah ve Türkçe'ye tercüme etmek lâzım geliyor.

İşarat-ül İ'caz'ın hârikalarından birisi de budur ki: Her bir âyetin sair âyetlere münasebatını ve her âyetteki cümlelerinin birbirine karşı nisbetini ve nizamını ve her cümledeki heyetlerin ve harflerin mana-yı maksuda karşı nisbetlerini ve teveccühlerini gösterip âyetlerin intizamından ve cümlelerin nizamından ve her cümlelerin heyetinin nazımından bir lem'a-i i'caz göstermesidir. Âdeta bir saatin saniyeleri sayan mili ve dakikaları sayan yelkovanı ve saatleri sayan ibresi gibi o nazımdaki nükteleri beyan ve ondaki hakikatı bürhanlarla izah, hattâ bazan bir tek harfte büyük bir hakikatı ifade etmesidir. Ve her bir âyetin hakikatini gayet i'caz ile ve kat'î hüccetlerle isbat ediyor ki; şimdi yüzotuz risalenin çekirdekleri ve hülâsaları hükmündedirler. Ve cümlelerin ve cümledeki heyetlerin ve harflerin nüktelerini ve ifade ettikleri zımnî hükümlerini bilâ-istisna ilm-i belâgatın ince kaideleri ile ve ilm-i nahvin ve sarfın kaideleriyle ve ilm-i mantığın ve usûl-i din ve sair ilimlerin kanunlarıyla beyan eder. Hattâ hurdebînî bir manevî âletle, görünmeyen incecik münasebat-ı belâgatı beyan ediyor ve emarelerini gösteriyor. Ve Kur'anın nazarı küllî olmasından bütün beyan edilen hak manalara ve nüktelere, elbette kudsî elfaz-ı Kur'aniye zımnî, remzî işaret ve delalet eder denilebilir.

Hüsrev, Sungur, Hayri, Sadık, Sabri, Sıddık Süleyman

* * *

إِفَادَةُ الْمَرَامِ

اقول لما كان القرآن جامعا لا شتات العلوم وخطبة لعامة الطبقات فى كل الاعصار لا يتحصل له تفسير لائق من فهم الفرد الذى قلما يخلص من التعصب لمسلكه ومشربه اذ فهمه يخصه ليس له دعوة الغير اليه الا ان يعديه قبول الجمهور. واستنباطه لا بالتشهي- له العمل لنفسه فقط ولا يكون حجة على الغير الا ان يصدقه نوع اجماع فكما لا بد لتنظيم الاحكام واطرادها ورفع الفوضى الناشئة من حرية الفكر مع اهمال الاجماع وجود هيئة عالية من العلماء المحققين الذين "مظهريتهم لامنية العموم و اعتماد الجمهور يتقلدون كفالة ضمنية للامة فيصيرون مظهر سرحجية الاجماع الذى لاتصير نتيجة الاجتهاد شرعاً و دستوراً الا بتصديقه و سكتته، كذلك لا بد لكشف معانى القرآن و جمع المحاسن المتفرقة فى التفاسير و تثبيت حقائقه المتجلية بكشف الفن و تمخيص الزمان من انتهاض هيئة عالية من العلماء المتخصصين المختلفين فى وجوه الاختصاص ولهم مع دقة نظروسعة فكر لتفسيره نتيجة المرام: انه لا بد ان يكون مفسر القرآن ذا دهاء عال و اجتهاد نافذ و ولاية كاملةوما هو الآن الا الشخص المعنوى المتولد من امتزاج الارواح و تساندها و تلاحق الافكارو تعاونها وتظافر القلوب و اخلاصها و صميميتها من بين تلك الهيئة. فبسر "للكل حكم ليس لكل" كثيرا ما يرى آثار الاجتهاد و خاصة الولاية و نوره و ضيائها من جماعة خلت منها افرادها. ثم اتى بينما كنت

منتظرا و متوجها لهذا المقصد بتظاهر هيئة كذلك وقد كان هذا غاية خيالي من زما مديد (اذ سنح لقلبي من قبيل الحس قبل الوقوع تقرب(١) زلزلة عظيمة، فشرعت) مع عجزى و قصوري و الاغلاق فى كلامى فى تقييد ما سنح لى من اشارات اعجاز القرآن فى نظمه و بيان بعض حقائقه، و لم يتيسر لى مراجعة التفاسير فان وافقها فيها و نعمت و الا فالعهدة على. فوقعت هذه الطامة الكبرى فى اثناء اداء فريضة الجهاد كلما انتهزت فرصة فى خط الحرب قيدت ما لاح لى فى الاودية الجبال بعبارات متفاوتة و باختلاف الحالات. فمع احتياجها الى التصحيح و الاصلاح لا يرضى لى بتغييرها و تبديلها اذ ظهرت فى حالة من خلوص النية لا توجد الآن فاعرضها لانظار اهل الكمال لا لانه تفسير للتنزيل بل ليصير لو ظفر بالقبول نوع مأخذ لبعض وجوه التفسير. وقد ساقني شوقي الى ما هو فوق طوقى فان استحسنته شجعوني على الدوام. و من الله التوفيق

سعيد النورسى

(١) وقد اخبرنا مرارا فى اثناء الدرس وقوع زلزلة عظيمة (بمعنى الحرب العمومية) فوقعت كما اخبر حمزه محمد شفيق محمد مهري

--- sh:»(Em:89) ↓ -----

Kısa bir tercümesidir

Şimdi bundan kırkbir sene evvel ve eski harb-i umumînin az evvelinde başlamış olduğu İşarat-ül İ'caz'ın ifadet-ül meramında diyor ki:

Madem Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan ulûm-u hakikiyenin enva'ına câmi' ve umum asırlarda umum tabakat-ı beşeriyeye müteveccih bir hutbe-i ezeliyedir. Elbette bir tek ferдин fehmi, ona lâıyk ve mükemmel bir tefsir yapamaz ve mümkün olmuyor. Çünkü bir ferd pek nâdir olarak kendi hususî meslek ve meşrebinin tesirinden kendi fikrini kurtarabilir. Onun hususî meşrebi tesir ettikçe, tam tamına hakikatı safı olarak ifade edemez. Ferdin fehmi ve manası ona hastır. O ferd, onu kabul eder. Fakat başkalarını ona davet edemez. Eğer cumhur-u ülema onun fehmini kabul ile başkalara şumulünü gösterse, o vakit başkasını o manaya davet edebilir ve hakikî tam tefsir olabilir. Hem ferдин ahkâmında istinbatı ve içtihadında (hevesi karışmamak şartıyla) o kendi nefsi için amel edebilir, fakat başkalarına hüccet tutamaz. Tâ bir nevi icma' o hükmü tasdik etsin. Nasılki ahkâm-ı şer'iyeyi tatbik ve tanzim ve icra etmek ve hürriyet-i fikirden neş'et eden manevî anarşiliği kaldırmak için gayet lâzımdır ki; ülema-i muhakkikînden bir heyet-i âliye bulunsun ki, o heyet umumun emniyetine mazhariyetleriyle ve cumhur-u ülemanın onlara itimadıyla ümmet için bir nevi zımnî kefalet ve dava vekili hükmünde olmaları cihetinde icma'-ı ümmet hüccetinin sırrına mazhar oluyorlar. O vakit içtihadın neticesi o icma' ile şer'an düstur olabilir. Ve icma'ın tasdik ve sikkesiyle umuma şamil oluyor. Aynen onun gibi lâzımdır:

Kur'anın manalarının keşfi ve tefsirlerde ayrı ayrı mehasininin cem'i, hem zamanın çalkamasıyla ve fenlerin keşfiyle cilvelenen, tezahür eden Kur'an'ın hakikatlerinin tesbiti için elzemdir ki: Muhakkikîn-i ülemadan herbiri bir fende mütehasıs, geniş fikre, ince nazara mâlik allâmelerden müteşekkil bir heyet bu vazifeye sahib çıksın.

Elhasıl: Kur'anı tefsir edene lâzım gelir ki; gayet âlf bir deha ve nüfuzlu derin bir içtihad ve bir nevi kuvve-i kudsiye sahibi olmak gerektir. Bu zamanda öyle bir zât, ancak bir şahs-ı manevî olabilir ki; o şahs-ı manevî, çok ruhların imtizacından ve tesanüdünden ve efkârın telahukundan ve birbirine yardımından ve kalblerin birbirine in'ikasından ve ihlas ve samimiyetlerinden, mezkûr bir heyetten çıkabilir. O heyetin bir ruh-u manevîsi hükmüne geçer. Evet "mecmuunda bir hassa bulunur ki, ondaki her ferdde bulunmaz" düsturuyla çok defa içtihadın âsârı ve

--- sh:»(Em:90) ↓ -----

nur-u velayetin hassaları ve ziyası bir cemaatte görünüyor. Halbuki o cemaatin hangisine bakılsa, o hassa görünmüyor. Demek âmî adamların ihlasla tesanüdleri, bir velayet hassasını veriyor. İşte bu hakikate binaen böyle bir maksad için bir heyetin çıkmasına muntazır ve daima bekliyordum. O ümid, küçüklüğümden beri gaye-i hayalim iken, birden hiss-i kabl-el vuku' kabilinden kalbime bir sünühat oldu ki: Maddî ve manevî iki zelzele-i azîme yaklaşıyordu (1). Ben de acz ve kusurumla, sözlerimdeki izahsızlık ve muğlaklık ile beraber Kur'anın nazmındaki i'cazın işaretini ve kalbimde tahattur eden nüktelerini kaydedip kaleme almak ve âyâtın bazı imanî hakikatlerini yazmaya şiddetli bir ihtar-ı gaybî hissettim. Halbuki harbde acib bir vaziyette olduğumdan, tefsirlere müracaat etmek kabil olmadı. Kur'andan başka merci' yoktu. Ben de yazdım. Yazdıklarım tefsirlere muvafık geldiyse, güzel bir nimet ve bir muvaffakiyet.. yoksa mes'uliyet benim bîçare fehmime aittir. Aynı zamanda zelzele-i kübra mahiyetinde olan maddî Birinci Harb-i Umumî ve o zelzele-i azîmenin âhirlisinde o mezkûr heyetin yuvalarını tahrib eden manevî zelzele-i azîme meydana çıktı ki, öyle bir heyet-i âliye-i ilmiyeye ve böyle bir vazife yapmak için bütün kapılar kapandı. Ben de o noksan fehmimle eski Harb-i Umumî'de fariza-i cihadda avcı hattında ne kadar fırsat buldumsa kalbime tulû' eden nükteleri yazıyordum. Derelerde, dağlarda hücum ederken kaydederdim. Fakat o acib ayrı ayrı haletlerin tesiriyle çeşit çeşit olmasından tashih ve ıslah edilmesine çok ihtiyaç varken, benim kalbim tebdil ve tağyirine razı olmadı. Çünkü her dakika şehid olmaya hazırlandığımız için bir niyet-i hâlise ile yazılmış ki; o halet her vakit bulunmuyor. Ben de o yazılarımı Tenzil'e bir tefsir olarak değil, belki tefsirin bazı vücuhuna bir nevi me'haz olarak ehl-i kemal olan ülema-i muhakkikînin enzarına arz ediyorum. Hakikaten benim şevkim, benim tâkatimin pek fevkinde bir noktaya sevketti. Eğer ehl-i tahkik istihsan etseler, beni devam ve ileri gitmeye teşci' ve tergib ederler.

Said Nursî

(1): Evet, Üstadımız mükerreren Birinci Harb-i Umumî'den evvel çok defa bize ulûm-u Arabiyeyi ders verdiği zaman bize kat'î bir tarzda "Büyük ve umumî bir zelzele yaklaşıyor, hazırlanınız. O zaman herkes benim gibi mücerredlere gıpta edecekler." diye söylüyorlardı. Pek az zamanda, onun mükerreren verdiği haber aynen çıktı.

Horhor'daki eski talebeleri namına Medreset-ül Vaizîn mezunlarından:

--- sh:»(Em:91) ↓ -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾
فنحمده مصلياً على نبيه محمد الذي ارسله
رحمة للعالمين و جعل معجزته الكبرى الجامعة
برموزها و اشاراتها لحقائق الكائنات باقية على
مر الدهور الى يوم الدين و على آله عامة و اصحابه كافة.

أما بعد فاعلم أولاً: ان مقصدنا من هذه الاشارات تفسير
جملة من رموزنظم القرآن. لأن الاعجاز يتجلى من نظمه. وما
الاعجاز الزاهر الا نقش النظم.
و ثانياً: ان المقاصد الأساسية من القرآن و عناصره الأصلية
اربعة: التوحيد و النبوة و الحشر و العدالة. لأنه لما كان بنو
آدم كركب و قافلة متسلسلة راحلة من اودية الماضي و بلاده،
سافرة في صحراء الوجود و الحياة، ذاهبة الى شواهد الاستقبال،
متوجهة الى جناته فتتهزّ بهم المناسبات و تتوجه اليهم الكائنات.
كأنه ارسلت حكومة الخلقة فن الحكمة مستنطقا و سائلا منهم
بـ"يا بني آدم: من أين؟ الى أين؟ ما تصنعون؟ من سلطانكم؟
من خطيبكم؟" فبينما المحاوره اذ قام من بين بني آدم (كأمثاله
الأمثال من الرسل اولى العزائم) سيد نوع البشر محمد الهاشمي
صلى الله عليه وسلم وقال بلسان القرآن: "ايها الحكمة. نحن معاشر الموجودات

--- sh:»(Em:92) ↓ -----

نجيء بارزين من ظلمات العدم بقدرة سلطان الازل الى ضياء الوجود، و نحن معاشر بني آدم بعثنا بصفة المأمورية ممتازين من بين اخواننا الموجودات بحمل الأمانة، و نحن على جناح السفر من طريق الحشر الى السعادة الأبدية، و نشتغل الآن بتدارك تلك السعادة و تنمية الاستعدادات التي هي رأس مالنا، و انا سيدهم و خطيهم. فها دونكم منشوري. وهو كلام ذلك السلطان الازلي يتلأأ عليه سكة الاعجاز“ و المجيب عن هذه الأسئلة الجواب الصواب ليس الا القرآن ذلك الكتاب. كان (١) هذه الأربعة عناصره الأساسية.

(١) جواب لما.

Tercümesinin bir hülâsası:

İnsanı halk edip Kur'anı ona talim eden Zât-ı Zülcelal'in Rahman ismiyle tecelli-yi kübrasına, rahmetin tecelliyatı adedince ona hamd ü sena ederek ve Seyyid-ül Beşer Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ı Rahmeten lil'âlemîn gönderdiği o Resul-i Ekremine risaletin semereleri adedince ona, âl ü ashabına salât ü selâm ve hadsiz şükrediyoruz ki: Onun mu'cize-i kübrası ve hakaik-i kâinatın remizleri ve işaretleri ile tamamıyla cem'edilen Kur'an-ı Azîmüşşan asırların geçmesi ile daim, bâki ve nev'-i beşere mürşid, tâ kıyamete kadar beka vermiş ve o Resul-i Ekrem'i onlara Üstad-ı A'zam eylemiş.

Emma ba'dü biliniz ki: Evvelâ bu yazacağımız işaret ve nüktelerdeki maksadımız Kur'anın nazmındaki bir kısım remizlerinin tefsiridir. Çünkü yedi nevi i'cazın en incesi, fakat kuvvetli ve lafzî fakat hakikatlı i'caz, Kur'anın nazmından tecelli ediyor. Evet, parlak i'caz elbette nazmın nakşından çıkıyor.

Sâniyen: Kur'anda esas maksadları ve anasır-ı asliyesi dört hakikattir: Tevhid, Nübüvvet, Haşir ve Adalet'tir. Çünkü: Vakta

--- sh:»(Em:93) ↓ -----

kâinat sahrasında benî-Âdem bir acib ve büyük bir kabile ve sair taifeler beraber birbiri arkasında asırlar üstünde geçmiş zamanın derelerinden, şehir ve meşherlerinden sefer edip vücud ve hayat sahrasında yürüyüşüyle istikbalin yüksek dağlarına azimetle oradaki bağlarına gözleri müteveccih olmak cihetiyle hilafet-i zemine mazhariyet noktasında ve sair zîhayata tasarrufatı cihetinde rûy-i zeminde ekser eşyanın nev'-i beşerle münasebatı iktizasıyla heyecana gelmesinden kâinat dahi onlara yüzlerini çevirip nev'-i beşerle ciddî alâkadar oluyor. Benî Âdem bir tek taife iken yüz binler taifelere karışmasında kâinat zemin gibi onlara netice-i hilkat-i âlem noktasında bakıyor. Güya hilkat-i kâinat hükûmeti; o hükûmetin zabıta memuru hükmünde fenn-i hikmeti, bir müstantık ve sorgucu olarak o misafir kabileye gönderip ondan sual edip soruyor ki: "Ey benî-Âdem! Nereden geliyorsunuz ve nereye gideceksiniz? Ve ne yapacaksınız? Ve her şeye karışıyor ve bazan karıştırıyorsunuz. Sultanınız ve hatibiniz ve reisiniz ve ileri geleniniz kimdir? Tâ bana cevap versin."

O muhavereler içinde birden kabile-i benî-Âdem'den Muhammed-ül Hâşimî (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), emsalleri olan ulü-l azm peygamberler gibi fenn-i hikmete karşı kalktı. Ve Kur'anın lisanıyla dedi ki:

"Ey müstantık hikmet! Biz mevcudat kafilesi, adem karanlıklarından Sultan-ı Ezelî'nin kudretiyle çıktık, ziya-yı vücuda girdik, varlık nurunu bulduk. Her bir taifemiz bir vazifeye girdik. Ve biz benî-Âdem taifesi ise, bir emanet-i kübra rütbesi ve hilafet-i zemin vazifesiyle sair mevcudat kardeşlerimizin içinde imtiyazlı ve memuriyet sıfatı ile bu meşher-i kâinata gönderilmişiz. Her vakitte yola çıkmaya müheyya bir vaziyetteyiz ve haşir yolu ile saadet-i ebediyenin kazanmasının tedariki ile meşgulüz. Ve bizim re's-ül mâlimiz olan istidadlarımızın çekirdeklerini sünbüllendirmeye, iman ve Kur'anla inkişaf ettirmekle iştiğal ediyoruz. İşte o kafilenin reisi ve hatibi benim. İşte elimdeki bu fermanı; manevî ve maddî hava, bir tek lisan gibi bütün kâinata o fermanın her kelimesini bir anda milyarlar yapıp işittiriyor. İşte o menşur u ferman, Ezel ve Ebed Sultanı'nın kelâmıdır. Ve emirleri ve konuşmaları olduğuna delil-i kat'î, üstünde parlayan sikke-i şahanesi ve turra-i sermediyesine bak, gör, git, söyle."

Evet en müşkil, en umumî ve bütün mevcudata sorulan bu üç-dört gayet acib suale tam doğru ve mükemmel cevap veren yalnız

--- sh:»(Em:94) ↓ -----

ve yalnız Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyandır ki; başında

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

fermanıyla ilân edilmiş. Madem baştan buraya kadar bir hakikati anladın. Elbette bu hakikatten anlaşılıyor ki, Kur'anın anasır-ı esasiyesi o dört hakikattir. Yani; tevhid, nübüvvet, haşır ve adalettir. İşte bu dört hakikat nasıllı mecmu-u Kur'anda dört rükündür. Öyle de o dört maksad çok surelerin her birisinde bulunuyorlar. Her bir sure bir küçük Kur'an olur. Belki çok cümlelerin içinde de o dört maksada telmihen işaretler var.

Belki bazan bir tek kelimedede o dört esasa remizler var. Çünkü Kur'anın eczaları ve kelime ve âyetleri, mecmuuna karşı birer âyine hükmüne geçer, birbirinden in'ikas eder. Güya Kur'an müteselsilen âyet ve cümle ve kelimelerine o maksadların nurunu veriyor. Âyinede güneş gibi bazan bir kelime, bir cümle; bir küçük Kur'anı gösterir. İşte Kur'ana mahsus bu nükte, yani cüz', küll gibi aynı maksadı göstermesi maksadıyla Kur'an müşahhas bir ferd olduğu halde, çok efradı bulunan bir küllî gibi ilm-i mantıkça tarif edilir. Demek Kur'an'da bin Kur'an'lar var ki, şahs-ı küllî olmuş. Hem öyle de lâzım gelir. Çünkü hadsiz ve gayet muhtelif taifelere ders olduğu için, aynı derste hadsiz o taifeler adedince dersler bulunmak lâzım gelir.

Sual: Eğer denilse: Bu dört maksad-ı asliyeyi bize Bismillah ve Elhamdülillah cümlesinde göster.

Cevab: Deriz ki: Madem Bismillah Allah'ın abdlerine bir ders olarak nâzil olmuş, elbette söylemek manasında olan قُلْ kelimesi Bismillah içinde vardır. İlm-i sarf ile, "mukadder" tabir edilir. İşte Bismillah'taki قُلْ takdiri, bütün Kur'andaki قُلْ قُلْ (söyle söyle) lafızlarının esası ve anası, bu Bismillah'taki قُلْ dür. Buna binaen قُلْ kelimesinde risalete işaret olduğu gibi, Bismillah'ta dahi uluhiyete remiz var ve بِسْمِ deki با'nın takdimi, قُلْ ün besmelenin âhirinde mukadder olması hasr ve yalnız

--- sh:»(Em:95) ↓ -----

manasını ifade ettiğinden tevhide işaret ediyor. Yani, yalnız Onun ismiyle başla ve meded al. Ve Rahman isminde adaletin nizamına ve rahmetin cilvelerine işaret var. Çünkü muhtelif, karmakarışık mevcudat, intizamı ile güzelleşmiş. Ve rahmetin cilvelerine mazhar olabilir. Ve Rahîm'de haşre işaret var. Çünkü manasında hem afvetmek, hem rahmet ve şefkat etmek ve bu fâni dünyada o dört mana hakikati ile umumî bir surette görünmediğinden, elbette bir diyar-ı âherde o manalar tamamıyla tezahür edebilir. Hem rahmet ve şefkatin hakikati, dirilmemek üzere ölmekle kabil-i tevfiğ değildir. Demek Rahîm'deki şefkat, parmağını Cennet'e uzatmış gösteriyor.

Şimdi

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

e bakınız. "Elhamdülillah"da uluhiyetin zahir işaretatı var. Çünkü bütün hamd Allah'a mahsustur. Uluhiyeti gösterdiği gibi, tevhidi de gösteriyor. Evet, "lillah"daki "lâm" ilm-i sarfça bir manası ihtisas ve istihkaktır. "Elhamdü"deki "elif lâm" bir manası istiğraktır. Demek bütün hamdler Allah'a mahsustur. Demek tevhidi, kat'î ifade ediyor. "Rabb-il Âlemîn" lafzında hem adalete, hem nübüvvete işaret var. Çünkü onsekiz bin âlemin zerreden ve zerrelere, sineklerden tut, tâ bin defa zeminden büyük seyyareler ve yıldızlara kadar gayet mükemmel bir müvazene, bir intizam, bir mükemmel terbiye, gayet mükemmel bir adalet-i kübrayı gösteriyor.

Nübüvvete işareti ise: Madem nev'-i beşerin fitrî kuvvelerine sair hayvanat gibi hadd konulmamış, ondan tecavüzat çıkmış. Hem insan maddî olduğu gibi, maneviyat cihetinde de bütün kâinatla alâkadar olmasından, hilkat-i kâinattaki hikmet-i âliye-i beşeriyeti, nizam ve intizam altında olan çekirdek hükmünde olan istidadatı inkişaf ettirmekle emanet-i kübra vazifesini yapmak cihetiyle nübüvvet zarurîdir ki, "Rabb-il Âlemîn"deki "Âlemîn" içindeki yüksek makamını bulabilsin ve halife-i zemin olup melaikeye rüchaniyetini gösterebilsin.

--- sh:»(Em:96) ↓ -----

Ve "Mâlik-i Yevmiddin" cümlesi ise, haşri tasrih ediyor. Çünkü "Yevmiddin" yani; din günü ve ceza günü ve maneviyat günü demek. Nasıl dünya, maddiyat ve maddî harekâtın ve amellerinin günüdür. Elbette o harekâtın neticelerini ve o hizmetlerinin ücretlerini ve o maneviyatın semeratlarını belki o fâniyat ve zâilatın bâki ve daimî eserlerini ve âlem-i misal sinemasıyla ve fotoğrafıyla alınan umum o fâniyat ve zâillerin sahife-i amellerini gösterecek ve neşrecek bir gün gelecektir, diye ifade ediyor.

Bismillah, Elhamdülillah cümleleri gibi Kur'anda ekserî yerlerinde böyle dört unsur-u esasiye içinde görünebilir. Meselâ:

أَنَا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

bir sadef gibi bu dört cevahir içindedir. Dikkat etsen görürsün. "Biz sana verdik Kevser'i." Yani Zât-ı Zülcelal'in seni nübüvvetle ve maddî-manevî temin-i adaletle müşerref ettiği gibi, Cennet'te Kevser'i ihsan ediyor.

Ey sâil! Pek uzun hakikatı kısa kesip bu üç misali minval ve mekik yap; üstünde o münasebat ve işaret dokumaya başla. Biz de şimdi Bismillah'tan başlıyoruz. İzahı, tafsili Risale-i Nur ve Birinci Söz ve Besmele Lem'asına ve sair Risale-i Nur'daki Bismillah'ın hakikatlerine dair hüccetlerine havale edip, yalnız nazm itibariyle küçük bir îma ederiz. Şöyle ki:

Bismillah güneş gibidir. Başkalarını tenvir ettiği gibi, kendini de gösteriyor. Her nefes ve her dakika ruhlar ona hava ve su gibi muhtaç olduğundan, onun hakikatını herkesin ruhu hisseder. Kalb ve hayal bilmesede ehemmiyeti yok. Onun için beyan ve tariften müstağnidir.

Harfler ve cüzlerinden evvelâ (بَا) nın fenn-i sarfça bir manası istianedir. Bir mana-yı örfîsi teberrük manası olmasından, bu (بَا) nın merci-i müteallıkı kendi manasından çıkan أَسْتَعِينُ ve أَتَيْمَنُ fiillerine bağlanıyor. Veyahut Bismillah'taki perdesinde أَقْرَأُ (söyle) den çıkan أَقْرَأُ (oku) fiiline

--- sh:»(Em:97) ↓ -----

bakar. Yani: "Ya Rabbi, ben senin isminin yardımıyla ve onun bereketiyle okuyacağım. Her şey senin kudretinle ve icadınla ve tevfikinle olduğu gibi, yalnız ve yalnız senin isminle başlıyorum."

Demek Bismillah'tan sonra **اِقْرَأْ** okumak lafzı, âhirinde mukadder

olmasından hem ihlas, hem tevhidi ifade eder. Amma **اِسْمِ** kelimesi ise:

Biliniz ki, Zât-ı Vâcib-ül Vücut'un binbir esmasından bir kısmına "Esmâ-i Zâtiye" denilir ki, her cihetle Zât-ı Akdes'i gösterir. Onun adı ve onun ünvanıdır. "Allah, Ehad, Samed, Vâcib-ül Vücut" gibi çok esma var. Bir kısmına da "Esmâ-i Fiiliye" tabir edilir ki, çok neveleri var. Meselâ: "Gaffar, Rezzak, Muhyî, Mümit, Mün'im, Muhsin."

* * *

--- sh:»(Em:98) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hem geçmiş, hem gelecek, hem maddî, hem manevî bayramlarınızı ve mübarek gecelerinizi bütün ruh u canımla tebrik ve ettiğiniz ibadet ve duaların makbuliyetini rahmet-i İlahiyeden bütün ruh u canımızla niyaz edip, isteyip, o mübarek dualara âmîn deriz.

Sâniyen: Hem çok defa manevî, hem çok cihetlerden ehemmiyetli iki suallerine mahrem cevab vermeye mecbur oldum.

Birinci Sualleri: Ne için eskiden hürriyetin başında siyasetle hararetle meşgul oluyordun? Bu kırk seneye yakındır ki, bütün bütün terk ettin?

Elcevab: Siyaset-i beşeriyenin en esaslı bir kanun-u esasîsi olan: "Selâmet-i millet için ferdler feda edilir. Cemaatin selâmeti için eşhas kurban edilir. Vatan için herşey feda edilir." diye; bütün nev'-i beşerdeki şimdiye kadar dehşetli cinayetler bu kanunun sû'-i istimalinden neş'et ettiğini kat'iyyen bildim. Bu kanun-u esasî-yi beşeriye, bir hadd-i muayyenesi olmadığı için çok sû'-i istimale yol açmış. İki harb-i umumî, bu gaddar kanun-u esasînin sû'-i istimalinden çıkıp bin sene beşerin terakkiyatını zîr ü zeber ettiği gibi, on canı yüzünden doksan masumun mahvına fetva verdi. Bir menfaat-i umumî perdesi altında şahsî garazlar, bir canı yüzünden bir kasabayı harab etti. Risale-i Nur bu hakikatı bazı mecmua ve müdafaatta isbat ettiği için onlara havale ediyorum.

İşte beşeriyet siyasetlerinin bu gaddar kanun-u esasîsine karşı Arş-ı A'zam'dan gelen Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'daki bu gelen kanun-u esasîyi buldum. O kanunu da şu âyet ifade ediyor:

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا

Yani bu iki âyet, bu esasî ders veriyor ki: "Bir adamın cinayetiyle başkalar mes'ul olmaz. Hem bir masum, rızası olmadan, bütün

--- sh:»(Em:99) ↓ -----

insana da feda edilmez. Kendi ihtiyarıyla, kendi rızasıyla kendini feda etse, o fedakârlık bir şehadettir ki, o başka mes'eledir." diye hakikî adalet-i beşeriyeyi tesis ediyor. Bunun tafsilâtını da Risale-i Nur'a havale ediyorum.

İkinci Sual: Sen eskiden şarktaki bedevi aşairde seyahat ettiğin vakit, onları medeniyet ve terakkiyata çok teşvik ediyordun. Neden, kırk seneye yakındır, medeniyet-i hazıradan "mimsiz" diyerek hayat-ı içtimaiyeden çekildin, inzivaya sokuldun?

Elcevab: Medeniyet-i hazıra-i garbiye, semavî kanun-u esasîlere muhalif olarak hareket ettiği için seyyiatı hasenatına; hataları, zararları, faidelerine racih geldi. Medeniyetteki maksud-u hakikî olan istirahat-ı umumiye ve saadet-i hayat-ı dünyeviye bozuldu. İktisad, kanaat yerine israf ve sefahet ve sa'y ve hizmet yerine tenbellik ve istirahat meyli galebe çaldığından, bîçare beşeri hem gayet fakir, hem gayet tenbel eyledi. Semavî Kur'anın kanun-u esasîsi

لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿١٠٠﴾ كَلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴿١٠١﴾

ferman-ı esasîsiyle: "Beşerin saadet-i hayatiyesi, iktisad ve sa'ye gayrette olduğunu ve onunla beşerin havas, avam tabakası birbiriyle barışabilir." diye Risale-i Nur bu esasî izaha binaen kısa bir-iki nükte söyleyeceğim:

Birincisi: Bedevilikte beşer üç-dört şeye muhtaç oluyordu. O üç-dört hacatını tedarik etmeyen on adede ancak ikisi idi. Şimdiki garb medeniyet-i zalime-i hazırası sû'-i istimalat ve israfat ve hevesatı tehyic ve havaic-i gayr-ı zaruriyeyi, zarurî hacatlar hükmüne getirip görenek ve tiryakilik cihetiyle şimdiki o medenî insanın tam muhtaç olduğu dört hacatı yerine, yirmi şeye bu zamanda muhtaç oluyor. O yirmi hacatı tam helâl bir tarzda tedarik edecek, yirmiden ancak ikisi olabilir. Onsekizi muhtaç hükmünde kalır. Demek bu medeniyet-i hazıra insanı çok fakir ediyor. O ihtiyaç cihetinde beşeri zulme, başka haram kazanmaya sevk etmiş. Bîçare avam ve havas tabakasını daima mübarezeyle teşvik etmiş. Kur'an'ın kanun-u esasîsi olan "vücub-u zekat, hurmet-i riba" vasıtasıyla avamın havassa karşı itaatini ve havassın avama karşı şefkatini temin eden o kudsî kanunu bırakıp burjuvaları zulme, fukaraları isyana sevk etmeye mecbur etmiş. İstirahat-ı beşeriyeyi zîr ü zeber etti!

İkinci Nükte: Bu medeniyet-i hazıranın hârikaları, beşere birer nimet-i Rabbaniye olmasından, hakikî bir şükür ve menfaat-ı

--- sh:»(Em:100) ↓ -----

beşerde istimali iktiza ettiği halde, şimdi görüyoruz ki: Ehemmiyetli bir kısım insanı tenbelliğe ve sefahete ve sa'yi ve çalışmayı bırakıp istirahat içinde hevesatı dinlemek meylini verdiği için sa'yin şevkini kırıyor. Ve kanaatsizlik ve iktisadsızlık yoluyla sefahete, israfa, zulme, harama sevk ediyor. Meselâ: Risale-i Nur'daki "Nur Anahtarı"nın dediği gibi: "Radyo büyük bir nimet iken, maslahat-ı beşeriyeye sarf edilmek ile bir manevî şükür iktiza ettiği halde, beşte dördü hevesata, lüzumsuz malayani şeylere sarf edildiğinden; tenbelliğe, radyo dinlemekle heveslenmeye sevk edip, sa'yin şevkini kırıyor. Vazife-i hakikiyesini bırakıyor. Hattâ çok menfaatli olan bir kısım hârika vesait, sa'y ve amel ve hakikî maslahat-ı ihtiyac-ı beşeriyeye istimali lâzım gelirken, ben kendim gördüm; ondan bir-ikisi zarurî ihtiyacata sarfedilmeye mukabil, ondan sekizi keyf, hevesat, tenezzüh, tenbelliğe mecbur ediyor. Bu iki cüz'î misale binler misaller var.

Elhasıl: Medeniyet-i garbiye-i hazıra, semavî dinleri tam dinlemediği için, beşeri hem fakir edip ihtiyacatı ziyadeleştirmiş. İktisad ve kanaat esasını bozup, israf ve hırs ve tama'ı ziyadeleştirmeye, zulüm ve harama yol açmış. Hem beşeri vesait-i sefahete teşvik etmekle o bîçare muhtaç beşeri tam tenbelliğe atmış. Sa'y ve amelin şevkini kırıyor. Hevesata, sefahete sevk edip ömrünü faidesiz zayı' ediyor.

Hem o muhtaç ve tenbelleşmiş beşeri hasta etmiş. Sû'-i istimal ve israfat ile yüz nevi hastalığın sirayetine, intişarına vesile olmuş.

Hem üç şiddetli ihtiyaç ve meyl-i sefahet ve ölümü her vakit hatıra getiren kesretli hastalıklar ve dinsizlik cereyanlarının o medeniyetin içlerine yayılmasıyla; intibaha gelip uyanmış beşerin gözü önünde ölümü i'dam-ı ebedî suretinde gösterip, her vakit beşeri tehdid ediyor. Bir nevi cehennem azabı veriyor.

İşte bu dehşetli musibet-i beşeriyeye karşı Kur'an-ı Hakîm'in dörtyüz milyon talebesinin intibahıyla ve içinde semavî, kudsî kanun-u esasîleriyle bin üçyüz sene evvel gösterdiği gibi, yine bu dörtyüz milyonun kendi kudsî esasî kanunlarıyla beşerin bu üç dehşetli yarasını tedavi etmesini; ve eğer yakında kıyamet kopmazsa, beşerin hem saadet-i hayat-ı dünyeviyesini, hem saadet-i hayat-ı uhreviyesini kazandıracağını ve ölümü, i'dam-ı ebedîden çıkarıp âlem-i nura bir terhis tezkeresi göstermesini ve ondan çıkan medeniyetin mehasini, seyyiatına tam galebe edeceğini ve şimdiye kadar olduğu gibi; dinin

--- sh:»(Em:101) ↓ -----

bir kısmını, medeniyetin bir kısmını kazanmak için rüşvet vermek değil, belki medeniyeti ona, o semavî kanunlara bir hizmetkâr, bir yardımcı edeceğini Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın işaret ve rumuzundan anlaşıldığı gibi rahmet-i İlahiyeden şimdiki uyanmış beşer bekliyor, yalvarıyor, arıyor!

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık, fedakâr kardeşlerim!

Çok yerlerden telgraf ve mektublarla bayram tebrikleri aldığım ve çok hasta bulunduğum için, vârislerim olan Medreset-üz Zehra erkânları benim bedelime hem kendilerini, hem o has kardeşlerimizin bayramlarını tebrik etmekle beraber, âlem-i İslâm'ın büyük bayramının arefesi olan ve şimdilik Asya ve Afrika'da inkişafa başlayan ve dört yüz milyon Müslüman'ı birbirine kardeş ve maddî ve manevî yardımcı yapan İttihad-ı İslâm'ın, yeni teşekkül eden İslâmî devletlerde tesise başlamasının ve Kur'an-ı Hakîm'in kudsî kanunlarının o yeni İslâmî devletlerin kanun-u esasîsi olmasından dolayı büyük bayram-ı İslâmiyeyi tebrik ve dinler içinde bütün ahkâm ve hakikatlarını akla ve hüccetlere istinad ettiren Kur'an-ı Hakîm'in, zuhura gelen küfr-ü mutlakı tek başıyla kırmasına çok emareler görülmesi ve beşer istikbalinin de bu gelen bayramını tebrik ile beraber, Medreset-üz Zehra'nın ve bütün Nur Talebelerinin hem dâhil hem hariçte, hem Arabça, hem Türkçe Nurların neşriyatına çalışmalarını ve dindar Demokratların bir kısm-ı mühimmi Nurların serbestiyetine taraftar çıkmalarını bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz...

Bu sene hacıların az olmasına çok esbab var iken, yüz seksen binden ziyade hacıların o kudsî farızayı ve din-i İslâm'ın kudsî ve

--- sh:»(Em:102) ↓-----

semavî kongresi hükmünde olan bu hacc-ı ekberi büyük bir bayramın arefesi noktasında olarak bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz.

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Hasta kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Emirdağı'nın manidar bir hatırası

Beş seneden beri teneffüs için Emirdağı'nın etrafında faytonla gezdiğim zaman garib bir tarzda, bir yaşından yedi yaşına kadar küçücük çocuklar vâlide ve pederlerine karşı gösterdikleri alâkadan ziyade bir iştiyakla faytonuma koşup elime sarılıyorlardı. Hattâ bir-iki defa fayton altına düşüp hârîka bir tarzda zarar görmeden kurtuldular.

Hattâ hiç beni görmeyen, bilmeyen bir ve iki, üç yaşında çocuklar yalın ayak dikenler içinde koşa koşa faytona yetişiyorlar. Büyük adamlar gibi temenna edip elinizi öpelim derlerdi. Bu hale hem ben, hem kardeşlerim ve görenler hayret ediyorduk. Bu hal bir mahalleye mahsus değil, her tarafta hattâ köylerinde aynı hal devam ediyordu.

Beni aldatmayan bir hatıra-i hakikat ile benim ve arkadaşlarımın kanaatimiz geldi ki, bu masum taifenin masumiyetleri cihetiyle, sevk-i fitrî denilen bir hiss-i kabl-el vuku' ile, Risale-i Nur'un bu memlekette masum çocuklara ve kendilerine çok menfaati olacak diye, akıl ve fikirleri derketmediği halde, o masumane his ile Risale-i Nur'un manası itibariyle tercümanına, annesine yalvarmasından ziyade bir iştiyak ile koşuyorlardı.

Biz de bir hiss-i kabl-el vuku' ile hissediyoruz ki, ileride bu küçük masum mahluklarda büyük Nurcular çıkacak. Ve ileride Nur'un has şakirdleri olacak ki, bu vaziyeti gösteriyorlar.

Ben de bu nevi küçücük masumları, evlâdım olmadığından evlâd-ı maneviye olarak dualarıma umumen dâhil ettim. Her sabah bunları da Nur talebeleri ile beraber dualarımda yâd ediyorum.

--- sh:»(Em:103) ↓-----

Hem onlardan bir yaşındaki masumu, kırk yaşındaki lâkayd bir adama tercih etmeye sebeb, bunlar günahsız ve samimî bir alâka göstermesinden elbette onları sevk eden bir hakikat var. Ben de o cihetten onları büyüklere temenna ettiğim gibi, onların temennalarına ciddî mukabele ediyorum.

Hem masumiyetleri, hem ileride tam Nurcu olmalarına binaen, dualarını kendi hakkımda makbul olacak diye onlara derdim: "Madem siz benim evlâd-ı maneviyem oldunuz. Ben de size dua ediyorum. Siz de günahınız olmadığı için, duanız benim hakkımda inşaallah makbuldür. Siz de bana dua ediniz. Çünkü ziyade hastayım." derdim. Ben ve benim yanımdaki kardeşlerimin kuvvetli bir ihtimal ile kanaatımız geliyor ki, masonlar ve zındıkların plânı ile bolşevizm tarzında gençleri terbiye etmek için bir vakit bazı mektebler açıldığı ve sonra değişen bu mekteblerle gençleri ifsada çalıştıklarına mukabil, İslâmiyetin kahraman bayrakdarı olan Türk milletinin masum küçük yavruları, nuranî bir intibah ve bir hiss-i kabl-el vuku' ile Nurlardan ders almaları gençlerin başına gelen o belaya karşı bir mukabeledir ki, inşaallah o yavruların hem kendileri, hem gençler mason ve zındıkların şerlerinden kurtulmasına bir işarettir ki, bu acib vaziyeti gösteriyorlar.

Said Nursî

* * *

18.11.1951

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim ve manevî Medreset-üz Zehra'nın Nur şakirdleri! Ben Isparta'ya geldiğim vakit, Isparta'da İmam-Hatib ve Vaiz Mektebinin açılacağını haber aldım. O mektebe kaydolacak talebelerin ekserisi Nurcu olmaları münasebetiyle o mektebin civarında gayr-ı resmî bir surette bir Nur Medresesi açılıp, o mektebi bir nevi Medrese-i Nuriye yapmak fikriyle bir hatıra kalbime geldi. Bir-iki

--- sh:»(Em:104) ↓ -----

gün sonra güya bir ders vereceğim diye etrafta şâyi' olmasıyla o dersimi dinlemek için rical ve nisa kabilelerinin etraftan gelmeleriyle anlaşıldı ki, böyle nim-resmî ve umumî bir Medrese-i Nuriye açılrsa o derece kalabalık ve tehacüm olacak ki, kabil olmayacak. Afyon'da mahkemeye gittiğimiz vakitki gibi pek çok lüzumsuz içtimalar olmak ihtimali bulunduğundan o hatıra terkedildi. Kalbe bu ikinci hakikat ihtar edildi. Hakikat da şudur:

Her bir adam eğer hanesinde dört-beş çoluk çocuğu bulursa kendi hanesini bir küçük Medrese-i Nuriyeye çevirsin. Eğer yoksa, yalnız ise, çok alâkadar komşularından üç-dört zât birleşsin ve bu heyet buldukları haneyi küçük bir Medrese-i Nuriye ittihaz etsin. Hiç olmazsa işleri ve vazifeleri olmadığı vakitlerde, beş-on dakika dahi olsa Risale-i Nur'u okumak veya dinlemek veya yazmak cihetiyle bir mikdar meşgul olsalar, hakikî talebe-i ulûmun sevablarına ve şereflerine mazhar oldukları gibi, İhlas Risalesi'nde yazılan beş nevi ibadete de mazhar olurlar. Hakikî ilim talebeleri gibi, onların maişetlerini temin hususundaki âdi muameleleri de bir nevi ibadet hükmüne geçebilir diye kalbe ihtar edildi. Ben de kardeşlerime beyan ediyorum.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Hasta Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

29.11.1951
Eskişehir

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelen: Bütün ruh u canımla hizmet-i Kur'aniye ve imaniyenizi tebrik ediyorum. Bu mektubda bir ince mes'eleyi meşveret suretiyle re'yinizi almak için gönderdik. Münasib midir? Değilse ıslah edersiniz.

Sâniyen: Risale-i Nur'da isbat edilmiş ki, insanların ayn-ı zulümleri içinde kader-i İlahî adalet eder. Yani, insanlar bazı sebeble

--- sh:»(Em:105) ↓ -----

haksız zulmeder, birisini hapse atar. Fakat kader-i İlahî aynı hapiste başka sebebe binaen adalet ediyor ki; hakikî bir suça binaen o hapisle onu mahkûm ediyor. İşte şimdi bu hakikatı gösteren, başıma gelen acib bir misali şudur: Yirmisekiz senedir müteaddid vilayetlerde ve mahkemelerde benim mes'uliyetime ve mahkûmiyetime ve mahbusiyetim gibi zalimane işkence ve cezalarına gösterdikleri sebep, hiçbir emaresini bulmadıkları mevhum bir suçum şudur: Diyorlar:

"Said, dini siyasete âlet yapmak ister ve yapıyor." Halbuki bu davalarına otuz senelik musibetli yeni hayatımda ve otuz büyük mecmualarımda bu suça müsbet bir delil bulamadılar. Halbuki böyle mes'elelerde bir mahkeme madem bulmadı ve mes'ul edemedi. Başka mahkemelerin musırrane aynı mes'eleyi esas tutmaları, bütün bütün kanuna ve akla ve âdete muhalif bir halettir. Belki siyaseti dinsizliğe âlet edenler kısmı, kendilerine bir perde olarak bu ittihamı bizlere ediyorlar. Bununla beraber dine hizmet itibarıyla taalluk eden eski altmış senelik hayat-ı ilmiyem kat'î bir hüccet ve yakîn bir delildir ki; bütün hayatımda temas ettiğim siyaseti ve dünyayı ve bütün içtimaî cereyanları, dine hizmetkâr ve âlet ve tâbi' yapmak düsturuyla hareket etmişim. Mahkemelerde de hem dava, hem isbat etmişim ki, değil dini siyasete âlet yapmak, belki birtek hakikat-ı imaniyeyi dünya saltanatına değiştirmedigimi kat'î delillerle isbat ettiğim halde, böyle yirmi vecihle hakikata muhalif ve divanecesine, büyük makamınızı işgal eden bir kısım adliye memurları ve siyasî adamlar bu acib hurafe gibi mes'eleyi hakikat zannedip yirmisekiz sene bana zulmettiklerinin hakikî sebebini bugünlerde bildim. Sebebi bu ki: Bu enaniyetli zamandaki hizmet-i imaniyede en büyük tehlikem ve manevî en büyük suçum ve cinayetim; bu zamanda hizmet-i Kur'anıyemi şahsıma ait maddî ve manevî terakkiyatıma ve kemalâtıma âlet yapmak imiş. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrediyorum ki; bu uzun zamanlarda ihtiyarım haricinde hizmet-i imaniyemi, değil maddî ve manevî terakkiyatıma ve kemalâtıma ve azabdan ve Cehennem'den kurtulmama ve hattâ saadet-i ebediyeme vesile yapmama, belki hiçbir maksada kat'iyyen âlet etmemeliğime gayet kuvvetli, manevî bir mani' görüyordum. Hayret hayret içinde kalıyordum.

Acaba herkesin hoşlandığı manevî makamı ve uhrevî saadetleri a'mal-i sâliha ile onları kazanmak ve müteveccih olmak, hem meşru hem hiçbir cihet-i zararı olmadığı halde ne için böyle ruhen

--- sh:»(Em:106) ↓ -----

men'ediliyorum. Rıza-yı İlahîden başka vazife-i fitriye-i ilmiyenin sevkiyle yalnız ve yalnız imana hizmetin kendisi ayn-ı ücret bana gösterilmiş. Çünkü şimdi bu zamanda hiçbir şeye âlet ve tâbi' olmayan ve her gayenin fevkinde olan hakaik-i imaniyeyi fitrî ubudiyet ile muhtaçlara tesirli bir surette bildirmenin bu dehşetli zamanda çare-i yegânesi ve imanı kurtaracak ve kat'î kanaat verecek bu tarzda, yani hiçbir şeye âlet olmayan bir ders-i Kur'anî lâzımdır ki, küfr-ü mutlakı ve mütemerrid ve inadçı dalaleti kırsın ve herkese kanaat-ı kat'iyye verebilsin. Böyle bir derse bu zamanda bu şerait dâhilinde hiçbir şahsî ve uhrevî ve dünyevî, maddî ve manevî bir şeye âlet edilmediğini bilmekle kat'î kanaat gelebilir. Yoksa komitecilikten ve cem'iyetçilikten tevellüd eden dehşetli dinsizlik şahsiyet-i maneviyesine karşı mukabil çıkan bir şahsın en büyük bir mertebe-i maneviyesi de bulursa, yine vesveseleri bütün bütün izale edemez. Çünkü imana girmek isteyen muannidın nefsi ve enesi diyebilir ki, "Bu kudsî şahıs dehasıyla ve hârika makamıyla bizi kandırdı" diye bir şübhesi kalır.

Cenab-ı Hakk'a şükür ki, yirmisekiz sene dini siyasete âlet ittihamı altında kader-i İlahî bu zulm-ü beşerîde benim ruhumu ihtiyarım haricinde dini hiçbir şahsî şeyde âlet etmemek için beni, beşerin zalimane eliyle ayn-ı adalet olarak tokatlıyor, yani sakın sakın diye ikaz ediyor. İman hakikatını kendi şahsına âlet yapma, tâ imana muhtaç olanlar anlasınlar ki; yalnız hakikat konuşuyor. Nefsin evhamları, şeytanın desiseleri kalmasın, sussun.

Hakikaten Risale-i Nur'un bahsettiği hakikatlerin aynı mealinde milyonlar kitab o hakikatleri beligane neşrettikleri halde ve binler hakikî âlimler ders vermeleriyle bu memlekette dehşetli küfr-ü mutlakı tam durduramadıkları halde, Nurlar mezkûr sırra binaen bir cihette galebe ettiğini düşmanlar dahi tasdik ederler. Evet küfr-ü mutlaka karşı bu ağır şerait içinde Nurlar bu işi görmüş, meydandadır. Demek Nurların kuvveti bu sırr-ı azîmden ileri geliyor. Ben de bütün ruh u canımla yirmisekiz sene bu işkenceli musibetlerime razı oldum. Hakkımı helâl ettim. Âdil kadere de derim ki: Müstehak idim senin bu şefkatli tokatlarına... Yoksa gayet meşru, zararsız, herkesin lillah için takib ettikleri mübarek mesleğe girseydim, yani maddî ve manevî hislerimi bütün feda etmeseydim, hizmet-i imaniyede bu acib manevî kuvveti kaybedecektim. İşte bu kuvvetin bir acib nümunesi bazı zâtların ki, ben onların ancak edna bir talebesi olabildiğim halde; onların hakaik-i imaniyeye dair bir kitabını

--- sh:»(Em:107) ↓ -----

birisi okumuş, Risale-i Nur'un da bir sahifesini okumuş. Risale-i Nur'un bir sahifesiyle daha ziyade imanını kurtardığını ikrar etmiş.

الْباقى هُوَ الْباقى

Duanıza muhtaç kardeşiniz

Said Nursî

* * *

Üstadımız diyor ki: Mahkemelerin te'hirinde hayır var. Şimdiye kadar Nur'a ve Nurculara verilen zahmetler, rahmetlere dönmesi gösteriyor ki; bu te'hirde de hayırlar var ki, birisi bu olmak ihtimali var:

Hariç âlem-i İslâm'da Nur'un ehemmiyetli tesire başlaması ve inkişaf ve intişarı ve buranın siyasîleri Avrupa'ya bir rüşvet olarak bir derece Avrupalaşmak meylini göstermesi, hariçte zannedilmekle mahkemelerce Nur'un serbestiyet-i tâmmesi için karar vermek, hariç âlem-i İslâm'da Nurların hakikî ihlasına böyle bir şübhe gelecekti ki; ya Nurcular riyakârlığa mecbur olmuşlar veyahut böyle medenîleşmek fikrinde olanlara ilişmiyorlar, za'f gösteriyorlar diye Nur'un kıymetine büyük zarar olduğu için bu te'hir o evhamları izale eder. Ve isbat ediyor ki: Otuz seneden beri İslâmiyetin şiarına muhalif şeylere baş eğmiyorlar.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Üstadımız notalar hükmünde söyledi, biz de kaleme aldık.

Bu sene bu iki mahkemenin mahiyetini beyan etmek lâzımgeldi. Buradaki mahkeme ise:

Elli sene evvel Süfyan ve şapka hakkında bir hadîse mana vermişim. Sonra mahkemeler bunu bir kumandana tecavüzdür diye medar-ı bahis ettiler. Afyon mahkemesi benim cezamın şiddetine bir sebep; o tecavüzü, o manayı göstermiş. Halbuki faraza yeni yazmışım ve o kumandan da sağdır farzedilsin. Dininde ve rejiminde mutaassıb İngiliz'in hükmü altında yüz milyon müslüman, yüz senede İngiliz'in hem rejimini hem dinini inkâr etmişlerken, kanunen adliyeleri onlara o ciheti medar-ı mes'uliyet yapmadığı halde.. hem şimdi eski

--- sh:»(Em:108) ↓ -----

parti liderleri faraza o kumandanın üçte biri de olsalar (belki onun gibi birer kumandan idiler) benim o kumandana hadîs ile vurduğum tokatın yirmi mislini, şimdiki cerideler daha şiddetli olarak o liderlere, o eski kumandanlara vurmaktadırlar. Medar-ı mes'uliyet tutulmuyorlar, serbest oluyorlar. Halbuki elli sene evvel bir hadîsin taşını atmışım, yirmi sene sonra bir kumandan başını karşı tutmuş, başı kırılmış. Ölmüş gitmiş, alâkası hükûmetten ve dünyadan kesilmiş. Halbuki eski partinin liderleri meb'us iken veya memur iken hükûmetle alâkaları olduğu halde onlara gelen tecavüz, Risale-i Nur'un vurduğu tokatın on belki yüz derece ziyade iken, serbest cerideler intişar ediyor.

Amma kitablar hakkında müsaderenin mahiyeti: Risale-i Nur'un yüzotuzç kitabından bir tek kitabın bir-iki sahifesi o tokatı bahsetmiş. Bunun dolayısıyla yüzotuz kitabı müsadere etmek; bir adamın hatasıyla yüzotuz adamı cezalandırmak gibi bir acib gaddarane zulüm olması ve şimdi kütüphanelerde, kitabçılarda ve ellerde gezen ve hususan vatan ve din aleyhinde dinsizlerin, mülhidlerin, zındıkların, komünistlerin kitabları hattâ baştan aşağıya kadar İslâmiyet aleyhindeki Doktor Duzi'nin kitabı bazı ellerde gezmesi gösteriyor ki: Risale-i Nur'a karşı müsadere, yerden göğe kadar haksız bir zulümdür, bir gadirdir.

Çünkü Risale-i Nur, ekser âlem-i İslâm'ın mühim merkezlerinde bu yirmisekiz senede bu vatanda ülemaların elinde gezdiği halde; hiçbir âlim, hiçbir feylesof itiraz etmemiş. Mahkemeler ve siyasiyyunlar yalnız bir tesettüre, diğeri de âhircamanda bir kumandan başına şapka koyacak ve cebren giydirecek gibi iki mes'eleye ilişmişler. Sonra da bu mes'eleler için dört-beş mahkeme o mes'eleler dahi dâhil olduğu ve beraet verildiği halde; o bir-iki sahife için yirmi bin sahifeyi mes'ul ve mahkûm etmek hükmünde Risale-i Nur'u müsadere etmek aynı bu misale benziyor:

Bir adamın bir adama haksız değil belki haklı taarruzu yüzünden (ki, başkaları da onu medar-ı mes'uliyet görmediği ve beş mahkeme de cinayet saymadığı halde) o mevhum suç ile yirmi bin adamı suçlu yapmak gibi; yirmi bin Nur sahifelerini bir-iki sahife yüzünden müsadere ve dörtbuçuk sene Afyon'da hapsetmek, o taarruzun yüz mislinden daha ziyade bir hatadır, bir cinayettir ve bu vatana da bir sût-i kasddır.

Said Nursî

--- sh:»(Em:109) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelen: Cenab-ı Hakk'a yüzbin şükür ediyoruz ki, ellibeş sene bir gaye-i hayalim ve hayatımın bir neticesi olan Medreset-üz Zehra'nın maneve hakikatını, siz Medreset-üz Zehra erkânları tamamıyla gösteriyorsunuz.

Sâniyen: Şiddetli hastalık ve sair sebeplerin tesiriyle ben Nurcu kardeşlerimle konuşamadığımdan ve o musahabeden mahrum kaldığımdan benim bedelime sizler ve Risale-i Nur'un Kur'an medresesinde Yeni Said'e verdiği ders ve Eski Said'in de Hutbe-i Şamiye ve zeyilleri gibi hayat-ı içtimaiye medresesinde aldığı dersleri ve konuşmaları bu biçare kardeşiniz bedeline, müştak olduğum kardeşlerimle benim yerimde konuşmalarını tevkil ediyorum.

Sâlisen: Bir küçük medrese-i Nuriyeyi kendi hanesinde tesis edip kahraman Tahiri gibi bir has, hâlis Nur naşirini daire-i Nuriyeye veren Tahiri'nin merhum pederinin vefatını, hem onun akrabasını, hem Isparta'yı, hem Nur dairesini ta'ziye ediyorum. Cenab-ı Hak Nur'un hurufları adedince ruhuna rahmet eylesin, âmîn.

Râbian: İnebolu, Zühretünnur'dan üçyüzü benim hesabıma tahsis etmiş. Ben de dedim: Yüzelli Isparta'ya ve yüzelli bana gelsin. Bana gelmiş. Size gelen ise, ileride bana vereceğiniz Mektubat mecmuasına mukabil ve size borcum var ise hesap edersiniz.

Hâmisen: Irak tarafında, hususan Bağdad'daki Üstad-ı A'zam'ın türbedarına ve kardeşlerime selâmımı tebliğ ve hayatım müsaade ederse, bütün ruh u canımla o havaliye gitmek iştiyakımı bildirirsiniz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Hasta kardeşiniz

Said Nursî

--- sh:»(Em:110) ↓ -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aziz kardeşlerim!

Eski Said'in matbu eski eserlerinden birisi elime geçti. Merak ve dikkatle baktım. Bu gelen fıkra kalbe geldi. Münasibse Mektubat âhîrinde yazılsın.

Evvelâ: Hürriyetin üçüncü senesinde aşairler arasında meşrutiyet-i meşruayı aşaire tam bildirmek ve kabul ettirmek için Ertuş aşairi içinde hususan Küdan ve Mamhuran'a verdiği ders ve 1329'da Matbaa-i Ebuzziya'da tab'edilen, kırkbir sene evvel tab' edilmiş fakat maatteessüf yirmi-otuz seneden beri arıyordum, bulamamıştım. Bu defa birisi bir nüsha bulup bana göndermiş. Ben de Eski Said kafasını alıp ve Yeni Said'in sünuhatıyla dikkatle mütalaa ettim. Anladım ki, Eski Said acib bir hiss-i kabl-el vuku' ile otuz-kırk sene sonra şimdi vukua gelen vukuat-ı maddiye ve maneviyeyi hissetmiş. Ve bedevi Ekrad aşairi perdesi arkasında, bu zamanın medenî perdesini kendilerine maske yapan ve vatanperverlik perdesi altında dinsiz ve hakikî bedevi ve hakikî mürteci; yani bu milleti, İslâmiyet'ten evvelki âdetlerine sevkeden hainleri görmüş gibi onlarla konuşup başlarına vuruyor.

Sâniyen: O matbu eserin yüzbeşinci sahifeden tâ yüzdokuza kadar parçaya dikkatle baktım. O zamanda aşaire ders verdiğim o sualler ve cevablar vaktinde mühim bir veli içlerinde bulunuyormuş. Benim de haberim yok. O makamda şiddetli itiraz etti. Dedi:

"Sen ifrat ediyorsun, hayali hakikat görüyorsun, bizi de tahkir ediyorsun. Âhîrzamandır, gittikçe daha fenalaşacak." O vakit, ona karşı matbu kitabda böyle cevap vermiş:

Herkese dünya terakki dünyası olsun, yalnız bizim için mi tedenni dünyasıdır? Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım, şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.

Ey yüzden tâ üçyüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş, sâkitane benim sözümü dinleyen ve bir nazar-ı hafiy-i gaybî ile beni temaşa eden (Said, Hamza, Ömer, Osman, Yusuf, Ahmed v.s.) size hitab ediyorum.

Tarih denilen mazi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgraf ile sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Siz inşâallah cennet-âsâ bir baharda gelirsiniz. Şimdi ekilen

--- sh:»(Em:111) ↓ -----

nur tohumları, zemininizde çiçek açacaklar. Sizden şunu rica ederim ki, mazi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit mezarıma uğrayınız. O çiçeklerin birkaç tanesini mezar taşı denilen, kemiklerimi misafir eden toprağın kapıcısının başına takınız. (Yani İhtiyar Risalesi'nin Onüçüncü Ricasında beyan ettiği gibi, Medreset-üz Zehra'nın mekteb-i ibtidaîsi ve Van'ın yekpare taşı olan kal'asının altında bulunan Horhor Medresemin vefat etmesi ve Anadolu'da bütün medreselerin kapatılması ile vefat etmelerine işaret ederek umumunun bir mezar-ı ekberi hükmünde olmasına bir alâmet olarak, o azametli mezara azametli Van kal'ası mezar taşı olmuş. Ey yüz sene sonra gelenler! Şu kal'anın başında bir Medrese-i Nuriye çiçeğini yapınız. Cismen dirilmemiş, fakat ruhen bâki ve geniş bir heyette yaşayan Medreset-üz Zehra'yı cismanî bir surette bina ediniz, demektir.) Zâten Eski Said ekser hayatı o medresenin hayaliyle gitmiş ve o matbu risalenin yüz kırkyedinci sahifeden ta yüzelliyedinci sahifeye kadar Medreset-üz Zehra'nın tesisine ve faydalarına dair ehemmiyetli hakikatları yazmış.

Bir fâl-i hayırdır ki; yirmibeş senelik dehşetli ve medreseleri öldüren istibdadın kırılması ile Maarif Vekili Tevfik, Van'da Şark Üniversitesi namında Medreset-üz Zehra'yı inşa etmesine karar vermesi ve ümidin haricinde reis Celal dahi mühim mes'eleler içinde Tevfik'in fikrine iştirak etmesi, Eski Said'in kırk sene evvelki sözü ve ricası doğru çıkacağını gösteriyor.

Şimdi kırkbeş sene evvelki cevabının izahında üç hakikat beyan edilecek.

Birincisi: Eski Said bir hiss-i kabl-el vuku' ile iki acib hâdiseyi hissetmiş, fakat rü'ya-yı sadıka gibi tabire muhtaç imiş. Nasıl bir kırmızı perde ile beyaz veya siyah bir şeye bakılırsa kırmızı görünür. O da siyaset-i İslâmiye perdesiyle o hakikata bakmış. Hakikatın sureti bir derece şeklini değiştirmiş. O hazır büyük veli dahi o yanlışını görüp o cihette şiddetle itiraz etmiş. İşte o hakikat iki kısımdır:

Birincisi: Bu Osmanlı ülkesinde büyük bir parlak nur çıkacak, hattâ hürriyetten evvel pek çok defa talebelere teselli vermek için "Bir nur çıkacak, gördüğümüz bütün fenalıklara karşı bu vatana saadet temin edecek" diyordu. İşte kırk sene sonra Risale-i Nur o hakikatı kör gözlere dahi gösterdi.

--- sh:»(Em:112) ↓ -----

İşte Nur'un zahiren, kemmiyeten dar cihetine bakmayarak hakikat cihetinde keyfiyeten geniş ve fevkalâde menfaatını hissetmesi suretiyle hem de siyaset nazarıyla bütün memleket-i Osmaniyede olacak gibi ifade etmiş. O büyük veli, onun dar daireyi geniş tasavvurundan ona itiraz etmiş. Hem o zât haklı, hem Eski Said bir derece haklıdır. Çünkü Risale-i Nur imanı kurtarması cihetiyle o dar dairesi madem hayat-ı bâkiye ve ebediyeyi imanla kurtarıyor. Bir milyon talebesi, bir milyar hükmündedir. Yani bir milyon değil, belki bin insanın hayat-ı ebediyesini temine çalışmak, bir milyar insanın hayat-ı fâniye-i dünyeviye ve medeniyetine çalışmaktan daha kıymetdar ve manen daha geniş olması; Eski Said'in o rü'ya-yı sadıka gibi olan hiss-i kabl-el vuku' ile o dar daireyi bütün Osmanlı memleketini ihata edeceğini görmüş. Belki inşaallah o görüş, yüz sene sonra Nurların ektiği tohumların sünbüllemesi ile aynen o geniş daire Nur dairesi olacak, onun yanlış tabirini sahih gösterecek.

İkinci Hakikat: Kırk sene evvel Eski Said bu matbu kitabetlerinde, İşarat-ül İ'caz'ın baştaki ifade-i meramında ve sair eserlerinde musırrane ve mükerreren talebelerine diyordu ki: Hem maddî, hem manevî büyük bir zelzele-i içtimâî ve beşerî olacak. Benim dünya terki ile inzivamı ve mücerred kalmamı gıpta edecekler diyordu. Hattâ hürriyetin birinci senesinde İstanbul'da Câmi-ül Ezher'in Reis-i Üleması olan Şeyh Bahid Hazretleri (R.H.) İstanbul'da Eski Said'e sordu:

مَا تَقُولُ فِي حَقِّ هَذِهِ الْحُرِّيَّةِ الْعُثْمَانِيَّةِ وَالْمَدَنِيَّةِ الْأَوْرُوبَائِيَّةِ

Said cevaben demiş:

إِنَّ الْعُثْمَانِيَّةَ حَامِلَةٌ بِدَوْلَةِ أَوْرُ

بَائِيَّةٍ فَسَتَلِدُ يَوْمًا مَا وَالْأَوْرُوبَا حَامِلَةٌ بِالْإِسْلَامِيَّةِ فَسَتَلِدُ يَوْمًا مَا

Yani: Osmanlı hükûmetindeki hürriyete ne diyorsun ve Avrupa hakkında fikrin nedir? O vakit Eski Said demiş: Osmanlı hükûmeti Avrupa ile hamiledir, Avrupa gibi bir hükûmeti doğuracak. Avrupa da İslâmiyet'e hamiledir, o da bir İslâm devleti doğuracak. Şeyh Bahid'e söylemiş. O allâme zât demiş: Ben de tasdik ediyorum. Beraberinde gelen hocalara dedi: Ben bununla münazara edip galebe edemem.

--- sh:»(Em:113) ↓ -----

Birinci tevellüdü gözümüzle gördük. Bir çeyrek asır Avrupa'dan daha dinden uzak.

İkinci tevellüd de inşâallah yirmi-otuz sene sonra çıkacak. Çok emarelerle hem şarkta hem garbda Avrupa içinde bir İslâm devleti çıkacak.

Üçüncü Hakikat: Hem Eski Said, hem Yeni Said hem maddî hem manevî büyük bir hâdise Osmanlı memleketinde büyük ve dehşetli ve tahribatçı bir zelzele-i beşeriye Osmanlı memleketinde olacak diye hiss-i kabl-el vuku' ile, Eski Said mükerrer ve musırrane haber veriyordu. Halbuki o his ile nur mes'elesinin aksi ile gayet geniş daireyi dar görmüş. Zaman onu ikinci harb-i umumî ile tam tasdik ettiği halde, onun o çok geniş daireyi Osmanlı memleketinde gördüğünü şöyle tabir ediyor ki:

İkinci harb-i umumî beşere ettiği tahribat-ı azîme gerçi çok geniştir. Fakat hayat-ı dünyeviyeye ve bekasız medeniyete baktığı cihetinde Osmanlı'daki tahribata nisbeten dardır. Osmanlı'daki manevî zelzele hayat-ı ebediye ve saadet-i bâkiyenin zararına bir tahribat ve bir zelzele-i maneviye-i İslâmiye manen o ikinci harb-i umumîden daha dehşetli olmasından Eski Said'in o sehvinin tashih ediyor ve rü'ya-yı sadıkasını tam tabir ediyor ve o hiss-i kabl-el vukuunu gözlere gösteriyor. Ve o mu'teriz ehl-i velayeti zahiren haklı fakat hakikaten Eski Said'in o hissi daha haklı olduğunu isbatla, o veli zâtın itirazını tam reddediyor.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:114) ↓-----

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim!

Evvelâ: Medreset-üz Zehra erkânlarının arzularıyla verilen bir dersin bir hülâsasını sizlere de söylemeyi münasib gördük. O dersin mevzuu da: Umum kâinat mevcudatı hesabına Mi'rac Gecesinde, Fahr-i Kâinat ve netice-i hilkat-ı âlem Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, huzur-u İlahîde nev'-i beşerin, belki umum zîhayat, belki umum mahlukat namına selâm yerinde

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

demesi; ve içinde bir küllî mana bulunduğundan bütün ümmet her gün çok defa namazlarında zikretmesi ile ve ehl-i iman içinde, herbir mertebe sahibinin bir hissesi içinde bulunduğu; ve bundan evvel "Hüve Nüktesi"nin haşiyesinde, radyo vasıtasıyla hava unsurunun hârîka mu'cizat-ı kudreti göstermesi cihetinde kalbe ihtar edildi ki:

Bir ehl-i iman, ebedî bir saadette, dünya kadar bir mülk-ü bâkiyi netice verecek bu kısacık ömr-ü dünyevîde ettiği ibadette bir küllî ibadet, âdeta kendi hususî dünyasıyla beraber ibadet etmiş gibi kendi hususî dünyası kadar bir mükâfat alacağı işaret-ı Kur'aniyeden anlaşılır diye; Hücetüzzehra'nın İkinci Makamında İlm-i İlahî mebhasinde

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ

ilââhire'nin küllî manaları ruhuma gelip, öylece teşehhüde

التَّحِيَّاتُ

derken, birden hayalime hususî dünyamın dört unsuru olan toprak, su, hava, nur unsurları dört küllî dil oldular. Herbir dil, milyarlar hattâ trilyonlar, katrilyonlar adedince

التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

kelimelerini lisan-ı hal ile söylüyorlar; hayalen gördüm.

--- sh:»(Em:115) ↓ -----

Bu unsurlardan toprak unsuru bir dil olarak bütün zîhayatların herbiri bir kelime-i zîhayat olup

التَّحِيَّاتُ

derler. Çünkü herbir avuç toprak ekser nebatata saksılık edebilir ve menşe' olabilir bir vaziyettedir. O halde herbir avuç toprakta, ya bütün beşerin meydana getirdikleri bütün fabrikaların adedince manevî küçücük mikyasta fabrikalar -herbir avuç toprakta- bulunacak. Bu ise hadsiz derecede imkânsız... Veyahut bir Kadîr-i Mutlakın hadsiz kudreti, nihayetsiz ilmi ve iradesiyle olacak. Demek toprak unsuru, bütün eczası ile ve zerrati ile bu mazhariyet için hadsiz

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ

der. Yani: Ezelden ebede kadar bütün zîhayatların hayat hediyeleri Zât-ı Vâcib-ül Vücut'a hasır.

Sonra herkesin hususî dünyasındaki gibi, benim de hususî dünyamın ikinci unsuru olan su unsuru dahi, küllî bir lisan olarak bütün zerrati ile, hususan zîhayatların menşe'lerine ve yaşamalarına hizmetleri noktalarında, trilyonlar, katrilyonlar adedince

الْمُبَارَكَاتُ

kelime-i mübarekesini lisan-ı hal ile kâinatta neşrediyor.

Çünkü suyun katrelerinin gördüğü vazifeler, hususan nutfelerin ve çekirdeklerin ve tohumların intibahında ve uyanıp vazife-i fitriyelerine mazhar olmakta ve gayet acib ve güzel ve hârika o küçücük mahlukların ve yavruların büyük ve gayet intizamlı ve mükemmel vazifelere mazhariyetlerini bütün zîşuura tebrik ile bârekâllah dediren ve hadsiz bârekâllah, mâşâallah dedirmeye vesile olmaya lâayık olan o mübareklerin o vaziyetleri, o su unsurunun herbir zerresinin binler Eflatun kadar ilmi ve binler Hakîm-i Lokman kadar hikmeti ve iradesi bulunmak lâzımdır. Bu ise, suyun zerrati adedince muhaldir. Öyle ise bir Kadîr-i Zülcelal'in ve bir Rahman-ı Rahîm'in hadsiz kudret ve rahmet ve hikmet ve iradesiyle o mübareklerin, o hadsiz mu'cizata mazhariyetleri cihetinde bütün o mübarekler adedince

الْمُبَارَكَاتُ لِلَّهِ

kelimesini külliyetiyle söylediklerinden, bütün mahlukat namına, Mi'rac Gecesinde, netice-i hilkat-ı

--- sh:»(Em:116) ↓ -----

âlem olan Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm

الْمُبَارَكَاتُ لِلَّهِ

demiş. Yani: Bütün bu medar-ı tebrik ve mâşâallah ve bârekâllah dediren bütün haletler ve san'atlar Zât-ı Zülcelal'in kudretine mahsus olduğundan, bütün o hadsiz

الْمُبَارَكَاتُ لِلَّهِ

leri Cenab-ı Hakk'a, huzuru ile hediye ediyor.

Sonra, herkesin hususî dünyasındaki hava unsuru dahi bir hüve kadar herbir avuç havadaki herbir zerre, mazhar oldukları santrallık, âhize ve nâkilelik vazifeleri içinde bütün duaları ve salavatları ve ricaları ve ibadetleri ifade eden

الْصَّلَوَاتُ لِلَّهِ

cümlesini lisan-ı halleriyle dedikleri için; hava unsuru küllî bir lisan olarak o hadsiz kelimatlarını katrilyonlar belki kentrilyonlar adedince söyleyerek Sâni'lerine, Hâlıklarına takdim ettiklerinden onların namlarına o küllî mana ile Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Cenab-ı Hakk'a,

الْصَّلَوَاتُ لِلَّهِ

diye takdim etmiştir. Yani: "Bütün dualar ve ihtiyaçtan gelen ricalar ve nimetten çıkan şükürler ve ibadetler ve namazlar, Hâlık-ı Külli Şey'e mahsustur." Çünkü "Hüve Nüktesi"nin haşiyesinde denildiği gibi: Ya, hüve kadar bir avuç havanın herbir zerresi, umum dilleri bilecek ve söyleyenlerin yerlerini görecek ve yakın-uzak herşeyi işitecek ve her şiveyi ve her harfin tarzını tam bilecek ve çok işleri beraber, şaşırmadan görecek bir kudret-i mutlaka ve irade-i tâmmeye mâlik olacak. Bu ise hava zerrelere adedince muhal olmasından, elbette ve elbette şübhesiz ve kat'î bir zaruretle o zerrelere herbiri, Sâni'-i Hakîm'i bütün sıfâtıyla gösterip şehadet eder. Âdeta küçük bir mikyasta âlemin büyük şehadeti kadar şehadetleri vardır.

Demek zerrat-ı havaiye adedince salavatları ifade eden -Mi'rac-ı Ahmedî'de Aleyhissalâtü Vesselâm-

الْصَّلَوَاتُ لِلَّهِ

denilmiştir.

--- sh:»(Em:117) ↓ -----

Sonra

الطَّيِّبَاتُ

kelime-i tayyibe söylendiği vakit, birden "nâr" ile "nur" unsuru yani, hararetili ve hararetsiz maddî ve manevî nur unsuru bir küllî dil olarak hadsiz ve nihayetsiz bir surette lisan-ı hal ile hadsiz diller ile

الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

diyor. Yani: "Bütün güzel sözler, güzel manalar, hârika güzel cemaller ve bütün kâinatın yüzünde cemalleri görünen ezeli esma-i hüsnanın cilveleri ve başta enbiyalar, evliyalar, asfiyalar olarak bütün ehl-i imanın imanları ile kâinatın ve mahlukatın görünen güzellikleri ve ehl-i imanın imanlarından neş'et eden güzel sözler, hamdler, şükürler, tevhidler, tehliller, tesbihler, tekbirler,

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ

sırrı ile arş-ı a'zam tarafına giden o kelimat-ı tayyibeleri ve dünyanın üç aded yüzünden gayet güzel olan esma-i İlahiyeye âyinelik eden birinci yüzündeki hadsiz güzellikler, tayyibeler ve dünyanın âhiret tarlası olan ikinci yüzündeki hadsiz hasenatlar, hayırlar ve manevî meyveler ve güzellikler, tamamıyla ezel-ebed sultanı Kadîr-i Zülcelal'e mahsustur." diye, nâr ve nur unsurunun bu küllî dili ile bu küllî ubudiyeti, Mabud-u Zülcelal'e takdim etmek manasında olarak, Fahr-i Kâinat Aleyhissalâtu Vesselâm umum mahlukat hesabına

الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

demiş. Çünkü maddî ve manevî nur unsuru, mazhar oldukları vazifelerinin umumu hem beraber, hem ayrı ayrı Zât-ı Vâcib-ül Vücut'a işaret ve şehadet ettikleri milyarlar nümuneleri var.

Evet nur ve nâr unsuru toprak, hava ve ma' unsurları gibi gayet kat'î ve bedihî ve zarurî bir surette o nümunelerle gösteriyor ki: Bütün esbab yalnız bir perdedir. Bütün icadlar ve tesirler, Zât-ı Kadîr-i Zülcelal'indir. Çünkü nur, aynen vücud ve hayat gibi, kudret-i İlahiyenin perdesiz bizzât mübaşeretine lâyıık olmasından, esbab-ı zahirî hiçbir cihette perde olmadığından, vâhidiyet içinde ehadiyeti gösterir. Gayet cüz'î ve küçük bir vazifede, küllî ve geniş bir delil-i ehadiyete işaret eder ki, "Hüve Nüktesi" haşiyeleriyle bunu gayet kısaca isbat ediyor. İşte milyarlar nümunelerinden iki küçük nümunesinden:

--- sh:»(Em:118) ↓ -----

Birisi: Manevî nurun -ilim suretinde- beşerin kafasında cilvesinin bir cüz'îsi, tırnak kadar kuvve-i hâfızaya mâlik bir adamın kafasında, doksan kitabın kelimatı yazılmış. Ve üç ayda, her günde üç saat meşgul olarak, hâfızasının sahifesinin yalnız o kısmını ancak tamam edebilmiş. Aynı adam, seksen sene ömründe gördüğü ve işittiği ve merakını tahrik eden ve ona hoş gelen manaları ve kelimeleri ve suretleri ve savtları o tırnak kadar kuvve-i hâfızanın sahifesinde istediği vakitte müracaat edip bir büyük kütüphane kadar bütün mahfuzatının aynı şeylerini orada bütün istediklerini mevcut ve muntazam yazılmış ve dizilmiş görüyor.

İşte bu tırnak kadar kuvve-i hâfızanın, bahr-ı umman gibi bir vüs'ati ve güneş gibi bir ihatalı nuru ve bir ziya-i manevîsi ve zemin yüzü kadar geniş sahifeleri olmazsa bu hal olamaz. Bu ise yüzbinler derece muhal muhal içinde ve imkânsız olduğundan; elbette ve elbette bu küçücük tırnak kadar hâfıza; Levh-i Mahfuz, bir sahife-i kader ve kudreti olan Alîm-i Mutlak'ın ilim ve hikmet ve kudreti ile, o Levh-i Mahfuz'un bir nümunesini beşerin kafasında halk eylemesine kudsî bir şahadet eder.

İkinci cüz'î ve küçücük bir nümunesi: Elektriktir. Bir adam, elektrik lâmbasının acib vaziyetini tedkik etmiş. Bakıyor ki, yüzer düğmelerdeki ve merkezlerdeki ve demir ve ip tellerindeki zerrelere ve maddeler camid, şuursuz, hareketsiz oldukları halde yalnız gayet cüz'î bir temas neticesinde, on kilometre yeri dolduran karanlık derhal gider ve yerini yarım saniyede dolduran bir nur vücuda gelir. Bu gözle görünen karanlığın birden kaybolması ve yine gözle görünen o zulmet kadar nurun vücuda gelmesi elbette bir hayal değil, ya o temas eden camid, şuursuz zerrelere, hadsiz bir kuvveti ve bir nuru kendilerinde taşımakla beraber; birden yüz kilometre yerlere elini uzatıp, karanlığı süpürüp, temizleyip nurları dolduracak. Bu ise bütün şeytanlar ve dinsizler, maddiyunlar toplansalar; bunu bir sofestaîye de kabul ettiremezler. **(Haşiye)** Veyahut bütün kâinata hükmü geçen ve bütün nurlar, onun Nur isminden feyiz alan

(Haşiye): Yalnız aldatmak için bazı derin ve ehemmiyetli hakikatlara bir isim takıp, güya o hakikat anlaşılmuş gibi âdileştiriyorlar. Meselâ: Bu elektrik kuvveti imiş deyip, o ince ve derin hakikatı ehemmiyetsiz yapıp âdi gösteriyorlar. Halbuki kudretin o mu'cizesinin hikmetleri iki sahife ile ancak ifade edildiği halde; bir tek isim takmakla, o hakikatı ve o küllî hikmeti gizleyip, gayet küçük ve basit bir perdesini yerine ikame ederek; o mu'cizeli eseri, kör kuvvete ve serseri tesadüfe ve mevhum tabiata isnad edip, Ebu Cehil'den daha echel bir dereceye düşüyorlar.

--- sh:»(Em:119) ↓ -----

ve Nur-un Nur ve Hâlık-un Nur ve Müdebbir-un Nur olan Kadîr-i Zülcelal'in ve Allâm-ül Guyub'un ve Alîm-i Mutlak'ın kudreti ile ve hikmeti ile olacak. İşte bu iki nümuneye kıyasen hadsiz nümuneler var.

İşte

الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

bütün kâinattaki nurları, güzellikleri, tayyibeleri ve kelimat-ı tayyibeleri ve hayırları ve kemalâtları Zât-ı Zülcelal'e nur unsuru diliyle kâinat takdim ettiği gibi, netice-i hilkat-ı kâinat ve sebep-i hilkat-ı âlem olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm dahi -namlarına- meb'us olduğu kâinattaki bütün mevcudat hesabına, Mi'rac Gecesinde o küllî mana ile

الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ

demiş.

Resul-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm biadedi zerrati'l-enam) bu dört kelimat-ı cemileyi selâm yerinde söyledikten sonra, -Risale-i Nur'da izah edildiği gibi- Cenab-ı Hak

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ

demesiyle, bütün ümmeti öyle diyeceklerine işaret ve manevî emr ü ferman ve kabul hükmünde mukabele etmiş. Birden Peygamber

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

demekle, o kudsî selâmı hem kendine, hem ümmetine, hem bütün kendinden evvelki emsallerine tamim edip, küllî ve umumî bir selâm suretinde gösterip; bütün mahlukatın meb'usu olması noktasında onlara da o selâmı teşmil etmiş.

Ümmeti ise her namazda

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ

demeleri, o selâm-ı İlahîdeki emr ü fermana bir imtisaldir. Hem ona karşı biat etmektir ve her gün biatını yani memuriyetini

İşte irade-i İlahiyenin namuslarının ünvanları olan âdetullah kanunlarının birisine, beşer aczinden mahiyetini bilemediği o kanunun mahiyetine elektrik namını verip, tenvirdeki hârika mu'cize-i kudreti âdileştirmekle ve malûm birşey imiş gibi elektrik kuvveti diye bir isim takmakla, bunun gibi çok hârikulâde mu'cizat-ı kudret-i İlahiyeyi cahilane âdileştiriyorlar.

--- sh:»(Em:120) ↓ -----

kabul ve getirdiği fermanlara itaatlerini tecdid ve tazelemektir. Hem risaletini bir tebriktir. Hem umum âlem-i İslâm her gün bu kelime ile onun getirdiği saadet-i ebediye müjdesine karşı bir teşekkürdür.

Evet her insan, kendi vücudunun mahvolması ile müteallim olduğu gibi; hanesinin harab olması ile de elem çekiyor. Ve vatanının bozulması ile gayet müteessir oluyor. Ahbabının firak ve vefatıyla derinden derine kalbi acıyor. Dünya kadar büyük, has ve hususî dünyasının zeval ve firak ve âhirde tamamen mahvolmasını düşünmesi, manevî bir cehennem gibi ruhunu ve vicdanını yandırıyor.

İşte akli başında herbir adam ruhsuz, kalbsiz, akılsız olmamak şartıyla bilecek ki: Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Mi'rac Gecesinde gözü ile gördüğü saadet-i ebediyenin müjdesini ve ehl-i imanın Cennet'teki hayat-ı bâkiyesinin beşaretini ve insanın alâkadar olduğu sevdiklerinin mahvolmadıklarını ve onların zevallerinden sonra yine görüşmelerinin muhakkak olacağını gayet sürurlu, manevî hediyesine karşı umum âlem-i İslâm her gün çok defa

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ

dediği gibi; onun da getirdiği hediye-i maneviyesiyle hem kâinat sahifeleri ve tabakaları mektubat-ı Samedaniye olmasına; hem mahlukatın hakikî kıymetleri ve kemalâtları onun risaleti ile tezahür etmesine mukabil bütün mahlukat manen

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ

bu mezkûr hakikatın lisanı ile derler. Ve ümmet mabeyninde şeair-i İslâmiyeden olan birbirine

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

demeleri sünnet olması, bu büyük hakikatın şuarı olmasındandır.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:121) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelen: Seksen sene bir manevî ömr-ü bâki kazandıran şuhur-u selâsenizi ve mübarek kudsî gecelerinizi ve leyle-i regaibinizi ve leyle-i mi'racınızı ve leyle-i beratınızı ve leyle-i kadrinizi ruh u canımızla tebrik ve herbir Nurcunun manevî kazançları ve duaları umum kardeşleri hakkında makbuliyetini rahmet-i İlahiyeden rica ve hizmet-i Nuriyede muvaffakiyetinizi tebrik ederiz.

Sâniyen: Tesemmüm vesilesiyle nisyan-ı mutlak hastalığının musibeti, benim hakkımda bir nimet ve merhamet hükmüne ve bazı hakaikin keşfine bir anahtar olduğunu bana çok acımamak için haber veriyorum. Fakat yine duanızı ruh u canımla rica ediyorum.

Evet şimdi Siracünnur başındaki münacatı okudum. Ülfet ve âdet ve yeknesaklık perdeleri altında çok hârika hakikatler gizleniyor gördüm. Bilhassa ehl-i gaflet ve ehl-i tabiat ve felsefenin dinsiz kısmı, bu âdetullah kanunlarının perdesi altında çok mu'cizat-ı kudret-i İlahiyeyi görmeyip; dağ gibi bir hakikatı, zerre gibi bir âdi esbaba isnad eder, yükletir. Kadîr-i Mutlak'ın, her şeydeki marifet yolunu seddeder. Ondaki nimetleri kör olup görmeyerek, şükür ve hamd kapısını kapıyorlar.

Meselâ: Bir tek kelimeyi aynı anda milyon, belki milyar kelime olarak, cilve-i kudret sahife-i havada istinsah ettiği gibi;

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ

âyetinin remziyle her kelime-i tayyibe, bütün küre-i havada birden, âdeta zamansız, kalem-i kudret ile istinsah edildiği gibi; manevî ve makbul hakikatların bir yazar-bozar tahtası hükmünde olan küre-i havada kudretin acib bir mu'cizesinin zaman-ı Âdem'den beri ülfet perdesi altında ehl-i gaflet nazarında saklandığı gibi; şimdi radyo namı verdikleri ayn-ı hakikat ile sabit olmuş ki: İçinde hadsiz bir ilim ve hikmet ve irade bulunan gayr-ı mütenahî bir kudret-i ezeliyenin cilvesi, her zerre-i havaîde hazır ve nâzırdır ki; hadsiz ayrı ayrı kelimeler herbir zerre-i havaînin küçücük kulağına girip, incecik dilinden çıktığı halde karışmıyor, bozulmuyor, şaşırıyor.

--- sh:»(Em:122) ↓ -----

Demek bütün esbab toplansa, tek bir zerrenin bu vazife-i fitriyesindeki cilve-i kudret-i kudsiyeyi hiçbir cihette yapamadığı; ve bu her zerrenin hadsiz ince küçük kulağında ve dilinde gayet hârika san'ata hiçbir cihette hiçbir parmak karışmadığı için, ehl-i dalalet ve ehl-i gaflet ülfet, âdet, kanunluk, yeknesaklık perdesi ile saklayıp; âdi bir isim takıp, muvakkat kendilerini aldatıyorlar.

Meselâ: Ondördüncü Söz'ün Zeyli'nin haşiyesinde denildiği gibi: Pek çok mu'cizatlı bir usta, bir tırnak kadar bir odun parçasından yüz okka muhtelif taamları, yüz arşın muhtelif kumaşları yapsa; bir adam, o odun parçasını gösterip dese: "Bu işler tabî ve tesadüfî olarak bundan olmuş." O ustanın hârika san'atlarını, hünerlerini hiçe indirse; ne derece bir hamakat ve dalalette bir hurafet ve hezeyan olduğu gibi; aynen öyle de:

Çam ve incir ağacı gibi binler hârika san'atları tazammun eden bir mu'cize-i kudreti, nohut gibi iki çekirdeği gösterip: "Bunlar bundan olmuş" demek; veya küre-i havayı bir konferans meydanı ve zemin yüzünü bir dersane ve bir mekteb-i irfan hükmüne getiren ve hadsiz nimetleri tazammun eden ve hadsiz şükürler ile mukabele etmek lâzımken ve beşerin saadet-i ebediyesindeki ihsanat-ı İlahiyenin bir muaccel (Haşiyeye) nümunesi ve hiçbir şübheyi bırakmayan ve doğrudan doğruya hazine-i rahmetten ihsan edilen bir hediye-i Rahmaniyyeye radyo namını takmakla, bu elektrik ve havanın temevvücatı namını vermek ile, o yüzbin nimetlere küfran perdesini çekmek, -aynen o misal gibi- maddiyunların ve ehl-i dalaletin hadsiz bir divanelikleridir ki; hadsiz bir cinayet olup, hadsiz bir azaba onları müstehak eder.

İşte kardeşlerim hakikaten bugün, Siracünnur'un başındaki münacatı tashih niyeti ile okudum. Kuvve-i hâfızam tam söndüğü için, birden o münacatın hakikatlerine karşı -güya seksen yaşında iken yeni dünyaya gelmişim gibi- birden ülfet ve âdetleri bilmiyor gibi, o malûm âdetler perde olamadı. Kemal-i şevk ile tam istifade edip okudum. Pek hârika gördüm. Ve anladım ki: Gizli düşmanlarımız bir kısım resmî memurları aldatıp, Siracünnur'un âhirini bahane ederek müsaderesine; yani başındaki münacatın intişar etmemesine çalıştıklarına kanaatim geldi. Rehber'deki Hüve Nüktesi gibi bu münacat da, Siracünnur'a dinsizler tarafından hücumunun bir sebebidir.

(Haşiyeye): Bu kelimede büyük bir hakikat hazinesinin anahtarına işaret var.

--- sh:»(Em:123) ↓ -----

Sâlisen: Size bütün ruh u canımızla müjde veriyoruz ki; Nurculardaki tam ihlas ve hakikî sadakat ve sarsılmaz tesanüd vesilesiyle başımıza gelen bütün musibetler, hizmet-i imaniyemiz noktasında büyük nimetlere çevrilmiş ve perde altında hatır u hayale gelmeyen Nur'un fütuhatları oluyor.

Meselâ, Isparta'dan buraya yani İstanbul'a mahkemeye gelmekliğim için yüz banknot, otomobile mecburiyetle verildi. Sizi temin ediyorum ki; yalnız bu mes'elede ve yalnız Rehber'e ait ve yalnız benim şahsıma ait meydana gelen ve gelmeye başlayan netice-i hizmete ikibin banknot verseydim yine ucuz sayacaktım. Umuma ait neticeleri de buna kıyas edilsin.

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Duanıza muhtaç, hasta kardeşiniz

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:124) ↓ -----

Nur Âleminin Bir Anahtarı'nın Bir Haşiyesi

Bu Nur Anahtarı'nın radyo bahsine dair, iki üniversiteli ile, bir gün hareket etmekte olan, hiçbir telle bağlı bulunmayan bir otomobilde bulunan radyo ile, uzakta bir mevlid-i şerif dinliyorduk. O iki Nurcu üniversitelilere dedim:

Nur'da dahi hayat, vücut gibi doğrudan doğruya kudret-i İlahiyenin perdesiz tecellisi bedahetle görüldüğüne bir delil budur ki: Şimdi bu makineciikteki tırnak kadar bir hava, manevî az bir nur, yalnız bu mevliden gelen kelimeleri dinler, söyler değil, belki binler, milyonlar kelimeleri aynı anda dinler, söyler ki binler istasyondaki ayrı ayrı kelimeleri şimdiki işittiğimiz kelimeler gibi işitir ve işittirebilir, bize söyleyebilir. Demek en cüz'î en küllî olur.

Hem o küçük, parçacık hava, küre-i hava kadar vazife görür. En küçük, en büyük küre-i hava kadar büyür.

Eğer cilve-i kudret-i ezeliyeye verilmezse; öyle acib bir hurafeli tezat olur ki; hiçbir hayale gelmez. Bir şey zıddına inkılabı muhal olduğundan; böyle binler derece en cüz'î, zıddı olan en küllî olmak.. en küçük, en büyük olmak.. en camid, cahil, şuursuz, âciz; en muktedir, en dirayetli ve iradeti ve şuurlu olmak lâzım gelir ki; yüzer tezat ve muhaller ve hurafetler içinde, emsali bulunmaz bir hurafedir.

Demek bilbedahe kudret-i ezeliyenin bir cilvesidir. Ve o cilveyi küre-i havada umumen temsil eden bu gelen hadîs-i şerifin meali gösteriyor. Şöyle ki:

Bir melaïke var, kırk bin başı var. Her başında, kırk bin dil var. Her bir dilde, kırk bin tesbihat yapıyor. Altmışdört trilyon tesbihat aynı anda söylüyor. Demek küre-i hava, bu melaïke gibidir. Yani; bu melaïkenin tesbihatı adedince her kelime-i tayyibe, hava sahifesinde yazılıyor.

Küre-i hava diyor ki: "Bu hadîs, benden veya bana nezarete memur melekten haber veriyor. Çünkü insandaki bütün konuşmalar ve sair bütün hadsiz sesler, karışmaları içinde karıştırılmadan tam hurufatıyla ve söyleyenlerin şiveleriyle, mümtaz sesleriyle söylenmek gösterir ki; küllî bir şuurla yapılan bu iş, yalnız tek bir zerrenin vazifesi; ne bana, -yani küre-i havaya- ve ne de bütün esbaba

--- sh:»(Em:125) ↓ -----

vermesi hiç bir cihet-i imkânı yok. Demek her yerde hazır, nâzır ehadiyet cilvesiyle ve içinde ihatalı bir irade, muhit bir ilim bulunan bir kudret-i ezeliyenin cilvesidir. Buna milyonlar şahidlerinden birisi radyodur."

Onüçüncü Söz'de hikmet-i Kur'aniye ile hikmet-i felsefeyi müvazene bahsinde denilmiş olan mes'elenin meali budur ki: Felsefe-i insaniye, gayet hârikulâde mu'cizat-ı kudret-i İlahiyenin mu'cizat-ı rahmeti üstüne âdiyat perdesi çeker. O âdiyat altındaki vahdaniyet delillerini ve o hârika nimetlerini görmüyor, göstermiyor. Fakat âdetten huruç etmiş hususî bazı cüz'iyatı görür, ehemmiyet verir.

Meselâ: Hilkat-ı insaniyedeki kudret mu'cizelerini görmüyor, ehemmiyet vermiyor. Fakat kaideden çıkmış iki başlı, üç ayaklı bir insanı görüp, istiğrab ve velvele-i hayret ile nazar-ı dikkati celb eder. Küllî, umumî mu'cizatı âdet perdesinde saklar. Cüz'î ve kanundan çıkmış ve taifesinden ayrılmış maddeleri medar-ı ibret yapar.

Hem meselâ: -Hayvandan, insandan- yavruların pek hârika, pek mu'cizatlı iaşelerini âdi görüp ehemmiyet vermiyor. Fakat bir vakit Amerika'da bir gazetenin neşrettiği gibi; taifesinden çıkmış, milletinden ayrılmış, denizin dibine girmiş bir böceğin, bir yeşil yaprak rızık olarak ağzına verilmesini gören balıkçılar ağlamışlar, şaşaa ile ilân etmişler.

Halbuki en cüz'î bir yavruda, memedeki âb-ı kevser gibi rızıkında, onun gibi binler mu'cizat-ı rahmet ve ihsan var. Felsefe-i beşeriye görmüyor ki şükür etsin. O Rahmanürrahîm'i tanınsın, şükür ile mukabele etsin.

İşte hikmet-i Kur'aniye, o âdiyat perdesini yırtar. O küllî, umumî hârika mu'cizeleri ve fevkalâde nimetleri beşere ders verir; Allah'ı tanıttırır. Küllî şükür namına ubudiyete sevkeder.

İşte felsefe-i beşeriyenin en acib, en antika hatasından birisi de şudur ki: Cüz'-i ihtiyarîsi ve iradesi, en zahir ve küçük fiili olan söylemeye kâfi gelmiyor, icad edemiyor. Yalnız havayı harflerin mahrecine sokuyor. Bu cüz'î kesb ile Cenab-ı Hak, onun o kesbine binaen o kelimatı halkeder. Havaya da binler nüsha yazar. Bu kadar icaddan insanın eli kısa olduğu halde, bütün esbab-ı kâinat âciz kaldıkları bir hârika küllî mu'cizat-ı kudrete, beşer icadı namını vermek; ne kadar büyük bir hata olduğunu zerre kadar şuuru bulunan anlar.

--- sh:»(Em:126) ↓ -----

İşte bunun bir misali, yüzbin hârikaları tazammun eden bir kanun-u İlahîyi, beşerin istifadesine vesile olmak için bir keşfiyat, yani fiilî dualarına bir nevi kabul hükmünde bir ilham-ı İlahî ile keşfolan radyo ile, beşer istifadesine vesile olan bîçare, âciz-i mutlak bir insana; "Hah!.. Radyoyu filan keşşaf icad etti ve elektrik kuvvetini buldu. Ve bazı keşşaf da, beşerin kafasını okumak için bir madde icad etmeye çalışıyorlar."

Evet Cenab-ı Hak -bu kâinatı, insana lâzım ve lâyük her şeyi içinde halketmiş bir misafirhanedir- ziyafetler nev'inde bazı zaman ve asırlarda gizli kalmış nimetlerini dua-yı fiilî olan telahuk-u efkârdan ileri gelen taharriyat neticesinde ellerine ihsan eder. Buna karşı şükür etmek lâzım gelirken, bir küfran-ı nimet nev'inden âdi, âciz bir insanın icadı, hüneri nazarıyla bakıp sonra o küllî bir şuur ve ilim ve irade ve rahmet ve ihsanın neticesi olan o hârikaları unutturup, yalnız ince bir perdesini gösterip; şuursuz tesadüfe, tabiata ve camid maddelere havale edip, ahsen-i takvimde olan insaniyetin mahiyetine zıd bir cehl-i mutlak kapısını açmaktır. Öyle ise

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَىٰ أَنَّهُ وَاحِدٌ

düsturuyla, mahlukata mana-yı harfiyle bakmak elzemdir ki insan, insan olsun.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

* * *

--- sh:»(Em:127) ↓ -----

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Bugünlerde Sure-i Ankebut'ta,

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
لَبِيتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

âyetini okurken birden şiddetli bir vehim geldi ki: "En zayıf hane örümceğin hanesidir. Allah'a şerik yapanlar faraza bilseler yani, imana gelmeyen Kureyş rüesaları eğer bilseler..." manasında olan bu âyetin belâgatına münasib bir vaziyet görülmedi.

Birden aynı zamanda Zülfikar Mu'cizat-ı Ahmediye'yi tashih için açtım. Birden şu satırlar nazarıma ilişti: "Birinci Hâdise: Manevî tevatür derecesinde bir şöhret ile, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Ebu Bekir-i Sıddık ile küffarın tazyikinden kurtulmak için tahassün ettikleri Gâr-ı Hira'nın kapısında, iki nöbetçi gibi iki güvercinin gelip beklemeleri ve örümcek dahi perdedar gibi, hârîka bir tarzda, kalın bir ağ ile mağara kapısını örtmesidir.

Hattâ rüesa-yı Kureyş'ten, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın eliyle Gazve-i Bedir'de öldürülen Übeyy İbn-i Halef mağaraya bakmış. Arkadaşları demişler: Mağaraya girelim. O demiş: "Nasıl girelim? Burada bir ağ görüyorum ki, Muhammed (A.S.M.) tevellüd etmeden bu ağ yapılmış gibidir."

Birden bu âyet-i kerimenin iki harfinde yani **لَوْ** harflerinde bir mu'cize gördüm ki, benim vehmim yerine yüksek bir lem'a-i i'caz bildim. Şöyle ki:

Sure-i Ankebut Mekke'de nâzil olduğu için Kureyş'in imana gelmeyen reisleri Peygamber (A.S.M.)a sût-i kâsî edebileceklerini ve o sût-i kâsînin içinde en zayıf ve en küçük bir hayvan olan bir örümcek o reislerin o şiddetli hücumlarına karşı mukabele edip galebe edecek.

--- sh:»(Em:128) ↓ -----

Yani örümceğin hanesi olan ağ en zayıf bir perde iken o kuvvetli reisleri mağlub edeceğini göstermekle âyet diyor ki: "En zayıf bir hayvana mağlub olacaklarını faraza bilseydiler, bu cinayete ve bu sû-i kasta teşebbüs etmeyeceklerdi." İşte

الْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

âyetinde bir kelime ile bir mu'cize-i tarihiye gösterildiği gibi (Haşiyeye) Mekke'de nâzil olan bu surenin de, bu

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

âyetinde görülen remz ile Gâr-ı Hira hâdisesinde hârîka bir hıfz-ı İlahîye ve ihbar-ı gaybî neviden bir mu'cize-i Nebeviyeye işaret ile bir lem'a-i i'caz gösterip o sureye Ankebut namı vermek ve onun ehemmiyetsiz ağına ehemmiyet vermek tam yerinde olup, bu âyete gelen şübhe ve evhamları esasıyla reddettiğini gördüm. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrettim ki, Kur'anın surelerinde ve âyetlerinde hattâ cümlelerinde ve kelimelerinde de i'caz lem'aları olduğu gibi, harflerinde de vardır bildim.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Hasta kardeşiniz

Said Nursî

(Haşiyeye): Mu'cizat-ı Kur'aniye'de

الْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

âyetiyle gark olan Firavun'a der: "Bugün gark olan cesedine necat vereceğim, demesiyle umum Firavunların tenasüh fikrine binaen cenazelerini mumyalamak ile maziden alıp müstakbeldeki ensal-i âtînin temaşağâhına göndermek olan mevtâlûd, ibretnüma bir düstur-u hayatiyelerini ifade etmekle beraber, şu asr-ı âhirde o gark olan Firavun'un aynı cesedi olarak keşfolunan bir beden, o mahall-i gark denizinden sahile atıldığı gibi, zamanın denizinden asırların mevcelerinin üstünde şu asır sahiline atılacağı mu'cizane bir işaret-i gaybiye ifade eder. (Haşiyenin haşiyesi)

(Haşiyenin haşiyesi): Bu asırda ecnebler aynı Firavun'un cesedini bulmuşlar. Müzehanelerine götürdükleri, ceridelerle neşredilmiştir.

--- sh:»(Em:129) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık, sarsılmaz, sebatkâr, fedakâr kardeşlerim!

Evvelâ:

وَالْفَجْرِ وَكَيَالِ عَشْرِ

senasına mazhar o gecelerinizi ve bayramınızı ruh-u canımla tebrik ederim. Ve şiddetli hastalığının şifasına dualarınızı isterim.

Sâniyen: Nurların parlak fütuhâtına bir derece mümanaat fikriyle gizli dinsizler bir kısım resmî memurları âlet ederek keyfî kanunlarla ilişiyorlar. Ve has Nurcuların az bir kısmına fütur vermek için çalışıyorlar. Ezcümle bu mübarek günlerde İstanbul'dan Rehber hakkında dinsizlik damarı ile yazılan (Haşiye) ehl-i vukuf raporunu bana gönderdiler. Ben şiddetli ve semli hastalığım için onlara cevap vermesini sizlere havale ediyorum.

Oniki sene evvel yazılan ve aflar ve beraetler gören ve beş mahkemenin eline geçip ilişilmeyen ve iade edilen ve onbin adama hususan gençlere zararsız menfaat veren ve zeyilleri ile beraber büyük müdafaatımda bu vatana büyük faidesi isbat edilen bu eser hakkında, Medreset-üz Zehra ve şubeleri o ehl-i vukufu susturmak ve kanun namına tam kanunsuzluk ettiklerini ve adliyede adalet hesabına dehşetli zulüm ettiklerini ve Rehber hakkında dini siyasete âlet etmek var demelerine mukabil o vukufsuz ehl-i vukuf siyaseti ve adlî vazifelerini dinsizliğe âlet etmek istediklerini delillerle göstermek vazifesini o Nurcu kardeşlere havale ediyorum.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Hasta kardeşiniz
Said Nursî

(Haşiye): Size bera-yı malûmat bilâhere gönderilecektir.

--- sh:»(Em:130) ↓ -----

**Ehl-i vukuf raporuna hafif bir itiraz tarzında hakikat-ı hali
beyan etmektir**

Dinî hissiyatı siyasete âlet ediyorum diye ithamlarına karşı deriz:

Bütün hayatımı ve beni tanıyanları işhad ediyorum ki; değil dini siyasete âlet, belki siyasî olduğum zamanda dahi, bütün kuvvetimle siyasetleri dine âlet ve tâbi' yapmaya çalıştığımı, bütün tarih-i hayatım ve dostlarım şehadet ettikleri gibi, Hürriyetin başında şeriat isteyenleri astıkları bir zamanda, Hareket Ordusu'nun dehşetli divan-ı harb-i örfîsinde, aynı günde onbeş adam asıldığı bir zamanda, Divan-ı Harb-i Örfî reisi ve a'zaları dediler ki: "Sen mürtecisin, Şeriat istemişsin" sözlerine mukabil demiş: "Şeriatın bir tek mes'alesine ruhumu feda etmeye hazırım. Eğer Meşrutiyet bir fırkanın istibdadından ibaret ve hilaf-ı Şeriat hareket ise, bütün dünya şahid olsun ki ben mürteciyim" diyen bir adam, i'dama beş para ehemmiyet vermeyen ve dünyasını, her şeyini Şeriata feda eden hiç mümkün müdür ki: Dini, şeriatı bir şeye ve bir siyasete âlet yapsın. Buna ihtimal veren sofestaî olamaz.

Hem bir masumun hatırı, bu vatanda on zalim gaddarlara siyaset yolu ile ilişmek büyük bir hata bilen, on zalim cinayetskâr ve kendine işkence edenlere karşı mukabele etmeyen, hattâ beddua da etmeyen bir adam ve asayişe ilişmemek hayatına bir düstur yapan bir adamı, dini siyasete ve dolayısıyla asayişe dokunur manasında ittiham etmek, elbette dehşetli bir garaz ile ittiham eder. Yirmi sekiz senede emsalsiz ihanetler, işkenceler, azablar verildiği halde, mahkemelerin tahkikatı ile, yüz binler fedakâr dostları varken, altı vilayetin ve altı mahkemenin tahkikatı ile bir vukuat talebesinde bulunmayan bir adam, asayişe ya vatana, siyasete zararı var diyen, elbette yerden göğe kadar haksızdır.

Zannetmesinler ki, ben bu zalimane ithamlara karşı kendimi mes'uliyetten veya mahkûmiyetten kurtarmak içindir. Sizi temin ediyorum ki: Beni tam bilen dostlarım da tasdik ediyorlar ki, bu yirmisekiz senede, ölüm hayattan ziyade bana faydeli ve kabir on defa bana hapisten ziyade medar-ı rahat ve hapis on defa bu çeşit serbestiyetten

--- sh:»(Em:131) ↓ -----

daha istirahatıma faideli olduğunu kat'iyen kanaatım var. Eğer bazı dostlarım mahzun olmasaydı ben daimî hapiste kalacaktım.

Eğer şer'an intihar caiz olsaydı elbette Rus'un Başkumandanının ve İstanbul'u işgal eden itilafçıların Başkumandanlarının kendi i'dam etmek vaziyetlerine ve divan-ı riyasette elli meb'usun huzurunda ilk Reiscumhurun şiddetli hiddetine karşı tezellüle tenezzül etmeyen bir adam, elbette pek çok defa bir âdi jandarma ve gardiyanın ve âdi bir memurun tahkirkârane ihanetleri ve iftiraları ve tazibleri ve ağır tacizlerini gören adama, elbette ölüm yüz defa hayattan daha ziyade ona hoş gelir.

Madem Rehber'i bahane edip, böyle hiç hatıra u hayale gelmeyen bir evham ile ittiham ediliyorum. Ben ve kardeşlerim Rehber'in hakikati ile, hem imanımızı hem ahlâkımızı tehlikeden kurtardığımız için deriz ki: Rehber onbeş sene evvel te'lif edilmiş, üç defa tab' ile binler nüshası ve el yazısı ile onbinler nüshası bu vatanda iştiyak ile okunmak suretinde intişar ettiği halde yüzbin adam okuyucu hiç kimseden muvafık, muhalif, dindar, dinsizden hiç birisi dememiş "ondan zarar gördük" veya "vatan ve millete zararı var" işitmedik. Öyle bir zarar olsaydı, bu ehemmiyetli bir mes'ele olduğu için intişar edecekti. Halbuki bundan yüz bine yakın şahid gösteririz ki, biz ondan imanımızı kurtardık, seciye-i milliyemizi onunla düzelttik, istifade ettik diye yüz bin şahid bu davamıza lüzum olsa göstereceğiz.

Acaba bir adamın on hasenesi olsa, bir küçük yanlış nazara alınmadığı halde, böyle yüz bin hasene ve faide sahibi bir eserin vehmî, asılsız bir kusur tevehhümüyle medar-ı mes'uliyet olabilir mi? Hiç, dünyada hayat-ı içtimaiyeye temas eden hiçbir kanun böyle bir hale suç diyebilir mi?

O eseri tedkik eden ulûm-u İslâmiye ve diniyeye mâlik olmayan ehl-i vukufun suç unsuru diye gösterdikleri:

Birincisi: "Lâikliğe aykırıdır, dini siyasete âlet ediyor."

Halbuki müellifi otuzbeş seneden beri siyaseti terk edip bir gazeteyi okumamış ve şakirdlerine de "siyasetle meşgul olmayınız" daima demesi, bu suç unsurunu tamamıyla keser.

İkincisi: "Dinî tedrisata taraftar olmak bir suç gösterilmiş."

--- sh:»(Em:132) ↓ -----

Buna karşı deriz: Dünyada buna suç diyen hiç bir ehl-i iman bulunmaz. Hususan hapisteki olanlar içindeki bîçarelere teselli suretinde ders vermiş. Tedrisata taraftarlığını o zaman söylemiş. Bu ise o cümleyi de, bütün bütün manasız olduğunu gösterir. Hattâ hapisteki üçyüz adamın az bir zamanda Risale-i Nur'la ıslah olması, cinayetlerden tövbe ederek ve bütün onlar namaz kılmaları, alâkadar memurların nazar-ı dikkatlerini celbetmiş. O memurlar bir kısmı demişler: "Onbeş sene hapiste kalmasının faidesi kadar, onbeş hafta Risale-i Nur faide vermiş." Bunu hapisteki Rehber'i yazana söylemişler. Müellifi de demiş: Yüz otuz kitabdan ibaret olan Risale-i Nur ve onun küçük bir parçası olan Rehber'i, tamamıyla olmasa da okuyan adam, elbette onbeş sene hapisteki cezadan, medresede ders okumak kadar istifade eder, ıslah-ı hal eder, fenalıklardan tövbe eder. Acaba böyle bir temenni, bir teşvik ve beni hapse sokanlar da, tasdik ettikleri halde suç olabilir mi?

Üçüncüsü: "Tesettür ve terbiye-i İslâmiye taraftarıdır" diye suç göstermiş.

Bu ise hem Eskişehir, hem Denizli, hem Afyon'da, hem Afyon'un mahkemesinin kararnamesinde de neşredildiği gibi, onbeş sene evvel Eskişehir'de tesettür taraftarlığım için mahkeme bana ilişmiş. Ben de hem mahkemeye, hem Mahkeme-i Temyiz'e bu cevabı vermişim:

Bin üçyüz elli senede ve her asırda üçyüz elli milyon müslümanların kudsî bir düstur-u hayat-ı içtimaîsi ve üçyüz elli bin tefsirin manalarının ittifaklarına iktidaen ve bin üçyüz elli senede geçmiş ecdadlarımızın itikadlarına ittibaen tesettür hakkındaki bir âyet-i kerimeyi tefsir eden bir adamı ittiham eden, elbette zemin yüzünde adalet varsa, bu ittihamı şiddetle reddeder ve o ittihama göre hüküm verilse nakz ve reddedecek.

Bu âyet-i kerimenin tesettür emri kadınlara büyük bir merhamet olduğunu ve kadınları sefaletten kurtardığını, Risale-i Nur katî isbat ettiği gibi, Sebilürreşad'ın 115. sayısındaki: "Ehl-i iman âhîret hemşirelerime" ünvanı olan bir makalem isbat eder.

Dördüncüsü: "Şahsî nüfuz temin etmek" bir suç unsuru gösterilmiş. Sebebi de "Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi namına konuşuyorum" demesi ve "kalbe ihtar edildi", "hatırıma geldi", "kalbime geldi", "Risale-i Nur hem mekteb, hem medrese, hem tekke faidesini veriyormuş." Ehl-i vukuf bu cümleyi medar-ı ittiham etmiş.

--- sh:»(Em:133) ↓ -----

Cevaben deriz: Bir adam kabir kapısında seksenden geçmiş, kırk seneden beri kendisini inzivaya alıştırmış, yirmisekiz seneden beri tecrid-i mutlak ve hapis ve nefiy içinde bütün bütün dünyadan küsmüş, otuzbeş sene gazeteleri okumamış, dinlememiş, mukabelesiz ömründe hediye kabul etmemiş, en yakın akrabasından hattâ kardeşinden hiç mukabelesiz birşey kabul etmemiş, hürmetten, teveccüh-ü nâstan kaçmak için halklarla görüşmemek için zaruret olmadan kendine düstur yapmış. Ve bütün dostların medihlerini kendi şahsına almayarak, ya Nurcuların heyetine, ya Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsine havale etmiş. Ve dermiş: "Ben lâıyk değilim. Haddim de değil. Ben bir hizmetkârım, çekirdek gibi çürüdüm gittim. Risale-i Nur ise, Kur'an-ı Hakîm'in tefsiridir, manasıdır."

Hemen herkesin dediği gibi hatırıma geldi, yahud fikrime geldi, yahud fikrime ihtar edildi gibi tabirleri herkes istimal ediyor. Benim de bunu söylemekten maksadım bu ki: "Benim hünerim, benim zekâm değil. Sünuhat kabilinden demektir. Bu da herkesin dediği gibi bir sözdür. Eğer vukufsuz ehl-i vukufun verdiği mana ilham da olsa; hayvanattan tut, tâ melaikelere, tâ insanlara, tâ herkese bir nevi ilhama ve sünuhata mazhar oldukları, ehl-i fen ve ehl-i ilim ittifak etmişler. Buna suç diyen, ilim ve fenni inkâr etmek lâzım gelir.

Beşincisi: Müellif cazibedar bir fitnenin esiri olmak ihtimali olan bir nesli, Risale-i Nur'dan meded umanlara verdiği cevaplarla kurtaracağına kanidir. Ehl-i vukuf bu cümleyi de medar-ı ittiham etmişler. "Yüzbin şahidle isbat edilen ve meydana gelen zahir bir hakikatı kanaat ettim" demesini medar-ı suç yapmak ne derece manasız olduğunu dikkat eden anlar.

Altıncısı: "Siyasiyyun, içtimaiyyun, ahlâkiyyunların kulakları çınlasın!" demesini bir suç mevzuu göstermişler. Halbuki gençleri tehlikelerden kurtarmak için kısa ve rahat bir çareyi keşfettiğini siyasiyyun, ahlâkiyyun da bunu tervic etsinler manasında demiş: "Kulakları çınlasın!" Buna suç diyen insaniyet itibariyle çok suçlu olmak gerektir.

Yedincisi: Fitneyi ateşlendiren ve talim eden irtidatkâr bir şahs-ı manevînin mevcut olduğunu ve bu manevî şahsın hayaline göründüğünü söylemekte, fakat kim olduğunu bildirmemektedir. Ehl-i vukuf medar-ı ittiham etmişler. Acaba dünyada insî ve cinnî şeytanlar hiç boş dururlar mı? Onların daima fenalıkları yapmak ve yaptırmakla meşgul olduklarından, bu vukufsuz ehl-i vukuf hiç bilmemişler mi ki, manasız ilişiyorlar. Madem manevî demiş, madem kim

--- sh:»(Em:134) ↓ -----

olduğunu bildirmemiş, dünyada hiçbir mahkeme böyle manevî bir adama, yani bir Şeytana hakaret ettin, diye seni mahkemeye vereceğiz diyen, elbette sözüne zerre miktar ehemmiyet verilmez bir hezeyan hükmündedir.

Sekizincisi: Doğrudan doğruya Kur'an-ı Mu'ciz-l Beyan'ın i'caz-ı manevsinden szlen ve çıkan ve tevellüd eden Risale-i Nur esaslarına dayandığı müellif tarafından mükerreren ve musırrane beyan ve iddia edilmekte ve böylece propaganda dinî delillere, telkinlere istinad ettiğini söylemekle suç unsuru gösterilmektedir.

Bunu bütün Risale-i Nur'u okuyanların tasdikiyle hususan meşhur Mısır, Şam, Bağdad, Pakistan ve Diyanet Riyasetinin dairesinin üleması tasdik ile, Risale-i Nur doğrudan doğruya hakikî bir tefsir-i Kur'andir ve Kur'anın malı ve lemaatıdır, dedikleri halde, bu cümleyi medar-ı suç yapanlardan mahkeme-i kübra-i haşirde bu hatasının sebebi sorulacak.

اَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Hasta
Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:135) ↓ -----

[1952'de İstanbul'da görülen Gençlik Rehberi mahkemesine, ehl-i vukufa cevaben verilen itiraznamedir.]

Birinci Ağır Ceza Mahkemesine

Risale-i Nur eczalarından Gençlik Rehberi'nin tab'ı ve intişarı münasebetiyle müellifi Bediüzzaman Said Nursî'nin mahkemeye verildiğini ve Gençlik Rehberi'nin mahiyetini tedkik için bilirkişi namıyla hakikatları tamamen tahrif ederek dinsiz ve İslâmiyet düşmanları mahiyetinde mütalaa edip suç mevzuu çıkararak ehl-i vukufun raporunu okuduk.

130 parçadan müteşekkil iman, ilim ve fazilet hazinesi hükmündeki Risale-i Nur Külliyyatı'ndan bu Gençlik Rehberi bir cüz'ü olması ve Risale-i Nur'daki yüksek hakikatlara ruh u canlarıyla bağlanarak o eserler hazinesini bu milletin maddî-manevî hayatında bir saadet rehberi olduğunu isbat edip bildiğimizden, Rehber'in aleyhindeki o bilirkişi isnadlarını red ve ehl-i vukufun vukufsuzluklarını bütün kuvvetimizle yüzlerine çarparak ilân ve isbat ediyoruz. Ve mahkeme heyetine arz ediyoruz ki:

Verilen ehl-i vukuf raporu, vatan ve milletin hayatına, tarihine, an'anesine, mukaddesatına, kanununa tamamen yabancı, hâlihazır kanunlara iftira eden, hükûmeti tahkir eden, bin yıllık bu milletin tarihini tezyif ile bütün bir millet ecdadını tahkir eden ve bugün bu vatanı yaşayan yirmi milyon kardeşlerimizin maneviyatına taarruz eden bir sût-i kâsînin örneğidir. Mahkeme-i adalet bunu nazar-ı itibara alması gayr-ı mümkündür.

İşte biz de, bilirkişi ismini alıp bu sût-i kâsî vesikasını imza edenlere soruyoruz: Bu millet, hâşâ dinsiz midir? Bu millet yüzyıllar boyunca dinden ve imandan hâşâ mahrum bir vaziyette en sefih millet midir? Bu millet ve bu milletin parlak tarihini altınla yaldızlayan bir ecdad, bütün hayatlarında dünyaya sefahet ve dalalet dağıtan küfür yolu üzerinde mi yürümüşler? İstanbul'u feth ile dünya hayatında yeni bir devir açan, şarka-garba Kur'anın bayrakdarlığı vazifesiyle nur-u hidayet, ilim ve fazilet saçan, Avrupa'ya hakikî medeniyeti ders veren ve İslâmî medeniyetin ziyasıyla beşeriyeti aydınlatan ve koskoca bir tarih, onların kahramanlığıyla dolu olan Yıldırımlar,

--- sh:»(Em:136) ↓ -----

Fatihler, Selimler ve Süleymanlar ve onların mensub olduğu bir millet, yazdığının tamamen aksine olarak; maneviyatı sönmüş, dinden haberi yok, İslâmiyet'i neşreden başka millet, o kumandanlar başka bir milletin tarihinde, tarih yalan söylüyor, Türkler İslâmiyet'in kahramanı olarak Kur'anın bayrakdarlığını bütün milletler üstünde bir şeref tacı olarak taşıdıkları yalandır, öyle mi? Veyahut bu millet, hakikat-ı İslâmiyeden aldığı bir ders ile kadınlarını ve kızlarını âdâb-ı Kur'aniye zînetiyle zînetlendirip kadınlığın haysiyet ve şerefini muhafaza ederek onların âdi ve kıymetsiz olmalarına mani' olduğu, yalan! Uzun asırlarda İslâm-Türk kahramanları namıyla maruf olmuş ve ahlâk ve namusun, haysiyet ve şeref kemaline yetişmiş bildiğimiz ve iftihar ettiğimiz ecdadımız, annelerimiz, bizim iftiharımızın aksine olarak emr-i Kur'an'a ittiba etmemişler, güzelliğin hakikatını terbiye-i İslâmiye dairesinde âdâb-ı Kur'aniye zînetiyle zînetlenmek değil, vücudlarını çıplak olarak teşhir etmekte bilmişler, öyle mi?

Ey ehl-i insaf ve ey tarihiyle, mukaddesatıyla, kahraman ve mübarek ecdadıyla iftihar eden nesl-i hazır! Geliniz, görünüz. Tarihinizi ve İslâmiyetinizi tahkir eden bir sût-i kasd vesikasını yazan ve imza edenlere hayatınızın hayatı, ruhunuzun ruhu bildiğiniz İslâmiyetiniz namına ve kâinatı ondört asır ışıktandıran ve kudsî ve İlahî düsturlarıyla bin seneden beri milyonlar ecdadınızı nurlandıran ve ebedî saadete sevkeden Kur'anınız namına ve o düstur-u Kur'ana ittiba' eden yüzer milyon ecdadınız namına, ahlâk-ı hasene ve namus muhafazası yolunda İslâmî terbiyenin ziyasıyla nurlanan ve terbiye alan ve kadınlığın hakikî manasını ve hakikî güzelliğini yaşayışlarıyla ve giyinişleriyle ve hayatlarıyla gösteren annelerinizin ve ninelerinizin ve hemşirelerinizin namına o müfterilere, o tezyif ve tahkir savuranlara teessüfünüzü, takdirinizi ve reddinizi bildiriniz.

İşte o müfteriler, yaşı sekseni bulmuş, zehirlerden şiddetli hasta, dinî hizmetinden dolayı ömrü hapishanelerde çürütülmüş bir İslâm kahramanınız; şimdi bütün münevverlerin ve çok ediblerin ve terbiyecilerin, vatan ve milletperverlerin şikayet ettikleri ahlâksızlığın ve fuhuş tehlikesinden muhafaza için gençlere iyi ahlâk, yüksek namus, iman ve fazilet dersi veren, vatana-milllete bir uzv-u nâfi' haline gelmelerini temin eden, adalet ve asayiş lehinde en birinci kuvvet olarak memleket ve milletin saadetine hizmet eden Gençlik Rehberi

--- sh:»(Em:137) ↓ -----

adlı eserinin müsaderesine ve müellif-i muhtereminin mahkûmiyetine sebep olmak için diyorlar:

Bediüzzaman tesettür taraftarıdır. Kadınların yarı çıplak, açık dolaşmalarına, İslâmiyet'e karşı muharebede şeytan kumandasına verilen fırkalar olarak tasvir etmekte; kadınların bugünkü içtimaî hayatta açık bacak ve yarım çıplak giyinmelerini günah saymakta, Bediüzzaman hâlihazır bu açık, yarım çıplak giyinişleri evlenmelere mani' olup fuhşa teşvik edici mahiyetinde görmektedir. Ve yine Bediüzzaman'a göre, kadını güzelleştiren şey ve kadının hakikî ve daimî güzelliği içtimaî hayatta yer alan süslenmek, vücudlarını teşhir etmek olmayıp, terbiye-i İslâmiye dairesinde âdâb-ı Kur'aniye zînetidir. Bediüzzaman dinî tedrisat taraftarıdır. Risale-i Nur adı verdiği dinî tedrisat sayesinde mahkûmların onbeş haftada ıslah olacaklarını (ki, Denizli ve Afyon hapishaneleri; adliyenin, gardiyan ve müdürlerin şehadetiyle sabittir) söylemektedir. Bediüzzaman, cazibedar bir fitneye esir olan gençlerin din hakikatlarıyla ve Nur'un imanî dersleriyle kurtulacaklarına kani'dir. İşte bu fikirleriyle suçludur. Kanunen mahkûm edilmesi lâzımdır diyorlar. İşte bunlar güya ehl-i vukuf namında, memleket gençliğine adalet ve hak ve hürriyet derslerini verecek profesörler veya hukuk doçentleridir.

İşte ey adalet-i hakikiyenin mümessilleri sıfatıyla hukuk-u umumiyeyi ve haysiyet-i milliyeyi muhafaza eden hâkimler! Gençlik Rehberi'nin imanî dersleri ve ahlâkî telkinleri, bu ehl-i vukuf raporundaki gibi bir suç mevzuu olarak kabul ediliyorsa ve müellifi bu büyük hizmetinden dolayı mes'ul tutuluyorsa, eğer öyleyse, o zaman yukarıda arzettiğimiz bu millete, bin yıllık tarihine, an'anesine, idarî ve örfî kanunlarına, bu milletin ebedî medar-ı iftiharî olmuş mukaddes dinine, mukaddes İslâmiyet hakikatlarına, kudsî Kur'an derslerine ve o kudsî hakikatlara sarılarak İslâmî medeniyeti kemal-i şaşaa ile dünyaya ilân eden bir aziz ecdada ve onların haysiyetine, hukukuna, maneviyatına savrulan tahkir ve tezyifleri, indirilen darbeleri ve söylenen iğrenç iftiraları kabul etmeniz lâzımdır. Bu büyük, manevî cinayetleri hoş görüp kabul etmekle, ismî ehl-i vukufların, suç isnad ettikleri Gençlik Rehberi suç sayılabilir. Ve ancak o cihetle müellifi mahkûm ve Rehber'i neşreden talebeleri muahaze olunabilir. Yoksa adalet-i kanun ve hürriyet-i fikir ve vicdan düsturuyla mahkûmiyeti ve muhakemesi mümkün değildir. Hürriyet-i fikir ve hürriyet-i vicdan düsturunu en geniş manasıyla tatbik eden Cumhuriyet idaresinin demokrasi kanunlarıyla aslâ kabil-i te'lif değildir.

--- sh:»(Em:138) ↓ -----

Eğer Gençlik Rehberi'nin intişarıyla dinî terbiyeyi ders veriyor, bu ise lâikliğe aykırıdır diye ittiham olunuyorsa, o halde lâikliğin manası nedir? Biz de soruyoruz. Lâiklik İslâmiyet düşmanlığı mıdır? Lâiklik, dinsizlik midir? Lâiklik, dinsizliği kendilerine bir din ittihaz edenlerin dine taarruz hürriyeti midir? Lâiklik, din hakikatlarını beyan edenlerin, imanî dersleri neşredenlerin ağızlarına kilit, ellerine kelepçe vuran bir istibdad-ı mutlak düsturu mudur?

Lâiklik, bir vicdan ve fikir hürriyeti olduğuna göre, dinsizler ve din düşmanları, İslâmiyet aleyhinde her çeşit hücumları, taarruzları yapar, anarşik fikirlerini o hürriyet-i vicdan ve fikir bahanesiyle neşreder de; fakat bir İslâm âlimi o hürriyet-i fikir düsturuna istinaden bin yıldan beri İslâmiyet'in serdarı olmuş bir millet içinde ve o milletin bin yıllık an'anesine, kanunlarına ittiba' ederek ve yine o milletin saadeti uğrunda, ahlâk ve namusun muhafazası yolunda dinî bir ders beyan etmesi lâikliğe aykırıdır diye suçlu gösterilir, devletin nizamlarını dinî inançlara uydurmak istiyor diye mahkur gösterilir. Biz böyle bir gayr-ı mümkünün, mümkün olmasına ihtimal vermiyoruz. Adaletin buna müsaade etmiyeceğini şübhesiz biliyoruz.

Hakikat-ı halde, geçen mahkemelerin beraetler vererek tamamen iade ettikleri Risale-i Nur'un 130 parçasından bir parçası olan Gençlik Rehberi, vatan ve milletin saadetinde en birinci vesilelerden birisidir. O eserleri okuyup, onların dersleriyle sefahet ve dalaletin girdablarından kurtulduklarını mahkemelerde söyleyen yüzler Nur talebeleri ve şimdi bizzât o eserlerle vatan ve millete nâfi' bir uzuv haline geldiklerini hayatlarıyla ve hizmetleriyle isbat eden binler Türk gençleri bizler, o asılsız isnadları, o müfterilerin yüzlerine çarpıyoruz.

Hakikaten ne kadar acıdır ki: Asayişin teminine, ahlâkın muhafazasına vesile olmuş, adliyeye ve zabıtaya binler faydası bulunmuş bir eser, bugün hakikatın tamamen aksine olarak suçlu gösterilip zararlı tevehhüm edilmek isteniyor. Artık bu kadar bedihî bir zıddiyet karşısında insaf ve vicdan sahiblerinin vicdanlarına ve insaflarına havale edip üstadımız hakkında o ehl-i vukufun; dini siyasete âlet ediyor demelerine mukabil biz de diyoruz: O ehl-i vukuf, adliyei dinsizliğe âlet ediyor.

Bilirkişi raporunda bir isnad da; müellif, Risale-i Nur şahs-ı manevîsi namına konuşmaktadır. Kalbe ihtar edildi, leyle-i kadirde kalbe gelen bir mes'ele-i mühimme gibi, bazı cümleleri ele alarak bununla şahsî nüfuz temin etmek maksadının müellifte bulunduğu.

--- sh:»(Em:139) ↓ -----

Bu kadar asılsız ve manasız bir isnad karşısında insan, o bilirkişi namını alanların bilirkişi mahiyetinden tamamen uzak olduklarına hükmedip o cehaletleri ve o vukufsuzlukları karşısında hayrette kalıyor. Hiç olmazsa, ehl-i vukuf, hürmeten bu ciheti dikkatle mütalaa etseydiler, kendileri bu derece cehalet deresine atılmaktan belki bir derece kurtulurlardı. Bu asılsız isnada karşı evvelâ: Bütün Risale-i Nur eserleri ve mektupları ve üstadımızın bütün hayatı en kat'î delildir ki: O aziz zât bütün gayretini, bütün hizmetini hak uğrunda ve yalnız hak için yapmış ve yalnız Hakk'ın hatırı için konuşmuş. O suretâ ehl-i vukuf, Nur Külliyatı'ndan yalnız küçük bir cüz'ünü okumakla ve dinsizlikte taassub göstererek illâ ki bir suç isnad edebilmek için bu iftirayı savurmuşlar. Halbuki o aziz zât, Risale-i Nur dersini izah ederken diyor: En büyük dersimiz; acz, fakr, şefkat ve tefekkürdür.

Hakikat-ı halde o aziz zât, büyük ve küllî hizmetleriyle, en câniyane işkencelere sabır ve tahammül ederek, mücadele-i maneviyesinde devam edip küfür ve dalaletin bâman hücumlarını, maddiyyun ve tabiiyyunun küfrî mesleklerini Kur'an-ı Hakîm'in hakaik-i imaniyesinden aldığı Nur hakikatlarıyla parçalayarak ve o Nur'un 130 risalesinin yüzbinler nüshalarını, imanî dersleriyle ona minnetdar kalan yüzbinler müştak talebeleriyle her tarafa neşreden.. dinsizliğin, bilhassa komünistliğin bu vatandaki hücumuna mani' olan iman hakikatlarını en kat'î delil ve bürhanlarla isbat ederek küfür ve dalaletin bâtıl mesleklerini Kur'anın elmas kılıncı hükmündeki iman-ı billah ve vahdaniyet-i İlahiye hüccetleriyle parça parça eden ve o nur eserleri şimdi âlem-i İslâm'ın büyük merkezlerinde kemal-i takdir ve istihsanla neşredilen ve geçen sene Türkiye'yi ziyarete gelen Pakistan'lı bir vekil, kırk-elli üniversite talebesine:

"Kardeşlerim, ben âlem-i İslâm'da aradığımı Türkiye'de buldum. Bediüzzaman yalnız sizin değil, o bütün âlem-i İslâm'ındır. Ve yakın bir zamanda bütün İslâm âlemi onu anlayacaktır. Siz bu Nur eserlerine dikkatle bakın. Ben bunu doksan milyon İslâmlar içinde neşredeceğim. Benim âlem-i İslâm hakkında pekçok endişelerim ve Üstad'a pekçok soracaklarım vardı. Bir saat kadar yanında yalnız onu dinlemekle bütün endişelerim zâil olup, bütün suallerime cevap aldıktan sonra şimdi Pakistan'a âlem-i İslâm'ın mukadderatı hakkında büyük müjdelere gidiyorum. Ben Türk ve İslâm tarihini tedkik ettim. Evet çok kahramanlar, çok İslâm fedailer ve çok vatanperverler gelmişler. Hepsi büyük fedakârlık ve kahramanlıkla millete, vatana hizmet etmişler. Fakat

--- sh:»(Em:140) ↓ -----

o hizmetlerinin neticesinde lâıyk oldukları mükâfat onlara verilmiş. Her birisi birer mükâfata mazhar olmuşlar. Fakat bugün Üstad, yirmi küsur seneden beri bu milletin saadet-i dünyeviyesi ve uhreviyesi için tarife imkân olmayan zulüm ve işkenceler içerisinde işte bu eserleri te'lif ve neşrederek bu millet içerisinde din aleyhindeki cereyanların intişarına mani' olan Bediüzzaman'ın evinde bugün bir lâmbası bile yok. İşte o her şeyi terkederek yalnız ve yalnız dine hizmet için çalışmıştır. Elbette âlem-i İslâm yakında böyle bir zâtı eserleriyle tanıyacaktır." diye Ali Ekber Şah gibi bir İslâm âlimi ve mütefekkirinin takdir ve tahsinine mazhar olan ve şimdi Demokrat milletvekillerinden bazıları: "Bediüzzaman'ın Nur Risalelerini okuyan, ders alan ve o eserleri neşreden Nur Talebeleri bu hizmetleriyle bu memlekette komünistliğin yayılmasına sed oldular. Madem hükûmetimiz komünizmin aleyhindedir. Öyle ise, Nurculara o hizmetlerinden dolayı minnetdardır." diye milletvekillerince dahi hizmeti takdir edilen ve serapa bütün Risale-i Nur eczaları her bir nüshası, binler kelime ve cümleleriyle o zâtın mahiyetine, hizmetine, yirmibeş yıllık faaliyetine ve neşriyatının küllî faydalarına şahadet ve işaret ettikleri bir zât.. evet, işte o acz ve fakr dersini kendisine meslek edinen ve talebelerine ders veren bir zât; hakikat-ı halde yukarıda bir derece arzettiğimiz o küllî hizmetlerinin neticesinde talebelerinin ve bütün ehl-i imanın en büyük medh ü senalarına, hürmet ve muhabbetlerine en lâıyk, en elyak ve kabul etmesi hakkı iken, bilakis o aziz zât, kendisini ziyarete gelenlere ve Risale-i Nur eserlerini okuyup o eserleri ilim ve iman hakikatları dersinde, asrın bütün ilim ve isbatları üstünde görerek hayran kalanların en samimî hürmet ve senalarından mütemediyen kaçınmış ve müteaddid mektublarında: "Ben de sizin bu ders-i Kur'aniyede bir ders arkadaşınızım. Ben en ziyade muhtaç ve fakir olduğumdan, bu kudsî hakikatlar en evvel bana ihsan edilmiştir. Ben makam sahibi değilim. Ben kendimi beğenmiyorum. Beni beğenenleri de beğenmiyorum. Kardeşlerim, sizi bütün bütün kaçırmamak için nefsimin gizli çok kusurlarını söylemiyorum." diye kendisine yapılan medihleri ve hürmetleri reddetmiş. Ve gaye-i hayatını yalnız hakaik-i imaniyenin neşrine hizmet bilmiş. Dünyevî bütün menfaatları, o hizmeti uğrunda feda etmiş. Ve işte bütün hayatı bilâ-istisna bu feragata ve bu hakikata şahadet eden bir zâta, en haksızların dahi yapamayacakları bir isnadı bu ehl-i vukuf isimli kimseler yapmışlar. Hattâ "Leyle-i Kadir'de

--- sh:»(Em:141) ↓ -----

İhtar Edilen Bir Mes'ele-i Mühimme" diye Rehber'deki çok mühim bir hakikata nazar etmeyerek, bu ihtar kelimesinden de şahsî nüfuz temin ettiğine bir delil göstermişler. Halbuki bu ihtar kelimesi o yüksek hakikatların ehemmiyetine öyle bir şumulü var ki, ancak o hakikatı okumak lâzımdır. İşte o parça ikinci harb-i umumînin sonunda nev'-i beşerin dehşetli zulümleri ve tahribatları neticesindeki dehşetli me'yusiyetleriyle dehşetli vicdan azablarını ve dünya hayatının bütün bütün fânî ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin uyutucu ve aldatici olduğunun umuma görünmesiyle, fıtrat-ı beşeriyedeki yüksek istidadatın dehşetli yaralanmasını ve Kur'anın elmas kılıncı altında gaflet ve dalaletin parçalandığını ve bu sebeble dünya hayatının geçici ve muvakkat olmasından, beşeriyet hayat-ı bâkiyeyi arayacağını ve ebedî hayatı ve daimî saadeti ancak Kur'anın müjde verdiğini isbat ile pek parlak izahtan sonra diyor: "Elbette nev-i beşer, bütün bütün aklını kaybetmezse, maddî veya manevî bir kıyamet başlarına kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'anı kabul etmeye çalışan meşhur hatibleri ve Amerika'nın din-i hakkı arayan ehemmiyetli cem'iyeti gibi rûy-i zeminin geniş kıt'aları ve büyük hükûmetleri Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı arayacaklar ve hakikatlerini anladıktan sonra bütün ruh u canlarıyla sarılacaklar. Çünkü bu hakikat noktasında kat'iyyen Kur'anın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu mu'cize-i ekberin yerini tutamaz."

Ey muhterem hâkimler! Yalnız son cümlesini nümune olarak size arzettiğimiz bu ehemmiyetli fıkranın başında yazılan ihtar kelimesi bir suça mesned olabilir mi? Bu yazı şahsî bir nüfuz temini için mi yazılmış? Yoksa nev'-i beşerin, Kur'an hakikatlarını aramaya başladığını beyan ile istikbalde Kur'anın beşeriyete hâkim olacağını mı haber veriyor ve isbat ediyor? Bu hususu yüksek takdirinize havale ediyoruz.

Evet Risale-i Nur müellifi, Kur'anın dersinden aldığı ve ayn-ı hakikat olan bu ihtarları beyan etmesi, beyan ve isbat ettiği derslerin ve mevzuların hakkaniyetine bir hüccet içindir. Evet, ayn-ı hak ve hakikat olduğunu dikkatle bakanlar görebilirler. Ve bir derya-yı iman ve bir hazine-i tevhid ve bir umman-ı hikmet halinde coşan bir hârikanın, istikbalin nesillerinde ve milyonlar kalb ve gönüllerde nasıl kemal-i şaşaa ile yaşayacağını ve alkışlanacağını hissedebilirler. Ve Türk milletinin bin yıllık kudsî mefahir-i milliyesine mümasil yine

--- sh:»(Em:142) ↓ -----

Türk milletinin dünyaya örnek olmuş kahraman ecdadının yerinde İslâmiyet hakikatlarına sarılarak yine Kur'anın bayrakdarlığı vazifesiyle istikbalin kıt'alarında hâkim-i manevî olacağını hissedebilirler. Bu çok yüksek ve çok ehemmiyetli hakikatları tam anlayabilmek için, Bediüzzaman'ın bundan kırk sene evvel 1327'de Şam'da Câmi-ül Emevî'de, içinde yüz ehl-i ilim bulunan onbin kişilik bir cemaata hitaben irad buyurdıkları Hutbe-i Şamiye eserini okumak lâzımdır. Şimdi o eserin tercümesini yapmak lütfunda bulunan o aziz zât, o zamanda perişan ve esaret altında bulunan İslâm âlemine pek azîm müjdelerle medeniyetin seyyiatı hasenesine galib gelmesine mukabil, istikbalde İslâmiyet'in kuvvetiyle medeniyetin mehasini galebe ederek Şems-i İslâmiyet'in büyük milletler ve kıt'alar üzerinde hâkim olacağını beyan ve isbat ederek haber veriyor.

Madem o ehl-i vukuf ismini alanlar, "kalbe ihtar edilen bir mes'ele" cümlesinde hakikata nüfuz edemiyerek yanlış mana çıkarmışlar. 1327'den tâ 1371 senesinden sonraki âlem-i İslâm'ın mukadderatına nazar eden Hutbe-i Şamiye'deki hakikatlar dahi -bilirkişilerin yanlış anladıkları veya yanlış mana verdikleri- bu "ihtar" kelimesinin hakikatını ve geniş manasını çok yüksek bir hakikat halinde gösterdiğinden Hutbe-i Şamiye eserinin tercümesini mahkemeye arz ediyoruz. Ve yalnız burada eserde isbat edilen mes'elelerin âhirinde zikredilen birkaç cümleyi yazarak takdim ediyoruz:

"Evet, ben kendi hesabıma aldığım dersime binaen ey İslâm cemaatı! Müjde veriyorum ki: Şimdiki âlem-i İslâm'ın saadet-i dünyeviyesi, bhusus Osmanlıların saadeti ve bilhassa İslâm'ın terakkisi ve onların uyanması ve intibahı ile olan Arab'ın saadetinin fecri sadıkının emareleri inkişafa başlıyor ve saadet güneşinin de çıkması yaklaşmış. Ben dünyaya işittirecek bir derecede kanaat-ı kat'iyyemle derim: İstikbal yalnız ve yalnız İslâmiyet'in olacak ve hâkim, hakaik-i Kur'aniye ve imaniye olacak. Öyle ise şimdiki kader-i İlahî ve kısmetimize razı olmalıyız ki; bize parlak istikbal, ecnebilere müşevveş bir mazi düşmüş."

"Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemalâtını ef'alimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyet'e girecekler. Belki küre-i arzın bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyet'e dehalet edecekler."

--- sh:»(Em:143) ↓ -----

"Ey bu Câmi-ül Emevî'deki kardeşlerim gibi âlem-i İslâmın câmi-i kebirinde olan kardeşlerim! Siz de ibret alınız. Bu kırkbeş senedeki hâdisattan ibret alınız. Tam aklınızı başınıza alınız. Ey mütefekkir ve akıl sahibi ve kendini münevver telakki edenler! Hasıl-ı kelâm: Biz Kur'an şakirdleri olan Müslümanlar, bürhana tâbi' oluyoruz; akıl ve fikir ve kalbimizle hakaik-i imaniyeye giriyoruz. Başka dinlerin tâbileri gibi ruhbanı taklid için bürhanı bırakmıyoruz. Onun için akıl ve ilim ve fen hükmettiği istikbalde, elbette bürhan-ı aklîye istinad eden ve bütün hükümlerini akla tesbit ettiren Kur'an hükmedecek."

"Evet şimdi olmasa da otuz-kırk sene sonra fen ve hakikî marifet ve medeniyetin mehasini o üç kuvveti tam techiz edip, cihazatını verip o dokuz mani'leri mağlub edip dağıtmak için taharri-i hakikat meyelanını ve insaf ve muhabbet-i insaniyeyi o dokuz düşman taifesinin cephesine göndermiş, inşaallah yarım asır sonra onları darmadağın edecek."

"İşte Amerika ve Avrupa tarlaları böyle dâhî muhakkikleri (Mister Karlayl ve Bismark gibi) mahsulât vermesine istinaden ben de bütün kanaatimle derim: Avrupa ve Amerika İslâmiyet ile hamiledir. Günün birinde bir İslâmî devlet doğuracak."

"Hem de İslâmiyet güneşinin tutulmasına (inkisafına) ve beşeri tenvir etmesine mümanaat eden perdeler açılmaya başlamışlar. O mümanaat edenler çekilmeye başlıyorlar. Kırkbeş sene evvel o fecrin emaresi görüldü. 71'de fecr-i sadıki başladı veya başlayacak."

"Ey Câmi-i Emevî'de kardeşlerim! Ve yarım asır sonraki âlem-i İslâm Câmii'ndeki ihvanlarım! Baştan buraya kadar olan mukaddemeler netice vermiyor mu ki: İstikbalin kıt'alarında hakikî ve maneîvî hâkim ve beşeri, dünyevî ve uhrevî saadete sevkedecek yalnız İslâmiyet'tir ve İslâmiyet'e inkılab etmiş ve tahrifattan ve hurafattan sıyrılacak İsevîler'in hakikî dinidir ki: Kur'ana tâbi' olur, ittifak eder."

Muhterem heyet-i hâkime! Risale-i Nur müellifi aleyhindeki bütün iftiralara ve isnadlara karşı hukukî en kat'î cevab olarak, üç mahkemenin ve üç ehl-i vukufların tedkikten sonra eserleri iade etmeleridir.

--- sh:»(Em:144) ↓ -----

Hem Üstadımızın yirmiyedi senelik hayatı ve yüzotuz parça kitabı ve mektupları, üç mahkeme ve hükûmet memurları tarafından tam tedkik edildiği ve aleyhinde çalışan zalim, mürted ve münafıklara karşı mecbur olduğu, hattâ i'damı için gizli emir verildiği halde, dini siyasete âlet ettiğine dair en ufak bir emare bulamamaları, dini siyasete âlet etmediğini kat'î isbat ediyor. Hayatını yakından tanıyan biz Nur şakirdleri ise, bu fevkalâde hale karşı hayranlık duymakta ve Risale-i Nur dairesindeki hakikî ihlâsa bir delil saymaktayız.

Bu itibarla onu bazı iftiralarla çürütmek isteyen, vatan ve milletin saadeti lehindeki hizmetlerinin aleyhindeki gizli, zalim düşmanlarının plânlarını âdilane kararınızla mahvedeceğinizi ve müfterilerin yanlış isnadlarını yüzlerine çarpacağınızı adalet ve vicdanınızdan bekler, hürmetlerimizi takdim ederiz.

Eskişehir Nur Talebelerinden:

**Yaşar, Osman Toprak, Ahmed, Osman, Ceylan, Şükrü, Bayram,
Sungur, Hüsnü**

* * *

--- sh:»(Em:145) ↓ -----

Heyet-i Sıhhiyeye

Onbeş sene evvel Rehber'in başında yazıldığı gibi, bazı gençler kendilerinin hayat-ı dünyeviye ve uhreviyesini muhafaza için yanına geldiler. Ben de onlara lillah için o Rehber dersini verdim.

O Risale bir-iki haşiye müstesna hem Isparta Hükûmeti hem Denizli mahkemesinde, hem Ankara'nın Ağırceza ve Temyiz mahkemesinin iki sene ellerinde kalması neticesinde beraet kazanması ve tamamen Risale-i Nur Külliyyatı Rehber de içinde olduğu halde iade edilmesi ve bir nüshası Ankara Emniyet Müdürü'nün eline geçmesi ile (Rehber'in başında yazıldığı gibi) bir tek kelimesine ilişmesi ile âhirinde gelen cümleyi okuyunca hakikatı anlaması ve intişarına mani' olmaması,

Hem binlerce nüsha intişar ettiği halde hiç bir yerde bir zarar, bir itiraz görülmemesi, hattâ Mersin'in Tarsus kazasında birkaç Nur kitablarını müsadere ederek Gençlik Rehberi de içinde olduğu halde Ankara'ya gönderilip, tedkik ettirildikten sonra, vilayetin emriyle tamamen serbesttir diye, resmî vesika vermeleri ve İstanbul'da tab' edildiği zamanda kanunen beş-altı makama gönderildiği ve ellerinde beş-altı ay kaldığı halde ilişmemeleri, Rehber'in ehemmiyetini ve kanunen dahi serbest olduğunu isbat ediyor.

Sonra binden fazla gençler Ankara ve sair vilayetlerin mekteplerinde ondan vatan, millet, ahlâk cihetinde istifade ettikleri ve hiç kimse zarar görmediği halde, birden hiç bir medar-ı mes'uliyet olmayan bir-iki kelimeye yanlış mana vermek, meselâ "Gençlik Rehberi" namını vermekle bir suç mevzuu yapmışlar.

Biri de müellifi tab' etmemiş, kendi bîçare hasta yatağında iken, gençler tab' ettikleri halde, şahsî nüfuz temini için yazılmış diye, suç mevzuu yapıp tab' edene değil de, müellifini ağır cezaya vermek, hem zorla oraya celbetmek, halbuki onbeş sene evvel yazılmış ve af kanunu ve mürur-u zamanı, hem beraeti görmüş; öyle ise bütün bütün kanunsuz olarak bir garaza binaen müellifine bu kadar musırrane ilişiyorlar.

Ben de diyorum ki: On vecihle kanunsuz, bu kadar musırrane, hastalığım zamanda iktidarım harici beni mahkemeye vermenin sebebi, Rehber'in vatana, millete, asayişe pek büyük faydası olduğu için, anarşilik ve dinsizlik hesabına ilişiyorlar diye ihtimal veriyorum.

--- sh:»(Em:146) ↓ -----

Şimdi bu kanun namına garazkârane kanunsuzluk hesabına beni cebren, zorla İstanbul'a mahkemeye sevketmekte, benim çok ihtiyarlık, za'fiyetim ve zehirli şiddetli hastalığım kat'iyyen tibben, fennen mazeret-i kat'î olduğu gibi, dört defa o noktadan rapor alıp, onlara gönderdiğimiz halde, yine ısrarla beni zorlamakta olduklarından, pek şiddetli ruhuma dokunmuş, daha benim mahkeme ve idare huzurunda konuşmak iktidarım haricindedir. Konuşsam da vatan, millet ve asayişe zarar vermek fikriyle çalışan ve beni hilaf-ı kanun muhakeme edenlerin yüzüne vurmaya mecbur olacağım. Daha bu kadar zulme tahammül edemeyeceğim. Bu ise ehemmiyetli başka bir nevi hastalıktır. Hem vatana bu mane'î hastalık, zarar vermek ihtimali var.

Şimdi Heyet-i Sıhhiye'den ricam, beni tanıyanlar ve benimle yakından alâkadar olanlar ve hizmet edenler biliyorlar ki, gizli düşmanlarım müteaddid defadır beni zehirliyorlar. Tegaddi edemiyorum. Hattâ hizmetçimle beş dakikadan fazla konuşamıyorum.

Hem başımda şiddetli ve devamlı nezle ve bir gözüm o nezleden ağrıyor ve akıyor. Müzmin kulunç ve şiddetli sancı ile hastayım.

Hem yirmisekiz sene gurbette kaldığımdan ve başkalarının muavenetini kabul etmediğimden pek zarurette yaşadığım için za'fiyet fazladır. Hattâ zorla merdivenden çıkıyorum. Zaruret-i kat'î olmazsa beş dakika konuşamıyorum, yoruluyorum.

Ben sâbık mahkemelerde hem Risale-i Nur, hem Risale-i Nur talebeleri için tahammül ediyordum. Ve tam hakikatı izhar etmiyordum. Bir derece zulümlerine tahammül edip haksızlıklarını yüzlerine vurmuyordum. Tâ masumlara, asayişe zarar gelmesin diye sabır ve her nevi zulüm ve işkencelere tahammül ediyordum.

Şimdi ise Risale-i Nur'a âlem-i İslâm sahib çıktı. Nur Talebeleri de benim müsamahama ve düşmanlarıma ilişmemekliğime ve zulümlerine sükût etmeme ihtiyaçları kalmadı. Onun için benim damarıma pek şiddetli dokunulduğunda irade ve ihtiyarım haricinde karşıma çıkan gizli düşmanlarımın bana zararlarına vesile olan, beni cezalandırmaya çalışanlara hakikatı çıplak olarak böyle söyleyeceğim. Sükût şimdi... İzhar edilmeyecek.

Madem hakikat böyledir, Heyet-i Sıhhiye benim hem maddî, hem mane'î, hem sinir, hem kalb, hem nezleli baş hastalıklarım, hem kulunç ve sancı ve mahkemelerde konuşma iktidarsızlığı ve hem madem

--- sh:»(Em:147) ↓ -----

resmen vekillerim oradadırlar, hem tab'edenler de oradadırlar; istinabe sureti ile ifademın alınması için fennî ve tehlikeli hastalığı var şeklinde rapor verilmesini rica ederim.

Emirdağı'nda
Said Nursî

* * *

Aziz ve mübarek, müşfik Üstadım!

Bu arızamı Nur'la alâkadar ve hac refiklerimden Karakoçan'lı Hacı Sabri kardeşim ile takdim ediyorum.

Evvelâ: Mübarek ellerinizi kemal-i ihtiramla takbil eder, bu âciz ve pürtaksir kardeşiniz ve talebenizi müstecab ve mübarek duanızda dâhil buyurmanızı istirham eylerim.

Sâniyen: Hacı Sabri kardeşinizi ve diğer yeni alâkadarları da dualarınıza dâhil buyurmanızı rica ederim.

Sâlisen: Kardeşim Hüsrev gerek zât-ı âlîlerinin, gerekse diğer kardeşlerin mektublarını emirlerinize atfen göndermekte devam ettiği için, lillahilhamd vaziyetten haberdar bulunuyoruz.

Râbian: Gerek Hüsrev kardeşimin ve gerek Ceylan'ın gönderdikleri eserleri kardeşlere verdim ve parasını kendilerine gönderdim. Urfa'dan biraz daha istedim. Gelince inşaallah onları da talebelere vereceğim. Eserlerden bir takımını Hacı Sabri almıştır.

Hâmisen: Reiscumhur'un nutkundan gelen müjdeli istihracın tahakkuk etmesini eltaf-ı İlahiyeden niyaz ederiz.

Sâdisen: Nur'un neşri ve fütuhâtı için Rahîm ve Kerim Rabbimiz muvaffak buyurduğu nisbette istihdamımız lillahilhamd devam ediyor.

Akşamları Nurlu cemaatten mürekkebe fakirhanemize gelen cemaate tedrisat-ı Nuriyede devam olunuyor.

Malatya seyahatimde oradaki alâkadarların çalışma tarzlarını söyledim. Büyük Doğucuların bu fakiri kendi zümrelerine katmak hususundaki tekliflerine: "Büyük Doğuculuk siyasî bir teşekkül müdür?" diye sordum. "Evet" dedikleri için, "Sizin yalnız imanî ve Kur'anî mesaildeki müşkillerinizi ve izahını arzu ettiğiniz noktaları Risale-i Nur'un yardımını ile halle çalışırım. Benim mesleğim,

--- sh:»(Em:148) ↓ -----

ihtiyar ve şuurum taalluk etmeden Risale-i Nur dairesinde istihdamdan ibarettir. İman ve Kur'an mes'elelerinize hemfikrinizim. Fakat siyasetle iştigal edemem." mealinde cevap verdim. Yalnız bu zümreden Nurlarla alâkadar olanlar var. Onların el ele vererek hem eserleri okumalarını ve anlayamadıkları yerleri sormalarını, Kur'anî hattı öğrenmeye gayret etmelerini rica ettim. Malatya, Urfa, Aynteb'dekileri eserleri edinmeye ve alâkalarını arttırmaya âcizane yazılarımla teşvik etmekteyim. Şimdilik mesâ-i Nuriyem böyledir.

Cenab-ı Hakk'a nihayetsiz hamd ve şükür olsun ki, hesabsız kusurlarımla beraber bu Kur'anî ve imanî hizmette istihdama lâıyk görmüştür. Elbette mübarek ve müşfik Üstadımın duaları bereketiyle zümre-i Nuriyenin âciz bir ferdi olmakta devam ve öylece Liva-ül Hamd-i Aleyhissalâtü Vesselâm tahtında toplananlardan olurum.

Tekrar tekrar mübarek ellerinizi kemal-i ta'zimle takbil eyler, alâkadar kardeşlerimin de selâm, dua ve ihtiramlarını arz ederim. Muhitinizdeki maddeten ve manen yakın bütün arkadaşlara arz ve ihtiram eylerim. Erhamürrâhimîn olan Rabbimizden daimî niyazım; aziz, muhterem ve müşfik Üstadımdan ebediyen razı olsun ve bütün maksadını hasıl eylesin. Âmîn.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

El-hubbu fillah muhibb-i muhlisiniz

Hulusi

* * *

Çok sevgili, müşfik Üstadım Efendim Hazretleri!

Evvelâ: Hem mübarek leyali-i aşerenizi, hem kudsî bayramınızı ruh-u canımla tebrik eder, arz-ı hürmetlerimle Nur neşreden ellerinizden öper, kusuratımın affını istirham ederim.

Sâniyen: Bu günahkâr, âdi, âciz, kusurlu, liyakatsız, miskin, tenbel talebenizi Risale-i Nur'un hakaik-i kudsiye-i imaniye ve Kur'anîyesine ve sevgili Üstadın terbiye-i maneviye ve maddîyesine mazhar buyuran Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükrediyorum. (Elhamdülillahi hâzâ min fadli rabbî.)

Sevgili Üstadım! Terbiye-i maneviyenizin âsârını her vakit bize ihsas eden Rabb-i Rahîmîme ne kadar şükretsem yine azdır. Tahdis-i nimet olmak üzere şunu da arz etmek isterim ki: Hastalığımdan

--- sh:»(Em:149) ↓ -----

müşteki değilim. Çünkü lillahilhamd nur-u aynım ve sürur-u ruhum ve gıda-i kalbim olan Risale-i Nur'un hakikatlarını bilfiil ve bittecrübe ders almama sebep oldu.

Hem hakikaten ömrü kırkınıcı sene-yi devriyesinde müdhiş bir tarzdaki maddî ve manevî hastalıklarına her bir ricasında ruha ve kalbe binler nur-u tevhidi ve ziya-yı teselliyi serpen İhtiyarlar Risalesi,

Hem her bir devasında bînihaye şifa-yı manevî bulunan Hastalar Risalesi,

Hem onbir kelime-i kudsiye-yi tevhidiyenin pek hârika ve emsalsiz bir tarzda tılsımlarını keşfeden ve her bir cümlesinden nur-u tevhid fişkırın Yirminci Mektub,

Hem hakaik-i imaniyenin en son ve en müşkil ve en derin ve bütün filozofları, hattâ hükema-i İslâmiyeyi dahi hayrette bırakan çok mühim muammaları halleden Yirmidördüncü Mektub,

Hem kalbin bütün manevî yaralarına kudsî bir tiryak olan Onyedinci Söz ve emsali risaleler pek hârika bir tarzda imdadıma yetişti ve tedaviye başladı.

Ve bana şöyle bir kanaat-ı kat'iyye verdi ki: Güya Risale-i Nur, ezcümle mezkûr risaleleri hem ben, hem hastalık münasebeti ile yanıma gelenler ders alsınlar diye rahmet-i İlahiye tarafından hastalandırılmışım.

Evet sanki sevgili, müşfik Üstadımız İhtiyarlar Risalesi'ni gençlere, Hastalar Risalesi'ni sıhhatta olanlara yazmış.

Sâlisen: Orada bulunan ve sevgili Üstadımızın kıymetdar hizmetinde bulunan muhterem arkadaşlarımıza, hem birer birer selâm, hem bayramlarını tebrik ederim. Sevgili Üstadımızın ellerinden, kardeşlerimizin gözlerinden öperim.

Elbâki Hüve-l Bâki
Çok kusurlu ve hasta talebeniz
Mehmed Feyzi

* * *

--- sh:»(Em:150) ↓ -----

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bir zât, uzunca bir mektub yeni hurufla bana yazmış, kendisinin kim olduğunu bildirmemiş. Üç noktada şübhe edip bir nevi itiraz gibi yanlış mana verdiği için güya bizi ikaz ediyor. Meşrebimiz münakaşa ve münazara olmadığından ve kusurumuzu hakikî olarak gösterenlerden memnun olduğumuzdan, bu meçhul zâtın mektubunda üç esasın hakikatını gösterip yanlışını tashih etmek istedim:

Birinci Esas: Risale-i Nur'un üstadı ve me'hazı ve Said'in de çok zamandan beri bir virdi olan bazı âyetler, bir hizb-i Kur'anî suretinde bir kısım talebelerin arzularıyla kaleme alınmış. Sonra da tab' edilmiş. Ve dört-beş mahkemenin de gösterdiği ehl-i vukuf ülemaları ve hattâ Diyanet Riyaseti dairesi ve İstanbul'un fetva dairesindeki tedkik-i kütüb-ü diniye heyetinden hiçbir âlim ve ehl-i vukuf ülemaları itiraz etmemişler. Belki takdir edip tahsin etmişler. Çünkü başta sahabeler ve matbu Mecmuat-ül Ahzab'da bulunan Hazret-i Üsame Radıyallahü Anh hizb-i Kur'anîsi ki, herbir günde bir kısmını okumakla taksim edilmiştir. Ve aynı kitabda ve Mecmuat-ül Ahzab'ın aynı cildinde İmam-ı Gazalî'nin Radıyallahü Anh bir hizb-i Kur'anîsi ve çok ehl-i velayetin kendi meşreblerine muvafık bazı sureleri ve âyetleri bir hizb-i mahsus-u Kur'anî yaptıkları meydandadır.

On sene evvel şehiden vefat eden merhum Hâfız Ali gibi Nur'un kahramanlarından, benim hususî virdimi ve Risale-i Nur'un üstadları ve menbaları olan mühim âyetleri cem'etmek istediler. Sonra onlara gönderdim. Onlar da tab' ettirdiler. Çünkü herkes her vakit bütün Kur'anı okumağa vakit bulamıyor. Fakat böyle bir hizb-i Kur'anî eline geçse her vakit istifade edebilir fikriyle, hem sevabları çok ziyade olan âyetler ve sureler, içinde yazılmış. Zâten Kur'an-ı Hakîm'in bir mu'cizesi şudur ki; ehl-i hakikatten ve kemalâttan herbir meslek sahibi, meşrebine muvafık, Kur'anda bir Kur'anını, bir

--- sh:»(Em:151) ↓ -----

hizb-i mahsusunu, bir üstadını bulur. Güya tek bir Kur'anda binler Kur'an var.

Bu mu'cizenin sırrı şudur ki: Kur'an-ı Hakîm'in âyetlerinin ve kelâmlarının münasebetleri yalnız beraber olanlara değil, belki pekçok âyetlere ve kelâmlara ve kelimelere münasebeti var, bakıyor. İşarat-ül İ'caz tefsir-i Nuriyede bu sır bir derece gösterilmiş. Demek başka kelâmlara benzemez. Herbir âyet, binler âyetlere bakar birer yüzü ve gözü var. Bu vaziyet-i Kur'aniye çok hakaika medardırlar. Ehl-i tarîkat ve ehl-i hakikatın herbir kısmı kendi mesleğine göre, o küllî Kur'an içinde bir mahsus hizbleri var.

İşte Risale-i Nur'un Hizb-i Kur'anîsi de o neviden birisidir. Bunu böyle neşretmek için evliyadan olan merhum Hâfız Ali bunun tab'ını acele etmek istedi. Çünkü tamam Kur'anın Risale-i Nur'un keşfiyatıyla hattında bir nevi mu'cize-i tevafukiye bulunmasından onu tab' edip bastırmak için bu hizb-i Kur'anîyi bir mukaddemesi, bir müjdecisi olarak bastırdılar. Evet şimdiki Hüsrev'in kalemiyle yazılan ve pek hârika olan ve tevafuk cihetinde mu'cizatlı olan Kur'anımızın onbeş seneden beri tab'ına çalışıyoruz. Ve fakat ekser Nurcular fakir-ül hal olduğundan ve fotoğrafla tab'ı lâzım geldiğinden ve yirmibeş bin banknot masraf lâzım olmasından Hizb-i Kur'anımız mukaddeme olarak daha evvel, bu mu'cizeli Kur'anımızın bir müjdecisi olarak tab'edildi. İşte bu mu'cizeli Kur'anımızı, hem Diyanet Riyaseti tedkik etmiş, çok beğenmiş; hem İstanbul'daki fetva dairesindeki tedkik-i mesahif üleması gayet güzel görmüş. Gayet güzelce tedkik edip musahhah olarak bize iade etmiş. İnşâallah yakında bu Kur'anımız basılarak, bir hediye-i Nuriye olarak âlem-i İslâm'a neşredilecektir.

O kendini bildirmeyen zâtın şübhe ettiği:

İkinci Mes'ele: Pekçok Nurcuların haddimden yüz derece ziyade hüsn-ü zanlarıyla benden zannettiği medar-ı iftihar sıfatları yüz defa onların hatırlarını kırıp reddetmişim. Fakat yirmisekiz sene siyasetçiler, Risale-i Nur'un sırf imanî ve uhrevî mesleğini şimdiki medenîleşmek fikirlerine müsaid görmediklerinden yirmisekiz senedir hapislerle, mahkemelerle, tarassudlarla, asılsız isnadlarla Nurcuları ürkütmekle ve beni çürütmek cihetiyle Risale-i Nur'u neşrettirmemek için emsalsiz bir vaziyete düşmüştüm. Yarım ümmi ve ittiham altında ve Nur şakirdlerini bütün bütün kaçırmamak için bana karşı medhi, şahsımdan reddedip medhiniz Nurlara ait olabilir. Ve gördüğünüz meziyetler benim değil Risale-i Nur'undur. O da Kur'an-ı Hakîm'in

--- sh:»(Em:152) ↓ -----

bir hakikatının bir tefsiridir. Ve her asırda dine ve imana tam hizmet eden müceddidler geldikleri gibi, bu acib ve komitecilik ve şahs-ı manevî-i dalaletin tecavüzü zamanında bir şahs-ı manevî müceddid olmak lâzım gelir. Eski zamana benzemez. Şahıs ne kadar da hârika olsa, şahs-ı manevîye karşı mağlub olmak kabildir. Risale-i Nur'un o cihette bir nevi müceddid olması kaviyyen muhtemel olduğundan o sıfatlar, hâşâ benim haddim değil; belki mükerrer yazdığım gibi, benim hayatım Risale-i Nur'a bir nevi çekirdek olabilir. Kur'anın feyziyle Cenab-ı Hakk'ın ihsanıyla o çekirdekten Risale-i Nur'un meyvedar, kıymetdar bir ağaç hükmüne icad-ı İlahî ile geçmesidir. Ben bir çekirdektim, çürüdüm gittim. Bütün kıymet Kur'an-ı Hakîm'in manası ve hakikatlı tefsiri olan Risale-i Nur'a aittir.

Kendini bildirmeyen zâtın üçüncü şübhesi: Büyük Cihad'ın ve Sebilürreşad'ın neşrettiği gibi ben ilân etmişim ki; dine, imana hizmeti ve Risale-i Nur'u değil dünya siyasetine, belki kemalât-ı manevîye ve makamat-ı âliyye âlet edemediğim gibi.. herkesin hoş gördüğü saadet-i uhreviye ve Cehennem'den kurtulmaya vesile etmemek ve yalnız emr-i İlahî ve rıza-yı İlahîden başka hiçbir şeye âlet etmemek, bu zamanda Nur'un hakikî kuvveti olan sırr-ı ihlas-ı hakikîyi muhafaza etmeye beni mecbur etmiş ki: Sıddık-ı Ekber (R.A.) dediği olan "Mü'minler Cehennem'e gitmemek için Allah'tan isterim, benim vücudum Cehennem'de büyüsün ki, onların yerine azab çeksin" diye söylediği kudsî fedakârlığının bir zerresini ben de kendime kazandırmak için, iman ile Cehennem'den birkaç adamın kurtulmaları için Cehennem'e girmeyi kabul ederim demişim. Zâten ibadet, Cennet'e girmek ve Cehennem'den kurtulmak için kılınmaz; bozulur. Belki rıza-yı İlahî ve emr-i Rabbanî için yapılır.

Yine Hizb-i Kur'anımızın bahsine döneriz:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın büyük bir kumandanı olan Hazret-i Üsâme Radıyallahü Anh; bir gün "hamd"e ait, bir gün "istiğfar"a ait âyetler, bir gün "tesbih"e ait, bir gün "tevekkül"e, bir gün de "selâm" lafzına, bir gün de "tevhid" ve "Lâ ilahe illâ hu"ya ait, bir gün de "Rab" kelimesine ait bütün Kur'andan müteferrik surelerden bir hizb-i Kur'anî çıkarmış, kendine bir vird eylemiş. Demek böyle hizblere izn-i Peygamberî (Aleyhissalâtü Vesselâm) var.

Hem bizim hizb-i Kur'anımız iman hakikatlarına dair âyetleri, hususan

--- sh:»(Em:153) ↓ -----

sureler başlarındaki âyetleri cem'ettiğinden başlarında

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

yazılmış. Bu hizb, tamam Kur'anı okumağa büyük bir şevk verir. Noksaniyet vermez. Hem yirmi günde okunacak arzu edilen bazı imanî âyetler bir-iki günde bu hizbde okunduğundan, bir zaman bütün surelerin başında bir kısım âyetleriyle beraber, Risale-i Nur'un esasları olan bazı âyât-ı imaniyeyi kendime vird eylemişim. Sonra bir hizb suretine girdi.

O meçhul zât, izzet-i ilmiyeyi firavuncuklara karşı muhafazamı bir enaniyet tevehhüm etmiş. Nur talebelerinin hakkında hüsn-ü zanlarını bütün bütün kırmadığımı bir benlik tahayyül etmiş. Ve iman hakikatlarına dair beyanatıma talebelerin tam itimad ve kanaatlerini temin etmek fikriyle ehl-i velayetin ve bazı âyâtın kat'î kanaat ettiğim bine yakın emarat ve işaretlerinin izharına mecbur olduğum için bir kısmını has kardeşlerime beyan etmemi bir nevi hodfüruşluk zannetmiş.

Evet bu zamanda dinsizlik hesabına, benlikleri firavunlaşmış derecede ve imana ve Risale-i Nur'a hücumları zamanında onlara karşı tedafü' vaziyetimizde tevazu ve mahviyet göstermek, büyük bir cinayet ve hıyanettir. Ve o tevazu, tezellül hükmünde bir ahlâk-ı rezile olur. Onlara karşı izzet-i diniyeyi ve şerafet-i ilmiyeyi muhafaza etmek için kahramancasına bir sebat bir kuvve-i maneviyeyi göstermek, acaba hiçbir vecihle hodfüruşluk olur mu? Hiçbir şöretperestlik ve enaniyet olur mu ki, o zât öyle tevehhüm etmiş.

Hem Risale-i Nur'a muhtaç ve imanını kuvvetlendirmek ve kurtarmak için Nurları arayanlara karşı ki, onda üçü veya dördü şahsıma bakmayıp Nurdaki kat'î hüccetlerle iktifa ettiği gibi, beş-altı tane hüccetlerin kıymetini bilmediği için benim şahsıma bakar. Acaba bizi kandırdı mı, yoksa hakikat mı söylüyor? diye şahsıma karşı hüsn-ü zanlarını kırmamaya mecbur olduğumdan, şahsımın gizli fenalıklarına perde çekmek bir enaniyet olur mu?

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَآ مَارَّةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ

âyet-i kerimesinin sırrıyla nefis-i emmareme itimad edemem. Nefis kusursuz olmaz. Fakat şimdi bu zamanda ejderhalar, ifritler hükmünde dinsizlik komitelerinin hücumları ve tahribatları zamanında müdafaamda, bende görünen o sinek kanadı kadar kusurları görmek,

--- sh:»(Em:154) ↓ -----

o hücum edenlere bir yardım hükmüne geçmektir. Ve on aded muhtaçlardan beş-altı bîçareyi Nur'un ilâçlarından mahrum etmektir. Bu nokta için ben kendi kuvvetime, meziyetime hiç itimad etmeyerek, yalnız hakikat-ı Kur'aniye ve onun tefsiri olan hakaik-i imaniyedeki kuvvete istinaden dünyaya ilân ediyorum ki: Bütün dinsizler toplansalar, ben onlara karşı çekinmeyerek meydan okuyorum. Ve başımı eğmiyorum ve izzet-i ilmiyeyi kırmıyorum. Eğer bu bir benlik ise, o hiçbir cihetle bana ait değil ve benlik olamaz. Salabet-i imaniye olur. Zâten ben nasıl tabiatı, icad itibariyle inkâr ediyorum ve Risale-i Nur bunu kat'î isbat etmiş. Öyle de; beşeri gurura, enaniyete, firavunluğa sevkeden iktidarı da tabiat gibi inkâr ediyorum. Yalnız beşerin duası, bir fiilî dua nev'inde samimî bir ihtiyaç ile cüz'î kesbi, bir makbul dua hükmüne geçer. Onu da Cenab-ı Hak kabul eder, keşfiyat namındaki beşere lâzım olan hârikaları ihsan eder diye kat'î delillerle ilm-i usûl-üd dinin üleması, kader ve cüz'-i ihtiyarî bahsinde isbat ettikleri gibi.. ben de aynelyakîn derecesinde kat'î kanaatla feyz-i Kur'anî ile Risale-i Nur'un hüccetleriyle evvelâ kendi nefsimde, sonra herkesteki benlik ve iktidarın, icad ve ihsan ve tevfik-i İlahînin yalnız bir perdesi olduklarını kat'î bildiğim için Nurlara ve kardeşlerime ilân etmişim ki: Ben bir çekirdektim, çürüdüm. Acz ve ihtiyaç ve samimî istemek ve fiilî dua etmek neticesinde Cenab-ı Erhamürrâhimîn, Risale-i Nur'u o çekirdekten halkedip ihsan etmiş. Nur'un mektubatındaki bütün medar-ı medih fıkralar, o nuranî ağaca aittir. Benim hissem kat'iyyen hiçbir cihette fahr olamaz. Belki yalnız ve yalnız şükürdür. Öyle ise kâinat adedince "Eşşükrü lillah, Elhamdülillah"...

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Said Nursî

--- sh:»(Em:155) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelen: Çok emarelerle ve bazı hâdiselerle kat'iyyen tahakkuk etmiş ki, Nur'un has talebelerinden bazılarının bir zaîf damarını bulup hizmet-i Nuriyeden vazgeçirmek veya zaîfleştirmek için Nur'un ve Nur talebelerinin düşmanlarının çok plânları var. Medar-ı ibret bir-iki nümuneyi beyan ediyoruz.

Birinci Nümunesi: Nurlarla şiddetli alâkası bulunan birkaç has kardeşimizin nazarını, fikrini başka tarafa çevirmek veya zevkli ve ruhanî bir meşreb ile meşgul edip, hizmet-i imaniyeye karşı zaîfleştirmek için bazı şahıslar ispartizma denilen ölümlerle muhabere namı altında cinnîlerle muhabere etmek gibi hattâ bazı büyük evliyalarla, hattâ peygamberlerle güya bir nevi konuşmak gibi eski zamanda kâhinlik denilen, şimdi de medyumluk namı verilen bu mes'ele ile bazı kardeşlerimizi meşgul ediyorlar. Halbuki:

Bu mes'ele, felsefeden ve ecnebiden geldiği için ehl-i imana çok zararları olabilir ve çok sû'-i istimalata menşe' olmakla beraber içinde bir doğru olsa, on yalan karışıyor. Çünkü doğruyu ve yalanı tefrik edecek bir mihenk, bir mikyas olmadığından ervah-ı habise ve şeytana yardım eden cinnîlerin bu vesile ile hem onun ile meşgul olanın kalbine ve hem de İslâmiyet'e zarar vermek ihtimali var. Çünkü maneviyat namına hakaik-i İslâmiyeye ve akide-i umumiyeye muhalif ihbarat oluyor. Ervah-ı habise iken kendilerini, ervah-ı tayyibe zannettirip belki kendilerine bazı büyük veliler namını verip, İslâmiyet'in esasatına muhalif sözlerle zarar vermeye çalışabilirler. Hakikatı tağyir edip, safdilleri tam aldatabilirler.

Meselâ: Nasılki güneş, bir küçük cam parçasında ziyasıyla, hararetiyle, şekliyle görünüyor. Fakat o küçücük camın içindeki güneşin o küçücük timsali, kendi namına eğer konuşsa ve dese: Benim ziyam dünyayı istila ediyor, benim hararetim herşeyi ısıtıyor ve küre-i arzdan bir milyon defadan daha büyüğüm dese, ne derece hilaf-ı hakikat olduğu anlaşılır. Aynen bu misal gibi: Bir peygamber, güneş gibi hakikî makamında iken o ispartizmanın veyahut medyumlüğün cam parçası hükmündeki istidadına göre bir cilvesinin tezahürü, o hakikat namına konuşamaz. Eğer konuşsa yüz derece muhalif olur. İspirtizmanın veya medyumlüğün o mazhardaki cüz'î

--- sh:»(Em:156) ↓ -----

cilvesi, vahyin mazharı olan o manevî güneşin kudsî mahiyetine hiçbir cihetle kıyas olamaz. Çünkü esfel-i safilîndeki bir cam parçası, manen a'lâ-yı illiyyînde olan o manevî güneşin hakikatını yanına getiremez. Getirmeye çalışmak da hürmetsizlikten başka birşey değildir. Ancak onun makamına karib olmak için, Celaleddin-i Süyutî ve bir kısım evliyalar gibi seyr ü sülûk ile terakki ederek o manevî güneşin sohbetine mazhar olunur. Fakat böyle terakki, Risale-i Nur'un isbat ettiği gibi, Peygamber'in velayetiyle bir nevi sohbeti, kendi derecelerine göre ve kendi istidadları derecesinde olur.

Fakat nübüvvet hakikatı, velayetten ne derece yüksek ise, ispiirtizma vasıtasıyla veyahut terakkiyat-ı ruhiye cihetiyle mazhar olunan sohbet ve muhabere dahi, hiçbir cihette hakikî Peygamberle muhabereye yetişemeyeceğinden yeni ahkâm-ı şer'iyeye medar-ı ahkâm olamaz.

Evet dinden gelmeyen, belki felsefenin hassasiyetinden gelen celb-i ervah da; hem hilaf-ı hakikat, hem hilaf-ı edeb bir harekettir. Çünkü a'lâ-yı illiyyînde ve kudsî makamlarda olanları esfel-i safilîn hükmündeki masasına ve yalanların yeri olan oyuncak tahtasına getirmek, tam bir ihanettir ve bir hürmetsizliktir. Âdetâ bir padişahı, kulübeciğine çağırıp getirmek gibidir. Belki ayn-ı hakikat ve edeb ve hürmet ve istifade odur ki; Celaleddin-i Süyutî, Celaleddin-i Rumî ve İmam-ı Rabbanî gibi zâtların seyr ü sülûk-u ruhanîleri gibi seyr ü sülûk ile yükselerek o kudsî zâtlara yanaşmak ve istifade etmektir.

Rü'ya-yı sadıkada ervah-ı habise ve şeytan, peygamber suretinde temessül edemez. Fakat celb-i ervah; ervah-ı habise, belki peygamberin lisanen ismini kendine takıp, sünnet-i seniye ve ahkâm-ı şer'iyeye muhalif olarak konuşabilir. Eğer bu konuşması şeriatın ahkâmına ve sünnet-i seniye muhalif ise tam delildir ki, o konuşan ervah-ı tayyibe değildir, mü'min ve müslüman cinnî de değildir, ervah-ı habisedir. Bu şekilde taklid ediyor.

Sâniyen: Şimdi Nur talebeleri böyle mes'elelerde derse muhtaç değildirler. Risale-i Nur, herşeyin hakikatını beyan etmiş. Başka izahata ihtiyaç bırakmamış. Risale-i Nur onlara kâfidir. Fakat Nur talebesi olmayanların aynı muhaberede, ahkâm-ı şeriat ve sünnet-i seniye esasına muhalif telkinatı dinlememeleri lâzım ve elzemdir. Yoksa büyük hata olur.

--- sh:»(Em:157) ↓ -----

Bir İhtar: Bu mektubdaki ruhlarla muhabere mes'elesine karşı edilen şiddetli tenkid; ecnebiden, fen ve felsefeden ve manyetizma ve ispiirtizmadan gelen ve manevî bir şekli giyen bir meşrebe karşıdır. Yoksa İslâmiyet'ten ve tasavvuf ve ehl-i tarîkattan gelen ve bir derece ruhlarla muhabereye benzeyen ve naehillerin girmesiyle bir derece sût-i istimal edilen ve pek az olan bir kısım sofilerin sofilîğine karşı değildir. Gerçi onlarda da bir cihette bazılara zarar olabilir. Fakat öteki gibi hiçbir cihette aldatıcı değil ve İslâmiyet'e hiçbir cihette zarar niyeti yok. Hem o ecnebiden gelen meşreb ise, hem tarîkat ve hem İslâmiyet aleyhinde olduğu gibi, o sofuların mesleğini de sukut ettirmeye çalışıyor ve âdileştiriyor. Ehl-i tasavvufun zaîf ve tam sünneti yerine getirmeyen kısmı dikkat etsinler, kendilerini onlara benzetmesinler.

Said Nursî

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mahkeme Reisine:

Pekçok uzun ve mazlumane macera-yı hayatıma dair şu gayet kısa ifademi dinlemenizi rica ediyorum. Yirmisekiz sene emsalsiz ihanetlerin, tarassudların, hapislerin ileri sürdükleri sebeplerinden

Birincisi: Beni rejimin aleyhindedir, diye ittiham etmişler. Buna cevaben deriz ki:

Her hükûmette muhalifler bulunur. Asayişe, emniyete ilişmemek şartıyla herkes vicdanıyla, kalbiyle kabul ettiği bir metodu, bir fikri ile mes'ul olamaz. Çünkü dininde en mutaassıb ve cebbar bir hükûmet olan İngilizlerin yüz sene hâkimiyeti altında bulunan yüz milyondan ziyade Müslümanlar, İngilizlerin küfrî rejimlerini Kur'an ile reddettikleri ve kabul etmedikleri halde, İngiliz mahkemeleri şimdiye kadar onlara, o cihette ilişmemiştir. Hem bu millette ve bu hükûmet-i İslâmiye içinde eskiden beri bulunan Yahudiler ve Nasraniler, bu milletin dinine ve kudsî rejimlerine muhalif ve zıd ve mu'teriz oldukları halde hiçbir zaman mahkeme, kanunlarıyla onlara o cihette ilişmemiştir. Hem Hazret-i Ömer (R.A.) hilafeti zamanında bir âdi Hristiyan ile mahkemede beraber muhakeme olmuşlar.

--- sh:»(Em:158) ↓ -----

Halbuki o âdi Hristiyan, Müslümanların hem mukaddes rejimlerine, hem dinlerine, hem kanunlarına muhalif iken o mahkemede onun hali nazara alınmaması gösteriyor ki; mahkeme hiçbir cereyana âlet olamaz, hiçbir tarafgirlik içine giremez ki; Halife-i Rûy-i Zemin, âdi bir kâfirle muhakeme olmuşlar.

İşte ben de yüzer âyât-ı Kur'aniyeye istinaden Kur'anın kudsî kanunlarının yerine, medeniyetin bozuk kısmından anarşilik hesabına ve bir nevi bolşeviklik namına istibdad-ı mutlak manasında, Cumhuriyetteki hürriyet perdesi altında dindarlar hakkında eşedd-i zulme âlet olabilen muvakkat bir rejime, değil yalnız ben, belki bütün ehl-i vicdan muhaliftir. Hem muhalefet, hiçbir hükûmette bir suç sayılmıyor.

İkincisi: Asayiş bozmak, emniyeti ihlâl etmek ihtimali bahanesiyle otuz sene cezayı bana çektirdiler. Buna cevaben deriz ki:

Mahkemenin tahkikatıyla hem beşyüz bin fedakâr Nur talebeleri bulunduğu halde, hem yirmisekiz sene zarfında bu kadar zalimane ihanetlere maruz olduğumuz halde; Nurcularla alâkadar olan altı vilayet, altı mahkeme hiçbir vukuatını kaydedememeleri, gösterememeleri isbat ediyor ki: Nurcular, asayişin muhafızlarıdır. İman dersiyle herkesin kafasında bir yasakçıyı bırakıyorlar. Asayiş muhafaza ediyorlar. Ve üç vilayetin insafı zabıtalı bunu tasdik etmişler.

Üçüncüsü: Dini siyasete âlet yapmak istiyor, diye beni suçlu yapıyorlar. Sebilürreşad'ın 116. sayısındaki "Hakikat Konuşuyor" namındaki makalem buna kat'î bir cevabdır. O makalenin kısaca hülâsası şudur:

Elcevab: Bütün dünyasını, hattâ lüzum olsa kendi şahsî âhîretini dine feda etmeye bütün hayatı şehadet eden ve otuzbeş seneden beri siyaseti terkederek ve beş mahkeme bu mes'eleye dair kat'î delil bulamadığı halde seksen yaşını geçmiş, kabir kapısında hem dünyada hiçbir şeye mâlik olmayan bir adam hakkında, dini siyasete âlet yapıyor diyenler, yerden göğe kadar haksızdırlar, insafsızdırlar. Hem bu iftiralarıyla beraber, o adam hakkında güya asayiş ve emniyeti ihlâl etmek istiyor, diyorlar. Halbuki o adamın Kur'an-ı Hakîm'den aldığı hakikat dersi ve talebelerine verdiği ders şudur:

--- sh:»(Em:159) ↓ -----

Bir hanede veya bir gemide birtek masum, on câni bulunsa adalet-i Kur'aniye o masumun hakkına zarar vermemek için o haneyi yakmasını ve o gemiyi batırmasını men'ettiği halde, dokuz masumu birtek câni yüzünden mahvetmek suretinde o haneyi yakmak ve o gemiyi batırmak en azîm bir zulüm, bir hıyanet, bir gadir olduğundan, dâhilî asayişi ihlâl suretinde yüzde on câni yüzünden doksan masumu tehlike ve zararlara sokmak, adalet-i İlahiye ve hakikat-ı Kur'aniye ile şiddetle men'edildiği için, biz bütün kuvvetimizle, o ders-i Kur'anî itibariyle, asayişi muhafazaya kendimizi dinen mecbur biliyoruz.

Bu üç-dört madde ile bizi ittiham edenler ve lüzumsuz, mahkemeleri bizimle meşgul eden gizli düşmanlarımız, şübhe yoktur ki; onlar ya siyaseti dinsizliğe âlet etmek istiyorlar veya komünist perdesi altında bu mübarek vatanda, bilerek veya bilmeyerek anarşiliği yerleştirmek istiyorlar. Çünkü bir müslüman İslâmiyet dairesinden çıksa, mürted ve anarşist olur, hayat-ı içtimaiyeye zehir hükmüne geçer. Çünkü anarşi hiçbir hakkı tanımaz, insaniyet seciyelerini canavar hayvanların seciyesine çevirir. Âhırazamanda gelecek Ye'cüc ve Me'cücün komitesi, anarşistler olduğuna Kur'an işaret ediyor.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:160) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerimiz!

Evvelâ: Kur'anın nakş-ı hurufundaki bir nevi mu'cizesini gözlere dahi gösterecek bir tarzda yazdırılan ve bu zamanda izhar edilen mu'cizeli ve yaldızlı Kur'anımız evvelce tab' için Almanya'ya gönderilmiş ve İstanbul'da da gayret edilmişse de üç renk üzerine tab' edilmesi fazla bir masrafa ihtiyaç göstermesi gibi manilerden geri kalmıştı. Bu defa matbaa işlerinde fazla ilerlemiş olan İtalya'ya nümune için bir cüz'ü gönderildi. İstanbul'da mümkün olursa tab'ı için tekrar teşebbüse geçildi. Ve şimdilik bir renk mürekkeble aynı tevafuku muhafaza ile tab' edilmesine başka yerde başlanacak. Ondan sonra inşaallah tam yaldızlı olarak ve üç renk ile Mısır ve Almanya veya İtalya gibi bir yerde tab'edilecek.

Sâniyen: Kur'anın Arabî bir tefsiri ve Risale-i Nur'un Arabî Mesnevî-i Şerifi olan ve Zülfikar büyüklüğünde ve altunla yazılmağa lâayık bir mecmua dahi inşaallah teksir edilecek. Bu çok hârîka ve pek ehemmiyetli ve gayet mühim ve herbir bahsi birer kitab ve birer risale olacak derecede gayet îcazkâr olan ve kırk sene evvel te'lif edilen bu eserleri, o zamanın hakikî ve meşhur ve büyük ülema ve meşayihî de tam takdir ve tahsin etmişler. Ve o risalelerden birtek risale hakkında "Bu bir katre değil, bir bahrdir" diyerek fevkalâdeliğini izhar etmekle beraber tam anlamaktan da âciz olduklarını idrak etmişler. Risale-i Nur'un bu gayet mühim iki işini müjde ederim. Muvaffak olunması için dualarınızı bekleriz. Umumunuza pekçok selâm eder, muvaffakiyetler dileriz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşleriniz
Ceylan, Zübeyr

* * *

--- sh:»(Em:161) ↓ -----

[Bu mektub Samsun'da münteşir Büyük Cihad gazetesinde intişar etmiştir. Müfterilerin tahrikatıyla Samsun'da muhakeme açılmasına sebep olmuştur. Muhakeme beraetle neticelenmiştir.]

Âlem-i İslâm'ın halaskârı, ehl-i imanın sertacı, Risale-i Nur'un tercümanı Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerine!

Bu defa dindar Demokratların delaletiyle Afyon Mahkemesi'nce Risale-i Nur'un serbestiyetine, bütün risale, mektub ve mecmualarının suç mevzuu teşkil etmediğinden iadelerine karar verilmesini senelerce evvel ilân ettiğiniz "Risale-i Nur benim değil, Kur'anın malıdır; Kur'anın feyzinden gelmiştir. Hiçbir kuvvet onu Anadolu'nun sinesinden koparıp atamayacaktır. Risale-i Nur Kur'ana bağlıdır; Kur'an ise Arş-ı A'zam'la bağlanmıştır. Kimin haddi var ki, onu oradan söküp atsın?" diye olan hakikatlı beyanatınızın açık bir tezahürü ve bu ulvî hizmetinizin İlahî ve Kur'anî olduğunun parlak bir delili bilerek, bu beraet kararının âlem-i İslâmın ve bhusus bu millet-i İslâmiyenin saadetlerinin başlangıcı olması itibariyle, başta bütün varlığıyla bu zaferleri bekleyen ve Nur ailesine reis ve hakikatlar deryasına kaptan tayin edilen ve zulmet-i küfürle tuğyan etmiş insanlığa hâdi ihsan olunan aziz, sevgili Üstadımız ve buna vesile olmakla ehl-i imanı kendilerine dost ve taraftar eyleyen dindar Demokratları ve âdil heyet-i hâkimeyi sonsuz minnetlerle tebrik eder ve arzederiz ki:

Uzun senelerden beri terakki ve teâlisi için çalıştığımız ve uğrunda feda-yı nefis ü can eylediğiniz hakikat-ı Kur'aniyenin bugün bütün bir memleket, bir millet çapında ehl-i imanın kalblerine sürurlar getirerek fevkalâde inkişafı, hizmetine memur kılındığınız ve bilfiil muvaffak olduğunuz kudsî dava ve hizmetinizin ne kadar yüksek ve parlak olduğunu güneş gibi isbat ediyor.

Yirmibeş-otuz seneden beri bütün manilere ve sıkıntılara rağmen bu kadar sabır ve metanetiniz ve Kur'andan kalb-i münevverinize gelen Risale-i Nur'un neşri cihetinde bu kadar hizmet ve mücahedeleriniz, istikbalin nesillerine ve İslâm'ın kahraman mücahidlerine bir nümune-i iktida ve imtisal oluyor. Kur'an güneşinin sönmeyen nurları ve ebedî lem'aları olan Nur şualarıyla cehl ü

--- sh:»(Em:162) ↓ -----

dalalet karanlıklarını izale ederek, milyonlar kalbleri, o nurla nurlandırıp, ehl-i imanı kendinize minnetdar ettiniz. Bu vatan ve bu millet, bu tarih ve bu toprak, sizin bu hizmetinizi, bu fedakârlığınızı hiçbir zaman unutmayacaktır. Ebediyet âlemine göç eylediğinizde dahi, sizin bu hizmetiniz bir çekirdek olup, ondan fişkırان bir şecere-i âliye her tarafı kaplayacak ve o nur ağacının etrafına toplanan büyük cemaatler ve Risale-i Nur'un yükselen ebedî şuaları, o hizmetinizi ilelebed ve daha parlak ve daha şaşaalı idame edecekler.

Siz, Risale-i Nur'un tercümanı haysiyetiyle ve bu iman hizmetinizin İslâm ufuklarında parlaması cihetiyle, bu asrın bir hidayet serdarısınız.

Kur'an-ı Kerim'in ondördüncü asr-ı Muhammedîdeki aziz dellâlı ve o müdhiş zamanın müdhiş zulûmatına karşı nur-u Kur'anla mukabele eden büyük fedakârı ve Risale-i Nur'u yüzbinler nüshalarını yüzbinler talebelerinin kalemleriyle her tarafta neşredip dinsizliğe ve küfr-ü mutlaka karşı bir sedd-i Kur'anî tesis eden muhteşem kahraman sevgili Üstadımız!

Âlemlere rahmetler ve saadetler getiren ve insanlığa selâmet ve teselliler bahşeden bu mukaddes hizmetinizde ehl-i imana zuhurunu müjde verip isbat ettiğiniz ve emareleri gözükmeye başlayan ve bütün kıt'alara şamil hâkimiyet-i İslâmiyenin nurlu ve büyük bayramını bütün ruhumuzla tebrik eder, Cenab-ı Hak'tan uzun ömürlerinize dualar eder, ellerinizden ta'zimle öperiz.

Ankara Üniversitesi
Nur Talebeleri

* * *

Kalbe ihtar edilen içtimaî hayatımıza ait bir hakikat

Bu vatanda şimdilik dört parti var. Biri Halk Partisi, biri Demokrat, biri Millet, diğeri İttihad-ı İslâm'dır.

İttihad-ı İslâm Partisi: Yüzde altmış-yetmiş tam mütedeyyin olmak şartıyla, şimdiki siyaset başına geçebilir. Dini, siyasete âlet etmemeğe, belki siyaseti dine âlet etmeğe çalışabilir. Fakat çok zamandan beri terbiye-i İslâmiye zedelenmesiyle ve şimdiki siyasetin cinayetine karşı dini siyasete âlet etmeğe mecbur olacağından, şimdilik o parti başa geçmemek lâzımdır.

--- sh:»(Em:163) ↓ -----

Halk Partisi ise: Hakikaten acib ve zevkli bir rüşvet-i umumîyi kanunlar perdesinde bazı memurlara verdikleri için, yirmisekiz senelik bütün cinayatiyla başkaların cinayati ve İttihadcıların ve mason kısmının seyyiatları da o partiye yükletildiği halde, Demokratlara bir cihette galib hükmündedirler. Çünkü ubudiyetin noksaniyetiyle enaniyet kuvvet bulur, nemrudçuluklar çoğalır. Bu benlik zamanında, memuriyet hakikatta bir hizmetkârlık olduğu halde; bir hâkimiyet, bir ağalık, bir nemrudçuluk ile nefse gayet zevkli bir hâkimiyet mertebesini bir kısım memurlara rüşvet olarak verdiği için, bütün o acib cinayetlerle ve kendinden olmayan ceridelerin neşriyatıyla beraber bana yapılan muamelelerinden hissettim ki bir cihette manen Demokratlara galib geliyorlar. Halbuki İslâmiyet'in bir kanun-u esasîsi olan hadîs-i şerifte

سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ

yani: Memuriyet, emirlik ise reislik değil; millete bir hizmetkârlıktır. Demokratlık, hürriyet-i vicdan, İslâmiyet'in bu kanun-u esasîsine dayanabilir. Çünkü kuvvet kanunda olmazsa şahsa geçer. İstibdad, mutlak keyfî olur.

Millet Partisi ise: Eğer İttihad-ı İslâm'daki esas olan İslâmiyet milliyeti ki, Türkçülük onun içinde mezcolmuş bir millet olsa; o Demokrat'ın manasındadır. Dindar Demokratlara iltihak etmeye mecbur olur. Firenk illeti tabir ettiğimiz ırkçılık, unsurculuk fikriyle Avrupa, âlem-i İslâmı parçalamak için içimize bu firenk illetini aşlamış. Fakat bu hastalık ve fikir, gayet zevkli ve cazibedar bir halet-i ruhiye verdiği için pekçok zararları ve tehlikeleriyle beraber, zevk hatırı için her millet cüz'î-küllî bu fikre iştiyak gösteriyorlar.

Şimdiki terbiye-i İslâmiyenin za'fiyetiyle ve terbiye-i medeniyenin galebesiyle ekseriyet kazanarak başına geçerse; ekseriyet teşkil etmeyen ve ancak yüzde otuzu hakikî Türk olan ve yüzde yetmiş başka unsurlardan olanlar; hem hakikî Türklerin hem hâkimiyet-i İslâmiyenin aleyhine cephe almaya mecbur olacaklar. Çünkü İslâmiyet'in bir kanun-u esasîsi olan bu âyet-i kerime:

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

dır. Yani, birisinin günahıyla başkası muahaze ve mes'ul olmaz. Halbuki ırkçılık damarıyla, bir adamın cinayetiyle masum bir kardeşini, belki de akrabasını, belki de aşiretinin

--- sh:»(Em:164) ↓ -----

efradını öldürmekte kendini haklı zanneder. O vakit hakikî adalet yapılmadığı gibi, şiddetli bir zulüm de yol bulur. Çünkü "Bir masumun hakkı, yüz cânîye feda edilmez" diye İslâmiyet'in bir kanun-u esasîsidir. Bu ise çok ehemmiyetli bir mes'ele-i vataniyedir ve hâkimiyet-i İslâmiyeye büyük bir tehlikedir.

Madem hakikat budur, ey dindar ve dine hürmetkâr Demokratlar! Siz bu iki partinin gayet kuvvetli ve zevkli ve cazibedar nokta-i istinadlarına mukabil, daha ziyade maddî ve manevî cazibedar nokta-i istinad olan hakaik-i İslâmiyeyi nokta-i istinad yapmaya mecbursunuz. Yoksa sizin yapmadığınız eskiden beri cinayetleri, nasıl eski partiye yüklüyorlarsa, size de yükleyip; Halkçılar ırkçılığı elde edip, tam sizi mağlub etmeye bir ihtimal-i kavî ile hissettim ve İslâmiyet namına telaş ediyorum.

(Haşîye): Eskilerin lüzumsuz keyfî kanunları ve sû'-i istimalleri neticesiyle, belki de tahrikleriyle zuhur eden Ticanî mes'elesini ve ağır cezalarını dindar Demokratlara yüklememek ve âlem-i İslâm nazarında Demokratları düşürmemenin çare-i yegânesi kendimce böyle düşünüyorum:

Nasıl Ezan-ı Muhammediye'nin (A.S.M.) neşriyle Demokratlar on derece kuvvet bulduğu gibi, öyle de Ayasofya'yı da beşyüz sene devam eden vaziyet-i kudsiyesine çevirmektir. Ve âlem-i İslâm'da çok hüsn-ü tesir yapan ve bu vatan ahalisine âlem-i İslâmın hüsn-ü teveccühünü kazandıran, bu yirmi sene mahkemeler bir muzır cihetini bulamadıkları ve beş mahkeme de beraetine karar verdikleri Risale-i Nur'un resmen serbestiyetini dindar Demokratlar ilân etmelidirler. Tâ, bu yaraya bir merhem vurmali. O vakit âlem-i İslâmın teveccühünü kazandıkları gibi, başkalarının zalimane kabahatı da onlara yüklenmez fikrindeyim.

Dindar Demokratlar, hususan Adnan Menderes gibi zâtların hatırları için otuzbeş seneden beri terkettiğim siyasete bir-iki gün baktım ve bunu yazdım.

Said Nursî

Ve bu hakikata yakînen şahid olup tasdik eden Risale-i Nur Talebeleri:

**Mehmed Çalışkan, Mustafa Acet, Hamza, Sadık, Halim, Raşid,
Ahmed Hüsrev, Sungur, Tahirî, Nuri vesaire...**

(Haşîye): Üstad diyor ki: Bu içtimaî, siyasî mes'ele mücmel olarak ihtar edildi. Ve tabiratta lüzumsuz zararlı kelimeleri siz tebdil edebilirsiniz. Merkezlerden münasib gördüğünüz yerlere sû'-i tesir yapmamak şartıyla gönderebilirsiniz.

* * *

--- sh:»(Em:165) ↓ -----

[Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî, Samsun'da münteşir Büyük Cihad gazetesinde neşrolup orada muhakemesi görülen bu müdafaayı İstanbul mahkemesinde okumuş ve mahkeme beraetle nihayet bulmuştur.]

Gizli düşmanlarımız bu Ramazan-ı Şerifte, tekrar adliyei benim aleyhime sevkettiler. Mes'ele de, bir gizli komünist komitesiyle alâkadardır.

Birisi: Bütün bütün kanun hilafına olarak, beni tek başımla ve yalnız olarak kırdı ve dağda otururken, üç silâhlı jandarma ile bir başçavuş yanıma gönderdiler. "Sen başına şapka giymiyorsun" diye, zorla beni karakola getirdiler. Ben de, adaleti hedef tutan bütün adliyelere söylüyorum ki:

Böyle beş vecihle kanunsuzluk edip, kanun namına beş vecihle İslâm kanunlarını kıran adam, hakikî kanunsuzluk ile ittiham edilmek lâzım gelirken, onların o acib kanunsuzluğu ve bahanesiyle iki seneden beri vicdanî azab verdiklerinden; elbette mahkeme-i kübra-yı haşirde bunun cezasını çeceklerdir. Evet otuzbeş senedir münzevi olduğu halde hiç çarşı ve kasabalarda gezmeyen bir adamı, "Sen firenk serpuşunu giymiyorsun" diye ittiham etmeye, dünyada hangi kanun müsaade eder? Yirmisekiz seneden beri beş vilayet ve beş mahkeme ve beş vilayetin zabıtaları onun başına ilişmedikleri halde, hususan bu defa İstanbul mahkeme-i âdilesinde yüzden ziyade polislerin gözleri önünde, hem iki ayda yaya olarak heryeri gezdiği halde, hiçbir polis ilişmediği ve Mahkeme-i Temyiz "bere yasak değil" diye karar verdiği, hem bütün kadınlar ve başı açık gezenler ve bütün askerî neferler ve vazifedar memurlar giymeye mecbur olmadıklarından ve giymesinde hiçbir maslahat bulunmadığından ve benim resmî bir vazifem olmadığından -ki resmî bir libastır- bereyi giyenler de mes'ul olmazlar denildiği halde, hususan münzevi ve insanlar arasına girmeyen ve Ramazan-ı Şerif'in içinde böyle hilaf-ı kanun en çirkin bir şey ile ruhunu meşgul etmemek ve dünyayı hatırına getirmemek için has dostlarıyla dahi görüşmeyen, hattâ şiddetli hasta olduğu halde, ruhu ve kalbi vücuduyla meşgul olmamak için ilâçları almayan ve hekimleri çağırmayan bir adama şapka giydirmek,

--- sh:»(Em:166) ↓-----

ecnebî papazlara benzetmek için ona teklif etmek ve adliye eliyle tehdid etmek, elbette zerre kadar vicdanı olan bundan nefret eder. Meselâ: Ona teklif eden demiş: "Ben, emir kuluyum." Cebr-i keyfî kanun ile emir olur mu ki, emir kuluyum desin.

Evet Kur'an-ı Hakîm'de, Yahudi ve Nasranilere başda benzememek için ona dair âyet olduğu gibi,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ

âyeti, ulü-l emre itaati emreder. Allah ve Resulünün itaatına zıd olmamak şartıyla, o itaatın emir kuluyum diye hareket edebilir. Halbuki bu mes'eledede; an'ane-i İslâmiye kanunları, hastalara şefkatle incitmemek, gariblere şefkat edip incitmemek, Allah için Kur'an ve ilm-i imanîye hizmet edenlere zahmet vermemek ve incitmemek emrettiği halde; hususan münzevi, dünyayı terketmiş bir adama ecnebi papazlarının serpuşunu teklif etmek on vecihle değil, yüz vecihle kanuna muhalif ve İslâmın an'anevî kanunlarına karşı bir kanunsuzluktur ve keyfî bir emir hesabına o kudsî kanunları kırmaktır. Benim gibi kabir kapısında, gayet hasta, gayet ihtiyar, garib, fakir, münzevi, sünnet-i seniye muhalefet etmemek için otuzbeş seneden beri dünyayı terkeden bir adama bu tarz muameleler, kat'iyyen şekk ve şübhe bırakmadı ki; komünist perdesi altında anarşilik hesabına vatan ve millet ve İslâmiyet ve din aleyhinde müdhiş bir sû-i kasd eseri olduğu gibi, İslâmiyet'e ve vatana hizmete niyet eden ve müdhiş haricî tahribata karşı cephe alan dindar meb'uslar ve Demokratlara dahi büyük bir sû-i kasddır. Dindar meb'uslar dikkat etsinler. Bu dehşetli sû-i kasda karşı müdafaada beni yalnız bırakmasınlar.

(Haşiye): Rus'un Başkumandanı kasden önünden üç defa geçtiği halde ayağa kalkmayan ve tenezzül etmeyen ve onun i'dam tehdidine karşı izzet-i İslâmiyeyi muhafaza için ona başını eğmeyen; İstanbul'u istilâ eden İngiliz Başkumandanına ve onun vasıtasıyla fetva verenlere karşı, İslâmiyet şerefi için, i'dam tehdidine beş para ehemmiyet vermeyen ve "Tükürün zalimlerin o hayâsız yüzüne!" cümlesiyle ve matbuat lisaniyle karşılayan; ve Mustafa Kemal'in elli meb'us içinde hiddetine ehemmiyet vermeyip, "Namaz kılmayan haindir" diyen; ve Divan-ı Harb-i Örfî'nin dehşetli suallerine karşı, "Şeriatın tek bir mes'elesine ruhumu feda etmeğe hazırım" deyip, dalkavukluk etmeyen ve yirmisekiz sene, gâvurlara benzememek için inzivayı ihtiyar eden bir İslâm fedaisi ve hakikat-ı Kur'aniyenin fedakâr hizmetkârına maslahatsız, kanunsuz denilse ki; "Sen Yahudi ve Hristiyan papazlarına benzeyeceksin, onlar gibi başına şapka giyeceksin, bütün İslâm ülemasının icmama muhalefet

--- sh:»(Em:167) ↓ -----

edeceksin; yoksa ceza vereceğiz" denilse, elbette öyle her şeyini hakikat-ı Kur'aniyeye feda eden bir adam, değil dünyevî hapis veya ceza ve işkence, belki parça parça bıçakla kesilse, cehenneme de atılsa, kat'iyyen yüz ruhu da olsa, bütün tarihçe-i hayatının şehadetiyle, feda edecek.

Acaba, bu vatan ve dinin gizli düşmanlarının bu eşedd-i zulm-ü nemrudanelerine karşı, manevî pekçok kuvveti bulunan bu fedakârın tahammülü ve maddî kuvvetle ve menfî cihette mukabele etmemesinin hikmeti nedir? İşte bunu size ve umum ehl-i vicdana ilân ediyorum ki; yüzde on zındık dinsizin yüzünden doksan masuma zarar gelmemek için, bütün kuvvetiyle dâhildeki emniyet ve asayişî muhafaza etmek için, Nur dersleriyle herkesin kalbine bir yasakçı bırakmak için Kur'an-ı Hakîm ona o dersi vermiş. Yoksa bir günde, yirmisekiz senelik zalim düşmanlarımdan intikamımı alabilirim. Onun içindir ki; asayişî masumların hatırı için muhafaza yolunda haysiyetini, şerefini tahkir edenlere karşı müdafaa etmiyor ve diyor ki: Ben değil dünyevî hayatı, lüzum olsa âhîret hayatımı da millet-i İslâmiye hesabına feda edeceğim.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:168) ↓ -----

[Bağdad'da çıkan "Eddifa" gazetesinin muharriri İsa Abdülkadir'in Arabî makalesinin tercümesi]

Bağdad'da çıkan "Eddifa" gazetesi Risale-i Nur Talebelerinden bahisle diyor ki:

Türkiye'deki Nur Talebelerinin İhvan-ı Müslimîn Cem'iyeti ile alâkaları nedir, ne münasebeti var? Hem farkları nedir? Türkiye'deki Nur Talebeleri, Mısır'da ve bilâd-ı Arabda İhvan-ı Müslimîn namında ittihad-ı İslâma çalışan cem'iyetler gibi müstakil cem'iyet midirler? Ve onlar da onlardan mıdır? Ben de cevap veriyorum ki:

Nur Talebelerinin ve İhvan-ı Müslimîn cem'iyetinin gerçi maksadları; hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeye hizmet ve ittihad-ı İslâm dairesinde Müslümanların saadet-i dünyeviye ve uhreviyelerine hizmet etmektir; fakat Nur Talebelerinin beş-altı cihetle farkları var:

Birinci Fark: Nur Talebeleri siyasetle iştigal etmez, siyasetten kaçıyorlar. Eğer siyasete mecbur olsalar, siyaseti dine âlet yapıyorlar; tâ ki siyaseti dinsizliğe âlet edenlere karşı dinin kudsiyetini gösterebilirler. Siyasî bir cem'iyetleri aslâ mevcut değil.

İhvan-ı Müslimîn ise: Memleket ve vaziyet sebebiyle siyasetle, din lehinde iştigal ediyorlar ve siyasî cem'iyet de teşkil ediyorlar.

İkinci Fark: Nurcular, üstadlarıyla içtima etmiyorlar ve etmeye de mecbur değiller. Kendilerini üstadlarıyla içtima mecburiyet hissetmiyorlar. Ders almak için beraber bulunmaya lüzum görmüyorlar. Belki koca bir memleket, bir dersane hükmünde. Risale-i Nur kitapları onların eline geçmekle, üstad yerine onlara bir ders verir. Herbir risale, bir Said hükmüne geçer.

Hem ellerinden geldiği kadar ücretsiz istinsah ederler. Muhtaçlara mukabelesiz (*) veriyorlar ki, okusunlar ve dinlesinler. Bu suretle büyük bir memleket büyük bir dersane hükmünde oluyor.

İhvan-ı Müslimîn ise: Umumî merkezlerde mürşid ve reisleriyle görüşmek ve emirler ve dersler almak için ziyaretine giderler. Ve

(*): 25 sene müddetle el yazması ile Anadolu'da neşri bu şekilde olmuştur.

--- sh:»(Em:169) ↓ -----

o umumî cem'iyetin şubelerinde de o büyük üstadla ve naibleriyle ve vekilleri hükmündeki zâtlarla yine görüşürler, ders alırlar, emir alırlar.

Hem umumî merkezlerde çıkan ceride ve mecellelerin fiyatını verip alıp, onlardan ders alıyorlar.

Üçüncü Fark: Nur Talebeleri, aynen âlî bir medresenin ve bir üniversite dârülfünununun talebeleri gibi, ilmî muhabere vasıtasıyla ders alıyorlar. Büyük bir vilayet bir medrese hükmüne geçer. Birbirini görmedikleri, tanımadıkları ve uzak oldukları halde birbirine ders veriyorlar ve beraber ders okuyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Memleketleri ve vaziyetleri iktizasıyla mecelleleri ve kitapları çıkarıyorlar, aktar-ı âleme neşrediyorlar; onunla birbirini tanıyıp ders alıyorlar.

Dördüncü Fark: Nur Talebeleri, bu zamanda ve bugünde ekser bilâd-ı İslâmiyede intişar etmişler ve çoklukla vardılar. Bu intişarlarında ayrı ayrı hükûmetlerde buldukları halde hükûmetlerden izin almaya muhtaç olmuyorlar ki, tecemmu edip toplansınlar ve çalışsınlar. Çünkü meslekleri siyaset ve cem'iyet olmadığından hükûmetlerden izin almaya kendilerini mecbur bilmiyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Vaziyetleri itibariyle siyasete temas etmeye ve cem'iyet teşkiline ve şubeler ve merkezler açmaya muhtaç bulduklarından, buldukları yerlerdeki hükûmetten icazet ve ruhsat almaya muhtaçtırlar. Ve Nurcular gibi bilinmiyor değiller. Ve bu esas üzerine, kendilerine umumî merkezleri olan Mısır'da, Suriye'de, Lübnan'da, Filistin'de, Ürdün'de, Sudan'da, Mağrib'de ve Bağdad'da çok şubeler açmışlar.

Beşinci Fark: Nur Talebeleri içinde çok muhtelif tabakalar var. Yedi-sekiz yaşındaki, câmilerde Kur'an okumak için elifbayı ders almakta olan çocuklardan tut, tâ seksen-doksan yaşındaki ihtiyarlara varıncaya kadar kadın-erkek; hem bir köylü, hammal adamdan tut, tâ büyük bir vekile kadar ve bir neferden, büyük bir kumandana kadar taifeler Nurcularda var. Bütün Nurcuların bu çok taifelerinin umumen bütün maksadları, Kur'an-ı Mecid'in hidayetinden ve hakaik-i imaniye ile nurlanmaktan ibarettir. Bütün çalışmaları ilm ü irfan ve hakaik-i imaniyeyi neşretmektir. Bundan başka bir şeyle iştigal ettikleri bilinmiyor. Yirmisekiz seneden beri dehşetli

--- sh:»(Em:170) ↓ -----

mahkemeler derras ve kıskanç muarızlar, bu kudsî hizmetten başka onlarda bir maksad bulamadıkları için onları mahkûm edemiyorlar ve dağıtamıyorlar. Ve Nurcular, müşterileri ve kendilerine taraftarları aramaya kendilerini mecbur bilmiyorlar. "Vazifemiz hizmettir, müşterileri aramayız, onlar gelsinler bizi arasınlar, bulsunlar." diyorlar. Kemmiyete ehemmiyet vermiyorlar. Hakikî ihlası taşıyan bir adamı, yüz adama tercih ediyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Gerçi onlar da Nurcular gibi ulûm-u İslâmiye ve marifet-i İslâmiye ve hakaik-i imaniyeye temessük etmek için insanları teşvik ve sevk ediyorlar; fakat vaziyet, memleket ve siyasete temas iktizasıyla, ziyadeleşmeye ve kemmiyete ehemmiyet veriyorlar, taraftarları arıyorlar.

Altıncı Fark: Hakikî ihlaslı Nurcular, menfaat-ı maddiyeye ehemmiyet vermedikleri gibi; bir kısmı, a'zamî iktisad ve kanaatla ve fakir-ül hal olmalarıyla beraber, sabır ve insanlardan istiğna ile ve hizmet-i Kur'aniyede hakikî bir ihlas ve fedakârlıkla ve çok kesretli ve şiddetli ehl-i dalalete karşı mağlub olmamak için ve muhtaçları hakikata ve ihlase davet etmekte bir şübhe bırakmamak için ve rıza-yı İlahîden başka o hizmet-i kudsiyeyi hiçbir şeye âlet etmemek için, bir cihette hayat-ı içtimaiye faidelerinden çekiniyorlar.

Amma İhvan-ı Müslimîn ise: Onlar da hakikaten maksad itibariyle aynı mahiyette oldukları halde, mekân ve mevzu ve bazı esbab sebebiyle Nur Talebeleri gibi dünyayı terkedemiyorlar. A'zamî fedakârlığa kendilerini mecbur bilmiyorlar.

İsa Abdülkadir

* * *

--- sh:»(Em:171) ↓ -----

[Bağdad'da çıkan, ehemmiyetli, siyasî bir ceride olan "Eddifa"
gazetesinin muharriri İsa Abdülkadir diyor ki:]

Nur Talebelerinin mürşidi olan Bediüzzaman Said Nursî hakkında "Eddifa" gazetesini okuyanlar benden soruyorlar: "Türkiye'deki Nur Talebelerinden ve Üstadları olan Said Nursî'den bize malûmat ver" diyorlar. Ben de bunlar hakkında kısa bir cevap vereceğim. Çünkü Üstadın, Nur'un ve Nur Talebelerinin Arablar'da hakkı olduğu için Arablar onlardan ciddî bahsetsinler. Zira İslâmiyet'in madde-i esasiyesi olan Arablar, Risale-i Nur'dan ziyadesiyle faide görmeye başlamışlar.

Bu Nur Talebeleri Risale-i Nur'la, hem Türkiye'de, hem bilâd-ı Arabda komünistliğe karşı muhkem bir sed tesis ediyorlar.

.....

Risale-i Nur ise, öyle geniş bir mikyas ile intişar ediyor ki, değil yalnız Türkiye'de ve bilâd-ı İslâmiyede, hattâ ecnebilerde de iştiyakla istenilir oluyor. Ve Nur'un Talebelerinin şevklerini hiçbirşey kıramıyor. İşte Nur Talebeleriyle Nur Risaleleri ve onların bu büyük hizmet-i Kur'aniyeleri Demokrat Hükûmetinin bir büyük hasenesidir ki, mübarek âlem-i İslâm'daki hareket-i İslâmiye bu hükûmet-i demokrasiyi takdir ve tahsinle karşılıyor. Bütün Irak ahali-i müslimesi ki, Arab, Türk, Kürd, İran, bu İslâmî hizmeti ve kudsî mücahedeyi kemal-i ferah ile karşılıyorlar. Ve Türkiye'deki Türk kardeşlerimiz, garbın yanlış tesiratlarına karşı bunlarla mukavemet gösteriyorlar kanaatindedirler.

İsa Abdülkadir

* * *

--- sh:»(Em:172) ↓ -----

[Risale-i Nur'un vatana, millete ve İslâmiyet'e büyük hizmetini kabul ve takdir eden Başvekil Adnan Menderes'e Üstad'ın yazdığı bir mektub]

بِسْمِهِ سَبَّحَانَهُ

Ben çok hasta olduğum ve siyasetle alâkasız bulunduğum halde, Adnan Menderes gibi bir İslâm kahramanı ile bir sohbet etmek isterdim. Hal ve vaziyetim görüşmeye müsaade etmediği için; o surî konuşmak yerine bu mektub benim bedelime konuşsun diye yazdım.

Gayet kısa birkaç esası, İslâmiyet'in bir kahramanı olan Adnan Menderes gibi dindarlara beyan ediyorum:

Birincisi: İslâmiyet'in pek çok kanun-u esasîsinden birisi:

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

âyet-i kerimesinin hakikatıdır ki; birisinin cinayetiyle başkaları, akraba ve dostları mes'ul olamaz. Halbuki şimdiki siyaset-i hazırada particilik tarafdarlığı ile, bir câninin yüzünden pek çok masumların zararına rıza gösteriliyor. Bir câninin cinayeti yüzünden, tarafdarları veyahut akrabaları dahi şeni' gıybetler ve tezyifler edilip, bir tek cinayet yüz cinayete çevrildiğinden, gayet dehşetli bir kin ve adaveti damarlara dokundurup, kin ve garaza ve mukabele-i bil'misile mecbur ediliyor. Bu ise hayat-ı içtimaiyeyi tamamen zîr ü zeber eden bir zehirdir ve hariçteki düşmanların parmak karıştırmalarına tam bir zemin hazırlamaktır. İran ve Mısır'daki hissedilen hâdise ve buhranlar, bu esastan ileri geldiği anlaşılıyor. Fakat onlar burası gibi değil; bize nisbeten pek hafif, yüzde bir nisbetindedir. Allah etmesin, bu hal bizde olsa, pek dehşetli olur.

Bu tehlikeye karşı çare-i yegâne: Uhuvvet-i İslâmiyeyi ve esas İslâmiyet milliyetini o kuvvetin temel taşı yapıp, masumları himaye için, cânilerin cinayetlerini kendilerine münhasır bırakmak lâzımdır.

Hem emniyetin ve asayişin temel taşı, yine bu kanun-u esasîden geliyor:

--- sh:»(Em:173) ↓ -----

Meselâ: Bir hanede veya bir gemide bir masum ile on câni bulunsa, hakikî adaletle ve emniyet ve asayiş düstur-u esasîsi ile o masumu kurtarıp tehlikeye atmamak için, gemiye ve haneye ilişmemek lâzım; ta ki masum çıkıncaya kadar.

İşte bu kanun-u esasî-i Kur'anî hükmünce, asayiş ve emniyet-i dâhiliyeye ilişmek, on câni yüzünden doksan masumu tehlikeye atmak, gazab-ı İlahînin celbine vesile olur. Madem Cenab-ı Hak, bu tehlikeli zamanda bir kısım hakikî dindarların başa geçmesine yol açmış. Kur'an-ı Hakîm'in bu kanun-u esasîsini kendilerine bir nokta-i istinad ve onlara garazkârlık edenlere karşı siper yapmak lâzım geldiğini, zaman ihtar ediyor.

İslâmiyet'in ikinci bir kanun-u esasîsi şu hadîs-i şeriftir:

سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ

hakikatıyla, memuriyet bir hizmetkârlıktır; bir hâkimiyet ve benlik için tahakküm âleti değil. Bu zamanda terbiye-i İslâmiyenin noksanıyetiyle ve ubudiyetin za'fiyetiyle benlik, enaniyet kuvvet bulmuş. Memuriyeti hizmetkârlıktan çıkarıp, bir hâkimiyet ve müstebidane bir mertebe tarzına getirdiğinden; abdestsiz, kıblesiz namaz kılmak gibi, adalet adalet olmaz, esasıyla da bozulur ve hukuk-u ibad da zîr ü zeber olur. Hukuk-u ibad, hukukullah hükmüne geçemiyor ki, hak olabilsin; belki nefsanî haksızlıklara vesile olur.

Şimdi Adnan Menderes gibi, "İslâmiyet'in ve dinin îcablarını yerine getireceğiz" diye ve mezkûr iki kanun-u esasîye karşı muhalefet edip tam zıddına olarak iki dehşetli cereyan, gayet büyük rüşvet ile halkları aldatmak ve ecnebilerin müdahalesine yol açmak vaziyetinde hücum etmek ihtimali kuvvetlidir.

Birisi: Birinci kanun-u esasîye muhalif olarak, bir câni yüzünden kırk masumu kesmiş, bir köyü de yakmış. Bu derecede bir istibdad-ı mutlak, her nefsin zevkine geçecek memuriyete bir hâkimiyet suretinde rüşvet vererek, dindar hürriyetperverlere hücum ediliyor.

İkinci hücum da: İslâmiyet milliyet-i kudsiyesini bırakıp - evvelkisi gibi- bir câni yüzünden yüz masumun hakkını çiğneyebilen, zahiren bir milliyetçilik ve hakikatta ırkçılık damarıyla hem hürriyetperver dindar Demokratlara, hem bütün bu vatandaki

--- sh:»(Em:174) ↓ -----

yüzde yetmişi sair unsurlardan bulunanlara, hem hükûmet aleyhine, hem bîçare Türkler aleyhine, hem Demokrat'ın takib ettiği siyaset aleyhine çalışarak ve serseri ve enaniyetli nefislere gayet zevkli bir rüşvet olarak bir ırkçılık kardeşliği veriyor. O zevkli kardeşliğin içinde, o zevkli faideden bin defa daha ziyade hakikî kardeşleri düşmanlığa çevirmek gibi acib tehlikeyi, o sarhoşluğu ile hissedemiyor. Meselâ: İslâmiyet milliyeti ile dört yüz milyon hakikî kardeşin her gün

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

dua-yı umumîsiyle manevî yardım görmek yerine, ırkçılık dört yüz milyon mübarek kardeşleri, dört yüz serseriye ve lâübalilere yalnız dünyevî ve pek cüz'î bir menfaati için terk ettiriyor. Bu tehlike hem bu vatana, hem hükûmete, hem de dindar Demokratlara ve Türkler'e büyük bir tehlikedir ve öyle yapanlar da hakikî Türk değillerdir. Necib Türkler böyle hatadan çekinirler. Bu iki taife herşeyden istifadeye çalışıp, dindar Demokratları devirmeye çalıştıkları ve çalıştırıldıkları, meydandaki âsâr ile tahakkuk ediyor. Bu acib tahribata ve bu iki kuvvetli muarızlara karşı; kırk sahabe ile dünyanın kırk devletine karşı meydan-ı muarazaya çıkan ve galebe eden ve bin dört yüz sene zarfında ve her asırda üç yüz-dört yüz milyon şakirdi bulunan hakikat-ı Kur'aniyenin sarsılmaz kuvvetine dayanmak ve onun içindeki dünyevî ve uhrevî saadet-i ebediyenin zevklerine o cazibedar hakikatla beraber nokta-i istinad yapmak, o mezkûr muarızlarınıza ve hem dâhil ve hariçteki düşmanlarınıza karşı en lâzım ve elzem ve zarurî bir çare-i yegânedir. Yoksa o insafsız dâhilî ve hariçî düşmanlarınız sizin bir cinayetinizi binler yapıp ve eskilerin de cinayetlerini ilâve ederek başkaların başına yükledikleri gibi, size de yükleyecekler. Hem size, hem vatana, hem millete telafi edilmeyecek bir tehlike olur.

Cenab-ı Hak sizleri İslâmiyet lehindeki hizmetlerinizde muvaffak ve mezkûr tehlikelerden muhafaza eylesin diye ben ve Nurcu kardeşlerimiz, yapacağınız hizmete ve mezkûr hakikatı kabul etmenize mukabil dua etmeye karar vereceğiz.

Üçüncüsü: İslâmiyet'in hayat-ı içtimaiyeye dair bir kanun-u esasîsi dahi bu hadîs-i şerifin

الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَانِ الْمَرْصُوصِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا

--- sh:»(Em:175) ↓ -----

hakikatıdır. Yani, hariçteki düşmanların tecavüzlerine karşı dâhildeki adaveti unutmak ve tam tesanüd etmektir. Hattâ en bedevi taifeler dahi bu kanun-u esasînin menfaatini anlamışlar ki, hariçte bir düşman çıktığı vakit, o taife birbirinin babasını, kardeşini öldürdükleri halde, o dâhildeki düşmanlığı unutup, hariçteki düşman def' oluncaya kadar tesanüd ettikleri halde; binler teessüflerle deriz ki, benlikten, hodfüruşluktan, gururdan ve gaddar siyasetten gelen dâhildeki tarafgirane fikriyle, kendi tarafına şeytan yardım etse rahmet okutacak, muhalifine melek yardım etse lanet edecek gibi hâdisatlar görünüyor. Hattâ bir sâlih âlim, fikr-i siyasîsine muhalif bir büyük sâlih âlimi tekfir derecesinde gıybet ettiği ve İslâmiyet aleyhinde bir zındığı, onun fikrine uygun ve tarafdar olduğu için hararetle sena ettiğini gördüm. Ve şeytandan kaçır gibi otuzbeş seneden beri siyaseti terkettim.

Hem şimdi birisi hem Ramazan-ı Şerif'e, hem şair-i İslâmiyeye, hem bu dindar millete büyük bir cinayet yaptığı vakit, muhaliflerinin onun o vaziyeti hoşlarına gittiği görüldü. Halbuki küfre rıza küfür olduğu gibi; dalalete, fıska, zulme rıza da fısktır, zulümdür, dalalettir. Bu acib halin sırrını gördüm ki; kendilerini millet nazarında ettikleri cinayetlerinden mazur göstermek damarıyla muhaliflerini kendilerinden daha dinsiz, daha cânî görmek ve göstermek istiyorlar. İşte bu çeşit dehşetli haksızlıkların neticeleri pek tehlikeli olduğu gibi, içtimaî ahlâkı da zîr ü zeber edip bu vatan ve millete ve hâkimiyet-i İslâmiyeye büyük bir sû'-i kasd hükmündedir.

Daha yazacaktım; fakat bu üç nokta-i esasiyeyi şimdilik dindar hürriyetperverlere beyan etmekle iktifa ediyorum.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:176) ↓ -----

[Adnan Menderes'e gönderilmek niyetiyle evvelce yazılan içtimaî hayatımıza ait bir hakikatın haşiyesini tekrar takdim ediyoruz]

Haşiye: Eskilerin lüzumsuz keyfî kanunları ve sû-i istimleri neticesinde, belki de tahrikleriyle zuhur eden Ticanî mes'elesini dindar Demokratlara yüklememek ve âlem-i İslâm'ın nazarında Demokratları düşürmemenin çare-i yegânesi kendimce böyle düşünüyorum: Ezan-ı Muhammedî'nin (A.S.M.) neşriyle Demokratlar on derece kuvvet bulduğu gibi; Ayasofya'yı, beşyüz sene devam eden vaziyet-i kudsiyesine çevirmek ve halen İslâm'da çok hüsn-ü tesir yapan ve bu vatan ahalisine âlem-i İslâm'ın hüsn-ü teveccühünü kazandıran, yirmisekiz sene mahkemelerin muzır cihetini bulamadıkları ve beş mahkeme de beraetine karar verdikleri Risale-i Nur'un resmen serbestîsini dindar Demokratlar ilân etmeli ve bu yaraya bir nevi merhem vurmalarıdır. O vakit âlem-i İslâm'ın teveccühünü kazandıkları gibi, başkalarının zalimane kabahatları onlara yüklenmez fikrindeyim. Dindar Demokratlar, hususan Adnan Menderes gibi zâtların hatırları için, otuzbeş seneden beri terkettiğim siyasete bir-iki saat baktım ve bunu yazdım.

Said Nursî

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Samsun Mahkemesi'nden Sorgu ve Savcının Büyük Cihad'da intişar eden bir şekvama dair beni Samsun Ağır Ceza Mahkemesi'ne vermelerine dair bir davetiye geldi. Bana okudular. İçinde yalnız dört nokta nazar-ı ehemmiyete alınabilir gördüm:

Birincisi: Büyük Cihad'ın müdür-ü mes'ulü mahkemede müddeiumumîye demiş ki: "Said Nursî o makaleyi bana göndermiş. Ben de neşrettim."

Bu mes'elenin hakikatı şudur: Ben hasta iken Emirdağı'ndaki kardeşlerim yanıma geldiler. Emirdağı'nda başıma gelen zalimane hâdiseye dair konuştuk. Hem hastalıklı, hem hiddetli, hem Ankara'ya şekva suretinde bir şeyler söylemişim. Yanımdaki hizmetçim kaleme

--- sh:»(Em:177) ↓ -----

aldı. Nur talebelerinin tensibiyle Ankara'daki bir-iki Nur talebesine gönderip, tâ bazı dindar meb'uslara göstereyim. Bu hastalığımda bana sıkıntı verilmesin. Hem gönderilmiş. Bazı meb'uslar da görmüş. Ve bilmediğimiz bir zâtın hoşuna giderek Büyük Cihad müdürüne göndermiş. Ben kâsem ederim ki, o zamandan şimdiye kadar bilmiyorum ki kim göndermiş. Fakat neşrolduktan sonra bir nüsha buraya gelmiş. Yeni harfleri bilmediğim için bana birisi okudu. Ben memnun oldum. Allah razı olsun neşredenlere dedim. Gerçi otuzbeş seneden beri siyaseti terketmişim. Fakat Büyük Cihad gibi hâlisane dine hizmet eden o cerideye ve onun sahib ve muharrirlerine din namına minnetdar oldum ve Allah razı olsun dedim. Haberim olmadan ve para da vermeden daima bana o mübarek gazete gönderiliyordu.

İkinci Nokta: Benim Samsun'daki Ağır Ceza mahkemesine sevkedilmeliğime dairdir. Bu noktada bunu kat'iyyen beyan ediyorum ki, Samsun havalisinde hususan Büyük Cihad dairesine mensub mübarek âhret kardeşlerim ve Nur talebelerini ziyaretle görmek için oraya gitmek isterdim. Fakat doktorların raporlarıyla kat'î iktidarsızlığım o dereceye gelmiş ki; beş dakikalık karşımdaki, bu mes'elenin başlangıcı ve esası olan mahkemeye, birbuçuk senedir bana haber verdikleri halde gidemiyorum. Mecburiyetle müddeiumumî ve hâkim vazifesini gören sorgu hâkimi yanıma geldiler. Medar-ı sual ve cevap Büyük Cihad gazetesini de getirdiler. Gazetenin bazı sözleri benim sözlerim içine karıştırılmış. Ben de onlara cevaplarını vermişim. Eğer faraza Ağır Ceza bu ehemmiyetsiz mes'eleye ehemmiyet verse, benim mahkememi Eskişehir'e nakline müsaade etsin ki, orada sıhhiye heyetinden iki aylık raporlu zehir hastalığı ile şiddetli hasta bulunduğumdan bizzât bulunabilirim. Yoksa imkânı yoktur.

Üçüncü Nokta: Savcı ve sorgu hâkimi 163'üncü maddeye dayanıp Said Nursî'yi dini siyasete âlet ve asayişe zararlı propaganda diye itham ediyorlar. Bu noktanın hakikatını yirmidokuz senedir beş-altı mahkeme ve beş-altı vilayetin zabıtalrı ve 133 parça kitablarımı ve binlerce umum mektublarımı elde ettikleri halde ve dinsiz komitelerin tahriki ile safdil bazı memurları aldatmalarıyla kat'iyyen iki mes'eleden başka medar-ı mes'uliyet bulmadıklarına delil: İki sene bütün mektublarım ve kitablarım Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'yle Ankara Ağır Ceza Mahkemesi ve Mahkeme-i Temyiz de müttefikan hem benim beraetime, hem bütün

--- sh:»(Em:178) ↓ -----

kitabların iadesine karar vermeleri ve beş-altı vilayette yalnız tesettüre dair bir âyetin tefsiri bahanesiyle birtek mahkeme hafifçe ceza vermek istedi. Kat'î ve kuvvetli cevabıma karşı mecburiyetle mes'eleyi kanaat-ı vicdaniyeye çevirdiler. Demek onlar da medar-ı mes'uliyet bulamadılar. Bu noktayı izah için Afyon mahkeme reisine gönderdiğim istidayı size de bera-yı malûmat gönderiyorum.

Elhasıl: Aynı nakarat beş-altı mahkemede tekrar edilmiş ve medar-ı mes'uliyet bulamamışlar. Şimdi Samsun savcısı ve sorgusu yirmisekiz seneki nakaratı aynen tekrar ediyorlar: "Şahsî nüfuz temin için propaganda yapıp dini siyasete âlet ediyor." Beş mahkemede dörtyüz sahife kadar olan cerh edilmemiş müdafaatıma, benim bedelime havale ediyorum. Beni konuşmaktan ise, ona baksınlar.

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Samsun'dan gelen tebliğnameye karşı kısaca cevabımı Samsun Heyet-i Hâkimesine takdim ediyorum:

Birincisi: Ben makalemi kendim göndermemişim. Bütün buradaki dostlarım biliyorlar.

İkincisi: Benim gizli düşmanlarımın sû'-i kasdıyla zehir tesemmümü ile şiddetli hastalığımdan yanımdaki câmiye on defada ancak bir defa gidebiliyorum. Bu Samsun Mahkemesi'ni yakınımızdaki Eskişehir'e naklini kanunen talep ediyorum.

* * *

--- sh:»(Em:179) ↓ -----

[Gayet ehemmiyetli bir hâdise, bir istida ve bir şekvadır]

Pakistan'da çıkan "Essıddık" namındaki mühim bir mecmua elimize geçti. Baktık ki; elli sahifelik o mecmuanın yarısına yakın kısmı Risale-i Nur'un bazı makaleleridir. Ve bilhassa başında Risale-i Nur'dan Yirmiikinci Mektub'un birinci mebhasını gayet ehemmiyetle ve takdir ile âlem-i İslâm'a

أَنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

âyetine bir davetname hükmünde yazdığını gördük. Şimdi o arabî mecmuanın tercüme ettiği risalenin aslı olan Türkçesini efkâr-ı âmmeye, hususan bu hükûmet-i İslâmiyenin reislerine ve meb'uslarına bir sene evvel verildiği gibi, yine bera-yı malûmat takdim etmek için iki-üç sebep var:

Birincisi: Risale-i Nur'dan Sikke-i Tasdik-i Gaybî Mecmuası'nda yazılan kat'î yüzer işaretin ve emaratın delaletiyle ve çok hâdiselerin o delaleti tasdiki ile sabit olmuş ki: Risale-i Nur, manevî tahribata ve anarşilik ve bolşevizm, tabiiyyun ve maddiyyunluğa ve şükûk ve şübehata ve küfr-ü mutlaka karşı bir sedd-i Kur'anî hizmetini bi-hakkın îfa etmesiyle bu vatanı bu tehlikeli dünya fırtınası içinde muhafazaya bir vesile olduğu ve bir sadaka-i makbule hükmüne geçip İkinci Harb-i Umumî'nin belasına ve başka memleketlerde vuku' bulan belaların bu memlekete girmesine mümanaatla manevî bir siper teşkil ettiği bedahetle aşikâr olmuştur. Bu müddeayı Risale-i Nur'a nazar eden en muannid feylesoflar da tasdik etmeye mecbur kalmışlardır. İşte o Risale-i Nur beşyüz bin talebesiyle ve altıyüz bin nüshasıyla herkesin kalbinde iman dersiyile bir yasakçı bırakıp asayişini temin etmekle,

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

yani birinin günahıyla başkası mes'ul olamaz diye olan Kur'anın bir kanun-u esasîsini tatbiki çalışmasıyla ve milyonlarla okuyanlar içinde hiçbirisi onu okumaktan zarar görmemesiyle bu zamanda bir mu'cize-i Kur'aniye ve bu vatan

--- sh:»(Em:180) ↓ -----

ve millet için bir vesile-i def'-i bela olduğu isbat edildiği halde ve yirmibeş seneden beri gizli, ifsadçı, anarşi hesabına çalışan komiteler desiseleriyle mahkemeleri aleyhine sevkedip çalıştıkları ve beş vilayette beş büyük mahkeme Risale-i Nur'un eczalarını inceden inceye tedkik edip medar-ı mes'uliyet bir tek nokta bulamayıp beraet verdikleri ve sonra da yirmi yerde yirmi adliye ayrıca alâkadar olup, mûcib-i mes'uliyet bir cihet olmadığından suç yok diye karar verdikleri ve Afyon Mahkemesi de iki defa iadesine karar verdiği halde risalelerin iadesini ve tamam intişarını iktiza eden kanunî, hukukî esbab-ı mûcibe mevcut iken, beş seneden beri gizli komitelerin aldatmaları ve desiseleriyle ve bahanelerle Afyon Mahkemesi'nde beş senedir o mübarek risalelerin sahiblerine teslimi te'hir edilmektedir. Halbuki büyük emniyet dairelerince, zabıtaca sabit olduğu gibi, yüzbinler Nur talebelerinde ve yüzbinler Nur nüshalarında hiçbir zarar, bir vukuat görülmemesi, kaydedilmemesi gösteriyor ki, Risale-i Nur asayişin temel taşına hizmet eden bir sadaka-i makbule hükmündedir. Maddî ve manevî tehlikelerden bu memleketi muhafazaya vesile olduğu tahakkuk eden bir hakikat-ı Kur'anîyedir.

Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir parçası olan ve binler gençleri vatan, millet ve asayişin menfaatine terbiye eden Gençlik Rehberi'nin mahkemesi dolayısıyla Üstadımız hasta halinde iki defa İstanbul'a mahkemeye gidip yüzyirmi polisin kalabalığı dağıtmaya çalıştığı o mahkemede Gençlik Rehberi'nin hem müellifine hem naşirine ittifakla beraet ve ayrıca Rehber'in de içinde bulunduğu umum risalelere beş mahkeme beraet vermişken, onbeş günde teslimi lâzım gelen Gençlik Rehberi'nin onbeş aydan beri teslim edilmemesi ile Denizli ve Ankara Ağır Ceza Mahkemeleri beş ayda beraet ve iadesine karar verdikleri halde, Afyon Mahkemesi beş sene teslimi te'hir etmesiyle ve Diyarbakır havalisine, vilayat-ı şarkıyeye iman, din ve asayiş noktasında yüz vaiz kadar menfaati bulunan bir zâtın kendi parasıyla aldığı hususî Nur nüshalarını -haklarında beş mahkemenin beraet kararı olmasına rağmen- müsadere edip vatana, millete faydeli hizmetine mani' olmasıyla o sadaka-i makbule hükmündeki vesile-i def'-i bela bu suretle gizlendiğinden, bir buçuk milyar lira zarara vesile olan bu bela fırsat buldu, geldi denilebilir. Eğer beş mahkemenin ve İstanbul'un verdiği beraet neticesiyle o Gençlik Rehberi intişar etseydi, onun dersiyile intibaha gelen ve gelecek olan Müslüman gençler elbette başkalarının veyahut ihtilâlcilerin ifsadına meydan vermeyerek bir buçuk milyar lira zarardan bu milleti kurtarmaya

--- sh:»(Em:181) ↓ -----

sa'y ü gayret edecek idiler. Birbuçuk milyar liralık bu lekenin zuhuruna meydan vermeyecektiler...

Evet, Üstadımız Eski Harb-i Umumî'de Rusya'daki esaretinde anlamış ki; manevî tahribat ile gençleri ifsad eden tehlike memleketimize de gelecek diye telaş edip, bütün kuvvetiyle o vakitten beri tahribat-ı maneviyeye bir siper olmak için Gençlik Rehberi gibi çok eserler yazdı. Kur'an-ı Hakîm'in derslerini neşretti. Lillahilhamd pekçok gençleri kurtarmaya vesile oldu... Şimdi ehl-i siyaset madem müsâlemet-i umumiyeyi ve ittihad-ı milleti istiyor; çabuk, Pakistan'ın dahi ehemmiyetle nazara alıp ve Essıddık mecmuasında neşrettiği risalenin intişarına müsaade etsin.

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Kur'an-ı Hakîm'in bir kanun-u esasîsi olan

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

sırrıyla; birisinin hatasıyla başkası, hattâ kardeşi de olsa mes'ul olamaz. Şimdi yüz otuz risalede birtek risalenin yüz sahifesinde bir sahife muannid insafsızların nazarında hata bile olsa, o yüzbin sahife olan yüz otuz kitabı mes'ul edecek dünyada bir kanun var mı? Halbuki bu otuz sene zarfında beş mahkeme aynı kitablara beraet vermişler. Hem Malatya mes'ulesi münasebetiyle yirmi mahkeme de alâkadar olmuşlar. O yirmi mahkeme bir suç bulamıyoruz dedikleri halde ve altı yüzbin nüshası dâhilde ve hariçte intişar ettiği halde hiç kimseye zarar vermemesi ve Avrupa'da en yüksek mekteb içinde Nur'un dershanesi diye ayırdıkları yerde Hristiyanlar dahi onları okuması ve âlem-i İslâm'da gayet takdir ile intişar etmesi, hattâ Pakistan'da çıkan Es-sıddık mecmuasının Risale-i Nur'un bir risalesini neşredip Diyanet Riyasetine göndermesi ve bu kadar intişarıyla beraber hiçbir âlim ona itiraz etmemesi gibi hakikatlar gösteriyor ki; elbette Diyanet dairesi Nurları himaye etmek hakikî bir vazifesidir. Diyanet dairesi, Meşihat-ı İslâmiye gibi yalnız Türkiye'nin din muallimi değil, belki umum âlem-i İslâm'a Meşihat-ı İslâmiye yerine alâkası, nezareti, münasebeti var. Âlem-i İslâm o Diyanet dairesine karşı tam hüsn-ü zan etmek,

--- sh:»(Em:182) ↓ -----

sû-i tevehhüm etmemek, hususan bu zamanda ziyade lüzumu var. Hem de Türkiye ile ittifak etmeyen İslâmî hükûmetlerde o mübarek daireye karşı sû-i tevehhüm gelmemesine büyük bir vesilesi olan ve âlem-i İslâmın her tarafında belki Avrupa'da takdire mazhar olmuş Risale-i Nur, o Diyanet dairesini hem şerefini muhafaza ediyor, hem âlem-i İslâm'a karşı o dairenin bir eseri olarak intişarı gayet lâzım ve zarurî olduğunu, bu noktayı ehl-i vukuf tam nazara alsınlar. Onun için bîçare Said Nursî ve Nur talebelerinden yüz derece ziyade Diyanet Riyaseti a'zaları, hocaları alâkadar olmak lâzım. Tâ ki, Risale-i Nur dinsizlerin taarruzlarına karşı muhafaza ve himaye edilsin. Mükerrer beraetler verildiği halde intişarına mani' olan desisecileri susturmak lâzım...

Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Ankara'da bir kardeşimizden Asâ-yı Musa ve Gençlik Rehberi'ni bahane ederek umum Nur risalelerini almak için gelmişler. O kardeşimiz Ağır Ceza Mahkemesi'nin Asâ-yı Musa hakkındaki beraet kararını gösterince Asâ-yı Musa'yı almaktan vazgeçmişler. Buldukları ve götürmek üzere gözlerinin önüne koydukları on kadar Gençlik Rehberi'nin de üzerine kendileri farkında olmayarak bazı kitablar koymuşlar. Giderken Gençlik Rehberi'ni ne kadar aramışlarsa da bulamamışlar. Bu suretle Gençlik Rehberi kendi kerametiyle kendini muhafaza etmiş. Asâ-yı Musa ve Gençlik Rehberi hariç; birer tane aldıkları mecmua ve risaleleri de emniyetten tekrar iade etmişler.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:183) ↓ -----

Heyet-i Vekile'ye ve Tevfik İleri'ye

Arz ediyoruz ki: Şark Üniversitesi hakkında çok kıymetdar hizmetinizi Üstadımıza söyledik. O dedi: Ben hasta olmasaydım, ben de o mes'ele için vilayat-ı şarkıyeye gidecektim. Ben bütün ruh-u canımla Maarif Vekili'ni tebrik ediyorum. Hem ellibeş seneden beri, Medreset-üz Zehra namında Şark Üniversitesinin tesisine çalışmak ve o üniversiteyi biri Van'da, biri Diyarbakir'de, biri de Bitlis'te olmak üzere üç tane veya hiç olmazsa bir tane Van'da tesis etmek için, Hürriyetten evvel İstanbul'a geldim. Hürriyet çıktı, o mes'ele de geri kaldı.

Sonra İttihadçılar zamanında Sultan Reşad'ın Rumeli'ye seyahatı münasebetiyle Kosova'ya gittim. O vakit Kosova'da büyük bir İslâmî dârülfünun tesisine teşebbüs edilmişti. Ben orada hem İttihadçılara, hem Sultan Reşad'a dedim ki:

Şark böyle bir dârülfünuna daha ziyade muhtaç ve âlem-i İslâmın merkezi hükmündedir. O vakit bana va'd ettiler. Sonra Balkan harbi çıktı, o medrese yeri istila edildi. Ben de dedim ki: Öyle ise o yirmi bin altun lirayı Şark dârülfünununa veriniz. Kabul ettiler.

Ben de Van'a gittim. Ve bin lira ile Van gölü kenarında Artemit'te temelini attıktan sonra harb-i umumî çıktı. Tekrar geri kaldı.

Esareten kurtulduktan sonra İstanbul'a geldim. Hareket-i Milliyeye hizmetimden dolayı Ankara'ya çağırdılar. Ben de gittim. Sonra dedim: Bütün hayatımda bu dârülfünunu takib ediyorum. Sultan Reşad ve İttihadçılar yirmibin altun lirayı verdiler. Siz de o kadar ilâve ediniz. Onlar yüz ellibin banknot vermeye karar verdiler. Ben dedim: Bunu meb'uslar imza etmelidirler.

Bazı meb'uslar dediler: "Yalnız sen medrese usûlü ile sırf İslâmiyet noktasında gidiyorsun. Halbuki şimdi garblılara benzemek lâzım."

Dedim: O vilayat-ı şarkıye Âlem-i İslâm'ın bir nevi merkezi hükmünde, funun-u cedide yanında ulûm-u diniye de lâzım ve elzemdir. Çünkü ekser enbiya şarkta ve ekser hükema garbda gelmesi gösteriyor ki,

--- sh:»(Em:184) ↓ -----

şarkın terakkiyatı din ile kaimdir (Haşiye). Başka vilayetlerde sırf fünün-u cedide okutturursanız da şarkta herhalde millet, vatan maslahatı namına, ulûm-u diniye esas olmalıdır. Yoksa Türk olmayan müslümanlar, Türk'e hakikî kardeşliği hissedemeyecek. Şimdi bu kadar düşmanlara karşı teavün ve tesanüde mecburuz.

Şimdi ben zehir hastalığı ile ziyade rahatsız vaziyette ve çok ihtiyarlık sebebiyle ellibeş senelik bir gaye-i hayatımı görüp takib etmekten mahrum kaldığım gibi, Ankara'ya gidip şark terakkiyatının anahtarı olan bu müesseseye çalışanları ruh-u canımla tebrik etmekten dahi mahrum kalıyorum.

Yalnız otuzbeş sene evvel Ebuuzziya matbaasında tab'edilen Münazarat ve Saykal-ül İslâmiye namındaki eserim elbette Maarif Vekili'nin nazarından kaçmamış. Benim bedelime o eser konuşsun. Ben hayatımdan ümidim kesilmiş gibiyim. Fakat o azîm üniversitenin temelleri ve esasatı ve manevî bir proğramı ve muazzam bir tedrisatı nev'inden Risale-i Nur'un yüzelli risalesini kendime tevkil ediyorum. Bu vatan ve milletin istikbalinin fedakâr genç üniversite talebelerine ve maarif dairesine arz edip bu mes'eledede muvaffakiyete mazhar olan Tevfik İleri'nin bu bîçare Said'e bedel Risale-i Nur'a himayetkârane sahib çıkmasını rahmet-i İlahîden niyaz ediyorum.

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Çok hasta, çok ihtiyar, garib, tecrid içinde

Said Nursî

(Haşiye): Hattâ o zamandan evvel Türk olmayan bir talebem vardı. Eski medresemde hamiyetli ve gayet zeki o talebem ulûm-u diniyeden aldığı hamiyet dersiyle her vakit derdi: Sâlih bir Türk elbette fâsık kardeşimden, babamdan bana daha ziyade kardeş ve akrabadır. Sonra aynı talebe tali'sizliğinden sırf maddî fünün-u cedide okumuş. Sonra ben dört sene sonra onun ile görüştim. Hamiyet-i millie bahsi oldu. O dedi ki: Ben şimdi râfızî bir Kürdü, sâlih bir Türk hocasına tercih ederim. Ben de eyvah dedim. Sen ne kadar bozulmuşsun. Bir hafta çalıştım, onu kurtardım, eski hakikatlı hamiyetine çevirdim. Sonra Meclis-i Meb'usandaki bana muhalefet eden meb'uslara dedim: O talebenin evvelki hali Türk milletine ne kadar lüzumu var ve ikinci halinin ne kadar vatan menfaatına uygun olmadığını fikrinize havale ediyorum. Demek farz-ı muhal olarak siz başka yerde dünyayı dine tercih edip siyasetçe dine ehemmiyet vermeseniz de, herhalde şark vilayetlerinde din tedrisatına a'zamî ehemmiyet vermek lâzım. O vakit bana muhalif meb'uslar da çıkıp o lâyihamı yüz altmışüç meb'us imza ettiler. Bu kadar imzayı taşıyan bir istidayı, elbette yirmiyedi sene istibdad-ı mutlak onu bozamamış.

--- sh:»(Em:185) ↓ -----

Doğu Üniversitesi hakkında, tahrifçi bir gazeteye cevabdır:

Muhalif bir partinin şiddetli ve tenkidçi tarafından bir mensubu, yani Ulus'un 1.4.1954 tarihli nüshasında yazılan Atatürk Üniversitesi hakkındaki makaleye cevap hükmünde o üniversitenin hakikatını beyan ediyoruz. Şöyle ki:

Şimdi Atatürk Üniversitesi namı verilen bu dârülfünunun küşadına Üstadımız Said Nursî 50 seneden beri büyük bir gayretle çalışmıştır. Üstadımız İttihadçılara muhalif olduğu halde onlar ve Sultan Reşad bu dârülfünunun inşası için 19 bin altın tahsis etmiş, Van'da üstadımız temellerini atmıştı. Fakat harb-i umumînin vukuuyla geri kalmıştı. Sonra devr-i cumhuriyetin ibtidasında Üstadımız Said Nursî'nin Ankara'da meclis-i meb'usana istenilmesiyle üstadımız tekrar teşebbüse geçmişti. Orada üstadımız o zamanın idaresine tam muhalif ve siyaseti bütün bütün terkettiği ve bazı cihetle de muhalif olduğunu ve dünyanıza karışmayacağım dediği ve hattâ Mustafa Kemal'e "namaz kılmayan haindir" dediği ve onun teklif ettiği büyük servet, maaş, şark vaiz-i umumîliği gibi büyük tekliflerini kabul etmediği halde, şark dârülfünununun tesisi için 150 bin banknotun 200 meb'ustan 163 meb'usun imzası ve Mustafa Kemal'in tasdikiyle verilmesine karar verilmişti. Demek ki şarkın en mühim mes'elesi, o zaman o üniversiteydi. Şimdi yirmi derece daha ziyade ihtiyaç var. Nihayet yine üstadımızın maddî ve manevî gayret ve teşvikleri neticesiyle yapılmasına bu hükûmet-i İslâmiye zamanında karar verildi.

Bu Şark Üniversitesi'nin o cihanşümül kıymet ve ehemmiyetini bir bahr-ı ummandan bir katre takdim eder misillü iki-üç nokta olarak arzederiz:

Birincisi: Bu dârülfünun hem İran, hem Arabistan, hem Mısır ve Afganistan, hem Pakistan ve Türkistan ve Anadolu'nun merkezinde bir kalb hükmündedir. Ve hem bir Câmi-ül Ezher, bir Medreset-üz Zehra'dır.

İkincisi: Şimdi umum beşerde sulh-u umumî için yani beşerin ifsad edilmemesi için çareler aranıyor, paktlar kuruluyor. Ve madem bu hükûmet-i İslâmiye musalahat-ı umumiye ve hükûmetin selâmeti için Yugoslavya'ya tâ İspanya'ya kadar onları okşayarak dostluk kurmaya çalışıyor. İşte bunların çare-i yegânesinin bir delili olarak gösteriyoruz ki, tesis edilecek Şark Dârülfünununun

--- sh:»(Em:186) ↓ -----

ilk müteşebbisinin bir ders kitabı olan ve ulûm-u müsbete ve fenniye ile ulûm-u imaniyeyi barıştıran ve bu otuz seneden beri bütün feylesoflara meydan okuyan ve resmî ülemaya dokunduğu ve eski hükûmetle resmen mübareze ettiği halde bütün bunlar tarafından takdir ve tahsine mazhar olan ve mahkemelerde beraet kazanan Risale-i Nur'un bu vatan ve millete temin ettiği asayiş ve emniyettir ki; İslâm memleketlerinde, hususan Fas'ta, Mısır ve Suriye ve İran gibi yerlerde vuku' bulan dâhilî karışıklıkların bu vatanda görülmemesidir. İşte nasılki bu vatan ve millette Risale-i Nur -emniyet ve asayişin ihlâlüne sair memleketlerden daha ziyade esbab bulunmasına rağmen- asayışı temin etmesi gösteriyor ki; o Doğu Üniversitesi'nin tesisi, beşeri müsalemet-i umumiyyeye mazhar kılacaktır. Çünkü şimdi tahribat manevî olduğu için ona mukabil tamirci manevî bir atom bombası lâzımdır. İşte bu zamanda tahribatın manevî olduğuna ve ona karşı mukabalenin de ancak tamirci manevî atom bombasıyla mümkün olabileceğine kat'î bir delil olarak üniversitenin mebde' ve çekirdeği olan Risale-i Nur'un bu otuz sene içerisinde Avrupa'dan gelen dehşetli dalalet ve felsefe ve dinsizlik hücumlarına bir sed teşkil etmesidir. O manevî tahribata karşı Risale-i Nur tamirci ve manevî bir atom bombası olmuş.

Üçüncüsü: Evet, Şark Üniversitesi bir merkez olarak âlem-i İslâm'ı ve tâ bütün Asya'yı alâkadar edecek bir mahiyet ve ehemmiyette olduğundan altmış milyon değil, altmış milyar da masraf yapılırsa elyaktır.

Yeni Ulus Gazetesi muhalif olduğu için, bu mes'eleyi perde ederek yeni iktidarın bazı büyük memurlarından bu mes'eleye çalışanlara bir nevi irtica süsünü vermek istiyor. Halbuki bu mes'ele en yüksek terakki ve sulh-u umumînin medarıdır. Bu müessese bu hükûmet-i İslâmiyyeye, bazı şair-i İslâmiyeden Arabî ezan-ı Muhammedî ve din dersleri gibi pek çok kuvvet verecek. Belki bu hükûmetin istikbalinde tarihlerde kemal-i takdir ve tahsinle yâdedilmesine en parlak bir vesile olacaktır.

Bu mes'elenin ihyasıyla hasıl olan nur ve feyiz, Demokrat hükûmetin en büyük ve cihandeger bir hizmeti olarak ebede kadar misli görülmemiş bir parlaklıkla lemaan edecektir. Ve beynelmilel bir itibarı temin edecektir.

Üstadımızın hastalığı münasebetiyle hizmetinde bulunan Nur Talebeleri

* * *

--- sh:»(Em:187) ↓ -----

Mahkememizin te'hiriyle işlerin Ankara Mahkemesi'ne havale edilmesinde çok hayır var. Şimdi hem Isparta Mahkemesi, hem Van'da Molla Hamid'in ve Diyarbakir'de Mehmed Kaya'nın kitaplarının iadesi ve Afyon; hepsi Ankara'ya bakıyor. Ankara'da olacak hayırlı bir netice ile inşaallah her tarafta birden işlerimiz halledilmiş olacak. Hem böyle bir vakitte Nurlardaki hakaik-i imaniye, hususan Ankara'da nazarların çevirilmesi lâzımmış. İnşâallah bu mes'elemizin oraya gönderilmesi, mühim bir intibaha vesile olacak.

Kardeşiniz
Zübeyr

* * *

Üstadın ziyaretçilere dair bir mektubu

Umum dostlarıma, hususan ziyaretçilere dair bir özrümü beyan etmeye mecbur oldum:

Ekser hayatım inzivada geçtiği gibi, otuz-kırk senedir tarassud ve taarruza maruz kaldığımdan, zaruretsiz sohbet etmekten çekinip tevahhuş ediyorum. Hem eskiden beri maddî ve manevî hediyeler bana ağır geliyordu. Hem şimdi ziyaretçiler, dostlar çoğalmış; hem manevî mukabele lâzım gelmiş. Şimdi maddî bir lokma hediye beni hasta ettiği gibi, manevî bir hediye olan ziyaret etmek, görüşmek, hususan başka yerlerden musafaha için zahmet edip gelmek ziyareti dahi, ehemmiyetli bir hediye-i maneviyedir. Ona mukabele edemiyorum. Hem de ucuz değil, manen pahalıdır. Ben kendimi o hürmete lâyük görmüyorum. Manen mukabele de edemiyorum. Onun için şimdilik aynen maddî hediye gibi bir ihsan olarak bana manevî hediye gibi olan sohbetten zaruret olmadan men'edildim. Bazı beni hasta eder. Maddî hediye'nin tam mukabilini vermediğim vakit beni hasta ettiği gibi. Onun için hatırınız kırılmasın, güvenmeyiniz.

Risale-i Nur'u okumak, on defa benimle görüşmekten daha kârlıdır. Zâten benimle görüşmek; âhiret, iman, Kur'an hesabıdır. Dünya ile alâkamı kestiğim için, dünya hesabına görüşmek manasızdır. Âhiret, iman, Kur'an için ise; Risale-i Nur daha bana ihtiyaç bırakmamış. Hususan Tarihçe-i Hayat'taki mektublar. Hattâ hizmetimdeki has kardeşlerimle de zaruret olmadan görüşemiyorum. Yalnız bazı Risale-i Nur'un fütuhatına ve neşriyatına ait bazı kimseler için görüşmek istesem, o zaman görüşmek caiz olabilir ve bana

--- sh:»(Em:188) ↓ -----

sıkıntı vermez. Bu noktayı bilmeyen ziyaretçilere haber veriyorum ki; birkaç senedir ceridelerle ilân etmişim ki, benimle görüşmek isteyenleri hususan uzak yerden gelerek görüşmeden gidenleri, hususî dualarıma dâhil ediyorum. Her sabah da dua ediyorum. Onun için de gücenmesinler...

Said Nursî

* * *

Çok muhterem kardeşimiz Sâlih,

Üstadımız sana ve iki dindar ve hakikî milletvekillerine çok selâm ve dua eder, sana ve onlara "Bin bârekâllah" der.

Üstadımız diyor ki:

"Ben çok zaman evvel bekliyordum ki, Urfa tarafında Nurlara karşı kuvvetli eller sahib olmağa çıksın. Çünkü orası hem Anadolu'nun, hem Arabistan'ın, hem Kürdistan'ın bir nevi merkezi hükmündedir. Nurlar orada yerleşse, o üç memlekette intişarına vesile olur. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrediyorum ki, Seyyid Sâlih gibi gençliğin bir kahramanı ve o havalinin çok kıymetdar ve hamiyetkâr ve dindar iki milletvekili Nurlara sahib çıkmağa başladılar. Ben de kendi paramla aldığım ve zehir hastalığının fazla rahatsızlığı içinde tashih ettiğim bana mahsus bir kısım mecmualarımı onlara gönderiyorum. Çok yerlerden ve çok mühim zâtlar tarafından istedikleri halde, ben Urfa'yı her yere tercih ediyorum. İnşâallah bir kısım daha onlara göndereceğim.

Seyyid Sâlih ve hamiyetkâr milletvekilleri orada inşâallah Kur'an ve imana tam hizmet edecek ve orayı Isparta'daki Medreset-üz Zehra ve Mısır'daki Câmi-ül Ezher'in küçük bir nümunesi haline getirmeye vesile olmaya ve Şam ve Bağdad'daki medrese-i İslâmiyenin bir nümunesini açmaya yol açmalarını rahmet-i İlahiyeden ümid ediyoruz.

Hem madem Risale-i Nur'un mesleği hılettir. Ve Urfa ise, İbrahim Halilullah'ın bir menzilidir. İnşâallah hılet-i İbrahimiye parlayacaktır. Hem ihtimal-i kavîdir ki, bu dehşetli semli hastalıktan kurtulsam, gelecek kışta Urfa'ya gitmeyi cidden arzu ediyorum."

Üstadımızın sözü bitti. Biz de tekrar selâm ve arz-ı hürmet ederiz.

Risale-i Nur hizmetinde bulunan kardeşiniz

Ziya ve Mehmed

--- sh:»(Em:189) ↓ -----

Bütün Urfa halkına, çoluk ve çocuğuna ve mezarda yatanlarına her sabah dua ediyorum. Ve bütün Urfalıları selâm ediyorum. Urfa taşıyla, toprağıyla mübarektir. Ben çok hastayım. Onlar da bana dua etsinler.

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Âlem-i İslâm'da Leyle-i Kadir telakki edilen bu Ramazan-ı Şerifin yirmiyedinci gecesinde bir nevi tesemmüm ile şiddetli bir mide hastalığı içinde sinirlerimi ve vicdan ve kalbimi istilâ eder gibi bir diğer dehşetli hastalık hissettim. Bu maddî ve manevî iki dehşetli hastalık içerisinde şefkat hissi ile bütün zîhayatların elemeleri hatıra geldi. Şahsî hastalığımdan daha ziyade elîm bir halet-i ruhiyeyi hissettim. Bununla beraber seksen küsur seneye varan ömrümün sonunda seksen sene manevî bir ibadeti kazandıran en son Leyle-i Kadre lâayk çalışamayacağım diye, sâbık iki dehşetli hastalıktan daha şiddetli hazîn bir me'yusiyet içinde asaba gelen ve nefs-i emmarenin vazifesini gören bir elîm his beni ezdiği aynı zamanda Âyet-i Hasbiyenin bir sırrı imdadıma yetişti. Bu üç hastalığı izale edip Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, hilaf-ı me'mul bir tarzda dayandım. Bu üç hastalığıma da böyle üç merhem sürüldü:

Maddî hastalığı -Hastalar Risalesi'nde isbat edildiği gibi- bir saat hastalık, sâbir ve mütevekkil insanlara, hiç olmazsa on saat ibadet ve Leyle-i Kadir'de ise daha ziyade ibadet hükmüne geçtiği gibi, benim de bu Leyle-i Kadir'deki hastalığı, iktidarsızlığımla yapamadığım Leyle-i Kadir'deki hizmetin yerine geçmesi ile, tam şifa verici bir merhem oldu. Ve bütün zîhayatın hastalık ve elemelerinden şefkat sırrı ile bana gelen teellüm marazını birden rahîmiyet-i İlahiyenin tecellisi ile yani mahlukları yaratanın şefkat ve rahîmiyeti ve rahmeti tam kâfi olmasından onların elemelerini, onlar için bir nevi lezzete veya

--- sh:»(Em:190) ↓ -----

mükâfata çevirdiğinden o rahmet-i İlahiyeden daha ileri şefkati sürmek manasız ve haksız olduğundan ve şefkatten gelen elemi, bir manevî sürura ve lezzete çevirdi. Yalnız merhem değil, belki şifa da verdi. Ve en son ömrümde en ziyade kıymetdar manevî bir hazineyi kaybetmekteki manevî eleme karşı, Nur'un has şakirdlerinin her birisi şirket-i maneviye sırrı ile umum namına dahi dua ile ve amel-i sâlih ile çalıştıklarından hem El-Hüccet-üz Zehra'da, hem Nur Anahtarı'nda izah edilen teşehhüdde ve Fatiha'da bütün mevcudat ve zîhayat cemaatinin dualarına ve tevhiddeki davalarına iştirak suretiyle, hususan toprak, hava, su ve nur unsurları birer dil olmasıyla topraktan çıkan bütün hayat hediyeleri ve sudan mübarekât ve tebrikât ve havadan şükür ve ibadetin temessülleri ve Nur unsurundan maddî ve manevî tayyibatlar, güzellikler tarzında, teşehhüdde ve Fatiha'da kâinattaki bütün nimetlerden gelen şükürler ve hamdler ve bütün mahlukatın hususan zîhayatların küllî ibadetleri ve bütün istianeleri ve doğru yolda giden bütün ehl-i hakikata ve ehl-i imanın yolundan gidenlere manevî refakat etmekle onların dualarına ve davalarına tasdik suretinde âmînlerle iştirak ederek, âmîn demekle hissedar olmanın küllî sırrı o gece imdadıma geldi. Gayet hasta, zayıf, me'yus bir halde cüz'î bir hizmet edememekteki manevî elîm hastalığıma öyle bir tiryak oldu ki; ben hakikaten en sağlam hallerimde ve en genç zamanlarımda, en zevkli ve lezzetli evradımda bulamadığım bir manevî süruru hissettim. Ve hadsiz şükür edip, o dehşetli hastalığıma razı oldum. "Elhamdülillahi biadedi âşirati dekaik-ı şehri Ramazane fî külli zaman" dedim.

الْباقى هُوَ الْباقى

Kardeşiniz
Said Nursî

--- sh:»(Em:191) ↓ -----

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Üstadımız der:

"Benimle görüşmek isteyen aziz kardeşlerime beyan ediyorum ki: İnsanlarla görüşmeye zaruret olmadıkça tahammülüm kalmadığından, hem şimdi tesemmümden, za'fiyetten, ihtiyarlıktan ve hasta bulunmuş olmaktan dolayı fazla konuşamıyorum. Buna mukabil, kat'iyyen size haber veriyorum ki: Risale-i Nur'un herbir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakikî bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Ben şuna karar vermiştim ki; Allah için benimle görüşmek isteyenleri görüşmediklerine bedel her sabah okuduklarıma, dualarıma dâhil ediyorum ve etmekte devam edeceğim."

Şimdi bir-iki aydır Üstadımız bir hizmetkârıyla dahi konuşamıyor. Konuştuğu vakit bir hararet başlıyor. Bunun hikmetini bir ihtara binaen söyledi ki: Risale-i Nur bana hiç ihtiyaç bırakmıyor. Konuşmaya lüzum kalmadı. Hem ben âciz şahsıyla binler dostlarımdan yirmi-otuz dostla konuşabilirim. Yirmi adamın hatırı için binler adamın hatırını rencide etmemek için konuşmaktan men'edildim ihtimali kavîdir. Hususî görüşmediğim için mazur görsünler. Hattâ bayramda musafaha etmek ve ona bakmaya tahammül edemiyor. (Haşiye) Onun için hatırları kırılmasın.

* * *

(Haşiye): Şimdi hem Ankara, hem İstanbul, hem Samsun, hem Antalya Risale-i Nur'un neşrine başladığı cihetle; gizli din düşmanı komiteler o neşriyata karşı bir evham vermemek için, şimdilik has dostları da kabul etmemeye mecbur oldu. Tâ, Sözler'in tab'ı tamam oluncaya kadar.

--- sh:»(Em:192) ↓ -----

[Dört sene evvel Üstadımız hastalığı yüzünden beni Ankara'da Risale-i Nur'un mahkemeleri ile alâkadar işlerini takib için tevkil ettirdiği zaman, bazı meb'uslara gönderdiğimiz ilişik mektubumuzu yeniden sizlere ve muhterem meb'usların nazar-ı irfanlarına takdim ediyoruz. Buna sebep, aynı mes'elenin devam etmesidir. Bilhassa son aylarda şark vilayetlerinde kurulması için teşebbüse geçilen yeni üniversitedir.]

Risale-i Nur'un bu otuz senelik zamanda dâhil ve hariçteki fevkalâde intişarıyla her tarafta hüsn-ü tesiri ve şark vilayetlerinde ellibeş seneden beri büyük bir dârülfünunun kurulmasına çalışması, birbirini takib eden ve birbirini tamamlayan bu zamanda âlem-i İslâmı şiddetli alâkadar eden iki mühim mes'eledir. Bu iki netice-i azîme; hem bu milleti, hususan şark vilayetlerini hem dört yüz milyon İslâm milletlerini, hem sulh-u umumîye muhtaç Hristiyanlık dünyasını da alâkadar edip ve tesirini gösteren medar-ı iftihar iki ehemmiyetli hâdisedir. İslâm Dininin ve Kur'an hakikatlarının küllî ve umumî iki naşiri ve ilâncısıdır.

Üstadımız ellibeş seneden beri a'zamî gayretle ve müteaddid vesilelerle şarkî Anadolu'da Câmî-ül Ezher'e muvafık Medreset-üz Zehra namıyla bir İslâm üniversitesinin kurulması için çalışmış ve bunun kat'î lüzumunu daima ileri sürmüştür. Reiscumhur'a ve Başvekil'e hitaben onları bu mes'eleden tebrik eden Üstadımızın yazısında denildiği gibi, Şark dârülfünunu âlem-i İslâm'ın bir nevi merkezinde olarak beyn-el İslâm medar-ı iftihar bir makam kazanacaktır. O vilayetlerde medfun çok aziz ve mübarek binlerle ülema ve ârifin, şüheda ve muhakkikîn ecdadlarımızın mazideki pek kıymetli ve kudsî hizmet-i diniyeleri, manevî, bâki hasletleri bu dârülfünunla dahi tecessüm ederek vazife-i imaniyelerini daha geniş bir sahada yapacaklardır.

Şark Üniversitesi'nin bir nevi programı olmaya lââyık üss-ül esas dersi ise, Kur'an-ı Hakîm'in hakaik-i imaniyesini tefsir eden ve bütün mes'elelerini fünun-u akliye ile ve delail-i mantığıye ve müsbete ile tesbit ettiren ve makulatla ders veren Risale-i Nur'dur ki; yeni asrın üniversitelerinde ve mekteplerinde okutulmaya şâyandır.

--- sh:»(Em:193) ↓ -----

Risale-i Nur şarkî Anadolu'da yer yer kurulmuş ve yüzyıllardan beri o havalide manevî âb-ı hayat menba'ları vazifesini görmüş bulunan medreselerinin ve üstadlarının bir talebesi vasıtasıyla zuhur etmiştir ki; bu son münevver meyveleriyle o muhterem üstadlar, yeniden vazife başına geçip vazife-i tenviriyelerini ve hizmet-i Kur'aniyelerini bu suretle cihanşümül bir vüs'ate inkılab ettirmelerini bütün ruhumuzla ümid ve rahmet-i İlahiyeden temenni ve niyaz ediyoruz. Bu duamıza zaman ve zeminin şerait-i hayatiyesi ve müsalemet-i umumiyenin lüzumu da "âmîn, âmîn" diyor ve diyecektir.

Evet şarktaki ilim ve irfan faaliyetinin bir semeresi ve netice-i külliyesi olan Risale-i Nur, şark dârülfünununun İslâmiyet noktasında bir programı olması hasebiyle İslâmiyet'e, bu millete ve âlem-i İslâm'a hizmete çalışanları şiddetle alâkadar etmektedir. Ve şimdi Amerika'da ve Avrupa'da, Nur Risalelerini istemeleri ve oralarda intişarı, bu müddeamızın fevkalâde ehemmiyetini gösterir.

Mustafa Sungur

* * *

Yazıları beş vecihle iftira ve yalan olduğunu gördüğüm bir gazeteyi bana okudular. Böyle iftiraların hem Isparta'ya, hem neşredenlere büyük zararı var.

Birinci Yalan: Nur Risalelerini okuyanlara mürid ve tarîkat diye beni tarîkat dersi vermekle ittiham ediyor. Halbuki beni tanıyanlar biliyorlar ki: Mahkemelerde de sabit olduğu gibi; ben tarîkat dersi değil, imanın, Kur'anın hakikatlarını ders veriyorum. Dersimi dinleyenlere Nur Talebesi denir. Mesleğimiz tarîkat değil, imanın hakikatlarıdır.

İkinci Yalanı: İftira eden gazete başka bir gazeteyi kendine teşrik etmekle bazı yanlış tabirleri karıştırmasıyla diyor ki: "Eğirdir gençleri Said ve müridleriyle mücadeleye başladılar." Kat'iyyen bunun aslı olmadığını bütün Isparta ve Eğirdir gençleri biliyorlar. Hattâ Isparta ve Eğirdir gençleri bunu işittikleri vakit hiddetle protesto ediyorlar. Yalnız Ankara'da bulunan Eğirdir'li genç olmayan bir adam, otuz sene evvel benimle görüşmesini az tenkidkârane yazmış. Buna, "Gençler mücadeleye başladılar" namını vermek ne kadar

--- sh:»(Em:194) ↓ -----

zahir bir yalandır. Halbuki, kim olursa olsun bütün gençlere karşı daima kardeş nazarıyla bakıyorum. Bana yahut talebelerime karşı Isparta ve Eğirdir'de hiçbir gencin mücadelesini işitmemişim.

Üçüncü İftirası: O iftira eden gazete başka birisinin diliyle diyor ki: "Said ve müridleri gizli siyaset çeviriyorlar. Emniyeti bozmak tarzında nizamata değiştirmeye çalışıyorlar." Bunun yalan olduğuna yirmisekiz senede beş mahkeme beraet vermesiyle gösteriyor ki: Siyasetle hiç bir alâkam yok. Ve hiç bir emare bulunmaması bunun ne kadar iftira olduğunu gösteriyor. Hattâ otuzbeş seneden beri siyasetten çekildiğimi bütün dostlarım biliyorlar. Bu hakikat mahkemeler tarafından da sabit olmuştur.

Dördüncü İftirası: Said Nursî bazı kadınlara şeytandır demiş. Bu iftiranın aslı: "Eskiden büyük şehirlerde açık-saçık, çıplaklık derecesinde hususan yarım çıplak Hristiyan kızları şeytan kumandasında ahlâk-ı İslâmiyeye zarar veriyorlar." İşte böyle birkaç tane açık gezenler hakkındaki bir sözü başka surete çevirip mutlak kadınlara teşmil ederek tabiri çirkinleştirip istimal etmesi, pek çirkin ve zahir bir iftiradır. Kadınlara muhavere namındaki risalemde: Kadınlara büyük bir hürmet ve ehemmiyet ve kıymet verdiğimi hattâ şefkat cihetinde erkeklerden pek ileri olduklarından Risale-i Nur'un mühim bir esası şefkat olduğundan, bu mübarek hemşirelerimi "Muhterem Hemşirelerim" namıyla yâdediyorum. Onların samimiyet ve ihlaslarını ziyade görüyorum...

Beşinci Hakaretkârane İftirası: Gerilemek ve irtica, yani İslâmiyet ahkâmına, ahlâkına dönmek manasıyla "mel'un fikir" tabiri kullanması; küre-i arzı titretecek kâfirane bir iftira olduğu gibi, yalnız Ispartalılara ve Nur talebelerine değil, belki âlem-i İslâm'a karşı bir ihanettir.

Çok hasta ve çok ihtiyar

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:195) ↓ -----

[Üstadımızın köylerde dolaştığına dair çıkarılan uydurma habere karşı bir cevabdır; mûcib-i merak hiçbir şey yoktur.]

Üstadımız Said Nursî'nin iki seneden beri misafir bulunduğu Isparta emniyetine bir maruzatımızdır.

1- Üstadımız Said Nursî otuz seneden beri bu Anadolu memleketinde gezdiği bütün vilayet ve kazalarda kendisini zabitanın bir misafiri olarak telakki etmiş ve zabıta efradı daima dostane ve himayetkârane muamele göstermiştir. Kur'anın hakikî ve parlak bir tefsiri olan Risale-i Nur'u Isparta'da otuz sene evvel te'lîfe başlayan Üstadımız hakaik-i imaniyeye gayet tesirli bir surette hizmet etmekle tamamen âhirete müteveccih olan bu hizmetinin dünyevî bir faidesi olarak, iman sebebiyle kalblerde fenalığa karşı daimî bir yasakçı bırakmıştır. Onun neticesidir ki, asayişin teminine vesile olmuştur. Evet Üstadımız adalet-i hakikiyeyi ifade eden

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

yani "Birisinin hatasıyla başkası mes'ul olamaz" âyet-i Kur'aniyesi ve "Bir masumun hakkı yüz şerir için dahi feda edilemez" gibi düstur-u Kur'aniye gereğince, yüzde on zalimler yüzünden doksan masumlara zarar vermek, hakikî adalete, evamir-i Kur'aniyeye tamamen zıddır diye her tarafta neşretmiş ve kendisine zulüm yapılmasına karşı, millet-i İslâmiyenin selâmeti için "Ben, değil dünya hayatımı belki âhîret hayatımı da feda ediyorum" demiş ve demektedir.

Risale-i Nur'un hakaik-i imaniye dersleriyle ve bütün mahkemelerde beraeti netice veren müdafaalarındaki Kur'anî hakikatlarla hayat-ı içtimaiyenin uhrevî ve dünyevî saadetine rehber olan hakaikî ders veren ve dolayısıyla asayişin muhafazasına ve emniyet-i umumiyenin teminine en büyük bir vesile Üstadımız olduğu, hayat-ı içtimaiyenin saadetiyle alâkadar hamiyetperver zâtların tasdikiyle sabittir. Otuz seneden beri müteaddid tedkikler ve mahkemelerin beraet kararları vermesiyle ve şimdi de tamamen serbest bulunmasıyla ve eserleri büyük bir vüs'atle her tarafta, Anadolu'da ve âlem-i

--- sh:»(Em:196) ↓ -----

İslâm'ın merkezlerinde ve garb memleketlerinin bazılarında yayılarak takdir ve tebriklere mazhar olmasıyla, en ince esrarına kadar büyük bir dikkat ve ehemmiyetle her hali tedkik edilen Üstadımızın mûcib-i mes'uliyet hiçbir hali gösterilememiştir.

Bir tarafta komünizm gibi din, ahlâk ve an'ane aleyhinde olup pek müdhiş bir tahribatla yarı Avrupa'yı, Çin'i istilâ eden, umum dünyaya karşı müfsid, yırtıcı rejim-i küfrîsine mukabil, milletler devletler mabeyninde tedbir aldırın ve bununla beraber haricî, gizli ifsad komiteleri de bu vatan aleyhinde müdhiş bir Herc ü merce çalıştıkları bir zamanda; biz otuz senelik pek hâlis ve tesirli geniş bir hizmeti ibraz ederek ve Üstadımız Said Nursî'nin eserleri olan Risale-i Nur nüshalarından yüzbinlerinin intişarıyla ve yüzbinleri geçen okuyucularının hüsn-ü halini göstererek ve zabıtaca Nur Talebelerinden asayiş aleyhinde bir tekinin gösterilmemesini şahid tutarak deriz ve kat'iyen sabittir ki; Risale-i Nur o tahribatçı cereyanı durduran Kur'anî ve imanî bir seddir. İnsaflı zabıta ehli de bu tahakkuk etmiş hakikata şahadet ediyorlar. İman hizmetinin manevî, uhrevî faidelerinden kat'-ı nazar, dünyevî, millete ait mühim bir faidesini vaktiyle Üstadımız şu suretle ifade etmiştir ki, zaman bunun ne kadar doğru olduğunu göstermiştir. O zaman demiş: "Şimdi bu memleketin, bu vatan ve milletin saadet-i hayatiye ve ebediyesi noktasında iki müdhiş cereyan var:

Birisi: Şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanının bu vatani manevî istilâsına karşı, Kur'an'ın hakikatları ve imanın nurlarıyla mukabele etmektir. Çünkü o dinsizlik cereyanı manevî tahribat nev'inden olduğundan, karşısında bir manevî mukabele olmalıdır. Hakaik-i Kur'aniyenin lemaatı olan Risale-i Nur manevî tamirci bir atom bombası olarak, bu dalalet cereyanına mukabele edebilir ve etmiştir.

İkincisi: Bin seneden beri İslâmiyet'in kahraman bir ordusu ve bayrakdarı olan Türk milletine âlem-i İslâm'ın adavetini izale etmek, Türkler yine eskisi gibi İslâmiyet'in kahramanıdırlar kanaatını verdirmektir. Bu suretle dörtyüz milyon hakikî kardeşleri bu millete kazandırmakla saadet-i hayatiyesine en ehemmiyetli bir hizmeti îfa eylemektir ki, Risale-i Nur iman hakikatlarını bu vatanda neşrederek bu azîm faideyi fiilen göstermiştir.

Risale-i Nur'un bir talebesi evvelce elinde Nur Risaleleriyle ve oradan çıkardığı mev'izelerle şark hudud bölgesinde Ruslar'ın o zamanda

--- sh:»(Em:197) ↓ -----

o havalideki propagandalarını durdurmuştu. Bu suretle bir tek talebe bir ordu kadar vatana, millete ve asayişe hizmet etmiştir. Risale-i Nur'un gaye ve maksadı tamamen uhrevî ve rıza-yı İlahî dairesinde imana hizmet etmek olduğundan, netice verdiği sair dünyevî iyilikler, dolayısıyla hayat-ı içtimaiyeye ait bir faidesidir.

2- Otuz-kırk seneden beri inzivada tecrid, hastalık ve hapis gibi sebeblerle zaruret olmadıkça insanlarla görüşmeye tahammülü olmadığı için hariçten gelen dostlarını daima hatırlarını kırarak onları geri çevirmesi ve akşamdan ertesi gününün sabahına kadar hizmetçileri dahi yanına kabul etmemesi öyle bir hakikattir ki, bu kadar zahir ve gözle görünen bu hakikat karşısında başka bir söz söylemeye lüzum yoktur. Üstadımız Said Nursî'nin eskiden beri bir fitrî seciyesidir ki, inziva ve insanlarla zaruret olmadıkça görüşmemek bir düstur-u hayatı olmuştur. Hattâ hayatta kalan tek bir kardeşini dahi yakın bir şehirde iken otuz seneden beri görmediği halde görüşmek için yanına çağırmamıştır. Hem hizmetçileri de akşamdan ertesi gün sabaha kadar şiddetli bir zaruret olmadıkça odasına girememektedirler. Şiddetli hastalığı ve görüşmeye tahammülü olmaması sebebiyle, hariçten gelen çok dostlarının hatırlarını incitip görüşmeden geri çeviriyor. Üstadımızla otuz seneden beri alâkadar olup dostane vaziyet gösteren zabıtaya asayiş noktasında Risale-i Nur'la pek ehemmiyetli hârîka hizmeti sabit olan Üstadımızın bütün hali mahkemelerce medar-ı tedkik olmakla hiçbir hali zabıtaca gizli kalmadığından, bazı gizli din düşmanlarının onun hakkındaki uydurmalarıyla otuz senelik bir müşahedeye dayanan müsbet kanaatı bozmamak, hukuk-u umumiye temine çalışanların vazifeleri iktizasıdır.

3- Üstadımız hastadır, hattâ cumaya dahi çıkamamaktadır. Arasına hava almaya pek ziyade muhtaç oluyor. Bu sebebden pek nâdir olarak kendine mahsus bir odası bulunan ve otuz sene evvel on sene ikamet ettiği Barla Köyü'ne gider, bir müddet kalır gelir. Bazan da burada yaz mevsiminde insanların bulunmadığı, şehrin haricindeki mahallere giderek iki-üç saat teneffüs eder gelir. İhtiyarlığı, hastalığı dolayısıyla yayan yürüyememekte olduğundan ve halkın hürmetkâr vaziyetiyle rahatsız etmemesi için, bu basit gidip-gelmeyi otomobil ile yapar. Bunun haricinde hiçbir köye, meskûn hiçbir mahalle, hattâ otuz senelik dostları bulunan yerlere dahi mezkûr sebeblerle

--- sh:»(Em:198) ↓ -----

gitmiyor. İşte hal ve vaziyet bundan ibarettir. Hakikat-ı hal de budur.

Hizmetinde bulunan

Tahirî, Zübeyr

[Haşiyeye: Çok yerlerde neşredilen ve müddeînin huzursuzluk ittihamının ademini gösteren ve Ankara Emniyet Umum Müdürlüğüne verilen bir hakikattir.]

Nur Talebeleri Asayişçidirler

Asayiş muhafaza ettiklerinin delil-i kat'îsi şudur: Altı vilayetin altı zabıta dairesi, altıyüz bin talebelerin yirmisekiz sene zarfında haksız muamelelere maruz kaldıkları halde hiçbir vukuatlarını kaydedememeleri; hattâ Afyon Savcısının asayiş ittihamına mukabil, Üstadımız demiş: "Bu yirmisekiz senede bir tek vukuatı gösterebilir misiniz? Madem gösteremediniz, nasıl bu ittihamı ileri sürüyorsunuz? Yalnız küçük bir talebenin, başka bir mes'eleden küçük bir vukuatından başka ve altıyüz bin talebeden hiçbir vukuatları olmadığı kat'î isbat eder ki, asayiş Nur Talebeleri muhafaza ediyorlar." diye Afyon'da savcıya demiş ve susturmuştur.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aziz kardeşlerim!

Bu defa motorlu kayık içinde Eğirdir'den Barla'ya giderken denizin dehşetli emsalsiz fırtınası leyle-i kadirdeki dehşetli hastalık gibi zahmet noktasını kaldırıp büyük bir rahmete vesile olduğunu sizlere müjde veriyorum. Altı arkadaş ile beraber şehid olmak, yedi ihtimalden altı ihtimal ile deniz bize geniş bir kabir olmak için zemin hazırlandı. Fakat o hal altında mükerrer tecrübelerle yağmurun Risale-i Nur'la alâkadarlığı ve şimdi çok zamandır yağmura şiddetli ihtiyaç olduğu bu zamanda, Risale-i Nur'un gizli düşmanlarının tehlikesinden ve geniş plânından kurtulmasına bir işaret olarak o dehşetli haletimiz bir sadaka-i makbule hükmüne geçtiği remziyle, o rahmet-i İlahîden gelen emr-i Rahmanîyi imtisalindeki iştiyak ile yağmurun bir annesi olan bu deniz, o rahmete dair emr-i İlahîyi gayet heyecanla ve iştiyak ile acelelik ile getirmek için, bir şefkat tokadı nev'inden Nur Talebeleri olan bizim başımızı tokat ile yüzümüzü ve gözümüzü yağmurla okşadı. Biz bu haleti zahiren hiddet, manen şefkatkârane okşamak nev'inde gördük. Ben daha fırtına

--- sh:»(Em:199) ↓ -----

ve yağmur başlamadan evvel hiss-i kabl-el vuku' ile hazine-i rahmete bir anahtar olacak dehşetli ve heyecanlı bir musibet hissettiğimden mütemadiyen Cevşen'i ve Şah-ı Nakşibend'in virdini okuyordum. Denizin o dehşeti içinde kemal-i şevk ile o mübarek denizi kabir olarak kabul ediyordum. Böyle kaza ile vefat eden şehid hükmünde olduğu gibi, şehid de veli hükmünde olmasından altı arkadaşıma acımadım. Yalnız içinde bulunan çocuğa bir parça acıdım. O kayığın makinası bozulduğu ve yelkeni de rüzgâr onun aksiyle geldiği için faide vermediğini ve denizin mevcleri de pek büyük; evvelâ kayığa ve zahiren bize hücum etmesiyle beraber kayığın içine girmediği için kemal-i sabır ve şükürle karşıladık ve sâlimen sahile çıktık. "Elhamdülillahi alâküllihal" dedik...

Said Nursî

* * *

Üstadımız diyor ki:

Ben elli-altmış senedir küfr-ü mutlaka karşı imana hizmet etmek ve küfr-ü mutlakin neticesi olan anarşilikten milleti kurtarmak için bütün kuvvetimle iman hizmetindeki ihlasın neticesi olan asayiş muhafaza ile, bir cani yüzünden on masumu zulümden kurtarmak için rahatımı, şerefimi, haysiyetimi hattâ lüzum olsa hayatımı feda etmekle herbir tazyikata, manasız, lüzumsuz şeylere karşı sabır ve tahammül ettim. İşte benim otuz-kırk senedir bu hizmet-i imaniye için, benim hakkımda habbeyi kubbe yapıp bir bardak suda fırtına çıkarıp beni taciz ettikleri halde, sırf hizmet-i imaniyenin bir neticesi olan asayiş için sabır ve tahammül ettim. Bir misali:

Beş mahkeme huzurunda hiç benim kıyafetime ilişilmediği halde ve mütemadiyen gezdiğim halde ve hattâ İstanbul'da mahkememde yüzirmi polis bulunduğu halde, aynı kıyafetime ilişmediler ve iki ay İstanbul'da yaya gezdiğim halde mümanaat etmediler ve ilişmeye hiç kimsenin hakkı yok. Çünkü hem münzevi hem de câmiye gitmiyor ve çarşıda kalabalık yerlerde gezmiyor, yalnız otomobili ile çıkıyor. İnsanlarla zaruret olmadan konuşmayan.. yalnız teneffüs için dağlar başında ve hâlî yerlerde geziyor. Şimdi ehl-i dünyanın hiçbir hakkı yoktur ki vaziyetime, halime ilişsinler.

--- sh:»(Em:200) ↓ -----

Bir seyahat münasebetiyle ve otomobili içinde İstanbul'a en mühim bir mes'ele-i imaniye için gitmesinden, şimdi İstanbul'un bazı resmî adamları yirmi cihette kanunsuz bir tarzda kanun namına Üstadımızı bir bardak suda fırtına koparmak nev'inden milyonlar fedakâr talebeleri bulunan bir zâta, sinek kanadı kadar bir ehemmiyeti olmayan bir mes'ele için resmî adamları yanına göndermek olan yüz cihette ehemmiyetsiz, manasız ve bir habbeyi yüz kubbe yapmak gibi bu şeye karşı Üstadımız diyor: "Madem iman hizmetinde ihlas-ı etemle, anarşiliği durdurmakla, asayiş muhafaza etmekle sabır ve tahammül gerektir. Ben de bunun için rahatımı, haysiyetimi feda ediyorum. Onları da helâl ediyorum."

Üstadımızın bu defa İstanbul'a gitmesi münasebetiyle İstanbul müddeiumumîliğince ifadesinin alınması için yanına gelen iki memura Üstadımız dedi: "Ben daha evvel bu mes'ele için mahkemede ifade vermişim ve mahkeme tahkikat yapmış, neticede beraet vermiş. Başka diyeceğim yok." diyerek Samsun mahkemesine giden ve İstanbul mahkemesinde okuduğu ifadatını tekrar söyledi. Hem eskiden aldığı birkaç rapor var ki, hastalığı dolayısıyla başını sarmaya mecburdur ve şiddetli nezleden ve hastalıklardan dolayı istirahatata ve tebdil-i havaya ihtiyacı vardır. Daimî bir yerde kalması sıhhatine münafidir. Daha evvel lüzum da olmadığı için, bu raporları göstermeye tenezzül etmiyordu, lüzum görmüyordu.

Hizmetinde bulunan Nur Talebeleri
Tahirî, Zübeyr, Sungur, Hüsnü, Bayram
* * *

Üstadımızın Vasiyetnamesi

Hem benim şahsımın, hem Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsinin sermayesini, kendilerini Risale-i Nur'un hizmetine vakfedenlerin tayinlerine vermek, hususan nafakasını çıkaramıyanlara vermek lâzımdır.

Şimdiye kadar birkaç senedir tayinatları verilen Nur talebeleri, haslara malûm olmuş. Ben de yanımda şimdi bulunan kardeşlerimi kendime vâris ve benim vazifemi yapmaya çalışmak lâzım. Tesanüdü de tam muhafaza etsinler.

Evet, bu vasiyetnameyi tasdik ediyorum.

Said Nursî

--- sh:»(Em:201) ↓ -----

Vasiyetnamenin Haşiyesidir

Üstadımız âhir ömründe insanların sohbetinden men'edildiği cihetle anladı ki, bu zamanda şahsiyet cihetiyle insanlara zarar verecek haller var. Risale-i Nur'un mesleğindeki a'zamî ihlas için bu hastalık verilmiş. Çünkü bu zamanda, şan şeref perdesi altında riyakârlık yer aldığından a'zamî ihlas ile bütün bütün enaniyeti terk lâzımdır. Dostlar uzaktan ruhuma Fatiha okusunlar, manevî dua ve ziyaret etsinler. Kabrimin yanına gelmesinler. Fatiha uzaktan da olsa ruhuma gelir. Risale-i Nur'daki a'zamî ihlas ile bütün bütün terk-i enaniyet için buna bir manevî sebep hissediyorum. Kendini Risale-i Nur'a vakfetmiş olan yanımda bulunanlardan nöbetle birer adam kabrimin yakınında olup, bu manayı lüzumsuz ziyarete gelenlere bildirsinler.

Said Nursî

* * *

Menderes'in Konya Nutkuna Dair Açıklaması

Başvekil, sözlerinin maksadlı olarak tefsirlere tâbi' tutulduğunu söylüyor. (Hususî muhabirimizden.)

Ankara: Başvekil Adnan Menderes Konya'da söylemiş olduğu nutuk dolayısıyla yapılan neşriyat üzerine Zafer Gazetesi'nin sorduğu bir suali şu şekilde cevaplandırmıştır:

"Konya'da Hükûmet Meydanı'nda büyük bir kütle halinde toplanmış bulunan çok muhterem Konya'lı vatandaşlarıma karşı söylediğim nutkun lâiklik telakkimiz hakkındaki kısmını sû'-i niyet sahibi kalemlerde nasıl tefsire tâbi' tutulduğunu, ben de esefle müşahede ettim. Bunlardan bir kısım sözlerimin kardeşi kardeşe kırdırarak bir mahiyette olduğunu, bir kısmı sağ politikacılara meydan açtığını ve mukaddesatçılık yasağını ortadan kaldırdığını ve netice itibariyle Türk inkılablarının büyük esaslarından birini zedelediğini ifade etmişlerdir.

Bütün bu yazılarda dikkatime çarpan cihet, Konya'daki sözlerimin takib olunan maksadlara ve elde edilmek istenilen neticelere göre tahrif edilmiş olmasıdır. Mes'elenin iyice anlaşılması için evvelâ Konya'daki sözlerimi bir kerre daha ve o günkü Anadolu Ajansı'nda neşredildiği gibi tekrar etmek isterim. O gün aynen şöyle demiştim:

--- sh:»(Em:202) ↓ -----

Şimdi size lâiklik telakkimizden de bahsetmek istiyorum. Lâiklik bir taraftan din ile siyasetin birbirinden ayrılması, diğer taraftan ise vicdan hürriyeti manasına gelir. Din ile siyasetin kat'î surette birbirinden ayrılması esasında en küçük tereddüde dahi tahammülümüz yoktur. Vicdan hürriyeti bahsine gelince: Türk Milleti Müslüman'dır ve Müslüman olarak kalacaktır. Evvelâ kendine ve gelecek nesillere dinini telkin etmesi, onun esasını ve kaidelerini öğretmesi, ebediyen Müslüman kalmasının münakaşa götürmez bir şartıdır. Halbuki mekteplerde din dersi olmayınca evlâdına kendi dinini telkin etmek ve öğretmek isteyen vatandaşlar, bu imkânlardan mahrum edilmiş olurlar. Müslüman çocuğu dinini öğrenmek gibi pek tabîî bir haktan mahrum edilmemek îcab eder. Böyle mahrumiyet ve imkânsızlık, vicdan hürriyetine uygundur denilmez. Bu itibarla orta mektebelerimize din dersleri koymak, yerinde bir tedbir olacaktır.

Dinsiz bir cem'iyetin, bir milletin payidar olabileceğine inanmıyoruz. En ileri milletlerin dahi din ile siyaset ve dünya işlerini birbirinden ayırdıktan sonra ne derece dinlerine bağlı kaldıklarını biliyoruz. Bugünkü seviye ile asil milletimize taassub isnadı reva görülemez. Milletimiz dinine sımsıkı bağlı olduğu kadar, umumiyetle dini en temiz duygularla benimsemektedir. İslâmlık, milletimizin vicdanında en musaffa seviyesini bulmuştur. Müslümanlığı ve onun esaslarını, farizalarını ve kaidelerini kifayetle telkin edip öğretecek öğretmenlerimizin yetiştirilmesine ayrıca gayret sarfedilecektir. Gelecek sene lise derecesinde ilk me'zunlarını verecek olan Konya İmam-Hatib Mektebi'nin ileri seviyede din tahsili veren bir tedris müessesesi haline getirilmesi ve bu müesseselerin benzerlerinin yurttan fazlalaştırılması uygun olacaktır." demiştir.

"Konya nutkunun bu kısmını muhterem Türk efkârı karşısında öylece tekrar ettikten sonra şunu ehemmiyetle tebarüz ettirmek isterim ki: Beyanatım, herhangi bir iltibasa mahal vermeyecek kadar açıktır. Yapılacak tefsirlerde, ileri sürülecek mütalaalarda bu açık metne sadık kalmak esastır. Hiç kimse benim söylediğim sözleri tahrif hakkına sahip olmadığı gibi, hiçbir zaman aklımdan geçmeyen maksadı ve niyetleri bana atfetmeye, kimsenin hakkı olmamak lâzım gelir."

(Haşiyeye): Başvekil'in Konya'daki ehemmiyetli nutku için umum Nur talebeleri ve mektebli masum çocuklar namına bir tebrik yazacaktım. Şimdi kalbime geldi: Risale-i Nur'un serbestiyetine dair müdafaatlarımızın ve ehemmiyetli bir avukatımızın ehl-i

--- sh:»(Em:203) ↓ -----

vukufa cevabının arkasında o nutku, Risale-i Nur'un serbestiyetine dair bir sebep ve sened göstermekle Anadolu'daki Müslümanlar'ı ve Nur'un bütün talebelerini ona bir manevî kuvvet ve duacı yapmak, Ezan-ı Muhammedî'nin ilânı onlara nasıl bir manevî kuvvet hükmüne geçti; bu nutukla Risale-i Nur'un serbestiyeti dahi, ona bir manevî kuvvet hükmüne geçmesi için ona tebrik yerine, dava vekilimizin haklı müdafaasında bir haşiye yaptık. (*)

Rehber'in müsaderesine bahaneleri reddeden avukat Mihri'nin müdafaatı gibi, Konya'da Başvekil'in bu nutku da o bahaneleri reddeden bir hakikattir.

(*) Bu müdafa, Eşref Edib'in neşrettiği küçük Tarihçe-i Hayattadır.

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Üstadımız Said Nursî diyor ki:

"Madem Isparta benim hakikî bir memleketimdir. Ben ruh u canımla bu hakikî memleketime ve insanlarına hayır kazandırmak istiyorum. Şimdi çok mühim olan hayır da şudur:

Afyon nasilki bütün Risale-i Nur Külliyyatını iade etmekle âlem-i İslâm ve hattâ âlem-i insaniyette çok büyük bir hayra vesile oldu ve sekiz seneden beri olan hatayı hiçe indirip afvettirdi. Bu mübarek Isparta dahi âlem-i İslâm nazarında Mısır Câmi-ül Ezher'i ve eski Şam-ı Şerif mübarekiyetine mazhar olduğundan, elbette Risale-i Nur'u sahiblerine iade etmekle hasıl olacak çok büyük şeref noktasında Afyon'dan geri kalmayacak. Belki yirmi derece ileri gidecek. Isparta'nın âdil adliyesi, vatanperver demokrati ve dindar halkı bu hayr-ı azîmi memleketlerine kazandırmak ve Afyon'un mazhar olduğu şereften yüz derece ziyade bir şerefi kendilerine temin etmek için, bu mübarek Isparta'nın mahsulü olan Nur Risalelerinin iadesine çalışsınlar. Nasilki Isparta'nın bir meb'usu olan Tahsin Tola, Ankara ve Afyon'un Risale-i Nur iadesinde yüz adam kadar faide verip, bu hayr-ı azîmin yarısını Isparta'lılara kazandırdı."

Hizmetinde bulunan

Nur Talebeleri

* * *

--- sh:»(Em:204) ↓ -----

Üstadımız izzet-i ilmiyeyi muhafaza için eski zamandan beri en büyük reislere tezellül etmedi. Hem halkların hediyesini kabul etmiyordu. Şimdi ise Üstadımız hem zayıf olduğu halde, ehl-i ilme bir mahzuru olmayan hediyei ise hastalıkla alamıyor. Hattâ biz hizmetkârlarından dahi en küçük bir şeyi mukabelesiz yiyemiyor. Yese hasta oluyor. Bu haleti, hiçbir şeye âlet olmayan Risale-i Nur'daki a'zamî ihlasın muhafazası için, bir hastalık suretini aldı ve hastalıkla bu kaidesini bozmaktan men'ediliyor itikadındayız. Hattâ Risale-i Nur'un her tarafta neşir ve intişarının büyük bir bayramı münasebetiyle, ehl-i ilme lâzım olan musafaha ve sohbet etmekten ve bu mübarek bayramda da en has talebeleri ve kardeşleriyle musafaha ve sohbetten ve ona bakmaktan da şiddetle sıkılıp, a'zamî ihlasın muhafazası için bir hastalık haleti alarak men'edildiği ona ihtar edildi. Hattâ bizler gördük ki, bu mübarek bayramda şiddetli hastalığı için talebelerine dedi: "Benim kabrimi gayet gizli bir yerde, bir-iki talebemden başka hiç kimse bilmemek lâzım geliyor. Bunu vasiyet ediyorum. Çünkü dünyada sohbetten beni men'eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da o hakikat bu surette beni mecbur ediyor."

Biz de Üstadımızdan sorduk:

Kabri ziyarete gelenler Fatiha okur, hayır kazanır. Acaba siz ne hikmete binaen kabrinizi ziyaret etmeyi men'ediyorsunuz?

Cevaben Üstadımız dedi ki: "Bu dehşetli zamanda, eski zamandaki Firavunların dünyevî şan ü şeref arzusuyla heykeller ve resimler ve mumyalarla nazar-ı beşeri kendilerine çevirmeleri gibi, enaniyet ve benlik verdiği gafletle, heykeller ve resimler ve gazetelerle nazarlari, mana-yı harfîden mana-yı ismîyle tamamen kendilerine çevirmeleri ve uhrevî istikbalden ziyade dünyevî istikbali hayal edinmiş olmaları ile; eski zamandaki lillah için ziyarete mukabil ehl-i dünya kısmen bu hakikate muhalif olarak mevtanın dünyevî şan ü şerefine ziyade ehemmiyet verir, öyle ziyaret ediyorlar. Ben de Risale-i Nur'daki a'zamî ihlası kırmamak için ve o ihlasın sırrıyla, kabrimi bildirmemeyi vasiyet ediyorum. Hem şarkta, hem garbda, hem kim olursa olsun okudukları Fatihalar o ruha gider.

Dünyada beni sohbetten men'eden bir hakikat, elbette vefatımdan sonra da o hakikat bu suretle beni sevab cihetiyle değil, dünya cihetiyle men'etmeye mecbur edecek." dedi.

Hizmetinde bulunan Talebeleri

* * *

--- sh:»(Em:205) ↓ -----

[Üstadımızın Afyon Mahkeme Heyetine gönderdiği yazının suretidir]

Bugün sizi tebrik ve size teşekkür için Afyon'a geldim. Çoktan beri kitablarımızın zayi' olmaması için ziyade muhafaza ettiğinize teşekkür ederim. Ve şimdi Ankara'ya göndereceğinizden sizi tebrik ederim. On sene evvel hususî olarak birisinin birisine yazdığı ve bazan da benim namımla yazılıp imzam bulunmayan ve neşrolmayan hususî mektublar evvelce mahkemenizce tedkik edilip medar-ı mes'uliyet bir şey bulunmadığından nazar-ı itibara alınmadı. Hem mürur-u zamana uğramış ve neşredilmemiş ve af kanunları görmüş, malûmatım olmamış ve Risale-i Nur kitaplarıyla alâkası olmayan mektubları, yeniden nazar-ı dikkate almak, hem ehl-i adaleti hem ehl-i vukufu lüzumsuz meşgul edeceğinden böyle işgal etmemesi ve işimizin te'hire uğramaması için mezkûr hususî mektublarım o mübarek kitablara takılmaması adaletinizden temenni ediyoruz.

Bu mübarek adliye iki defa o kitabların beraetle iadesine karar verdiği halde, bazı esbaba binaen mahpus kalmış aynı kitabları bazan tamamını, bazan ele geçirilen kısmını beş mahkemenin iade ettiklerini ve beş emniyet dairesi de sahiblerine teslim ettiklerini size haber veriyoruz. İnşâallah adaletiniz ve hüsn-ü niyetiniz bu defa da iadesine vesile olacak.

Hasta

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:206) ↓ -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sayın Adnan Menderes!

Otuzbeş seneden beri siyaseti terk eden Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri, şimdi Kur'an ve İslâmiyet ve vatan hesabına bütün kuvvetiyle ve talebeleriyle, dersleriyle Demokrat Parti'nin iktidarda kalmasını muhafazaya çalıştığına, biz Demokrat Parti mensubları ve Nur Talebeleri kat'î kanaatimiz gelmiştir.

Üstadımızdan, ne için Demokrat Parti'yi muhafazaya çalıştığını sorduk, cevaben:

"Eğer Demokrat Parti düşse, ya Halk Partisi veya Millet Partisi iktidara gelecek. Halbuki Halk Partisi, İttihadçıların bozuk kısmının cinayetleri ve hem cumhuriyetin birinci reisinin Sevr Muahedesiyle ve çok siyasî desiselerin icbarıyla, onbeş senede yaptığı icraatının kısm-ı a'zamı tamamıyla eski partiye yüklediği için, bu asil Türk milleti ihtiyarıyla o partiyi kat'iyyen iktidara getirmeyecek. Çünkü Halk Partisi iktidara gelecek olursa, komünist kuvveti aynı partinin altında bu vatana hâkim olacaktır. Halbuki bir Müslüman kat'iyyen komünist olamaz, anarşist olur. Bir Müslüman hiçbir zaman ecnebilerle mukayese edilemez. İşte bunun için hayat-ı içtimaiye ve vatanımıza dehşetli bir tehlike teşkil eden bu partinin iktidara gelmemesi için, Demokrat Parti'yi, Kur'an ve vatan ve İslâmiyet namına muhafazaya çalışıyorum" dedi.

"Milletçilere gelince:

Eğer bu partide sırf İslâmiyet esas olsa, (Haşiye) Demokrat Parti'ye yardım ettiği gibi, muhalif ve muarız olmayarak, iktidara gelmesine çalışmaz. Eğer bu partide: Irkçılık ve Türkçülük fikri esas ise, birden

(Haşiye): İslâmiyet milleti her şeye kâfidir. Din, dil bir ise, millet de birdir. Din bir ise, yine millet birdir.

--- sh:»(Em:207) ↓ -----

hakikî Türk olmayan bu vatandaki ekseriyetin ancak onda üçü Türktür, kalan kısmı da başka milletlerle karışmıştır. O zaman Hürriyetin başında olduğu gibi bu asil ve masum Türk milleti aleyhine bir milliyetçilik tarafgirliği meydana gelecek, o vakit hakikî Türkler'i ecnebiler boyunduruğu altına girmeye mecbur edecek. Veya Türkleşmiş sair unsurdan olan ve bu vatanında mevcut ırkçılık ve unsurculuk damarıyla bir ecnebiye istinad ile masum Türk milletini tahakkümleri altına alacaklar. Bu durum ise dehşetli, tehlikeli olduğundan, Kur'an ve vatan ve millet hesabına, dindar ve dine hürmetkâr Demokrat Parti'nin iktidarda kalmasını temin etmeleri için ders veriyorum." dedi.

Sayın Adnan Menderes,

Bütün gayesi vatan ve milletin selâmeti uğruna çalışan ve ders veren Üstadımız Bediüzzaman gibi mübarek ve muhterem bir zâtın Demokrat Parti'ye yaptığı yardımı kıskanan Halk Partisi ve Millet Partisi elemanları, iktidar partisi yapıyormuşçasına çeşit çeşit bahane ve eziyet yaparak Üstadımızı Demokrat Parti'den soğutmak için var kuvvetleriyle çalıştıklarına kat'î kanaatımız gelmiş.

Sizin gibi "Dinin îcablarını yerine getireceğiz, din bu memleket için hiçbir tehlike teşkil etmez" diyen bir başvekilden; vatan, millet, İslâmiyet adına partimize maddî ve manevî büyük yardımları dokunan bu mübarek Üstadımızın kitablarının ve kendisinin tamamen serbest bırakılarak bir daha rahatsız edilmemesinin teminini saygı ve hürmetlerimizle rica ediyoruz.

Demokratlar azalarından Nur talebeleri:

**Mustafa, Nuri, Nuri, Hamza, Süleyman, Hasan, Seyda, Receb,
İbrahim, Faruk, Muzaffer, Tahir, Sadık, Mehmed**

* * *

--- sh:»(Em:208) ↓ -----

Demokratlara büyük bir hakikatı ihtar:

Şimdi Kur'an, İslâmiyet ve bu vatan zararına üç cereyan var:

Birincisi: Komünist, dinsizlik cereyanı. Bu cereyan yüzde otuz-kırk adama zarar verebilir.

İkincisi: Eskiden beri müstemlekâtların, Türklerle alâkalarını kesmek için, Türkiye dairesinde dinsizliği neşretmek için; ifsad komitesi namında bir komite. Bu da yüzde on-yirmi adamı bozabilir.

Üçüncüsü: Garplılaşmak ve Hristiyanlara benzemek ve bir nevi Purutluk mezhebini İslâmlar içinde yerleştirmeye çalışan ve dinde hissesi olmayan bir kısım siyasîler heyetidir. Bu cereyan yüzde belki binde birisini, Kur'an ve İslâmiyet aleyhine çevirebilir.

Biz Kur'an hizmetkârları ve Nurcular, evvelki iki cereyana karşı daima Kur'an hakikatlerini muhafazaya çalışmışız. Mümkün olduğu kadar dünyaya ve siyasete bakmamaya mesleğimiz bizi mecbur ediyormuş. Şimdi mecburiyetle bakmaya lüzum oldu. Gördük ki:

Demokratlar, evvelki iki müdhiş cereyana karşı bize (Nurculara) yardımcı hükmünde olabilirler. Hem onların dindar kısmı daima o iki dehşetli cereyana mesleklerince muarızdırlar. Yalnız dinde hissesi az olan bir kısım garblılaşmak ve garblılara tam benzemek mesleğini takib edenler ise, üçüncü cereyana bir yardım ediyorlar. Madem o cereyanın yüzde ancak birisini belki binden birisini Purutlar ve Hristiyan gibi yapmaya çevirebilirler. Çünkü İngiliz ikiyüz sene zarfında tahakküm ettiği ikiyüz milyon İslâm'dan ikiyüz adamı Purutluğa çevirememiş ve çeviremez. Hem hiçbir tarihte bir İslâm, Hristiyan olduğunu ve kanaatle başka bir dini İslâmiyete tercih etmiş olduğu işitilmediğinden, iktidar partisinde bulunan az bir kısım, dinin zararına siyaset namıyla üçüncü cereyana yardım etse de; madem o Demokrat Partisi, meslek itibariyle öteki iki cereyan-ı azîmenin durmasında ve defetmesinde mecburî vazifeleri olmasından, bu vatana ve İslâmiyete büyük bir faidesi dokunabilir.

Bu cihetten biz, Demokratları iktidar yerinde muhafaza etmeye Kur'an menfaatına kendimizi mecbur biliyoruz. Onlardan hayır beklemek değil; belki dehşetli, baştaki iki cereyana siyasetlerince muarız oldukları için; onların az bir kısmı dine verdikleri zararı, vücudun

--- sh:»(Em:209) ↓ -----

parçalanmasına bedel, yalnız bir parmağı kesmek gibi pek cüz'î bir zararla pek küllî bir zarardan kurtulmamıza sebep oluyorlar bildiğimizden, o iktidar partisinin lehinde ehl-i dini yardıma davet ediyoruz. Ve dinde lâübali kısmını dahi cidden ikaz edip "Aman çabuk hakikat-ı İslâmiyeye yapışınız" ihtar ediyoruz ki, vatan ve millet ve onların hayatı ve saadeti, hakaik-i Kur'aniyeye dayanmak ve bütün âlem-i İslâmı arkasında ihtiyat kuvveti yapmak ve uhuvvet-i İslâmiye ile dörtyüz milyon kardeşi bulmak ve Amerika gibi din lehinde ciddî çalışan muazzam bir devleti kendine hakikî dost yapmak, iman ve İslâmiyet'le olabilir.

Biz bütün Nurcular ve Kur'an hizmetkârları, onlara hem haber veriyoruz, hem İslâmiyet'e hizmette muvaffakiyetlerine dua ediyoruz. Hem de rica ediyoruz ki: Bu memleketin bir ehemmiyetli mahsulü ve vatanda ve şimdi âlem-i İslâm'da pek büyük faidesi ve hizmeti bulunan Risale-i Nur'u, müsaderelerden kurtarıp neşrine hizmet etsinler. Bu vatandaki dindarları kendine taraftar etsinler ve selâmeti bulsunlar.

Said Nursî

* * *

Medar-ı ibret ve hayret ve şükrandır ki:

Yirmidokuz senedir, elli seneden beri benimle muarız gizli düşman komiteler bütün desiseleriyle aleyhimde adliyeyi, hükûmeti sevketmeye çalışırken ve her desiseye baş vururken.. yüzotuz kitabımı, binler mektublarımı tedkik ve taharri için adliyenin nazarını celbetmiş. O adliyeler beşi kat'î beraet ve umum kitabları suç yok diye iadeye karar vermeleri ve geçen Malatya hâdisesi münasebetiyle yine gizli düşmanlarımız hükûmetin ve adliyenin nazar-ı dikkatini bizlere çevirmeye çalıştıkları halde, yirmüç mahkeme demişler ki: "Suç bulamıyoruz" (**Haşiye**). Acaba benim gibi dünya ehli ile münasebeti pek az ve Risale-i Nur gibi hakikatı hiçbir şeye feda etmeyen,

(**Haşiye**): Denizli'de bütün Risale-i Nur eczaları iade edilmesi ve İstanbul'da ve Ankara'da ele geçen bütün risaleleri iade etmeleri ve Tarsus-Mersin'de ellerine geçen umum risaleleri iade etmeleri ve dört ay Ankara'da bütün risaleleri tedkik ile iadesine ve beraetine karar vermeleri ve o beraet ve iadeyi Temyiz dört defa tasdik etmesi ve en ziyade uğraşan Afyon, dört sene sonra iki defa beraet ve iadesine karar vermesi gösteriyor ki, adliyeler tamamıyla hakikî adaletle iş görmüşler ki, yeni şeylerin ehemmiyeti kalmıyor.

--- sh:»(Em:210) ↓ -----

yüzotuz kitabında bu kadar aleyhimizde bahane arayanlar varken hiçbir suç bulunmaması ve yalnız Eskişehir'in birtek mes'ele olan tesettürden başka o da cevap verildikten sonra kanaat-ı vicdaniyeye çevrilmesi.. halbuki, Nur talebeleri gibi takvaya tarafdar olanlardan bir tek adamın on mektubunda on günde onu mes'ul edecek bazı maddeler bulunur. Bu kadar hadsiz bir derecede kesretli bir şeyde medar-ı mes'uliyet adliyeler gösterememesi iki şeyden hâlî değil:

Ya kat'iyyen bir inayet ve hıfz-ı İlahiyedir ki, bu cihette merhametini, rahîmiyetini Nur talebeleri, Kur'an hizmetkârları hakkında gösteriyor ki; bize temas eden bütün adliyeleri böyle hârîka bir adalet ve hiçbir cihette haksızlık yapmamaya ve böyle aleyhimizde binler esbab varken o hakikat-ı kudsiye-i Kur'aniyenin bir hizmetine yardım etmişler. Biz de bütün ruh u canımızla onlara teşekkür ederiz.

Eski zaman adliyelerinin önünde padişahlar, fukaralarla diz çöküp muhakeme olması ve Hazret-i Ömer (R.A.) adaleti zamanında âdi bir Hristiyanla; Hazret-i Ali (R.A.), âdi bir Yahudi ile muhakeme olması ile gösterilen, adliyedeki haktan başka hiçbir şeye âlet olmadığını gösteren adliyelik adaletinin bu sırr-ı azîmine bizimle alâkadar olan bu adliyeler - bize temas eden cihette- mazhar olmuşlar. Onun içindir ki, sekiz senedir bu kadar işkenceler, hapisler, tazyikatlar gördüğüm halde, hiçbir adliye adamlarına, bu sırr-ı azîme binaen değil küsmek ve beddua, bilakis kalben bir minnetdarlık, bir nevi teşekkür, bir tebrik var.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:211) ↓-----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, siddık, vefadar, fedakâr kardeşlerim!

Evvelen: Bütün ruh u canımla fevkalâde nuranî hizmet-i imaniyenizi tebrik ederim.

Sâniyen: Ankara'da dindar Ahrarların kongresinde beni Diyanet Riyaseti dairesinde bir vazife ile tavzif etmeyi hararetle istemelerine ve Medreset-üz Zehra'nın Nur talebelerini, bu mes'elede bana kabul ettirmekte vasıta yapmalarına karşı derim: O toplantıda bu teklifi yapan meb'uslara ve dindar arkadaşlarına çok teşekkür ve çok selâm ve muvaffakiyetlerine çok dua ederiz. Fakat ben ziyade zaîf ve şiddetli hasta ve ihtiyar ve kabir kapısında ve perişan olduğumdan, o kudsî vazifeyi yapmaya iktidarım olmamasından benim yerimde Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi, benim bedelime Nur şakirdlerinin has ve hâlis ve İslâmiyet'in hakikî fedakârlarının şahsiyet-i maneviyesi, o kudsî vazifeyi şimdiye kadar gayr-ı resmî perde altında yaptıkları gibi, inşaallah resmî bir surette dahi yapabilecekler. Onlara havale ederiz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Duanıza muhtaç kardeşiniz
Said Nursî

* * *

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

[İmanın dünyada dahi bir nevi Cennet lezzetini benim hayatımda temin ettiğine dair:]

Ben dokuz yaşından beri şefkatli vâlidemi görmediğimden sohbetinde bulunamadım. O hürmetli muhabbetten mahrum kaldığım ve üç hemşiremi de onbeş yaşımdan sonra göremediğim, Allah rahmet

--- sh:»(Em:212) ↓ -----

etsin vâlidemle beraber berzah âlemlerine gittikleri için dünyanın çok zevkli, lezzetli olan uhuvvetkârane sohbetlerinden, merhamet ve hürmetten mahrum kaldığımdan ve üç kardeşimden iki kardeşimi elli seneden beri görmediğimden (Allah onlara rahmet etsin) öyle kıymetdar, dindar, âlim iki kardeşimin sohbetinden, hürmetkârane muhabbet, merhametkârane şefkatteki sürurdan mahrum kaldığımdan bu dünyada Risale-i Nur'un imanda Cennet çekirdeği bulunduğunu gösterdiği gibi, bugün dört fedakâr hizmetimde bulunan manevî evlâdlarımla bir seyahat ettiğim zaman, imandaki Cennet çekirdeğinin bir zerreciği kat'iyen ruhuma ihtar edildi.

Ömrümde mücerred kaldığımdan dünyada çocuklarım olmamasından, çocuklara karşı şefkatkârane zevklerinden, memnuniyetlerinden de mahrum kaldığım ile beraber bu noksaniyeti hissetmiyordum. Bugün dört yarama mukabil, Cenab-ı Hak gayet zevkli bir manayı ihsan etti. Üç cihetle tedavi etti.

Birincisi: Risale-i Nur'da beyan edilen hadîs-i şerifteki

عَلَيْكُمْ بِدِينِ الْعَجَائِزِ

sırrıyla, ihtiyar kadınların Risale-i Nur cihetinde hârîka istifadeleri ve zevk-i ruhanîleri merhume vâlidemin merhametkârane hususî şefkatinden gelen lezzete mukabil küllî ve umumî bir surette binler vâlideleri rahmet-i İlahiye bana ihsan ettiği gibi, üç merhume hemşirelerimin şefkatkârane, kardeşane sevinç ve sürurlarına bedel, yüzbinler genç hanımları bana hemşire nev'inde Risale-i Nur cihetiyle verip duaları ile ve Nurlarla alâkadarlıkları ile hemşirelerim yüzünden kaybettiğim üç faide yerine binler faide-i manevî ve sürur-u ruhî ihsan etmiş. Bu ikinci kısmın hakikat olduğuna çok delil ve emareleri var, kardeşlerim biliyorlar. Hem merhum kardeşimin vefatıyla fedakârane dünyadaki maddî, manevî muavenetlerinden ve muhabbet ve şefkatlerinden mahrumiyetime bedel, rahmet-i İlahiye o hususî iki-üç kardeş yerine yüzbinler hakikî kardeş gibi hakikî şefkat, muavenet ve yardım eden, hattâ değil yalnız dünya hayatını belki hayat-ı uhreviye sermayesini de Risale-i Nur'un hizmetinde bana yardım etmek için fedai kardeşleri ihsan etmiş. Dünyada evlâdlarım olmadığından gayet zevkli olan çocuklara şefkat meziyetinden mahrumiyetime bedel, bir-iki çocuk şefkatine bedel yüzbinlerle masumları ki, ileride Risale-i Nur'la beslenmeleri cihetiyle, bu hususî, cüz'î üç şefkatkârane vaziyeti yüzbinlere çevirdi. Buna dair çok emareleri var. Hattâ bana hizmet edenler

--- sh:»(Em:213) ↓ -----

biliyorlar ki, peder ve vâlidesinden çok ziyade bir şefkat, bir hürmet, bir bağlılık masum çocukların bana karşı Bolvadin'de ve Emirdağı'ndaki ekser yollarda göstermeleri, bu cüz'î, şahsî, hususî zevki, lezzeti, şefkatkârane hürmeti binler küllî ve umumî bir surete çevirdiğine çok misalleri var. Mübarek bir kısım zîruhlarda hiss-i kabl-el vuku' olduğu gibi, masum çocukların bir hiss-i kabl-el vuku' ile Risale-i Nur'un onlara dünyevî, uhrevî bir babalıkla terbiye ve muhafaza etmesini ruhları hissetmiş ki, Nur'un hizmetkârına babalarından ve vâlidelerinden daha şiddetli bir hürmet gösteriyorlar. Hattâ benim hiç görmediğim, tanımadığım üç yaşındaki bir kız çocuğu yalın ayak dikenlere basarak, koşarak geldi. Hattâ pekçok dostlarım Bolvadin'de bulunduğu için otomobil ile çok hızlı gittiğimiz halde kurtulamıyoruz. Hattâ her yerde hiç beni işitip görmedikleri halde, peder ve vâlidesine gösterdikleri alâkayı göstermeleri benim hakkımda; nefsim, hevesim cismanî cihetinde dahi imanda bir Cennet çekirdeği var olduğunu gördüm.

Said Nursî

* * *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Üstadımızı ziyarete gelip de görüşemiyenlerin ve biz görüştürmeden gidenlerin hatırları kırılmamak için Üstadımızın gizli hârika bir ahval-i ruhiyesini beyan etmeye mecbur olduk. Hattâ bugün bir parça dikkatsizlik ettiğimizden, gayet çok muhtaç olduğu hizmetimize nihayet vermek niyet ettiği halde, şimdiki yazacağımız şey hatırına geldi; bizi de afvetti, helâl etti. İşte hakikat budur:

Biz de kat'iyyen anladık ki: Üstadımız ekser hayatını tecerrüdle geçirdiği gibi, bütün hayatında hediyeleri kabul etmemek ve mukabilsiz hediyeler onu hasta etmek gibi, şimdi hürmet ve dostluk cihetiyle onunla görüşmek ona gayet ağır geliyor. Hattâ mükerreren biz de anladık: Musafaha etmek, elini öpmek, kendine tokat vurmak gibi ruhen müteessir oluyor. Ve ona bakmaktan, dikkat etmekten de şiddetle müteessir oluyor. Hattâ hizmetinde biz bulunduğumuz halde, zaruret olmadan bakamıyoruz. Bunun sırrı ve hikmetini kat'iyyen anladık ki:

--- sh:»(Em:214) ↓ -----

Risale-i Nur'un esas mesleği hakikî ihlas olmak cihetiyle şimdiki tezahür, sohbet etmek, fazla hürmet etmek; bu enaniyet zamanında bir nefisperestlik, riyakârlık, tasannu' alâmeti olmak cihetiyle ona şiddetle dokunuyor. Çünkü der: "Benimle görüşmek isteyen, eğer âhîret için, Risale-i Nur için ise; Risale-i Nur bana kat'iyen ihtiyaç bırakmamış. Milyonlar nüshası her birisi on Said kadar faide veriyor. Eğer dünya cihetiyle ve dünyaya ait işler için görüşmek ise: O, dünyayı şiddetle terkettiği için, dünyaya dair şeyleri malayani, vakti zayi' etmek olduğu için cidden sıkılır. Eğer Risale-i Nur'un hizmetine, intişarına ait olsa; bana hizmet eden hakikî fedakâr talebelerim ve manevî evlâdlarım ve kardeşlerim benim bedelime görüşmeleri kâfi, bana hiç ihtiyaç yok. Uzun yerlerden uzak memleketlerden gelenlerle beraber başka kardeşlerimizin de hatırları kırılmasın. Çünkü, on seneden beridir her sabah okuduğu ve başkaları onu tevkil ettiği evrad okumasında sevabı bağışladığı vakit der ki:

"Ya Rabbi! Benimle görüşmek için gelip görüşmeden dönenlerin defter-i a'maline de yazılsın." diye ruhlarına hediye ediyor. Üstadımızın bu halini kardeşlerimize beyan ediyoruz.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Hizmetinde bulunan
Nur Talebeleri

* * *

[İleri Gazetesi'nin 13 Nisan 1957 tarihli nüshasından alınmıştır:]

Üstad Bediüzzaman'ın uğurlu elleriyle yeni bir câmiin temeli atıldı.

Üstad Bediüzzaman Said Nursî "3. Eğitim Tümeni" câmiine harç koydu. (Isparta hususî muhabirimiz bildiriyor.)

Isparta'nın geçen yıllarda teşekkül etmiş bulunan Üçüncü Eğitim Tümeni için yaptırılmasına karar verilen câmiin temeli, tertib edilen muazzam bir merasimle atılmış ve bu törene Isparta'da bulunan Risale-i Nur müellifi Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri de davet olunmuşlardır. Büyük bir alâka ile karşılanan Üstad, törenden sonra uğurlu elleriyle temele ilk harcı koymuşlar ve dualarda bulunmuşlardır.

* * *

--- sh:»(Em:215) ↓ -----

Hüseyin Avni ve Tahsin Tola ile bir hasbihaldir

Biz Nur şakirdleri Üstadımızın hizmetinde ve mesleğinde bulunduğumuzdan, siyasetlerle alâkamız yoktur. Fakat Demokratlar Nurların neşrine müsaadekâr olmaları ve eskiden beri Nur'un men'ine dair zulümleri yapmadıklarından, Demokratın hatırı için seçimlerle alâkadar olduk. Evvelki defa gibi bu defa da Nurcuların epey faidesi, Demokrat lehine oldu. Üstadımıza ve Nurlara en ziyade faidesi dokunan eski Adliye Vekili Hüseyin Avni ve Senirkent meb'usu Tahsin Tola herkesten ziyade kazanmaları lâzım iken kazanmamaları bizi çok müteessir etti diye Üstadımıza söyledik. Bize dedi ki:

"Müteessir olmayınız. Ben de sizinle beraber olarak onları tebrik etmeliyiz. Çünkü iki sene zarfında elli sene kadar hükûmete, vatana, millete, dine, asayişe hizmet ettiklerine delil-i kat'î, kerametkârane Üstadımızın ona müracaatı olmadan Rehber'in kurtulmasını arzu ettiği aynı dakikada müsadere edilen ikiyüz Rehber'in bize iadesine emir vermesiyle ikiyüz bin adam Rehber'den istifade etmesiyle ona duacı olması; ve Tahsin Tola'nın ehemmiyetli çalışmasıyla Sözler mecmuası resmen Ankara'da tab'edilmesiyle hem asayişe, hem Demokrata, hem bu vatan ve millete yüz sene meb'usluk etmek kadar faidesi oldu. Şimdi bu kadar manevî, hakikî, hususan bâki ve uhrevî kâr onlara yeter. Bir-iki sene memuriyet ve meb'usluğa çalışmakla o bâki elmas gibi hizmetlerini, kırılacak fâni şişeye âlet yapmamak gerektir. Onun için ben onları tebrik ediyorum. Siz de onları tebrik ediniz, dua ediniz. Hattâ ben Tahsin Tola'nın tekrar meb'us olmasını istedim, tâ Nurlara hizmet etsin; fakat onun evvelki hizmeti kâfi geliyor. Kapıyı açmış, daha ihtiyaç kalmadı."

Nur Talebelerinden

Mehmed Kaya, Hüsrev, Tahirî, Sungur, Zübeyr, Ceylan, Bayram

(Haşiye): Üstadımız dedi ki: Dünya cihetiyle meb'us olmadığından, ayda bir mikdar banknot kaybetti. Şimdi onun hizmetiyle Sözler mecmuasının neşriyle milyonlar adamlar içinde yalnız benim hisseme mukabil bir şey lâzım olsaydı; ben -elli bin lira kadar bana faide oldu- eğer param olsa idi, böyle azîm bir yekûn ona verecektim. Şimdi bu hakikatı nazar-ı dikkate almak lâzım gelirken tekrar meb'us olsaydı, bu hakikat nazara alınmayacaktı. Onun için bazı dinsiz zalimlerin parmağıyla kazanmadığından müteessir olmasın.

* * *

--- sh:»(Em:216) ↓ -----

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Vasiyetnamenin Bir Zeyli

Eşref Edib'in neşrettiği Tarihçe-i Hayatın otuzuncu sahifesindeki Said'in hususiyetlerinden altı nümunesinden yedinci nümunesi ki, mukabelesiz hediye ömründe kabul etmemek, kanaat ve iktisada istinaden, şiddet-i fakırla beraber altmış-yetmiş sene evvelki kendi talebelerinin tayinatını da kendisi verdiği acib vaziyetin şimdiki bir misali ve bir sırrı kaç senedir anlaşıldı diye vasiyetnamenin âhirinde bunu yazmanın zamanı geldi.

Evet şiddet-i fakr ve istiğna ile hediye almamakla beraber Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, yasak olmayan daktilo makinesi ile intişar eden Risale-i Nur'un verdiği sermaye ile şimdi manevî Medreset-üz Zehra'nın dört-beş vilayetinde hayatını Risale-i Nur'a vakfeden ve nafakasına çalışmaya zaman bulamayan fedakâr Nur talebelerinin tayinatına acib bir bereketle kâfi gelen ve Nur nüshalarının fiyatı olan o mübarek sermayeyi ben öldükten sonra da o hâlis, fedakâr kardeşlerime vasiyet ediyorum ki, altmış-yetmiş sene evvelki kaidemi yetmiş sene sonraki şimdiki düsturlarıma aynen tatbik etsinler. İnşâallah Risale-i Nur'un tab' serbestiyeti olsa, o düstur daha fazla inkişaf eder.

Medar-ı hayrettir ki, o eski zamanda Evkaftan beş talebenin tayinatını Van'da Eski Said kabul etmiş. O az para ile bazan talebesi yirmiye, otuza, altmışa kadar çıktığı halde kendi talebelerinin tayinatını kendisi veriyordu. O kanaat ve iktisadın bereketiyle ve kendi beş-altı mavzer tüfeğini satmakla istiğna kaidelerini bozmadı. O zaman meşhur Tahir Paşa gibi çok yardımcıları varken kaidelerini bozmadı. O altmış-yetmiş senelik düstur-u hayatının bir işaret-i gaybiye ile altmış-yetmiş sene sonra o kanaat ve istiğnanın bir meyvesi inayet-i İlahiye ile ihsan edildi ki, o kadar mahkemeler ve yasaklar ve müsadereler ve eski huruf la izin vermemekle beraber, kaç senedir dört-beş vilayet vüs'atindeki manevî Medreset-üz Zehra'nın fedakâr talebelerinin tayinatını Risale-i Nur kendisi hediye etti.

Halbuki o nüshaların bir kısm-ı mühimmini hediye olarak mukabelesiz etrafa ve âlem-i İslâm ve Avrupa'ya gönderdiği ve elindeki nafakasını Nur'un teksirine sarfettiği halde, yine Nur'un nüshaları

--- sh:»(Em:217) ↓ -----

acib bir tarzda hem kendine, hem o hâlis fedakârlarına kâfi gelmesi, eski zamandaki işaret-i gaybiyesinin bir güzel meyvesi ve bir hikmeti olduğuna kat'iyen kanaatim geldiğinden vasiyetnamemin âhirinde beyan ediyorum.

Bu vasiyetname benden sonra bâki kalan tayinat içinde de konulsun, tâ ki bazı insafsız insanlar "Bu Said günde beş-on kuruşla yaşadığı ve kimseden para almadığı halde şimdiki mirası yüzer lira görünüyor, nerede buldu?" dememek için bu hakikati izhar etmek münasib olur.

Şimdi manevî evlâdlarım, fedakâr hizmetkârlarım olan Zübeyr, Ceylan, Sungur, Bayram, Hüsnu, Abdullah, Mustafa gibi ve has ve hâlis Nur'un kahramanları olan Hüsrev ve Nazif, Tahirî, Mustafa Gül gibi zâtların nezaretinde o düsturumun muhafaza edilmesini vasiyet ediyorum.

Said Nursî

* * *

[Bazı gazetelerde çıkan yalanlar hakkındaki bir tekzibi bera-yı malûmat gönderiyoruz.]

Bazı muhalif gazeteler, Risale-i Nur talebelerine tekrar "tarîkat kurmuşlar" ittihamını yaptıklarını gördük. Bunun hakikatle hiçbir alâkası yoktur. Bu husus Risale-i Nur davasını gören ona yakın Ağır Ceza Mahkemesi'nin kat'iyet kesbetmiş kararlarıyla sabittir. Hem tarîkata dair en küçük bir emareye, vaktiyle müsadere edilip sonra bilâ-kayd u şart sahiblerine iade edilen Risale-i Nur kitapları ve mektupları arasında tesadüf edilmemiştir. Bilakis Üstadımız Said Nursî'nin mektublarında ve müdafaalarında kat'î bir lisanla beyan ettiği: "Zaman tarîkat zamanı değil, imanı kurtarmak zamanıdır. Tarîkatsız Cennet'e giden pek çok, fakat imansız Cennet'e giden yoktur." ifadesi mevcuddur. Bu sarahate ve bütün mahkeme ve müddeiumûlilerin otuz seneden beri tarîkat hususunda en küçük bir delile tesadüf edememelerine mukabil, dini ortadan kaldırmak isteyen ve bugünkü İslâmî inkişafı bir türlü hazmedemeyen, dine lâkayd hattâ aleyhindeki bir güruh, hakikat-ı İslâmiyete tarîkat namını verip kendi efkârları lehine bu vatan ve millet için ihzar etmek peşindedirler. Elbette her defasında olduğu gibi, gizli dinsizlerin entrikaları ile, plânları ile ihdas edilen bu vakıa, bu vatan ve milletin

--- sh:»(Em:218) ↓ -----

lehine olarak tecelli edecektir. Ve Aydın ve Nazilli mahkemeleri de adaletli seleflerine ittibaen Nur şakirdlerini tebrie edeceklerdir.

Risale-i Nur'un bütün vatan sathında ve hattâ âlem-i İslâm ve Avrupa'nın pekçok yerlerinde hüsn-ü kabule mazhar olması ve Türkleri âlem-i İslâmıla eski ittihadı muvaffak edecek bir dünyevî semeresi Nur şakirdlerinin niyetlerinde olmadan netice vermesi ve hükûmetin bizzât İslâmiyete, dine, vicdan hürriyetine tam kıymet verip eski hükûmetin tahribatlarını tamire çalışması ve mukaddesata tecavüz edenlerin tenkili hakkında bir kanun çıkarmaya teşebbüsü gibi müsbet ve ferahlatıcı pekçok hâdisatın aynı anında o asılsız mes'elenin ihdası, hükûmetin ve İslâmiyet'in aleyhinde olanların mahsulü olduğunda aslâ şübhe etmiyoruz.

Yalanlarının birkaç delili de şunlardır:

Üstadımız Said Nursî için "Bir şah ve bir padişah gibi yaşamakta ve gelen yardımlarla geçinmektedir" diye o vicdansızlar apaçık bir iftirada bulunmuşlardır. Said Nursî, amcasının çorbasını dahi içmemiş olup, hayatında kimsenin minneti altında kalmayıp, beş bin lira hediyeye beş para değer vermeden red ve iade eden, hayatındaki istiğna düsturunu en zalimane muameleler ve mahrumiyetler içinde kaldığı zamanlarda dahi bozmayan ve böylece izzet-i İslâmiye ve şeref-i diniyeyi muhafaza etmiş olan bir zâttır.

Evet Üstadımızın halkların hediyesini kabul etmemek düsturu, seksen senelik hayatı ile sabit olduğu ve otuz senelik müteaddid mahkemelerde dahi vesikalarla tahakkuk etmiş, dost ve düşmanın gözleri önünde zahir olmuştur. Bu bedihî hakikatın herkesçe bilindiği bir zamanda, böyle ittihamda bulunanların ne kadar dehşetli garazkâr olduklarını ehl-i vicdanın takdirlerine bırakıyoruz...

Ankara hükûmetinin adaletiyle Üstadımız Said Nursî'nin Risale-i Nur eserleri basılmaktadır. Hissesine düşen bir mikdar kitab fiatlarını Üstadımız, hayatını Nurlara vakfedip nafakasını çıkaramayan Nur talebelerine tayin olarak vermektedir. Kendisi de bugün artık herkesin malûmu olmuş olan a'zamî bir iktisad ve kanaatla yaşamaktadır. Ve bütün ömrü boyunca fevkalâde bir iktisad dairesinde kendini idare ettiğine, seksen senelik hayatını bir şahid-i sadık olarak gösteriyoruz.

Halkı Demokrat hükûmet aleyhine geçirmek plânlarını takip eden muhtelif gazetelerin diğer bir zahir yalanları ise, Nazilli'de iki mübarek

--- sh:»(Em:219) ↓ -----

adamin Ramazan-ı Şerif hakkındaki hasbihalini "İslâmî bir devlet kurmak" gibi siyasetvari bir tarzda tebdil edivermeleri, o sahte siyaset bezirgânlarının, çocukları dahi kandıramıyacakları acemîce bir iftira ve bir uydurmalarından ibarettir. Böyle yalanları yapmakla hangi maksadlarının istihsaline çabaladıkları kimsenin meçhulü değildir...

Nazilli'ye hiç gitmemiş olan, orada bir kimseyi tanımayan, kırk seneden beri "Eûzü billahi mineşşeytani vessiyase" deyip, siyasetle alâkasını kesen, yalnız ve yalnız Kur'an ve iman hakikatlarıyla imanı kurtarmak davasına ömrünü hasreden, bunun haricinde dünyevî şeylerle alâkadar olmayan, seksenyedi yaşında, daima yatakta olan, zehirli hastalıkların tesiratıyla ölüm nöbetleri geçirip "Kabir kapısındaayım" diyen ve sükûnet ve istirahatata pek muhtaç olan Said Nursî gibi bir İslâm müellifini böyle siyasî iftiralarla mevzubahs etmek; çok vecihlerle vicdansızlıktır, müdhiş bir gaddarlıktır, âdi bir yalancılık derekesine sukuttur.

Herhangi bir din âlimine, bir bahane ile peygamberlik isnadını yapmak, doğrudan doğruya İslâmiyete bir taarruz ve Kur'ana bir ihanettir.

Üstadımız Said Nursî bütün ömrü müddetince sünnet-i seniyeeye ittiba etmiş ve bir sünnet-i seniyeeye muhalif hareket etmemek için i'dam cezalarını hiçe saymış ve sünnet-i seniyeeyi ihya ve imanı muhafaza uğrunda yüzotuz parça eser te'lif etmiştir. Hunhar din düşmanlarına karşı hayatını istihkar ederek mücahede etmiş ve nihayet muvaffak ve muzaffer olmuştur. Evet ittiba-i sünnet-i Ahmediyeye dair yazdığı bir eseri, otuz seneden beri binlerce nüsha neşrolmuştur. Fahr-i kâinat Resul-i Ekrem (A.S.M.) efendimizin son ve hak peygamber olduğuna dair muazzam bir eseri olan Mu'cizat-ı Ahmediyeye kitabı da meydandadır. Hakikat-ı hal böyle olduğu halde, Said Nursî'ye böyle bir ittihamı yapanların; hak ve hakikattan, insaf ve vicdandan ne kadar uzak oldukları kıyas edilsin. Bu ittihamı yapmak, şeytanların bile hatırından geçmez.

Bu hâdisenin bir sebebi şu olmak kavîdir ki; Risale-i Nur, aile hayatına büyük bir faide verip hanımların iffet ve namus ve ismetle ve saadetle hayat geçirmelerini temin ettiğinden, kadınlar Risale-i Nur'a çoklukla rağbet göstermektedirler. Buna bir hüsn-ü misal olarak

--- sh:»(Em:220) ↓ -----

hanımların neşrolunan birkaç makalesini din düşmanları görmüşler ve bolşeviklik hesabına bir takım uydurma bahanelerle hücumla geçmişlerdir. Fakat aslâ muvaffak olamayacaklardır. Onların maksadlarının tam aksine olarak, Risale-i Nur'un neşriyatı erkek ve kadınlar arasında hârika bir tarzda inkişaf etmektedir ve edecektir.

Hastalığı münasebetiyle hizmetinde bulunan
Tahirî, Zübeyr, Ceylan, Bayram, Sungur, Rüştü

* * *

بِسْمِ سَبْحَانَهُ

En mühim bir mahkemede son sözümler olarak Mahkeme-i Kübra'ya Şekva namıyla yazılan ve Tarihçe-i Hayat'ta birkaç defa neşrolunan ve mahkemede iken Ankara makamatına, Temyiz mahkemesine ve mahkeme reislerine gönderilen şekvanın sebebi o hâdisenin acib, garib, küçük bir nümunesi bu defa aynen başıma geldiği için o Mahkeme-i Kübra'ya şekvaya bir haşiyecik olarak beyan ediyorum:

İki gün evvel çok müştak olduğum ve eski zamanda Anadolu medrese-i ilmiyesi hükmünde olan Konya'ya üç sebep bahanesiyle;

Biri: İki hakikatlı nur kardeşim fakir halleriyle beraber büyük bir masrafa girip İzmir mahkemesine gitmişler. Dönüşlerinde yanıma uğradılar. Ben de onları kısmen masraftan kurtarmak için, hususî otomobilim ile Konya'ya kadar beraber almak.

İkincisi: Onbeş sene benim yanımda okumuş ve yirmi seneye yakın müftülük etmiş ve kırk seneden beri birtek defadan başka görmediğim ve bütün kardeşlerim, akrabalarım içinde hayatta bir o kalmış olan kardeşimi ve çocuklarını ziyaret etmek ve onlarla görüşmek.

Üçüncüsü: Eski Said'in ve Yeni Said'in mühim üstadlarından olan ve onun müridleri olan Mevlevîlerin her yerde Risale-i Nur'la alâkadarlıkları cihetiyle çok alâkadar olduğum ve İmam-ı Rabbanî,

--- sh:»(Em:221) ↓ -----

İmam-ı Gazalî gibi mühim bir üstadım olan Mevlâna Celaleddin'i ziyaret için gitmiştim. Hem Tarihçe-i Hayat'ta insanlarla görüşemediğime dair neşredilen yazı ki; ziyaretçilerle görüşemiyorum. Nasılki, hediyelerden men'etmek için Cenab-ı Hak hastalık verdiği gibi, bu hürmetkârane ziyaret de bir nevi hediye-i maneviye olduğundan, sesim kesilip bir eser-i inayet olarak konuşmaktan men'olduğumdan kardeşimin evine dahi gidemedim ki, konuşmayayım.

Hiç olmazsa Konya'da iki-üç gün kalmak zarurî iken mecburî olarak bir saat içinde namazımı kılıp dönmüşüm. Fakat orada bana birdenbire öyle bir vaziyet verildi ki, bütün gazetelerde neşrettiler. Kırk senedir bir defadan başka görüşmediğim kardeşimin evine dahi gidip görüşemediğim ve konuşamadığım halde, sanki binler adamlarla görüşmüşüm gibi muamele gördüm.

Gerçi polislerin aldıkları emre binaen o vaziyetleri cidden büyük bir sehiv idi. Fakat bu şiddetli hastalıklı halime muvafık geldiği için onlardan sıkılmadım. Bilakis helâl ettim. Allah razı olsun dedim, teşekkür ettim. Ben tebdil-i havaya çok muhtaç olduğum için; yazın dağlarda, kışın da kira ettiğim ayrı ayrı menzillerde gezmeye mecbur oluyorum. Bir yerde duramıyorum. Hastalığım şiddetleniyor. Niyet ettim, tekrar arasına Konya gibi yerlere gideceğim. Hattâ kirasını verdiğim Emirdağ'ında iki menzirim, Eskişehir'de bir menzirim varken; o manasız vaziyet beni o tebdil-i havadan, o menzilleri ziyaret etmekten men'edilmeme sebep olduğunu Konya'daki vaziyetten hissetmiştim. Ben kat'iyyen kimse ile görüşemiyorum. Bunun gibi âdetim hilafına bana yapılan çok gayr-ı kanunî muameleler var. İşte bu defaki mezkûr vaziyeti beyan eden şu ifadatım evvelce yazılan Mahkeme-i Kübra'ya Şekva'ya bir zeyl olarak neşredilebilir.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:222) ↓ -----

Reisicumhur'a ve Başvekil'e

Kabir kapısında ve seksen küsur yaşında, birkaç hastalıkla hasta bulunan ve ölüme kendini yakın gören bir biçare garib ihtiyar der ki: Size iki hakikatı beyan ediyorum:

Evvelâ: Sizlerin Pakistan ve Irak'la gayet muvaffakiyetkârane ittifakını, bu millete kemal-i samimiyetle, sürur ve ferah ile kazanmanızı bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Bu ittifakınızı, inşâallah dörtyüz milyon İslâm'ın sulh-u umumiyesine ve selâmet-i ammenin teminine kat'î bir mukaddeme olarak ruhumda hissettim. Ve namaz tesbihatındaki kuvvetli bir ihtar ile bunu size yazmaya mecbur kaldım. Otuz-kırk seneden beri dünyayı ve siyaseti terkettiğim halde, şiddetli bir alâka ile bu ihtar-ı kalbînin sebebi: Elli seneden beri imanı kurtarmak için gayet kısa bir yolu bulan ve Kur'anın bu zamanda bir mu'cize-i maneviyesi olan Risale-i Nur'un Arabistan ve Pakistan'da her yerden daha ziyade tesirâtı olduğu ve makbul olması, hattâ aldığımız habere göre, mahkemece tesbit edilen mikdarın üç misli Risale-i Nur'un talebelerinin o havalide bulunmalarıdır. Bu sır için âhir hayatımda kabir kapısında bu netice-i azîmeyi görmek ve beyan etmeye ruhen mecbur oldum.

Sâniyen: İrkçılık fikri, Emevîler zamanında büyük bir tehlike verdiği ve hürriyetin başında "kulüpler" suretinde büyük zararı görülmesi ve birinci harb-i umumîde yine ırkçılığın istimali ile mübarek kardeş Arabların mücahid Türklere karşı zararı görüldüğü gibi, şimdi de uhuvvet-i İslâmiyeye karşı istimal edilebilir ve istirahat-ı umumiye düşmanları gizli dinsizler, yine o ırkçılıkla büyük zarar vermeğe çalıştıklarına emareler görünüyor. Halbuki menfî hareketle başkasının zararıyla beslenmek, ırkçılığın seciye-i fitrîsi olduğu halde; evvelâ başta Türk milleti dünyanın her tarafında müslüman olduğundan onların ırkçılıkları İslâmiyetle mezcolmuş, kabil-i tefrik değil. Türk, Müslüman demektir. Hattâ Müslüman olmayan kısmı, Türklükten de çıkmışlar. Türk gibi Arablarda da Arablık ve Arab milliyeti İslâmiyetle mezcolmuş ve olmak lâzımdır. Hakikî milliyetleri İslâmiyettir. O kâfidir. İrkçılık, bütün bütün bir tehlike-i azîmdir. Sizin bu defaki Irak ve Pakistan'la pek kıymetdar ittifakınız, inşâallah bu tehlikeli ırkçılığın zararını def'edecek ve dört-beş milyon ırkçıların yerine, dörtyüz milyon kardeş Müslümanları ve sekizyüz milyon sulh ve müsâlemet-i umumiyeye şiddetle muhtaç Hristiyan ve sair dinler sahiblerinin dostluklarını bu vatan milletine

--- sh:»(Em:223) ↓ -----

kazandırmaya tam bir vesile olacağına, ruhuma kanaat geldiğinden size beyan ediyorum.

Sâlisen: Altmışbeş sene evvel bir vali bana bir gazete okudu. Bir dinsiz müstemlekât nâzırı Kur'anı elinde tutup konferans vermiş. Demiş ki: "Bu, İslâmların elinde kaldıkça, biz onlara hakikî hâkim olamayız, tahakkümümüz altında tutamayız. Ya Kur'anı sukut ettirmeliyiz veyahut Müslümanları ondan soğutmalıyız."

İşte bu iki fikirle, dehşetli ifsad komitesi bu bîçare, fedakâr, masum, hamiyetkâr millete zarar vermeye çalışmışlar. Ben de altmışbeş sene evvel bu cereyana karşı, Kur'an-ı Hakîm'den istimdad eyledim. Hakikate karşı kısa bir yol ve bir de pek büyük bir Dârülfünun-u İslâmiye tasavvuru ile, altmışbeş senedir, âhiretimizi kurtarmak ve onun bir faidesi olarak hayat-ı dünyeviyemizi de istibdad-ı mutlaktan ve dalaletin helâketinden kurtarmaya ve akvam-ı İslâmiyenin mabeynindeki uhuvvetini inkişaf ettirmeye iki vesileyi bulduk:

Birinci Vesilesi: Risale-i Nur'dur ki; uhuvvet-i imaniyenin inkişafına kuvvet-i iman ile hizmet ettiğine kat'î delil, emsalsiz bir mazlûmiyet ve âcizlik haletinde te'lif edilmesi ve şimdi âlem-i İslâm'ın ekserî yerlerinde ve Avrupa ve Amerika'ya da tesirini göstermesi ve ihtilâlcilere ve dinsiz felsefeye ve otuz seneden beri dehşetli bir surette maddiyyun ve tabiiyyun gibi dinsizlik fikrine karşı galebe çalması ve hiçbir mahkeme ve ehl-i vukuf dahi onları cerhedememesidir. İnşâallah bir zaman da, sizin gibi uhuvvet-i İslâmiyenin anahtarını bulan zâtlar, bu mu'cize-i Kur'aniyenin cilvesini âlem-i İslâm'a işittireceksiniz.

İkinci Vesilesi: Altmışbeş sene evvel Câmi-ül Ezher'e gitmek istiyordum. Âlem-i İslâm'ın medresesidir diye, ben de o mübarek medresede bir ders almaya niyet ettim. Fakat kısmet olmadı. Cenab-ı Hak rahmetiyle bir fikir ruhuma verdi ki: Câmi-ül Ezher Afrika'da bir medrese-i umumiye olduğu gibi; Asya, Afrika'dan ne kadar büyük ise, daha büyük bir dârülfünun, bir İslâm üniversitesi Asya'da lâzımdır. Tâ ki İslâm kavimlerini, meselâ Arabistan, Hindistan, İran, Kafkas, Türkistan, Kürdistan'daki milletleri, menfî ırkçılık ifsad etmesin. Hakikî, müsbet ve kudsî ve umumî milliyet-i hakikiye olan İslâmiyet milliyeti ile

أَنَّ مَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

Kur'anın bir kanun-u esasîsinin tam inkişafına mazhar olsun. Ve

--- sh:»(Em:224) ↓ -----

felsefe fûnunu ile ulûm-u diniye birbiriyle barışsın ve Avrupa medeniyeti, İslâmiyet hakaikıyla tam musalaha etsin. Ve Anadolu'daki ehl-i mekteb ve ehl-i medrese birbirine yardımcı olarak ittifak etsin diye vilayat-ı şarkıyenin merkezinde hem Hindistan, hem Arabistan, hem İran, hem Kafkas, hem Türkistan'ın ortasında Medreset-üz Zehra manasında, Câmi-ül Ezher üslûbunda bir dârülfünun; hem mekteb, hem medrese olarak bir üniversite için, tam ellibeş senedir Risale-i Nur'un hakaikına çalıştığım gibi, ona da çalışmışım. En evvel bunun kıymetini (Allah rahmet etsin) Sultan Reşad takdir edip yalnız binasını yapmak için yirmi bin altun lira verdiği gibi, sonra ben eski harb-i umumîdeki esaretimden döndüğüm vakit, Ankara'da mevcut 200 meb'ustan 163 meb'usun imzası ile 150 bin lira, o zaman paranın kıymetli vaktinde, aynı o üniversite için vermeyi kabul ve imza ettiler. Mustafa Kemal de içinde idi. Demek, şimdiki para ile beş milyon liraya yakın bir tahsisat vermekle, tâ o zamanda böyle kıymetdar bir üniversitenin tesisine herşeyden ziyade ehemmiyet verdiler. Hattâ dinde çok lâkayd ve garblılaştırmak ve an'anattan tecerrüd etmek taraftarı bulunan bir kısım meb'uslar dahi onu imza ettiler. Yalnız onlardan ikisi dediler ki: "Biz şimdi ulûm-u an'ane ve ulûm-u diniyeden ziyade garblılaştırmaya ve medeniyete muhtacız." Ben de cevaben dedim:

"Siz, farz-ı muhal olarak, hiçbir cihette ihtiyaç olmasa da ekser enbiyanın Asya'da, şarkta zuhuru ve ekser hükemanın ve feylesofların garbda gelmelerinin delaletiyle; Asya'yı hakikî terakki ettirecek, fen ve felsefenin tesiratından ziyade hiss-i dinî olduğu halde, bu fitrî kanunu nazara almayarak garblılaştırmak namıyla an'ane-i İslâmiyeyi bıraksanız ve lâdinî bir esas yapsanız dahi, dört-beş büyük milletlerin merkezinde olan vilayat-ı şarkıyede millet, vatan selâmeti için dine, İslâmiyet'in hakaikına kat'iyen taraftar olmak, size lâzım ve elzemdir. Binler misallerinden bir küçük misal size söyleyeceğim:

Ben Van'da iken, hamiyetli Kürd bir talebeme dedim ki: "Türkler İslâmiyete çok hizmet etmişler. Sen onlara ne niyetle bakıyorsun?" dedim. Dedi: "Ben Müslüman bir Türk'ü, fâsık bir kardeşime tercih ediyorum. Belki babamdan ziyade ona alâkadarım. Çünkü tam imana hizmet ediyorlar." Bir zaman geçti (Allah rahmet etsin) o talebem, ben esarete iken, İstanbul'da mektebe girmiş. Esaretten geldikten sonra gördüm. Bazı ırkçı muallimlerden aldığı aks-ül amel ile, o da Kürdçülük damarı ile başka bir mesleğe girmiş. Bana dedi: "Ben

--- sh:»(Em:225) ↓ -----

şimdi gayet fâsık, hattâ dinsiz de olsa bir Kürd'ü, sâlih bir Türk'e tercih ediyorum." Sonra ben onu birkaç sohbette kurtardım. Tam kanaatı geldi ki: Türkler, bu millet-i İslâmiyenin kahraman bir ordusudur.

Ey sual soran meb'uslar! Şarkta beş milyona yakın Kürd var. Yüz milyona yakın İranlı ve Hindliler var. Yetmiş milyon Arab var. Kırk milyon Kafkas var. Acaba birbirine komşu, kardeş ve birbirine muhtaç olan bu kardeşlere, bu talebenin Van'daki medreseden aldığı ders-i dinî mi daha lâzım? Veyahut o milletleri karıştıracak ve ırkdaşlarından başka düşünmeyen ve uhuvvet-i İslâmiyeyi tanımayan sırf ulûm-u felsefeyi okumak ve İslâmî ilimleri nazara almamak olan o merhum talebenin ikinci hali mi daha iyidir? Sizden soruyorum!

İşte bu cevabımdan sonra, an'ane aleyhinde ve her cihetle garblılaştırmak fikrini taşıyanlar, kalktılar imza ettiler. İsimlerini söylemeyeceğim, Allah kusurlarını afvetsin, şimdi vefat etmişler.

Râbian: Madem Reis-i Cumhur gayet mühim mesail-i siyasiye içinde şark üniversitesini en ehemmiyetli bir mes'ele yapıp, hattâ hârika bir tarzda altmış milyon liranın o üniversiteye sarfı için bir kanun çıkarmak derecesinde fevkalâde bir hizmet ile medresenin medar-ı iftihar ve kendisine büyük bir şeref verdiren bu medrese-i İslâmiyeye, eski hocalık hissiyatıyla başlaması, bütün şark hocalarını minnetdar etmiş. Ve şimdi orta-şarkta sulh-u umumînin temeltaşı ve birinci kal'ası olan bu üniversiteyi yine mesail-i azîme-yi siyasiye içinde yeniden nazara alması; elbette bu vatan, bu devlete, bu millete bu azîm faideli hizmeti netice verecek. Ulûm-u diniye o üniversitede esas olacak. Çünkü hariçteki kuvvet tahribatı manevîdir, imansızlıklardır. O manevî tahribata karşı atom bombası, ancak manevî cihetinde maneviyattan kuvvet alıp o tahribatı durdurabilir. Madem ellibeş sene bu mes'eleye bütün hayatını sarfetmiş ve bütün dekaiki ile ve neticeleri ile tedkik etmiş bir adamın bu mes'eledede re'yini almak ve fikrini sormak lâzım gelirken; Amerika'da, Avrupa'da bu mes'eleye dair istişareye kendinizi mecbur bildiğinizden, elbette benim de bu mes'eledede söz söylemeye hakkım var. Hamiyetkâr olan bütün bir millet namına sizden bekliyoruz.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:226) ↓ -----

بِسْمِهِ سَبَّحَانَهُ

Aziz, Sıddık, Fedakâr, Hâlis, Muhlis Kardeşlerim Ve Hizmet-i Kur'aniyede Hakikî, Ciddî, Metanetli Arkadaşlarım!

Size gayet ehemmiyetli bir halimi ve dehşetli bir zahmet, fakat inayet-i İlahiye ile büyük bir rahmeti tazammun eden zahirî bir hastalığın manevî bir istirahat ve bir tamam-ı vazifeye bir alâmet olarak bir hastalığımı beyan ediyorum. Şekva değil, teşekkür ediyorum. Fakat sizden tahammülüm için dua istiyorum. O halet de şudur:

Ben kelimatı konuşurken birden manevî bir men' gibi şiddetli bir hararet başlıyor. Hattâ eskiden günde bir-iki defa su içerken şimdi yemeği pek az yediğim halde, yirmi-otuz defa su içmeye mecbur oluyorum. Hattâ iki gün evvel pek şiddetlendi. Ben bir tesemmüm zannettim. Hattâ bir vehme binaen yanımdaki kardeşlerime ifşa ettim. Bu gayet şiddetli hastalığıma karşı sabır ve tahammül niyaz ettim. Rahmet-i İlahiyeden rica ettim, birden kalbime geldi ki: Ekser hayatımdaki zahmetlerde bir inayet ve rahmet cilvesi bulunduğu gibi, inşâallah bunda da o cilve-i rahmet var ki, cinnî ve insî şeytanların ve dinsizlerin seni zehirlendirmek ve susturmaya çalışmaları, vazifenin tamam olmasına ve istirahatine rahmet-i İlahiye bir vesile oldu ki, geçen sene İşarat-ül İ'caz Tefsiri ve Mesnevî-i Arabî'yi bir sene müddetle ders vermeye başlamıştım. Gizli düşmanlarım cinnî ve insî şeytanlar, beni susturmaya desaisleri ile çalıştıkları halde, rahmet-i İlahiye hem İşarat-ül İ'caz'ın, hem Mesnevî-i Arabî'nin Türkçesini ihsan ettiğinden ve Risale-i Nur da ekseriyet itibariyle kendi kendine ders verip muallimlere ihtiyaç bırakmadığından, bu tedris vazifemde bana istirahat ve tebrik nev'inde bir ihsan-ı İlahî olarak bu acib hastalık benim istirahatime medar oldu.

Hem benim ruhuma geldi ki: Senin binler, belki yüzbinler Saidcikler senin bedeline ders verecek ve konuşacaklar var. İhsan-ı İlahî ile Risale-i Nur, başka ilimler gibi meşakkatli derslere muhtaç değil.

فَأَنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَايَةِ

Gavs-ı Geylanî'nin (K.S.) kerametkârane cümlesi, en dehşetli zaman gibi bunda da ayn-ı hakikat olduğu görüldü. Hem a'zamî ihlasın zedelenmemek için şimdi düşmanlar

--- sh:»(Em:227) ↓ -----

da dostlara inkılab ettiği bir zamanda sohbet etmek, konuşmak; bu dünyada da uhrevî hizmetlerin bir güzel ve fâni meyvelerine vesile olabilir. O vakit a'zamî ihlas ki, hiçbir şeye âlet olmayacak. Hem vazife-i İlahiyeye karışmamak için kader-i İlahî hakkımdaki bu şiddetli halete aleyhimde değil, lehimde olarak fetva verdi, müsaade etti. Ben yanımdaki vasiyetnamemdeki evlâd kabul ettiğim küçük evldları tevkil ediyorum. Onlarla konuşanı, benimle konuşmuş gibi kabul ediyorum...

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz

Said Nursî

stadımızın bu hastalığı gösteriyor ki, gizli dinsizler konuşturmamak için bir ilâç bulmuşlar, yedirmişler. Elhasıl; stadımızın musafahadan, sohbetten ve konuşmaktan men'edildiğini biz de görüyoruz.

stadımızın hizmetinde bulunan

Tahirî, Zübeyr, Ceylan, Hsn, Bayram

* * *

--- sh:»(Em:228) ↓ -----

Bera-yı malûmat hem resmî zâtlara, hem dostlara mühim bir hakikatı beyan ediyoruz:

Üstadımız gençliğinde ve hattâ çocukluğundan itibaren izzet-i ilmiyeyi muhafaza için şiddetle halktan istiğna ediyordu. Zekat ve sadakayı kat'iyyen almadığı gibi, İkinci Mektub'da da beyan edildiği üzere hediye kabul etmiyordu. Bu halin, şimdiki ihtiyarlık ve zayıflık zamanında devam edebilmesi için, Cenab-ı Hakk'ın rahmetiyle o istiğna düsturu hastalığa inkılab etti. Yani mukabilsiz bir lokma alsa, derhal hasta olur. O lokmayı yiyemiyor. Üstadımız gençliğinde bu kadar muhtaç değildi. Tek başına yaşadığı zamanlar pek az bir masraf kendisine kâfi idi. Şimdi pekçok talebelerine tayin verdiği ve birkaç hastalıkla hasta bulunduğu bir zamanda, o istiğna düsturunun muhafazası için, rahmet-i İlahiye onu mukabilsiz hediyelerden hasta ediyor. Aynen öyle de: Üstadımıza hürmet dahi manevî bir hediye gibi olduğundan, şiddetle nâsın hürmetinden ve elini öpmesinden kaçıyor. Tarihçe-i Hayatının ve İhtiyarlar Lem'asının şehadetiyle, gençliğinde emsallerinin fevkinde olarak Siirt'in Tillo kasabasında inzivaya girmişti. Ağrı Vilayetinde Şeyh Ahmed Hanî Hazretlerinin türbesine kapandı. Rusya'ya esir düştüğünde, doksan kadar esir zabit kendisinin dinî derslerini şevkle dinledikleri halde, üsera kampında Tatarların küçük hâlî bir câmiinde bir yer bularak orada yalnızlığa çekildi. İstanbul'da Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye a'zalığı gibi cazib ve şaşıklı bir hayat içinde iken, Yuşa Tepesi'nde kimsesizliği tercih etti. Van'a döndüğünde pekçok eski ve yeni talebeleri arasında sürurlu bir ömrü istemeyerek Erek Dağı'ndaki bir mağaraya kapandı. En son defa, otuz senede gördüğü emsalsiz zulümlerin neticesi olarak hapishanelere gönderildiği zaman, kanunen tecrid müddeti onbeş gün olmasına rağmen, yirmi ay ve hattâ bütün hapis müddetince tecrid-i mutlakta tutulduğu halde kimseye şekva etmedi.

Bütün bu haller gösteriyor ki: Üstadımızın fitratında inziva daima hüküm sürmüştür. Fakat ihtiyarlığında pekçok yardıma, hizmete, sohbe muhtaç olduğu bir vakitte bunun devam etmesi için, bir nevi hastalık haleti verilmiş. Beş dakika konuşsa; şiddetli bir hararet

--- sh:»(Em:229) ↓ -----

başlıyor, sesi çıkmıyor. Hattâ Şafîî Mezhebinde olduğu için namazda Fatıha'yı kendisi işitecek derecede okuması lâzım gelirken, hastalık sebebiyle sesi çıkmadığından, Mezheb-i Hanefî'yi takliden namazlarını eda ediyor. Bu hastalığına dair, iki mühim doktorun iki raporu var. İstenilirse gösterilecektir.

Şimdi Risale-i Nur'un fevkalâde fütuhâtı ve âlem-i İslâm'da dahi fevkalâde bir hüsn-ü kabule mazhar olması hengâmında, düşmanlar dahi dostlara inkılab ettiği bir zamanda Risale-i Nur'un a'zamî ihlasını (ki, rıza-yı İlahîden başka dünyevî, uhrevî hiçbir rütbeye, makama âlet etmemek) muhafaza için dehşetli bir merdümگیرiz yani insanlardan tevahhuş ve sesi çıkmamak ve konuşmamak hastalığı ve elini öpmek, ona âdeta bir tokat vurmak gibi dokunmak vaziyeti, kat'iyen bize kanaat verdi ki; bu bir istihdam-ı Rabbanîdir.

Hattâ bu hakikatların izharına vesile olan bir şahsı da üstadımız helâl etti.

(Haşiye): Üstadımızdan sorduk: Neden Risale-i Nur'un şaşaalı intişarı ve düşmanların dahi mağlub olup dostane vaziyet aldıkları bir zamanda insanlarla görüşmüyorsunuz?

Cevaben dedi ki: "Benim ile görüşmek isteyenler, ya muarızdır veya dosttur. Dost olsa, Risale-i Nur'un yüzbinler nüshası benim bedelime tam konuşuyor. Bana kat'iyen ihtiyaç bırakmamış. Görüşmek isteyen muarız olsa, bu otuz sene zarfında pekçok mahkemeler ve ehl-i vukufklar tedkik ettikleri halde, ne Nur Risalelerinde ve ne de Nur Talebelerinde hiçbir suç bulamamışlar. Yirmidört mahkeme "Risale-i Nur'da suç bulamıyoruz" dedikleri; dört mahkeme de kat'iyen umum Nur Risalelerine beraet vererek kazıye-i muhkeme haline gelen kararlarıyla bütün kitabları, mektubları sahiblerine iade etmesi, benim bedelime muarızlara tam cevap veriyor. Bana ihtiyaç kalmamış. Eğer şahsî görüşmek istenilse, bütün Nur Talebeleri bir cihette bu bîçare Said'in dava vekilleri olduğu gibi, İstanbul'da ve Ankara'da avukatları bulunduğundan, isteyenler onlarla görüşebilir."

Şiddetli hastalığı ve çok ihtiyarlığı için zarurî işlerini gören hizmetkârları

--- sh:»(Em:230) ↓ -----

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Üstadımız ifade buyurdular ki:

Aleyhimizde olan Cumhuriyet Gazetesi müdafaamı çok yanlış ve gayet fena bir tarzda tağyir etmiş, hattâ "Bir cânî yüzünden on masuma zarar gelmemesi için" cümlesinin yerine "Bir cânî yüzünden on masumu zulmetten kurtarmak için" gibi hezeyanlar karıştırmış. Hem de o yazdığım cevab; beş-altı sene evvel İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde aynen söylenmiş, en mühim mes'elemde beraet verilmiş bir müdafaai iken; bir-iki ay evvel, bir bardak suda bir fırtına koparmak nev'inden, İstanbul seyahatimde gayet manasız garazkârane, bir savcı Isparta müddeiumumîsine havale edip manasız benim ifademi almaya iki resmî polis memuru gönderdi. Onlara dedim: O mes'eleye beş sene evvel cevap verilmiştir. İşte o zamanki cevabım da budur, dedim. Onlar da kabul ettiler. Hem de makine ile çıkardılar, hem o herife de göndermişler.

Şimdi uzak bir yerde tekrar manasız olarak bizden uzak bir kaymakama başkası onu vermiş. İftiracı gazete de "Onu kaymakam, savcıya vermiş." demesiyle Risale-i Nur'un bir kısım zayıf şakirdlerine vesvese ve bir evham vermek istemiştir. Bu yazıya Nur'un çok avukatları tekzib yazsınlar. O mes'elenin mevzuuna dair İstanbul sıhhî heyetinden dört rapor var. Fakat lüzumsuz olduğu için, kimseye göstermeye tenezzül etmedim. Hem de lüzum olmamış...

Said Nursî

Ankara'daki iki emniyet müdürüne çok selâm ediyorum. Böyle şeylere ehemmiyet vermesinler.

--- sh:»(Em:231) ↓ -----

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerimiz!

Evvelen: Üstadımız leyle-i beratınızı tebrik ediyor. Hem selâm ve dua ediyor.

Sâniyen: Diyarbakir'den dün aldığımız mektubda ifade edildiğine göre, Diyarbakir havalisiyle beraber şarkta şimdi ikiyüz kadar Nur dershaneleri açılmış. Ayrıca Diyarbakir'de kadınlara mahsus dört-beş dershane-i nuriye varmış. İnşâallah bu büyük bir hayrın alâmetidir.

Üstadımız on sene evvel işaret ve büyük menfaatını beyan ettiği Nur medreselerinin şimdi bu zamanda açılma işi, tam tahakkuk safhasına girmiş bulunuyor. O zaman demişti: "Şimdi resmen din tedrisatı için hususî dershaneler açılmasına izin verilmesine binaen Nur şakirdleri mümkün olduğu kadar her yerde küçücük bir dershane-i nuriye açmak lâzımdır. Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes herbir mes'elesini tam anlamaz. İman hakikatlerinin izahı olduğu için; hem ilim, hem marifetullah, hem huzur, hem ibadettir. Eski medreselerde beş-on seneye mukabil, inşâallah Nur medreseleri beş-on haftada aynı neticeyi temin edecek ve yirmi senedir ediyor."

Üstadımız Barla'daki dokuz senelik ikametgâhı olan ve Risale-i Nur'un birinci dershanesi, hem altı vilayet genişliğindeki Medreset-üz Zehra'nın çekirdeği bulunan hanesini "Medrese-i Nuriye olarak" Risale-i Nur'a vakfetmişti. Şimdi onu müteakib hem Isparta ve civarı kazaları ve bazı köylerinde, hem Diyarbakir ve şarkta Nur dershaneleri açılmaktadır.

Bu suretle o dershanelerde Nurların okunması ve Nurlarla meşguliyete devam edenlere ve ders alanlara talebe-i ulûm şerefini kazandırmaktadır. Talebe-i ulûmun ise âdi harekâtı, hattâ uykusu dahi ibadet hükmüne geçtiğini bazı büyük müçtehidler beyan etmişler.

Sâlisen: Nurların radyo diliyle Anadolu ve âlem-i İslâm'a intişarının ilk mukaddemesi, mübarek leyle-i berata tevafuk etmesi,

--- sh:»(Em:232) ↓ -----

bu vatan ve âlem-i İslâm hakkında Risale-i Nur lehinde büyük bir hayrın alâmeti ve işaretidir.

الْباقى هُوَ الْباقى

Kardeşleriniz

Tahirî, Zübeyr, Sungur, Ceylan, Bayram

(Haşiyeye): Bu mektub aynı zamanda telgrafla veya mektubla Üstadımızın leyle-i beratlarını tebrik eden kardeşlerimize cevabdır.

* * *

بِسْمِهِ سَبْحَانَهُ

Umum dostlarıma ve Nur kardeşlerime bu vasiyeti ilân ediyorum: Ben şahsım itibariyle vazife-i Nuriyeyi yapmaya tâkatim kalmamış. Belki ihtiyaç da kalmamış. Hem müteaddid tesemmümlerle ve çok ihtiyarlık vaziyetiyle ve hastalıkla şimdiki hayatta kalmak, tahammülüm kalmamış gibidir. Şayet müştak olduğum ölüm elime geçmese de, zahirî hayatımda ölmüşüm gibi diye bu vasiyetimi yazıyorum.

Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm'e hadsiz şükür olsun ki; bundan altmış-yetmiş sene evvel hilaf-ı âdet olarak tahsil-i ilim, hususan ilm-i imanî yolunda başkaların muavenetine yalvarmamak ve tam fakr-ı haliyle beraber Eski Said çocukluk, gençlik zamanında talebelerine tayinlerini kendi vermeye çalıştığı ve ancak kısa bir zaman beş tayin kabul edip mütebâki talebelerine bazan yirmi-otuz talebesine tayin verdiğinden; ilmi, vasıta-i cer etmeye o talebeler mecbur olmadılar. İktisad ve kanaatla o zaman muvaffak oldukları gibi, Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükür olsun ki, Eski Said gibi şimdi Risale-i Nur kendi hakikî talebelerinin tayinlerini neşriyatıyla mükemmel vermeye başlamış. A'zamî ihlası kırmamak için Risale-i Nur has talebelerine, hususan nafakasını tedarik edemeyenleri tam tamına idare edecek derecede Risale-i Nur'un satılan nüshalarının beşten birisi Risale-i Nur'un hakkı olduğu cihetle şimdi elli-altmış talebesine kâfi sermayesi çıkıyor. Benim (bîçare Said'in) içinde hiçbir hakkı yoktur. Yalnız Risale-i Nur'un kıymetdar hâsiyeti ve şakirdlerinin

--- sh:»(Em:233) ↓ -----

şahs-ı manevîsinin kemal-i sadakatı bu manevî Nur bayramına vesile oldu.

Şimdi bütün talebelerin fevkinde diyerek değil, benim en yakınımda hizmetimde olup bir derece tam tarz-ı hareketimi bilenler ve yakından görenler içinde, dört-beş adamı mutlak vekil yapıyorum. Ben ölsem veya hayatta şuarsuz kalsam, Nurlara karşı hizmetimin tarzını bilerek tam yapabilsinler. Şimdilik Tahirî, Sungur, Ceylan, Hüsnü ve bir-iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum. Şimdi Risale-i Nur'un satılan nüshalarının sermayesi, Risale-i Nur'un malıdır. Said de bir hizmetkârdır. Hayatta tayinini alabilir. Hattâ bugünlerde ölüm bana çok yakın göründü. Ben de altı vilayette bulunan elli-altmış talebeyi iki-üç sene Nur sermayesinden tayinini vermek kat'î niyet ederken, belki bazılarını bazı maniler onları talebelik hizmetinden vazgeçirecek diye vazgeçtim. Şimdi vasiyetimi yazdım.

Said Nursî

(Haşiyeye): Gavs-ı A'zam Şeyh-i Geylanî (R.A.) Risale-i Nur'a ve müellifine işaret ettiği keramet-i gaybiyesinde bir fıkrada **تَعِيشُ سَعِيدًا**

diye maişet hususunda saadetle yaşayacağını ve en mes'ud olacağını haber vermiş. Halbuki biz Üstadımızın fakr u istiğnasını şimdiye kadar zahiren buna muhalif görüyorduk. Gavs-ı A'zam'ın bu ihbar-ı gaybiyesi Üstadımızın hayatında şimdi bilfiil görülmüş ki; küçüklüğünde daha on yaşında iken amcasının çorbasını içmezdi, minnet altına girmezdi. Ve ders verdiği eski talebelerinin maişetini de kendisi deruhde ederdi. Aynen şimdi de elli-altmış talebesinin tayinlerini vermesi, o gaybî ihbarın tam tahakkuk ve tezahür ettiğini göstermiştir.

Tahirî, Sungur, Ceylan

* * *

--- sh:»(Em:234) ↓ -----

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ecel muayyen olmadığı için benim şiddetli hastalığım her vakit gelebilir diye, evvelce yazdığım vasiyetnamelerimi teyiden bu vasiyetname de şiddetli, dâhilî bir hastalığımın ihtar edildi. Ben de beyan ediyorum ki: Benim vefatımdan sonra, benim emaneten elimde bulunan Risale-i Nur sermayesi hem mu'cizatlı Kur'anımızı tab'ettirmek için Eskişehir'de muhafaza edilen sermaye, o Kur'anın tevafukla ve fotoğrafla tab'ına ait. (*) Yanımızdaki sermaye ise, Risale-i Nur'un sermayesidir. O sermaye Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükür olsun ki; yetmiş küsur sene evvel o zamanın âdetine muhalif olarak kendim fakirliğimle beraber onların tayinlerini verdiğime bir ihsan ve lütf-u Rabbanî olarak o zamandan elli-altmış sene sonra Cenab-ı Erhamürrâhimîn o örfî âdete muhalif kaidemi manevî ve geniş Medreset-üz Zehra'nın hâlis ve nafakasını temin edemeyen ve zamanını Risale-i Nur'a sarfeden talebelerine aynen ve eski zaman ihsan-ı İlahî neticesi olarak şimdi yanımızdaki sermaye onların tayinleridir ve tayinlerine sarf edilecek ve kaç senedir benim yaptığım gibi benim manevî evlâdlarım, benim vereselerim aynen öyle yapmak vasiyet ediyorum.

İnşâallah tam Risale-i Nur intişara başlasa; o sermaye şimdiki fedakâr, kendini Risale-i Nur'a vakfeden şakirdlerden çok ziyade fedakâr talebelere kâfi gelecek ve manevî Medreset-üz Zehra ve Medrese-i Nuriye çok yerlerde açılacak. Benim bedelime bu hakikate, bu hale manevî evlâdlarım ve has ve fedakâr hizmetkârlarım ve Nur'a kendini vakfeden kahraman ve herkesçe malûm kardeşlerim bu vasiyetin tatbikine yardımlarını rica ediyorum. Risale-i Nur itibariyle bana hiç ihtiyaç kalmadığı için âlem-i berzaha gitmek benim için medar-ı sürurdur. Siz mahzun olmayınız. Belki beni tebrik ediniz ki, zahmetten rahmete gidiyorum.

Çok hasta
Said Nursî

Evet, biz Üstadımızın bu vasiyetine şahidiz.

**Emirdağ'lı Çalışkan, Mustafa Acet, Safranbolu'lu Hüsnü,
Ermenek'li Zübeyr, Çoğol'lu Bayram**

(*): On bin liradır.

--- sh:»(Em:235) ↓ -----

بِسْمِهِ سَبَّحَانَهُ

Aziz, muhterem kardeşimiz Tahsin Bey!

Leyle-i Kadrinizi tebrik eder muvaffakiyetler dileriz. Üstadımız size hususî selâm ediyor. Dedi ki:

"Tahsin'in neşrettiği Tarihçe-i Hayat yirmi büyük mecmua kadar faide verdi, fütuhat yaptı. Şimdi bir parça ilişmelerine kat'iyen merak etmesin. Nazar-ı dikkati celbettiği için, büyük bir ilânname hükmüne geçti.

Şimdiye kadar nasılkı yirmi senedir yirmi büyük mecmua perde altında intişar etmesiyle çok büyük fütuhata medar oldu. Tarihçe-i Hayat'ın da perde altında intişarı inşaallah aynı neticeyi verecek."

Sâniyen: Madem Cenab-ı Hak sizi Ankara'da Risale-i Nur'un başkumandanı olarak ihsan etmiş; Risale-i Nur'un, Kur'anın kırk vech-i i'cazından bir vechi olan nazmını beyan eden İşarat-ül İ'caz tefsirinin neşri de size müyesser oldu. O vech-i nazım yedi kısımdır. Bir kısmı tevafukattır. Tevafukatın bir nev'i de Lafza-i Celal'de görülen zahir tevafukattır.

İşte mu'cizatlı Kur'anımız bu tevafukatı gösteriyor. İnşâallah bu mu'cizatlı Kur'anın neşri ve tab'ı da size nasib olacak. Evvelce Üstadımız onbin lira size göndermişti. Şimdi de Kur'anın âyetlerine tam muvafık olarak 6666 lirayı ki bu para, talebelerin iki senelik tayinatından fazla kalan paradır. Bunda bir sırr-ı azîm var, aynı altun para gibi mübarektir. Başkasına sarf etmemek lâzımdır. Size bazı Kur'anın cüzleri ile birlikte gönderiyoruz ve pekçok selâm ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşleriniz

Tahirî, Zübeyr, Ceylan, Sungur

* * *

--- sh:»(Em:236) ↓ -----

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ankara'ya bu defa geldiğimin mühim bir sebebi, İslâmiyet'e ciddî tarafdar Dâhiliye Vekili Namık Gedik'i görmek ve İslâmiyet'in kahramanı olan Adnan Bey'e ve Tevfik İleri gibi mühim zâtlara bir hakikatı söylemektir ki:

Hem Demokrat'a ezan-ı Muhammedî gibi çok kuvvet vermek ve Risale-i Nur'un neşrine müsaadesi gibi çok tarafdar olmak ve âlem-i İslâm'ı, hattâ bir kısım Hristiyan Devletlerini de memnun etmek için, Ayasofya'yı müzahrefattan temizleyip ibadet mahalli yapmaktır. Bu ise; bu mes'ele için otuz sene siyaseti terkettiğim halde, bu nokta hatırı için Namık Gedik'i görmek istedim ve geldim. Adnan Bey, Namık Gedik ve Tevfik İleri gibi zâtların hatırı için başka yere gitmedim.

Hem Risale-i Nur, Kur'anın kanun-u esasiyesiyle bütün Anadolu ve vilayat-ı şarkiyede asayişini temin eden Risale-i Nur'un beşyüzbin nüshası komünistliği susturduğu gibi, asayişini temin ettiğine bir delili budur ki: On küsur sene evvel Afyon Müddeiumumîsi "Altyüz bin fedakâr talebesi var. Beşyüz bin nüsha Risale-i Nur'dan neşretmiş, belki asayişe zarar gelir." dedi. Ona karşı Said demiş ki: Madem altıyüz bin fedakâr talebesi var. Bu onbeş senedir bana bu kadar zulüm ediliyor. Birtek vukuatı hiçbir zabıta ve mahkeme gösteremedi.

Hem dedim: Ey müddeiumumî! Eğer bin müddeiumumî, bin emniyet müdürü kadar asayişin teminine Risale-i Nur hizmet etmemiş ise, Allah beni kahretsin. Siz de bana ne ceza verirsiniz verin dedim. O bu sözüme karşı hiçbir çare bulamadı.

Yalnız bir-iki sene sonra Nur'un bir küçük talebesi Risale-i Nur'a zarar gelecek zannıyla kendini intihar edecekti ki, tab'ettiği bir küçük risaleye zarar gelmesin. Sonra Üstadı onu men'etti ve küçücük bir hâdis oldu ve ikisi de barıştırıldı.

Halbuki bir Üstadın on tane fedakâr talebesi bulunsa (hattâ biri selâm etmiş tokat vurulmuş, biri elini öpmüş tahkir edilmiş) hiçbir fedakârı, asayişe ilişmemek için sükût etmişler. Said'den işitmişler ki: Benim yüz ruhum olsa, asayişe feda ediyorum. Onun için

--- sh:»(Em:237) ↓-----

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

kanun-u esasiyesiyle; beş canî yüzünden doksan masuma zarar gelmemek, bir canî yüzünden on masum çoluk çocuk, peder ve vâlidelerine zulüm etmemek için, Risale-i Nur iman hizmetiyle beraber asayîşi tamamıyla temin edip herkesin kalbinde fenalığa karşı bir yasakçı bırakıyor. Ben de bin ruhum olsa, Kur'anın bu kanun-u esasiyesine feda ettiğimi tarihçe-i hayat isbat ediyor ve meydandadır. Ve mahkemeler de kabul etmişler.

Hattâ tezahüre bir riyakârlık, bir hodfüruşluk, bir enaniyet manasını verip halklarla görüşmeyi de terk ettiği ve rahmet-i İlahînin ihsanı ile sesi de kesilmiş ki, dostlarla görüşmeye mecbur olmasın ve hatırları da kırılmasın.

Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:238) ↓ -----

[Müddeiumumîler hakkında Üstadımızın garib bir halet-i ruhiyesini beyan etmek zamanı geldi.]

Bana dedi ki:

"Otuz-kırk sene bu tazyikatımda, hukukullah manasında olan hukuk-u amme namındaki vazifelerle muvazzaf olan savcılar ekser hapislerimde, nefyimde şiddetlerini gördüğüm halde onlara karşı bir hiddet, bir küsmek bana gelmiyordu.

Sonra görüyordum:

Onların zahirî şiddetine sebep olan kusurları kendilerinde görmüyordum. Fakat çok defa bir zaman sonra, kader-i İlahînin başka kusurâtına binaen şefkat tokadının öyle savcılarını eliyle geldiğini gördüm. Kader adalet yaptığı için, o şefkat tokadını ruh ve kalbimle kabul ettim. Zahirî sebebe binaen savcılarının şiddetini helâl ediyorum. Şimdi Cenab-ı Hakk'a şükür, o müddeiumumîlerin bir kısmı, vazifeleri olan hukuk-u umumiyenin müdafaası hukukullah nev'inden olduğu cihetle, bana karşı şiddet değil, bilakis hakikî adalet noktasında, umum İslâmiyet'e ve belki insaniyete de menfaati olan Risale-i Nur'un hizmet-i imaniyesi cihetiyle şiddeti bırakıp kader-i İlahînin şefkat tokadına bakar gibi zahirî tazib, hakikaten yardım hükmüne geçtiği için, ben de bu sırr-ı azîm münasebetiyle, bütün böyle müddeiumumîlere karşı bir dostluk ve dua etmek vaziyetini aldım. Zahirî bana karşı şiddet-i hüküm görünen hâlât, o hizmet-i imaniyeye bir ilânname hükmüne geçti.

Ben de şimdi onlara, hukuk-u ammenin hukukullah hükmüne geçtiğini bilenlere, umumen selâm ve dua ediyorum. Bana olan şiddetlerini umumen helâl ediyorum."

Said Nursî

Üstadımızın sizlere yazdığı ayn-ı hakikat olan bu mektubunu arz ediyorum.

**Talebesi
Sungur**

* * *

--- sh:»(Em:239) ↓ -----

Bediüzzaman Said Nursî'nin Gazetelere Bir Mektubu

(Bize ait mes'eleleri yazan gazetelere hitaben yazdığım bu yazıyı neşretseler, bugünlerde olan aleyhimdeki isnadlarını helâl edeceğim. Şiddetli hastalığıma binaen bu kısacık mektubumu o gazeteler neşretsinsinler ki; bizi düşünen kardeşlerim kederlenmesin.)

Evvelâ: Bugünlerde olan mes'eleler için merak etmeyiniz. Hakkımızda tecelli eden, inayet ve rahmet-i İlahiye ile bu büyük bir hayırdır. Hem hasta olduğumdan konuşmaya ve görüşmeye de tahammül edemiyorum. Şimdi Risale-i Nur'un dâhil ve hariçteki fevkalâde intişarı ve geniş fütuhâtı ile düşmanlar da dost olmuşlar. Herkesin konuşmak istemesine mukabil, inayet-i İlahiye ile sesim de kısılmış ki; daha Risale-i Nur bana ihtiyaç bırakmadığından görüşüp, konuşamıyorum.

Beni altı vilayetten davet etmeleri üzerine giderken önümüze gelen ve Risale-i Nur'un ve mesleğimin hakikatını anlayan dost memurlar, Emirdağı'nda istirahat etmemi ve şimdilik Emirdağı'nda kalmamı hükûmetin rica ettiğini bildirdiler. Zâten görüşmeye ve konuşmaya tahammül edemediğimden hakkımdaki bu dostane teklif ve vaziyet bir inayet oldu ki; beni davet eden çok vilayetlerdeki hakikî kardeşlerimin hatırları kırılmasın. Hem bazı vilayetlere gidip diğer vilayetlere gidemediğimden ileri gelen vaziyetimle, yüzbinlerle hakikî fedakâr talebelerim gücenmesinler.

Sâniyen: Benim bu seyahatlerimde kat'iyen siyasetle alâkamın olmadığına bir delil; kırk seneden beri siyaseti terkettiğimden, yalnız ve yalnız Kur'anın bu zamana tam muvafık bir tefsiri olan Risale-i Nur küfr-ü mutlakı kırdığı için anarşistliğe ve tahribatçı cereyanlara karşı sed çektiği gibi, Kur'anın Risale-i Nur'a verdiği dersinde bir kanun-u esasî olan

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

sırrı ile; "Asayişe ilişmek; beş câni yüzünden doksan masuma zulüm etmektir" diye olan uhrevî hizmetimiz; vatan, millet ve asayişe de büyük bir faidesi olması ciheti ile, beni tecessüs eden veyahut da zahmet veren polis ve inzibatlara da helâl ediyorum. Onları asayişin mücahid muhafızları diye kardeş gibi mesrurane kabul ettim.

--- sh:»(Em:240) ↓ -----

Hattâ beni Ankara'dan çevirmelerini de kabul ettiğim gibi, hakkımda bir inayet-i İlahiyeye vesile olmaları cihetiyle Allah'a şükrettim. Ve kemal-i ferahla Ankara'dan döndüm.

Sâlisen: Her yerde Risale-i Nur'un intişarı ve okunması ve pek fazla müştakları bulunması dolayısıyla benimle görüşmek ve konuşmak ve davet etmek arzu ediyorlardı. Bu vaziyette, yirmi vilayete gitmemin zarureti vardı. Ancak Risale-i Nur'un tab'edildiği yerler olan Ankara, İstanbul ve Konya'ya gittim.

Beni Emirdağı'na çeviren dostlara şunu derim ki: Hakkımdaki bu muamele bir inayet ve rahmet-i İlahiyeye vesile oldu. Sıkılmıyorum. Yalnız benim yirmi sene kaldığım Isparta vilayetinde iki senelik kira ettiğim bir evim ve orada bazı eşyalarım var. Oranın havası da bir parça hastalığıma yarıyor. Hükûmetin müsaadeleriyle bir ay Emirdağı'nda, bir ay da kiraladığım Isparta'daki evimde bulunmak arzu ediyorum.

Bediüzzaman Said Nursî

* * *

--- sh:»(Em:241) ↓ -----

[Umum Nur Talebelerine Üstad Bediüzzaman'ın vefatından önce vermiş olduğu en son derstir.]

Aziz kardeşlerim!

Bizim vazifemiz müsbet hareket etmektir. Menfî hareket değildir. Rıza-yı İlahîye göre sırf hizmet-i imaniyeyi yapmaktır, vazife-i İlahiyeye karışmamaktır. Bizler asayişi muhafazayı netice veren müsbet iman hizmeti içinde herbir sıkıntıya karşı sabırla, şükürle mükellefiz. Meselâ:

Kendimi misal alarak derim: Ben eskiden beri tahakküme ve terzile karşı boyun eğmemişim. Hayatımda tahakkümü kaldırmadığım, bir çok hâdiselerle sabit olmuş. Meselâ: Rusya'da kumandana ayağa kalkmamak, Divan-ı Harb-i Örfî'de i'dam tehdidine karşı mahkemedeki paşaların suallerine beş para ehemmiyet vermediğim gibi, dört kumandanlara karşı bu tavrım tahakkümlere boyun eğmediğimi gösteriyor. Fakat bu otuz senedir müsbet hareket etmek, menfî hareket etmemek ve vazife-i İlahiyeye karışmamak hakikatı için; bana karşı yapılan muamelelere sabırla, rıza ile mukabele ettim. Cercis (A.S.) gibi ve Bedir, Uhud muharebelerinde çok cefa çekenler gibi sabır ve rıza ile karşıladım.

Evet meselâ: Seksenbir hatasını mahkemede isbat ettiğim bir müddeiumumînin yanlış iddiaları ile aleyhimizdeki kararına karşı, beddua dahi etmedim. Çünkü asıl mes'ele bu zamanın cihad-ı manevîsidir. Manevî tahribatına karşı sed çekmektir. Bununla dâhilî asayişe bütün kuvvetimizle yardım etmektir.

Evet mesleğimizde kuvvet var. Fakat bu kuvvet, asayişi muhafaza etmek içindir.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

düsturu ile ki: "Bir canı yüzünden; onun kardeşi, hanedanı, çoluk-çocuğu mes'ul olamaz." İşte bunun içindir ki, bütün hayatımda bütün kuvvetimle asayişi muhafazaya çalışmışım. Bu kuvvet dâhile karşı değil, ancak haricî tecavüze karşı istimal edilebilir. Mezkûr âyetin düsturu ile vazifemiz, dâhildeki asayişe bütün kuvvetimizle yardım etmektir. Onun içindir ki, âlem-i İslâm'da asayişi ihlâl edici dâhilî muharebat ancak binde bir olmuştur. O da, aradaki bir içtihad farkından ileri gelmiştir. Ve cihad-ı maneviyenin en büyük şartı da; vazife-i İlahiyeye karışmamaktır ki, "Bizim vazifemiz hizmettir, netice Cenab-ı Hakk'a aittir; biz vazifemizi yapmakla mecbur ve mükellefiz."

--- sh:»(Em:242) ↓ -----

Ben de Celaledin-i Harzemşah gibi, "Benim vazifem hizmet-i imaniyedir; muvaffak etmek veya etmemek Cenab-ı Hakk'ın vazifesidir." deyip ihlas ile hareket etmeyi Kur'andan ders almışım.

Hariçî tecavüze karşı kuvvetle mukabele edilir. Çünkü düşmanın malı, çoluk-çocuğu ganîmet hükmüne geçer. Dâhilde ise öyle değildir. Dâhildeki hareket müsbet bir şekilde manevî tahribata karşı manevî, ihlas sırrı ile hareket etmektir. Hariçteki cihad başka, dâhildeki cihad başkadır. Şimdi milyonlar hakikî talebeleri Cenab-ı Hak bana vermiş. Biz bütün kuvvetimizle dâhilde ancak asayişi muhafaza için müsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dâhil ve hariçteki cihad-ı maneviyedeki fark, pek azîmdir.

Bir mes'ele daha var. O da çok ehemmiyetlidir. Hükm-ü Kur'ana göre, bu zamanda mimsiz medeniyetin îcabatından olarak hacat-ı zaruriye dörtten yirmiye çıkmış. Tiryakilikle, görenekle ve itiyadla hacat-ı gayr-ı zaruriye, hacat-ı zaruriye hükmüne geçmiş. Âhirete iman ettiği halde, zaruret var diye ve zaruret zannıyla dünya menfaati ve maişet derdi için dünyayı âhirete tercih ediyor.

Kırk sene evvel bir başkumandan beni bir parça dünyaya alıştırmak için bazı kumandanları, hattâ hocaları benim yanıma gönderdi. Onlar dediler: "Biz şimdi mecburuz.

إِنَّ الضَّرُورَاتِ تُبِيحُ الْمَحْظُورَاتِ

kaidesiyle Avrupa'nın bazı usûllerini, medeniyetin îcablarını taklide mecburuz." dediler. Ben de dedim: "Çok aldanmışsınız. Zaruret sû'-i ihtiyardan gelse kat'iyyen doğru değildir, haramı helâl etmez. Sû'-i ihtiyardan gelmezse, yani zaruret haram yoluyla olmamış ise, zararı yok. Meselâ: Bir adam sû'-i ihtiyarı ile haram bir tarzda kendini sarhoş etse ve sarhoşlukla bir cinayet yapsa; hüküm aleyhine cari olur, mazur sayılmaz, ceza görür. Çünkü sû'-i ihtiyarı ile bu zaruret meydana gelmiştir. Fakat bir meczub çocuk cezbe halinde birisini vursa mazurdur, ceza görmez. Çünkü ihtiyarı dâhilinde değildir." İşte, ben o kumandana ve hocalara dedim: Ekmek yemek, yaşamak gibi zarurî ihtiyaçlar haricinde başka hangi zaruret var? Sû'-i ihtiyardan, gayr-ı meşru meyillerden ve haram muamelelerden tevellüd eden hareketler, haramı helâl etmeye medar olamazlar. Sinema, tiyatro, dans gibi şeylerde tiryaki olmuş ise, mutlak zaruret olmadığı ve sû'-i ihtiyardan geldiği için, haramı helâl etmeye sebep olamaz. Kanun-u beşerî de bu noktaları nazara almış ki; ihtiyar haricinde zaruret-i kat'iyye ile,

--- sh:»(Em:243) ↓ -----

sû-i ihtiyardan neş'et eden hükümleri ayırmıştır. Kanun-u İlahîde ise, daha esaslı ve muhkem bir şekilde bu esaslar tefrik edilmiş.

Bununla beraber zamanın ilcaatı ile zaruretler ortalıkta zannederek bazı hocaların bid'alara tarafdarlığından dolayı onlara hücum etmeyiniz. Bilmeyerek "zaruret var" zannıyla hareket eden o bîçarelere vurmayınız. Onun için kuvvetimizi dâhilde sarfetmiyoruz. Bîçare, zaruret derecesine girmiş, bize muhalif olanlardan hoca da olsa onlara ilişmeyiniz. Ben tek başımla daha evvel aleyhimdeki o kadar muarızlara karşı dayandığım, zerre kadar fütur getirmedığım, o hizmet-i imaniyede muvaffak olduğum halde; şimdi milyonlar Nur Talebesi olduğu halde, yine müsbet hareket etmekle onların bütün tahkiratlarına, zulümlerine tahammül ediyorum.

Biz dünyaya bakmıyoruz. Baktığımız vakitte onlara yardımcı olarak çalışıyoruz. Asayîşi muhafazaya müsbet bir şekilde yardım ediyoruz. İşte bu gibi hakikatlar itibariyle, bize zulüm de etseler hoş görmeliyiz.

Risale-i Nur'un neşri her tarafta kanaat-ı tâmme verdi ki, Demokratlar dine taraftardır. Şimdi bir risaleye ilişmek; vatan, millet maslahatına tamamen zıddır.

Bir mahrem risale vardı ki, o mahrem risalenin neşrini men'etmişim. "Öldükten sonra neşrolunsun" demişim. Sonra mahkemeler alıp okudular, tedkik ettiler; sonra beraet verdiler. Mahkeme-i Temyiz, o beraeti tasdik etti. Ben de bunu dâhilde asayîşi temin için ve yüzde doksan beş masuma zarar gelmemesi için neşredenlere izin verdim. "Said, meşveretle neşredebilir." dedim.

Üçüncü Mes'ele: Şimdi küfr-ü mutlak, öyle cehennem-i manevî neşrine çalışıyor ki, kâinatta hiçbir kâfir ona yanaşmamak lâzım geliyor. Kur'anın "Rahmeten lil-âlemîn" olduğunun bir sırrı budur ki: Nasıl Müslümanlara rahmettir; âhirete iman, Allah'a iman ihtimalini vermesiyle de, bütün dinsizlere ve bütün âleme ve nev'-i beşere rahmet olmasına bir nükte, bir işarettir ki; o manevî cehennemden dünyada da onları bir derece kurtarmış. Halbuki şimdi fen ve felsefenin dalalet kısmı; yani Kur'anla barışmayan, yoldan çıkmış, Kur'ana muhalefet eden kısmı, küfr-ü mutlakı komünistler tarzında neşre başladılar. Komünistlik perdesinde anarşistliği netice verecek bir surette münafıklar, zındıklar vasıtasıyla ve bazı müfrit dinsiz siyasetçiler vasıtasıyla neşir ile aşılmağa başlandığı için; şimdiki hayat, dinsiz olarak kabil değildir, yaşamaz. "Dinsiz bir

--- sh:»(Em:244) ↓ -----

millet yaşamaz" hükmü bu noktaya işaretler. Küfr-ü mutlak olduğu zaman, hakikat-ı halde yaşanmaz. Onun için Kur'an-ı Hakîm, bu asırda bir mu'cize-i maneviyesi olarak Risale-i Nur şakirdlerine bu dersi vermiş ki; küfr-ü mutlaka, anarşistliğe karşı sed çeksin. Hem çekmiş. Evet Çin'i, hem yarı Avrupa'yı ve Balkan'ları istilâ eden bu cereyana karşı bizi muhafaza eden Kur'an-ı Hakîm'in bu dersidir ki; o hücumu karşı sed çekmiş, bu suretle o tehlikeye karşı çare bulmuştur.

Demek bir müslüman mümkün değil, başka bir dine girip, ya Hristiyan ve Yahudi, hususan bolşevik gibi olmak... Çünkü bir İsevî müslüman olsa, İsa Aleyhisselâm'ı daha ziyade sever. Bir Musevî müslüman olsa, Musa Aleyhisselâm'ı daha ziyade sever. Fakat bir müslüman, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın zincirinden çıksa, dinini bıraksa, daha hiçbir dine girmez, anarşist olur; ruhunda kemalâta medar hiçbir halet kalmaz. Vicdanı tefessüh eder, hayat-ı içtimaiyeye bir zehir olur.

Onun için Cenab-ı Hakk'a şükür Kur'an-ı Hakîm'in işaret-ı gaybiyesi ile kahraman Türk ve Arab milletleri içinde lisan-ı Türkî ve Arabî ile bu asrı kurtaracak bir mu'cize-i Kur'anîyenin Risale-i Nur namıyla bir dersi intişara başlamış. Ve onaltı sene evvel altıyüzbin adamın imanını kurtardığı gibi, şimdi milyonlardan geçtiği sabit olmuş. Demek Risale-i Nur; beşeri anarşilikten kurtarmağa bir derece vesile olduğu gibi, İslâm'ın iki kahraman kardeşi olan Türk ve Arab'ı birleştirmeye, bu Kur'anın kanun-u esasîlerini neşretmeğe vesile olduğunu düşmanlar da tasdik ediyorlar.

Madem bu zamanda küfr-ü mutlak Kur'an'a karşı çıkıyor. Küfr-ü mutlakta cehennemden ziyade dünyada da daha büyük bir cehennem var. Çünkü ölüm madem öldürülmüyor. Her gün beşerde otuzbin cenaze ölümün devamına şehadet ediyor. Bu ölüm küfr-ü mutlaka düşenlere, yahut taraftar olanlara; hem şahsın i'dam-ı ebedîsi ve bütün geçmiş, gelecek akrabalarının da i'dam-ı ebedîsi olarak düşündüğü için, Cehennem'den on defa daha fazla dehşetli Cehennem azabı çeker. Demek o Cehennem azabını küfr-ü mutlakla kalbinde duyuyor. Çünkü herbir insan akrabasının saadetiyle mes'ud, azabıyla muazzeb olduğu gibi; Allah'ı inkâr edenlerin itikadlarınca bütün o saadetleri mahvoluyor, yerine azablar geliyor. İşte bu zamanda, bu dünyada bu manevî cehennemi insanların kalbinden izale eden tek bir çaresi var: O da Kur'an-ı Hakîm'dir. Ve bu zamanın fehmine göre onun bir mu'cize-i maneviyesi olan Risale-i Nur eczalarıdır.

--- sh:»(Em:245) ↓ -----

Şimdi Allah'a şükrediyoruz ki, siyasî partiler içinde bir parti, bir parça bunu hissetti ki; o eserlerin neşrine mani' olmadı; hakaik-i imaniyenin dünyada bir cennet-i maneviyeyi ehl-i imana kazandırdığını isbat eden Risale-i Nur'a mümanaat etmedi, neşrine müsaadekâr davrandı; naşirlerine de tazyikattan vazgeçti.

Kardeşlerim! Hastalığım pek şiddetli, belki pek yakında öleceğim veyahut bütün bütün konuşmaktan -bazan men'olduğum gibi- men' edileceğim. Onun için benim Nur âhiret kardeşlerim, ehven-üş şerr deyip bazı bîçare yanlışların hatalarına hücum etmesinler. Daima müsbet hareket etsinler. Menfî hareket vazifemiz değil. Çünkü dâhilde hareket menfice olmaz. Madem siyasetçilerin bir kısmı Risale-i Nur'a zarar vermiyor, az müsaadekârdır; ehven-üş şerr olarak bakınız. Daha a'zam-üş şerden kurtulmak için; onlara zararınız dokunmasın, onlara faideniz dokunsun.

Hem dâhildeki cihad-ı manevî; manevî tahribata karşı çalışmaktır ki; maddî değil, manevî hizmetler lâzımdır. Onun için ehl-i siyasete karışmadığımız gibi, ehl-i siyaset de bizimle meşgul olmaya hiçbir hakları yok.

Meselâ: Bir parti bana binler vecihle sıkıntı verdiği halde, hattâ otuz senede hapisler de tazyikler de olduğu halde, hakkımı helâl ettim. Ve azablarına mukabil, o bîçarelerin yüzde doksanbeşini tezyif ve itirazlara, zulümlere maruz kalmaktan kurtulmaya vesile oldum ki,

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

âyeti hükmünce kabahat ancak yüzde beşe verildi. O aleyhimizdeki partinin şimdi hiçbir cihetle aleyhimizde şekvaya hakları yoktur.

Hattâ bir mahkemede yanlış muhbirlerin ve casusların evhamları ile; bizi, yetmiş kişiyi, mahkûm etmek için sû-i fehmiyle, dikkatsizliği ile Risale-i Nur'un bazı kısımlarına yanlış mana vererek seksen yanlışla beni mahkûm etmeye çalıştığı halde, mahkemelerde isbat edildiği gibi, en ziyade hücumu maruz bir kardeşiniz, mahpus iken pencereden o müddeiumumînin üç yaşındaki çocuğunu gördü, sordu, dediler: "Bu müddeiumumînin kızıdır." O masumun hatırı için o müddeîye beddua etmedi. Belki onun verdiği zahmetler; o Risale-i Nur'un, o mu'cize-i maneviyenin intişarına, ilânına bir vesile olduğu için rahmetlere inkılab etti.

Kardeşlerim, belki ben öleceğim. Bu zamanın bir hastalığı daha

--- sh:»(Em:246) ↓ -----

var; o da benlik, enaniyet, hodfuruşluk, hayatını güzelce medeniyet fantaziyesiyle geçirmek iştihası, tiryakilik gibi hastalıklardır. Risale-i Nur'un Kur'andan aldığı dersin en birinci esası: Benlik, enaniyet, hodfuruşluğu terk etmek lüzumudur. Tâ ihlas-ı hakikî ile imanın kurtarılmasına hizmet edilsin. Cenab-ı Hakk'a şükür, o a'zamî ihlası kazananların pek çok efradı meydana çıkmış. Benliğini, şan ü şerefini en küçük bir mes'ele-i imaniyeye feda eden çoktur. Hattâ Nur'un bîçare bir şakirdinin düşmanları dost olduğu vakit onunla sohbet etmek çoğaldığı için, rahmet-i İlahiye cihetinde sesi kesilmiş. Hem de ona takdirle bakanlar, isabet-i nazar hükmüne geçip onu incitiyor. Hattâ musafaha etmek de tokat vurmak gibi sıkıntı veriyor. "Senin bu vaziyetin nedir?" diye soruldu, "Madem milyonlar kadar arkadaşların var, neden bunların hatırlarını muhafaza etmiyorsun?" Cevaben dedi:

–Madem mesleğimiz a'zamî ihlastır; değil benlik, enaniyet, dünya saltanatı da verilse, bâki bir mes'ele-i imaniyeyi o saltanata tercih etmek a'zamî ihlasın iktizasıdır. Meselâ: Harb içinde, avcı hattında, düşmanın top gülleleri arasında Kur'an-ı Hakîm'in tek bir âyetinin, tek bir harfinin, tek bir nüktesini tercih ederek, o güller içinde Habib kâtibine "Defteri çıkar!" diyerek at üstünde o nükteyi yazdırmış. Demek Kur'anın bir harfinin bir nüktesini, düşmanın güllerine karşı terketmemiş; ruhunun kurtulmasına tercih etmiş.

O kardeşimize sorduk: "Bu acib ihlası nereden ders almışsın?"

Demiş: İki noktadan:

Birisi: Âlem-i İslâmiyetin en acib harbi olan Bedir Harbi'nde namaz vaktinde cemaatten hissesiz kalmamak için, düşmanın hücumu ile beraber mücahidlerin yarısı silâhını bırakıp cemaat hayrına şerik olmak, iki rek'at sonra onlar da hissedar olsun diye Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâm bir hadîs-i şerifiyle emretmiş olmasıdır. Madem harbde bu ruhsat var. Ve madem cemaat hayrı da sünnet olduğu halde, o sünnete riayet etmek en büyük bir hâdise-i dünyeviyeye tercih edilmiş. Üstad-ı Mutlak'ın böyle bir işareten bir nüktecik alarak, biz de ruh u canımızla ittiba' ediyoruz.

İkincisi: Kahraman-ı İslâm İmam-ı Ali Radıyallahü Anhü Celcelutiye'nin çok yerlerinde ve âhirinde bir himayetçi istemiş ki, namaz içinde huzuruna gaflet gelmesin. Düşmanları tarafından ona bir hücum manası hatırına gelmemek, sırf namazdaki huzuruna pek çok

--- sh:»(Em:247) ↓ -----

olan düşmanları tarafından bir hücum tasavvuru ile namazdaki huzuruna mâni' olunmamak için bir muhafız ifriti dergâh-ı İlahîden niyaz etmiş.

İşte bu bîçare, ömrü bu zamanda hodfüruşluk içinde yuvarlanan bîçare kardeşiniz de; hem Sebeb-i Hilkat-ı Âlem'den, hem Kahraman-ı İslâm'dan bu iki küçük nükteyi ders aldım. Ve bu zamanda çok lâzım olan Kur'anın esrarına ehemmiyet vermekle, harb içinde ruhunun muhafazasını dinlemeyerek, Kur'anın bir harfinin bir nüktesini beyan etmiş.

Said Nursî